

KESKIVIIKKO, 24. MAALISKUUTA 2010 CR\810738EN.doc

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 15.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan torstaina 11. maaliskuuta 2010 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen hyväksytyjen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

4. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

6. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

7. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

8. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

9. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

10. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Puheenjohtajakokouksen työjärjestyksen 137 artiklan mukaisesti 11. maaliskuuta 2010 pitämässään kokouksessa laatima lopullinen esityslistaluonnos on jaettu.

Poliittisten ryhmien sopimuksen nojalla siihen ehdotetaan seuraavia muutoksia:

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Halusin vain kertoa puhemiehelle – kuten olen jo kirjeessä tehnyt – että rahoitus-, talous- ja sosiaalikiäriä käsittelevä erityisvaliokunta on erottanut väärin perustein asiantuntijan, tunnustetun väestötieteilijän, professori Bourcier de Carbonin, ilman syytä, ja kuvaillut häntä sopimattomaksi henkilöksi.

Mielestäni on kyse erittäin vakavasta tapauksesta, kun henkilö erotetaan ideologisista syistä asiantuntijan asemasta yhdestä Euroopan parlamentin valiokunnasta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (PL) Hyvä Mario Borghezio, tämä ei ole työjärjestyspuheenvuoro, koska puhumme täysistunnosta. Olkaa hyvä ja ottakaa tällaiset asiat esiin valiokunnan kokouksissa, joissa tätä asiaa voidaan käsitellä, mutta täysistunnoissa työjärjestyspuheenvuorojen on käsiteltävä työtämme täysistunnossa, ei valiokunnan työtä.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, 11. maaliskuuta arktisesta politiikasta käydyssä keskustelussa ALDE-ryhmään kuuluva liberaalidemokraattinen puhemies sammutti mikrofonini, vaikka minulle osoitetusta puheajasta oli vielä neljännes jäljellä. Se on miltei ennenkuulumatonta.

Arvoisa puhemies, olen jo lähettänyt teille kirjeen – johon en ole saanut vastausta – ja haluaisin kysyä teiltä, minkä säännön nojalla mikrofonini sammutettiin ja miksi tätä sääntöä piti soveltaa. Olin vain esittämässä oikeutettuja – ja todellakin päteviä – politiikkaa koskevia huomautuksia, joista ALDE-ryhmään kuuluva puhemies ei ollut samaa mieltä. Siksi mikrofonini sammutettiin. Jos Euroopan parlamentti sensuroi huomioiden tekemistä politiikasta, se lakkaa olemasta parlamentti.

Puhemies. – (PL) Kyseistä keskustelua johtanut parlamentin varapuhemies sovelsi asianmukaisesti työjärjestyksen 20 artiklan 2 kohtaan liittyvää menettelyä. Vastaan kirjallisesti minulle lähettämäänne kirjeeseen.

Torstai

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä on pyytänyt lykkäämään seuraavaan täysistuntoon äänestystä puheenjohtajakokouksen päätöslauselmaesityksestä siirtymisestä Lissabonin sopimukseen meneillään olevien toimielinten välisten lainsäädäntömenettelyjen osalta. Tässä on siis kyse äänestyksen lykkäämisestä.

József Szájer (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olemme pyytäneet lykkäämään äänestystä tästä päätöslauselmasta parlamentin edun vuoksi. Olimme alun perin sopineet sen ottamisesta esityslistalle, koska oletimme kaiken olevan kunnossa. Se oli kuitenkin nopea menettely, ja olemme saaneet tällä välin selville, että kaikkia valiokuntia ei ollut kuultu asianmukaisesti tästä asiasta. Se on PPE-ryhmän päätöslauselma, mutta jotkin valiokunnat haluavat enemmän aikaa tämän hyvin merkittävän ja monitahaisen asian käsittelyyn, riippumatta sen kiireellisyydestä. Siksi pyydämme lykkäämään äänestystä tästä asiasta.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön.)

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin.)⁽¹⁾

11. Tervetuloivotukset

Puhemies. – (PL) Minulla on teille erityistiedotus. Haluaisin toivottaa lämpimästi tervetulleeksi yleisafrikkalaisen parlamentin valtuuskunnan, jota johtaa parlamentin varapuhemies Mugenyi. He osallistuvat täysistuntoomme. Toivottakaamme heidät tervetulleiksi.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa yleisafrikkalaisen parlamentin toinen varapuhemies ja suhteista Euroopan parlamenttiin vastaavan valtuuskunnan puheenjohtaja. Parlamenttimme tekevät tiivistä yhteistyötä, ja läsnäolonne täällä tänään ilahduttaa meitä suuresti.

Haluaisin käyttää tilaisuuden hyväkseni ja kiittää teitä minulle osoittamastanne kutsusta osallistua kolmen viikon kuluttua järjestettävään yleisafrikkalaisen parlamentin täysistuntoon. Valitettavasti en voi osallistua siihen, mutta lähetän teille kirjeen sen osalta. Olen varma, että saamme tilaisuuden tavata jälleen.

Jälleen kerran, lämpimästi tervetuloa kaikille.

12. Eurooppa-neuvoston kokouksen (25.–26. maaliskuuta 2010) valmistelu (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvoston ja komission julkilausumasta Eurooppa-neuvoston kokouksen (25.–26. maaliskuuta 2010) valmistelusta.

⁽¹⁾ Muut käsittelyjärjestystä koskevat muutokset: ks. pöytäkirja.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, olemme näin vuoden 2010 muutamana ensimmäisenä kuukautena todistaneet Euroopan unionin äärimmäisen voimakasta dynaamisuutta 80 vuoteen vakavimman talouskriisin keskellä. Olemme samaan aikaan panemassa täytöntöön uutta perussopimusta, käynnistämässä uusien toimielinten toimintaa ja tekemässä hyvin laajaa kartoitusta talousjärjestelmiemme sääntelyn uudelleenjärjestelystä.

Joskus tämä tapahtuu epäjärjestelmällisellä tavalla, kun suuriin haasteisiin vastataan liikkeessä, esimerkiksi tällä hetkellä Kreikan rahoitusjärjestelmän tilanteeseen. EU vastaa kuitenkin tähän tilanteeseen luomalla uusia talouspolitiikan välineitä kaikilla aloilla.

Siksi joskus ei voida nähdä metsää puilta, vaan luodaan täysin uusi tapa käsitellä 2000-luvun erittäin monimutkaista taloutta, ja se tehdään EU:n lähestymistavan avulla.

Niin tehtiin, kun vastattiin erittäin vakavaan kriisiin, ja vastaus oli välitön, kun lisättiin julkista rahaa EU:n talouksiin, mikä johti suuriin vajeisiin.

Niin tehtiin toteuttamalla – ja me olemme täällä parlamentissa hyväksyäksemme sen – rahoitusjärjestelmän valvonnan täydellinen uudistus.

Se tehdään näin yhteensovittamalla talouspolitiikkaa. Komissio on kertonut, että se aikoo antaa tästä ehdotuksen talouspolitiikan, erityisesti euroalueen sisäisen talouspolitiikan, yhteensovittamiseksi. Lisäksi Euroopan unioni toimii erittäin päättäväisesti ja selkeästi tukeakseen erityisesti euroalueen rahoitusvakautta. Tämä poliittinen sitoumus annettiin 11. helmikuuta euroalueen rahoitusvakauden vahvistamiseksi ja säilyttämiseksi.

Toinenkin aloite on epäilemättä osa tätä sarjaa: sitoutuminen kasvua ja laadukkaiden työpaikkojen luomista koskevaan uuteen strategiaan. Se on Eurooppa-neuvoston tämän viikonlopun työn tärkein aihe, strategia, jonka Euroopan komissio esitti ja jota se laajensi 3. maaliskuuta päivätyssä asiakirjassaan ja jota valtion ja hallitusten päämiehet aikovat tutkia laajasti kevään neuvostossa, pääasiassa niin sanottujen strategisten tavoitteiden näkökulmasta. Ne ovat strategiset tavoitteet, jotka Euroopan komissio asiakirjassaan esitti, esimerkiksi työllisyys, sijoittaminen tutkimukseen ja kehitykseen, ilmastonmuutos ja energia, koulun keskeyttäminen, koulutus yleisesti ja köyhyys. Eurooppa-neuvosto käsittelee myös hallintoa koskevaa kysymystä, joka meidän mielestämme on yksi niin sanotun Lissabonin strategian puutteista. Neuvosto haluaa, että tässä hallinnossa keskitytään sen omaan poliittiseen johtajuuteen ja komission toimintaan, kun valvotaan, miten jäsenvaltiot täyttävät antamansa sitoumukset. Se tehdään tietysti tiiviissä yhteistyössä parlamentin kanssa ja parlamentin valvoessa kaikkea sekä tietysti tiiviissä yhteistyössä kaikkien unionin toimielinten kanssa.

Pääasiassa se on Eurooppa-neuvoston tämän viikonlopun kokouksen tavoite, mukaan luettuna yhtä tärkeä ilmastonmuutoksen torjuminen, jossa EU on edelleen johtaja. Euroopan unioni säilyttää maailmanlaajuisen johtoasemansa ilmastonmuutoksen torjunnassa; sen on tehtävä niin, sen on edelleen pidettävä kiinni tästä johtoasemasta. Lisäksi on sitouduttu määrällisesti niin sanottuun nopeasti saatavilla olevaan rahoitukseen. Toivokaamme siksi, että Eurooppa-neuvosto määrittää ja vahvistaa tuon sitoumuksen, jotta kehitysmaita voidaan auttaa torjumaan ilmastonmuutosta myös näiden seuraavien viiden vuoden aikana. Kehittyneiden maiden sitoumus tehdä yleisesti yhteistyötä niiden kanssa, jotka eivät vielä ole kehittyneet, niin että me kaikki pääsemme erittäin tärkeään Cancúnin konferenssiin mahdollisimman hyvässä kunnossa. Tässä konferenssissa Euroopan unionin on – toistan tämän vielä – pidettävä kiinni tällä hetkellä olevasta johtoasemasta, jota ilman Kööpenhaminan yhteisymmärryksiä, jotka meidän mielestämme ovat riittämättömiä, ei varmastikaan olisi saatu aikaan.

Jäsenvaltiot ovat vahvistaneet yksimielisesti täysimääräisen sitoutumisensa näihin tavoitteisiin ja siihen, että ne haluavat edetä yksiselitteisesti kohti oikeudellisesti sitovia sopimuksia Cancúnin konferenssissa Meksikossa.

Näitä asioita käsittelevät suurelta osin valtion tai hallitusten päämiehet. On myös mahdollista – riippuen siitä, mitä juuri nyt tapahtuu, kun kaikki EU:n toimielimet yrittävät selvittää, miten käsitellä niin sanottuun Kreikan tapaukseen liittyvää kriisiä – että ne käsittelevät Kreikan rahoitustilannetta ja maan julkisen velan uudelleenrahoittamista koskevaa kysymystä. Tuo kysymys nousee siellä epäilemättä esiin, koska se on osa poliittista sitoumusta, jonka Euroopan unioni antoi 11. helmikuuta valtion tai hallitusten päämiesten tasolla. Se oli poliittinen sitoumus, jolla tuetaan euroalueen rahoitusvakautta siinä mielessä, että jos rahoitusvakauden ylläpitämiseksi on hyväksyttävä erityistoimenpiteitä, kyseisiä toimenpiteitä hyväksytään.

Se on joka tapauksessa periaate, jota ajatellaan hyvin paljon Eurooppa-neuvoston tämän viikonlopun kokouksessa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tapaamisemme tänään – päivää ennen merkittävää kevään Eurooppa-neuvostoa – on todellakin erittäin hyvä ja ajankohtainen tilaisuus. Meillä on edessämme haastavia tehtäviä. Näitä tehtäviä varten Euroopan parlamentin tuore ja voimakas tuki on erittäin tärkeää. Sen sanottuani haluan kiittää ja onnitella parlamenttia sen EU 2020 -strategiaa koskevasta päätöslauselmasta, jonka se antoi Strasbourgissa kaksi viikkoa sitten puolueiden laajan kannatuksen nojalla.

Haluan myös käyttää hyväkseni tilaisuutta kiittää neuvoston puheenjohtajavaltiota Espanjaa sen tuesta EU 2020 -strategialle. Tuo tuki näkyi selkeästi ministerineuvostojen eri kokoonpanoissa.

Mutta nyt Eurooppa-neuvostoon: Mielestäni Eurooppa-neuvoston on tehtävä kaksi asiaa. Sen on osoitettava vastaavansa tämän hetken tarpeisiin, ja sen on kehitettävä EU:n pitkän aikavälin strategisia puitteita ja pitkän aikavälin strategisia tavoitteita.

Kriisi tuo mukanaan monia painostavia huolia yhteisöille, työntekijöille ja yrityksille koko EU:ssa. Ja kuten tiedämme, kansallisen tason julkiseen talouteen kohdistuu ennennäkemätön paine. Euroopan unionin on tietysti puututtava näihin asioihin, myös rahoitusvakauteen. Palaan tähän jälleen myöhemmin.

EU ei saa tehdä sitä virhettä, että se jättää huomiotta sen, että työtä on tehtävä nyt pitkäaikaisen muutoksen aikaansaamiseksi. Siksi Eurooppa-neuvosto käsittelee kahta selkeintä pitkän aikavälin haastettamme: taloudellista tulevaisuuttamme ja ilmastonmuutosta.

Olemme jo keskustelleet EU 2020 -strategiasta yhdessä tässä parlamentissa. Teidän panoksenne ja teidän sitoumuksenne ovat välttämättömiä, jotta tavoitteemme älykkästä, kestävästä ja osallistavasta kasvusta voidaan saavuttaa. Niin on myös Eurooppa-neuvoston panos.

Tavoitteidemme taso on määritettävä edessä olevien tehtävien laajuuden mukaan. Meidän on osoitettava, että meillä on näkemystä ja yhtenäisyyttä toimia. Ja meidän on pystyttävä viestimään siitä, osoittamaan ihmisille, että toimillamme on vaikutusta tärkeissä asioissa. Siksi mielestäni on niin tärkeää, että Eurooppa-neuvosto sopii tällä viikolla selkeistä tavoitteista.

Komission esittämät tavoitteet on valittu huolellisesti. Niissä käsitellään sitä, että työllisyystasoa on nostettava, tutkimukseen ja innovointiin on investoitava enemmän, vuoden 2020 ilmasto- ja energiatavoitteemme on saavutettava, koulutukseen liittyviä suorituksiamme on parannettava ja köyhyyttä torjuttava.

Nämä viisi ensisijaista tavoitetta liittyvät päämääriin, jotka koskevat ihmisiä, ja ne osoittavat, että Euroopan unioni edistää uudistusta aloilla, joiden kaikki tietävät olevan tärkeitä. Siinä on myös kyse poliittisesta tahdosta puuttua ankariin ongelmiin.

Tavoitteiden on tietysti oltava saavutettavissa. Ne edellyttävät myös ylimääräisiä ponnisteluja vallitsevaan tilanteeseen verrattuna, jäsenvaltioidemme tekemää tunnustusta, että muutosta tarvitaan. Yritän välittää Eurooppa-neuvostolle tämän kiireellisyden tunteen, joka koskee EU:n nykyistä taloudellista tilannetta ja sitä, että uudistuksia tarvitaan EU:n kestävämpää ja osallistavampaa taloutta ja yhteiskuntaa varten.

Todella tärkeitä ovat toimenpiteet, joihin kukin jäsenvaltio ryhtyy vauhdittaakseen kasvuaan ja käsitelläkseen puutteita, joita me kaikki tiedämme olevan. Kansallisia toimenpiteitä tarvitaan, jotta voidaan käsitellä kansallisia ongelmia, jotka on määritelty kansallisten olosuhteiden mukaan ja toissijaisuutta täysimääräisesti kunnioittaen mutta yhteisissä eurooppalaisissa puitteissa.

Jos rahoituskriisistä voidaan oppia jotakin, se on se, että me kaikki olemme toisistamme riippuvaisia maailmassa. Emme siis voi hyväksyä keskinäistä riippuvuutta koskevia periaatteita maailmanlaajuisesti ja torjua niitä EU:n tasolla keskustellessamme.

Myös yhteiset puitteet, joita tuetaan, joita pitäisi edistää erityisesti Euroopan unionin toimenpiteillä ja joita kutsumme asiakirjassamme ”lippulaiva-aloitteiksi”.

Nämä lippulaiva-aloitteet osoittavat, että Euroopan unionin tasolla toimitaan erityisen merkittävillä aloilla, jotka koskevat esimerkiksi digitaalistrategiaa, innovaatiota, resurssitehokkuutta ja teollisuuspolitiikkaa – ja tietysti joissakin tapauksissa autetaan myös saavuttamaan tavoitteet kansallisella tasolla.

Ehdotamme tässä siis uutta lähtökohtaa. Lissabonin sopimuksen ansiosta voimme saada uuden lähestymistavan talouden yhteensovittamiseen, EU:n vahvistettuun taloudelliseen hallintoon – lähestymistavan, jonka avulla saamme tarvittavan vapauden toimia kansallisella tasolla mutta joka antaa myös vahvan eurooppalaisen ulottuvuuden, ja sen ansiosta voimme käyttää kaikkia EU:n tason välineitä

talouden vauhtiin polkaisemiseksi. Tämän lähestymistavan hyväksyminen on todellinen koe Eurooppa-neuvostolle.

Epävirallisen Eurooppa-neuvoston tulokset rohkaisevat minua. Toivon, että EU:n johtajat ovat läsnä ja että he sanovat ”kyllä”, kun on vastattava näihin haasteisiin yhteisöllisessä hengessä.

Ilmastonmuutoksen osalta tiedän, että tämä parlamentti jakaa vakaumukseni siitä, että ilmastonmuutos ei ole asia, joka voidaan jättää hautumaan. Meidän on pidettävä se asialistamme kärjessä.

Euroopan unioni on ollut johtoasemassa, ja olemme edelleen: vain meidän vähennyssitoumuksiemme tukena ovat selkeästi toteutusmekanismit ja me olemme yksi suurimpia kehitysmaille suunnatun avun lahjoittajia ilmastoasioissa. Joten edetkäämme Kööpenhaminaa koskevasta itsetutkiskelusta ja ottakaamme jälleen aloite omiin käsiimme.

Tarvitsemme selkeän, yhtenäisen ja kunnianhimoisen kannan. Siksi komissio on antanut tiedonannon, jossa esitetään vaiheet, joita tarvitaan kansainvälisten neuvottelujen elvyttämiseen. Komission jäsen Hedegaard on samaan aikaan aloittanut neuvottelut tärkeimpien kumppaneidemme kanssa.

Meidän pitäisi siis ponnistella lujasti edistyäksemme Cancúnissa – kehittäen Kööpenhaminan yhteisymmärryksen hyvin todellista sisältöä. Meidän olisi pidettävä Kioto asialistalla mutta tehtävä selväksi, että sitä voidaan arvioida vain maailmanlaajuisen sopimuksen perusteella, ei aiemmin. Meidän pitäisi pyrkiä laajentamaan toimintaa ja rakentamaan luottamusta, selkeimmin kehitysmaiden kanssa – ja sen takia nopeasti saatavilla olevaa rahoitusta koskevien lupaustemme kunnioittaminen on niin tärkeää.

Ja tietysti, jatkamme samalla 20-20-20-pakettimme täytäntöönpanoa ja osoitamme erityisesti, miten se sopii yhteen 2020-strategiassa esitetyn talouden nykyaikaistamista ja uudistamista koskevan työn kanssa.

Nämä kaksi alaa osoittavat selkeästi, miten eurooppalaiset odottavat Euroopan unionilta poliittista toiminnan johtajuutta. Olen vakuuttunut siitä, että jos meillä on halua olla rohkeita, voimme osoittaa, että EU:lla on ratkaiseva vaikutus oikeanlaisen tulevaisuuden rakentamisessa kansalaisillemme.

Juuri tässä hengessä aion esittää Eurooppa-neuvostolle joitakin merkittäviä haasteita, jotka koskevat kesäkuussa Kanadassa järjestettävää G20-kokousta. Emme saisi itse asiassa koskaan unohtaa, että jotkin noista asioista ovat eurooppalaisia mutta että niitä pitäisi käsitellä maailmanlaajuisesti.

Rahoitusvakaus ja Kreikan rahoitus- ja taloustilanne eivät ole tämän Eurooppa-neuvoston virallisella asialistalla. Suoraan sanottuna minusta ei kuitenkaan ole mahdollista, että valtion tai hallitusten päämiehet, erityisesti euroalueen, eivät keskustelisi tästä aiheesta. Haluaisin siksi esittää kantamme siihen.

Kreikka on tällä hetkellä korjaamassa liiallista julkista alijäämäänsä. Vajeen päättäväinen alentaminen on elintärkeää, ja Kreikka on ryhtynyt sitä varten moniin toimenpiteisiin. Kreikka on konkreettisesti ryhtynyt toimenpiteisiin, jotka johtavat sen vajeen alenemiseen tänä vuonna neljällä prosentilla BKT:stä. Kyseinen talousarvioon liittyvä ponnistus vastaa komission ja neuvoston suosittamaa toimintatapaa, kuten neuvosto 16. maaliskuuta myönsi. Kreikan on luonnollisesti jatkettava talousarvioon liittyviä ponnistuksiaan; vain siten on mahdollista taata velkarahoituksen kustannusten kestävä väheneminen.

Vastauksena Kreikan talous- ja rahoitustilanteeseen valtion tai hallitusten päämiesten 11. helmikuuta järjestetyssä epävirallisessa kokouksessa todettiin seuraavaa, ja nyt lainaan: ”euroalueeseen kuuluvat jäsenvaltiot toteuttavat tarvittaessa päättäväisiä ja koordinoituja toimia rahoitusvakauden turvaamiseksi koko euroalueella”.

Komissio katsoo, että nyt on asianmukaista luoda euroalueella koordinoitua toimintaa koskeva väline, jota voitaisiin käyttää antamaan Kreikalle tarvittaessa tukea. Pitäisi olla selvää, että kyseisen mekanismin luominen ei tarkoita sen automaattista käyttöönottoa. Kyseisen mekanismin luomisessa on myös kyse vastuusta ja yhteisvastuusta.

Yhteisvastuu on kaksisuuntainen tie. Kreikka toteuttaa tässä suhteessa taloudellisia ponnistuksia, ja sen ponnistuksia tukemalla emme vain auta Kreikkaa vaan myös koko euroalueen vakautta. Koordinoidun toiminnan puitteita olisi pidettävä turvaverkkona, jota käytetään vain, kun kaikki muut keinot kriisin välttämiseksi on käytetty loppuun, myös ja ennen kaikkea kansallisen tason poliittisten toimien käyttäminen loppuun.

Teknisten näkökohtien lisäksi kaikilla mahdollisilla ratkaisuilla on vahvistettava ja lujitettava euroalueen ja sen hallinnon yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta. Maailmantalous tarvitsee vakautta. Euroalue on vakauden

keskipiste, ja on tärkeää parantaa edelleen sen valmiuksia tarjota vakautta. Saatamme joissakin kysymyksissä joutua turvautumaan hallitustenvälisiin välineisiin, mutta ne on liitettävä yhteisiin eurooppalaisiin puitteisiin.

Uskon lujasti, että vastaus erityisiin haasteisiin on myös testi EU:n johtajille ja heidän sitoutumiselleen Euroopan unioniin ja rahaliittoon. Vaakalaudalla on eurolle keskeinen rahoitusvakauden olennainen periaate, ja euro on tähän mennessä yksi eurooppalaisen hankkeen ja EU:n rakentamisprosessin merkittävimmistä luomuksista.

Toivon, että tämä kysymys ratkaistaan vastuun ja yhteisvastuun hengessä. Se on eurooppalainen tapa toimia.

(Suosionosoituksia)

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät kollegat, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä odottaa Eurooppa-neuvoston vahvistavan yksiselitteisesti EU:n yhteisvastuun ja saavan samalla kaikki täyttämään velvollisuutensa.

PPE-ryhmä odottaa myös valtion tai hallitusten päämiesten määrittelevän etenemissuunnitelmansa, jotta EU saadaan ulos kriisistä. Miten paljon he ovat halukkaita tekemään yhteistyötä ja mitä rajoja he eivät halua ylittää? Katsovatko he, että kasvun ja työllisyyden elpyminen riippuu todellisesta yhteisestä toiminnasta ja sen edellyttämistä resursseista vai toimivatko he mieluummin yksin innovaation, opetuksen, koulutuksen, pk-yritysten tuen ja työttömyyden ja köyhyyden torjunnan osalta, minkä seuraukset tunnemme aivan liian hyvin?

Muistuttaisin teitä siitä, että kaikki jäsenvaltiomme sitoutuivat vuonna 2000 Lissabonin strategian ensisijaisiin tavoitteisiin. Koska ne eivät kuitenkaan varustaneet itseään resursseilla, koska ne eivät suhtautuneet tavoitteisiin vakavasti, olemme nyt monta vuotta jäljessä ja kaikki, mitä sanoimme tapahtuvan, on tapahtunut, mutta EU:n ulkopuolella.

Ryhmäni odottaa siksi, että Eurooppa-neuvosto lunastaa puheensa ja käsittelee vakavasti yhteisiä taloudellisia tavoitteitamme komission 2020-ehdotusten, joiden tarkistettun version parlamentti esittää kesäkuussa, perusteella.

Palaan yhteisvastuuseen, yhteisvastuuseen, josta on puhuttu paljon muutamien viikkojen ajan ja joka itse asiassa on Euroopan yhdentymisen a ja o, yhtenäismarkkinoiden luomisesta yhteiseen puolustukseen euron kautta. Tätä yhteisvastuuta on osoitettu rahoituskriisin alusta alkaen, eikä sitä pidä kieltää kreikkalaisilta ystäviltämme eikä milteään muultakaan EU:n jäsenvaltiolta, joka joutuu samanlaisiin vaikeuksiin.

Tällä viikolla on löydettävä eurooppalainen ratkaisu tähän kriisiin, ja sen on oltava yhteisöön perustuva ratkaisu – toistan, yhteisöön perustuva ratkaisu – joka on laadittava EU:n sääntöjen mukaan ja EU:n rahoituskimekanismien puitteissa. Lisäksi voimme halutessamme liittää Kansainvälisen valuuttarahaston näihin puitteisiin, mutta aina EU:n sääntöjen mukaisesti. On kaikkien etujen mukaista, että takaamme EU:n ja Euroopan valuuttajärjestelmän vakauden.

Hyvät kollegat, EU:n toisen puolen muodostaa yhteisvastuu ja toisen puolen vastuu. Tämä vastuu tarkoittaa, että kunkin jäsenvaltion on taattava tarkka ja luotettava julkinen kirjanpito. Se tarkoittaa myös sitä, että väliaikaisia maksuongelmia kohtaavien jäsenvaltioiden kansalaisten on tehtävä uhrauksia, osallistuttava yhteiseen ponnistukseen, jolla julkinen talous saadaan jälleen kuntoon ja hyväksyttävä sen aikaansaamiseksi tarvittavat uudistukset, miten ankaria ne sitten ovatkaan.

Toisin sanoen, kyllä, EU:n on osoitettava yhteisvastuuta Kreikalle. Sen on varmistettava, että Kreikka selviää tästä vaikeasta ajasta. Kreikan on kuitenkin myös toteutettava sisäiset uudistukset, joita tarvitaan lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä tämän yhteisvastuun oikeuttamiseksi, ja itse asiassa se ehdotti niitä eilen parlamentille. Nyt Kreikan tehtävänä on panna ne täytäntöön.

Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kriisi pakottaa meidät muuttumaan. Ensimmäinen muutos koskee komissiota, jota kehotan suorittamaan täysimääräisesti ja ennen kaikkea arvovaltaisesti tehtävänsä perussopimusten valvojana. Vakaus- ja kasvusopimuksen kriteerejä on sovellettava, ja komission on taattava se. Tämä parlamentti tukee sitä tässä vaikeassa tehtävässä.

Toinen muutos koskee julkisen taloutemme hallintoa. Kasvun aikana ajatellaan yleisesti, että kaikilla on oikeus toteuttaa omaa talousarvio-, vero- ja sosiaalipolitiikkaansa huolehtimatta juuri kenestäkään muusta. Kriisin aikana kuitenkin ne, jotka ovat kuluttaneet eniten, kehottavat yhteisvastuuseen niitä, jotka ovat olleet, sanotaanko, järkevämpiä.

Voiko tämä jatkua? En usko. Jäsenvaltioiden on nyt aika alkaa koordinoita talousarvio-, vero- ja sosiaalipolitiikkaansa paremmin, ja älkäämme pelätkö tämän sanomista: haluamme eurooppalaisemman hallinnon! Kyseisellä koordinaatiolla vain tehdään yhteisvastuuseen perustuvien periaatteiden täytäntöönpanosta helpompaa, oikeudenmukaisempaa ja luonnollisempaa.

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kehotan teitä tekemään tämän mukaisia aloitteita. Kuten tiedätte, minulla on jonkin verran kokemusta: koneistolle annetaan vauhtia aina kriisin aikoina. Olemme todellisen kriisin keskellä kansalaistemme ja itse paikalla vallitsevan tilanteen kannalta, ja tarvitsemme poliittista rohkeutta.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, EU:n huippukokouksessa on käsiteltävä ja siellä käsitellään Kreikan kriisiä; sen verran on selvää. International Herald Tribune -lehden pääkirjoituksessa kirjoitetaan tänään kiinnostavasti: Kreikka on luvannut tehdä kotiläksynsä ja tasapainottaa talousarvionsa. Euroalueeseen kuuluvat jäsenvaltiot asettivat yhteisvastuunsa ehdoksi sen, että Kreikka noudattaa niiden vaatimuksia tämän osalta.

Kreikka on toiminut, kirjoittaa International Herald Tribune. Euroalueen jäsenvaltiot eivät ole toimineet – ja erityisesti Saksan liittotasavalta, joka kieltäytyy pitämästä lupaustaan. Tämä on ensimmäinen kohta.

(Suosionosoituksia)

Komission puheenjohtaja on aivan oikein puhunut turvaverkosta. Kyse ei ole Saksan, Ranskan, Italian tai minkään muun maan veronmaksajien rahojen siirtämisestä Kreikan kirstuihin. Se ei ole tavoite. Kyse on siitä, että Kreikka voi lainata rahaa kansainvälisiltä markkinoilta samalla korolla kuin muutkin maat. Korot ovat tavallisesti 2,5–3 prosenttia. Kreikka maksaa nyt kuusi prosenttia sen keinottelun takia, joka johtui siitä, että maalle ei osoitettu yhteisvastuuta. Yksinkertaisesti sanottuna Kreikan yrityksillä tasapainottaa talousarvio täytetään kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden keinottelijoiden taskuja.

(Suosionosoituksia)

Se tarkoittaa, että ihmisiä ryöstetään siellä. Se on typerää, koska jos tästä muodostuu ennakkotapaus, jos yhteisvastuun osoittamatta jättäminen saa ihmiset keinottelemaan alijäämäistä euroalueen maata vastaan niin, että lopuksi sisäinen yhteisvastuu on kestänyt ja kansainvälisen valuuttarahaston on puututtava asiaan, sitten Kreikka on vain johdantoa. Keinottelijat kääntävät sitten huomionsa Italiaan, Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Espanjaan. Jos emme halua maailmanpaloa, meidän on nyt osoitettava yhteisvastuuta Kreikalle.

Kreikalle osoitettu yhteisvastuu – ja tämä on viesti, joka meidän on saatava perille erityisesti Saksan liittokanslerille – on siksi taloudellisesti järkevää. Siinä ei ole kyse avun antamisesta pelkästään avun takia.

(Suosionosoituksia)

Siksi emme voi vapauttaa puheenjohtaja Barrosoa tästä velvoitteesta sanomalla, että Kansainvälisen valuuttarahaston pitäisi nyt selvittää asia. Juuri komission on ehdotettava, miten voimme saada aikaan euroalueen järkevän vakauden. Komissio on tehnyt hyviä ehdotuksia, ja mielestäni neuvoston pitäisi seurata niitä. Niihin ei kuulu Kansainvälisen valuuttarahaston pyytäminen apuun. Miksi ei? Me pystymme ratkaisemaan euroalueen ongelman itse.

Olen lisäksi hämmästynyt, että liittokansleri on ottamassa Kansainvälistä valuuttarahastoa mukaan peliin. Saksan keskuspankki – joka on Saksan konservatiiveille sama kuin Vatikaani katolisille – kirjoittaa maaliskuuta koskevassa kuukausiraportissaan: "Kansainvälisen valuuttarahaston rahoitus rakenteellisten ongelmien ratkaisemiseksi – esimerkiksi talousarviovajeen suora rahoittaminen tai pankin pääoman vahvistamisen rahoittaminen – on kuitenkin vastoin sen rahapoliittisia valtuuksia." Se on lainaus Saksan keskuspankilta. Saksan liittokansleri sanoo valtionvarainministerinsä lausuntojen vastaisesti, että Kansainvälinen valuuttarahasto voi ratkaista ongelman. Se ei ole oikea tapa edetä.

Meidän on nyt annettava selkeä merkki kansainvälisille markkinoille: voitte keinotella niin paljon kuin haluatte, mutta ette saa euroaluetta hajalle. Keinottelu ei loppu ennen kuin kyseinen merkki annetaan. Meidän on jälleen kerran kiinnitettävä huomiota luottoriskijohdannaisiin tehdäksemme selväksi, minkälaisesta keinottelusta puhumme. Se on vain peliä. Vakuutan itseni sen varalta, että naapurini talo palaa. Jos naapurini talo palaa, minä saan vakuutusrahat. Jos tekisin niin, hänen talonsa palaminen olisi sitten etujeni mukaista.

Emme voi soveltaa Florianin periaatetta – pyhä Florian, säästä kotini, polta muiden talot – Euroopan unionissa. Siksi Kreikalle osoitettu yhteisvastuu on teko, jolla euro vakautetaan euroalueella. Lopulta on päätettävä, halutaanko eurooppalaista yhteisvastuuta vai halutaanko antautua salonkipolitiikkaan. En halua ottaa tästä itselleni kunniaa, mutta kehottaisin teitä kaikkia kuuntelemaan tarkasti seuraavaa lainausta Wolfgang Münchaulta Saksan Financial Times -lehdessä, joka ei ole sosialistinen lehti, eikä tämä mies ole sosialidemokraatti. Tilanteessa, jossa EU:n välttämättömyydet ovat vastoin Saksan populismia, valitkaamme EU:n välttämättömyydet.

(Suosionosoituksia)

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, uskon, että johtopäätös, jonka me kaikki – Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä, vihreät, sosialistit, liberaalit ja kaikki muut ryhmät lukuun ottamatta euroskeptisiä ryhmiä, jotka ovat ehkä iloisia siitä, mitä EU:ssa juuri nyt tapahtuu – voimme tehdä, on se, että Eurooppa-neuvoston on oltava selkeämpi.

EU:n toimielinten ulkopuolella on ollut nyt viikkojen ajan käynnissä raivokas kamppailu siitä, mitä Kreikan ja euroalueen auttamiseksi pitäisi tehdä. Tätä ei ole nähty koskaan aiemmin: päätösten tekemisen sijaan nyt on riideltä viikkoja siitä, mihin toimenpiteisiin pitäisi ryhtyä, ja mitä tahansa ja kaikkea mahdollista sanotaan.

Menen pidemmälle, arvoisa puhemies. Minusta tuntuu, että neljässä päivässä tietyt neuvoston jäsenet ovat vahingoittaneet eurooppalaista hanketta enemmän kuin kaikki euroskeptikot yhteensä neljän vuoden aikana. Siltä minusta nyt tuntuu.

(Suosionosoituksia)

Ainoa tapa muuttaa sitä ja pysäyttää se, on tehdä luja päätös komission ehdotuksen perusteella. Olen iloinen, että puheenjohtaja Barroso on ilmoittanut tänään, että hän aikoo ehdottaa neuvostolle ratkaisua, ratkaisua – ja toistan sen, mitä Joseph Daul sanoi – jonka on oltava eurooppalainen ja yhteisöön perustuva ja jossa ei ole kyse sen pyytämisestä, mitä on nyt jo kuukausien ajan pyydetty, eli veronmaksajien taskuista otetusta ja Kreikalle annettavasta rahasta. Kyse ei ole siitä. Kyse on itse asiassa siitä, että tarvitaan EU:n välinettä, jonka avulla Kreikan valtion joukkovelkakirjojen korkoja voidaan laskea. Paras tapa sen tekemiseen ei ole se, että yksi maa – Kreikka – laskee näitä joukkovelkakirjoja liikkeelle vaan että niitä lasketaan liikkeelle EU:n tasolla, koska EU:lla on likviditeettiä ja uskottavuutta.

Korkokannan selvittämisessä otetaan huomioon kaksi tekijää: likviditeetti ja uskottavuus. EU:lla on tarvittavaa likviditeettiä ja uskottavuutta, ja sillä perusteella on mahdollista laskea Kreikan korkoja ilman, että veronmaksajien rahoista menee euroakaan Kreikkaan. Se on ehdottoman välttämätöntä, arvoisa puhemies, koska nyt erotus – eli Saksan tason, joka nyt on 3,05 prosenttia, ja Kreikan tason, joka nyt on 6,5 prosenttia, välinen ero – on 350 peruspistettä. Ainoa tapa, jolla tämä voidaan ratkaista, on ryhtyä todella välttämättömiin toimenpiteisiin tämän EU:n välineen ottamiseksi käyttöön.

Toinen peruste, jolla tätä vaatimusta selitetään, on se, että ponnistusten, joita kreikkalaiset aikovat tehdä – jotka heidän on tehtävä, jotka heidät on veloitettu tekemään –, on oltava tarkoituksenmukaisia. Koska jos ei valita EU:n ratkaisua, jos näitä korkoja ei voida alentaa, kaikki kreikkalaisten toteuttamat ponnistukset valuvat loppujen lopuksi pääomamarkkinoille. Niin käy, jos tässä neuvostossa ei tehdä lujaa päätöstä. Kreikkalaiset aikovat ryhtyä ponnistuksiin, he aikovat saada aikaan säästöjä, ja kuka aikoo hyötyä? Keinottelijat, pääomamarkkinat ja niin edelleen, koska he saavat korkeampia korkoja.

(Suosionosoituksia)

Siksi EU:n on puututtava asiaan. EU:n on puututtava asiaan varmistaakseen, että Kreikan vakauttamistoimenpiteet ovat kannattavia. Ne ovat välttämättömiä, mutta niiden on myös oltava kannattavia. Tämän takia me tuemme, ja tämän takia koko parlamentin on nyt tuettava, ehdotusta, jonka komissio aikoo tehdä, ja meidän on toivottava, että neuvoston jäsenet pysyvät hiljaa ja hyväksyvät sen. Sitä meidän on toivottava.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin muistuttaa kaikkia jälleen kerran lyhyesti siitä, miten nopeasti – joskus käytännöllisesti katsoen yhdessä yössä – me päätimme tukea EU:n pankkeja niiden ollessa vaikeuksissa.

Kuitenkin vasta nyt keskustelemme ehdoista, joiden nojalla tätä apua myönnetään. Emme ole vieläkaan selkeyttäneet takaisinmaksuja ja velvollisuuksia koskevia ehtoja, emmekä ole säättäneet, miten pankkeja valvotaan. Tämä mielessä pitäen minun on myös huomautettava, että Kreikan kriisi – tämä euron kriisi –

on itse asiassa EU:n kriisi ja että keskusteluja on käyty viikkoja ja kuukausia ilman, että eurooppalaiset ovat voineet koota itsensä tehdäkseen tarvittavat päätökset, ja minun mielestäni se on yksinkertaisesti häpeällistä. Saksalaisena Euroopan parlamentin jäsenenä – toivon, että kuuntelette, hyvä Werner Langen – häpeän kansallista hallitustani.

Luimme tänään, että Brysselissä järjestetään erityishuippukokous, jossa Kreikasta tehdään päätöksiä liittokansleri Merkelin tahdon mukaisesti – sen mukaan, mitä hän haluaa ja minkä ansiosta hän voi palata Brysselistä Berliiniin voittajana – ilman, että muiden kanssa todella keskustellaan tyydyttävistä ratkaisuista. Mielestäni se on häpeällistä. Se tarkoittaa, että iltapäivälehdet ja salonkipolitiikka ovat voittaneet, ja mielestäni meidän pitäisi miettiä hyvin huolellisesti – myös teidän, hyvä Werner Langen, Saksan valtuuskunnassanne – pitäisikö Euroopan unionin yhteisvastuun osoittamista koskevan harkinnan riippua mielipidekyselyjen tuloksista, joita puolue, jonka jäsen Saksan liittokansleri on, saa menestymismahdollisuuksista Saksan liittotasavallan vaaleissa.

Minusta se haiskahtaa aivan liian paljon populismille, eikä voida sallia, että vieläkään ei ole päätetty, että valtion tai hallitusten päämiehet sopivat torstain ja perjantain säännöllisten neuvoston istuntojen aikana siitä, miten euroalue aikoo käsitellä Kreikan kriisiä.

(Suosionosoituksia)

Olen seurannut tarkasti Saksassa käytyjä keskusteluja ja viime viikolla olin myös Kreikassa, ja haluaisin tehdä jälleen selväksi kotimaani, Kreikan, ja EU:n kansalaisille, että nyt on yhteisvastuun aika mutta että tästä alkaen Kreikka voi saada luottoa edullisin ehdoin vain, jos tämä ei ole yksisuuntainen tie. Kreikassa viettämäni päivät osoittivat minulle, että Kreikan kansalla on nyt tilaisuus luoda parempi valtio. Kreikan valtion on hyödynnettävä kriisiä saadakseen aikaan todellisia uudistuksia. Emme tee kenellekään minkäänlaista palvelusta, jos osoitamme nyt yhteisvastuuta kehottamatta pääministeri Papandreouta toteuttamaan vielä kattavampia uudistuksia kuin mistä tähän mennessä on ilmoitettu. Kuten olen sanonut, Kreikan kansa ansaitsee paljon parempaa.

Koska mielestäni tämä populismi on Saksassa niin hallitsevaa ja koska pidän sitä vaarallisena, haluaisin myös perustella tätä toisesta näkökulmasta: analyysimme mukaan euron – yhtenäisvaluutan – olemassaolon jatkuminen voidaan pitkällä aikavälillä taata vain, jos eurooppalaiset pitävät yhtä ja yhtenäistävät talouspolitiikkaansa. Muuten niin sanotuista kovista eduista kilpaileminen johtaa aina, mikäli epäilyksiä on, meidän nyt kohtaamiemme kaltaisiin vaikeuksiin. Sitten meillä on paljon tekemistä, ja jälleen kerran siitä tulee katkeraa, hyvä Werner Langen. Meidän on selitettävä yhdentymisen välttämättömyys kansalaisillemme.

Olemme tehneet tästä yhtä vaikeaa kuin perustuslaista keskustellessa. Olemme niin iloisia, että Lissabonin sopimus on viimein voimassa, ja silti, kun kohtaamme ensimmäisen haasteemme Lissabonin jälkeen, annamme iltapäivälehdistön ja salonkipolitiikan voittaa järjen äänen. Olisi hyvä, jos liittokansleria Merkeliä neuvottaisiin – ja se tarkoittaa myös teitä, hyvät saksalaiset kollegani Euroopan kansapuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmässä – jarruttamaan. Talouspolitiikan yhdentämistä koskevasta välttämättömyydestä on keskusteltava tästä eteenpäin. Toimintamme pontimina on oltava avoimuus, järki ja perustelut, jotka voimme esittää kansalaisillemme, eivät iltapäivälehdet kuten BILD-Zeitung. Muuten, kuten Wolfgang Münchau tänään kirjoitti, liittokansleri Merkel palaa ennen pitkää Brysselistä tappion kärsineenä. Sitten BILD-Zeitung kirjoittaa: euro on lopetettava, Saksan markka on palautettava. Mitä teemme sitten?

Vielä ei ole liian myöhäistä. Saksa on ratkaisevassa asemassa. Toivon, että presidentti Sarkozy ei anna periksi, vaan on sen sijaan liittokansleri Merkeliä järkevämpi.

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, emme puhu syyttä suotta tänään tässä salissa Kreikasta siitä huolimatta, että valitettavasti Kreikka ei ole kokouksen asialistalla. Haluaisin ilmaista tässä salissa tukeni Kreikan hallitukselle. Se on hallitus, jota vastaan protestoidaan tällä hetkellä kaduilla. Voi olla, että protestit tulevat hallituksen omilta sosialistisilta äänestäjiltä, mutta se on hallitus, joka tekee järkevän talouden ja EU:n yhteisvastuun nimissä kovia päätöksiä eikä kumarra populismille. Minun on sanottava, että valitettavasti kaikki EU:n johtajat eivät tällä hetkellä pysty vastustamaan tällaista populismille kumartamista.

Minusta näyttää siltä, että Kreikka todella tarvitsee yhteisvastuutamme, koska EU on rakennettu yhteisvastuun periaatteelle, mutta tietenkään emme saa sallia sitä, että minkään maan poliitikot toimivat talouspolitiikassa kuin he olisivat ostelemassa luottokortilla, jossa ei ole luottorajaa, koska silloin päädytään Kreikan tilanteeseen. Tulevaisuudessa meidän pitäisi säätää hyvin ankarasti ehdoista jäsenvaltioille varmistaaksemme, että ne

noudattavat järkevää talouspolitiikkaa, koska politiikka, jonka perusta ei ole järkevä, päättyy siihen, mihin nyt.

Minun on valitettavasti sanottava, että nyt meillä on myös ongelma, joka EU:ssa niin usein nähdään, eli että aatteet ja politiikka ovat tärkeämpiä kuin talous. Näin se valitettavasti päättyy, ja meillä on tästä esimerkki euron käyttöönotossa. Nyt voimme sanoa, että Kreikka luultavasti otti euron liian aikaisin käyttöön, mutta koska politiikka asetettiin talouden edelle, olemme nyt tässä kriisissä. Haluaisin sanoa, että toivon Euroopan komission olevan puheenjohtaja Barroson johdolla EU:n yhteisvastuun ja EU:n taloudellisen järjen valvoja, koska tarvitsemme juuri järkeä ja yhteisvastuuta.

Haluaisin myös huomauttaa, että vastauksena tähän kriisiin, jossa olemme, meidän ei pitäisi etsiä lääkkeitä, jotka vain pahentavat oloamme. En usko, että suurempi byrokratia, yhdentyminen tai sääntely EU:ssa voisi auttaa siinä, mikä on ja minkä pitäisi olla, suurin tavoitteemme – kilpailukykyyn lisääminen. Meidän ei pitäisi luottaa siihen, että virkamiehet voivat päättää siitä, miten maanosastamme tehdään parempi, vaan meidän pitäisi antaa vapaan talouden tehdä se. Meidän pitäisi myös kunnioittaa niitä talous- ja sosiaalipolitiikan eroja, jotka jakavat EU:n jäsenvaltioita ja jotka johtuvat niiden erilaisesta historiasta, kulttuurista ja muista tekijöistä. Me voimme, ja meidän pitäisi, kehottaa EU:n yhteisvastuuseen Kreikan puolesta, ja toivon, että kuulen tässä salissa tuen ilmaisuja Kreikan hallitukselle.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, on harvinaista, että olen samaa mieltä parlamentin puhemiehen ja komission puheenjohtajan kanssa. Kun kuitenkin he molemmat kehottavat osoittamaan yhteisvastuuta Kreikalle ja varoittavat uudelleenkansallistamisesta, en voi muuta kuin olla samaa mieltä, koska se, mitä he sanovat, on oikein. Lisäksi, kuulumme äskettäin Strasbourgissa puheenjohtaja Barroson pohtivan ääneen, pitäisikö pahin rahoitusmarkkinoiden keinottelu kieltää välittömästi. Kukaan ei voi enää ylenkatsoa koko ajan kasvavaa yhteiskunnallista kuilua Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissa, ja siltikään siihen liittyvät kiireelliset kysymykset eivät ole valtion päämiesten Lissabonin sopimuksen voimaantuloa seuraavan ensimmäisen kokouksen asialistalla.

EU 2020 -talousstrategiaa koskeva keskustelu on luonnollisesti jo asialistalla. Kuten tiedätte, minun ryhmäni ei ollenkaan innostunut tästä strategiasta sellaisena kuin komissio on sen laatinut, koska se perustuu epäonnistuneeseen kilpailun ideologiaan, joka johti kriisiin. Haluamme EU:lle strategian, joka tekee yhteiskunnallisista ja ekologisista asioista ensisijaisia kilpailuetujen sijaan. EU 2020 on siitä kilometrien päässä. On kuitenkin aikamoista, että Saksan liittotasavallan hallituksen yksittäiset jäsenet nousevat ja protestoivat muutamia EU 2020 -strategian sitovia tavoitteita vastaan, esimerkiksi työllisyyskiintiötä, tutkimusta ja koulutusta ja köyhyyden torjuntaa, ja tämä tapahtuu Euroopan köyhyyden torjunnan teemavuonna! Toivon, että tämä asenne ei ole vallitseva hallitusten päämiesten keskuudessa.

Niki Tzavela, EFD-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, kotimaallani Kreikalla on paljon yhteistä Kalifornian kanssa. Meillä on loistava ilmasto, maamme on voimavaramme, metsämme ovat palaneet kuten Kalifornian metsät, siellä on pidetty olympialaiset kuten meilläkin, ja me olemme päätyneet samoihin ongelmiin kuin Kalifornia.

Mietinpä vain, että jos Kalifornialla olisi lainaongelmia, jättäisikö Yhdysvaltain keskushallinto sen keinottelijoiden armoille...

(Hälinöitsijä keskeytti puhujan)

(EN) Se on talous – kyllä, se on. Ymmärrän sen. Siksi sanoin aiemmin mitä sanoin.

– (EL) ...vai ratkaisisiko Yhdysvaltain keskushallinto sen ongelman? Onko meillä vai eikö meillä ole keskushallintoa Euroopan unionissa? Olemmeko varmoja, että Kreikka, jonka osuus EU:n taloudesta on kaksi prosenttia, on aiheuttanut niin valtavat ongelmat euron kanssa? Onko se hajottanut euron yhteenkuuluvuuden ja uhkaako se unionin yhtenäisyyttä?

Siksi on selvää, että tämä on törmäystesti EU:n valuutan vahvuudelle ja, mikä vielä tärkeämpää, Euroopan unionin johtajien aikeille sen puolustamiseksi. Taaksepäin katsoessamme voimme nähdä, mitä olemme saaneet aikaan (30 vuotta sitten olin nuori työntekijä työministeriössä ja harjoittelijana täällä, Brysselissä, EU:n yhtenäismarkkinoilla). Olemme saaneet aikaan EU:n yhtenäismarkkinat. Olemme saaneet aikaan euron. En usko, että olemme saaneet aikaan mitään muuta yhteistä. Siksi näette minut myös euroskeptikkojen kanssa.

Luotan siihen, että huomenna todistamme, että olemme todellakin saaneet aikaan harmonian ja jotakin yhteistä.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Kaikki minua ennen puhuneet ovat maininneet ratkaisun Kreikan kriisiin. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, huippukokous ei kuitenkaan edes ole ottanut sitä asialistalleen. Eikö tässä ole teidän mielestänne ristiriitaa, tekopyhyyttä? Koska se ei ole virallisella asialistalla. Kreikka ei tietysti ole ainoa, joka oli vaikeassa tilanteessa vuosina 2008–2009. Unkari oli lähellä konkurssia käynyt maa, osittain hallituksen tekemien vakavien virheiden takia. Silloin hyväksyttiin IMF:n laina, liike, jolla oli erittäin vakavat seuraukset väestölle. Meidän on kohdattava kysymys siitä, mitkä ovat rahoituskriisin opetukset. Liittyykö kaikki kaikkeen muuhun? Ei. Todellisen opetuksen muotoili pääministeri George Papandreou, joka sanoi, että 20 viime vuoden aikana Berliinin muuri on kaatunut ja Wall Street on kaatunut. Wall Street kaatui. Kyllä, tämä maailmanlaajuinen rahoitusjärjestelmä, joka on joutunut erilleen taloudesta, on perussyy sille, miksi maat ovat tässä tilanteessa.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, te tiedätte parhaiten, miten puolueeni halusi auttaa tekemään Espanjan puheenjohtajakaudesta onnistuneen. Haluamme edelleen tehdä niin, mutta sitä varten teidän on tehtävä joitakin mukautuksia ja teidän on alettava johtaa unionia heti.

Unionin johtaminen tarkoittaa ratkaisun etsimistä Kreikkaa varten. Kaikki ovat sanoneet niin, enkä aio toistaa sitä. Unionin johtaminen tarkoittaa vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevan direktiivin hyväksymistä mahdollisimman pian eikä sen viivyttämistä, kuten puheenjohtajavaltio Espanja on tehnyt. Unionin johtaminen tarkoittaa rahoitusvalvontapaketin hyväksymistä mahdollisimman pian, ei sitä, että pidetään kaikin voimin kiinni neuvoston sopimuksesta, joka on paljon konservatiivisempi kuin komission ehdotus ja jopa konservatiivisempi kuin Jacques de Larosièren raportti, johon se perustuu.

Parlamentti tarjoaa puheenjohtajavaltio Espanjalle valvontasopimuksen, joka voidaan tiivistää kahteen sanaan: enemmän valvontaa ja enemmän EU:ta. Olen varma, että Espanjan hallitus, joka on aina saarnannut näistä ajatuksista, tukee parlamenttia eikä muita kantoja, joiden alkuperä on kanaalin toisella puolella.

Unionin johtaminen tarkoittaa talousarviota koskevan kurinalaisuuden vahvistamista ja talousarviota koskevan kurinalaisuuden vahvistaminen tarkoittaa ehkäisevää näkökulmaa vahvistavien uusien ajatusten kehittämistä. Espanjan pääministeri tietää, että juuri mainittujen 14 vakaussuunnitelman tarkistaminen oli täysin byrokraattinen toimenpide, joka johtui siitä, että parempia ajatuksia ei ollut.

Ennaltaehkäisevässä osiossa olisi otettava huomioon talouksien kilpailukyky – koska ilman vaurautta julkisen talouden tasapainottaminen ei ole mahdollista – ja siinä olisi otettava huomioon ulkomaisten tilien tilanne. Olisi myös pantava täytäntöön ankarampia seuraamuksia, jotta sopimuksesta tulisi todella sitova.

Unionin johtaminen tarkoittaa hallintoa koskevien uusien ajatusten esittämistä, josta olette juuri kirjoittanut lehdessä. Espanjan pääministeri kertoi meille täällä, miten hän halusi enemmän hallintoa, kun Lissabonin sopimuksen 121 ja 136 artiklat, joihin puheenjohtajavaltio Espanja nyt viittaa, ovat jo voimassa.

Mitä muuta siihen kuuluu? Kertokaa meille, mitä siihen kuuluu, ja me autamme teitä. Auttaaksemme teitä meidän on kuitenkin tiedettävä, mitä te odotatte ja haluatte, koska tässä parlamentissa epämääräiset, sisällöttömät ja tyhjät ajatukset saavat hyvin tylyn kohtelun.

Puhetta johti

varapuhemies **Roberta ANGELILLI**

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän mielestämme neuvoston päätelmäluonnos, joka tällä viikolla on vuodettu, voi aiheuttaa hyvin todellisen vaaran Euroopan unionille.

Päätelmissä puhutaan poikkeuksellisten tukitoimien oikea-aikaisesta lopettamisesta. Mitä se käytännössä tarkoittaa? Viime viikon Ecofin-neuvoston päätelmissä haluttiin lopettaa työmarkkinoiden tukitoimenpiteet vuoden 2010 lopusta alkaen. Joulukuussa neuvostossa puhuttiin, että kaikkien jäsenvaltioiden on palattava vakaussopimuksen kriteereihin vuoden 2013 loppuun mennessä.

Meidän mielestämme tuo aikataulu on toivottoman optimistinen. Jos noudatamme tuota määräystä jäykästä paluusta vakaussopimuksen kriteereihin vuoden 2013 loppuun mennessä, se aiheuttaa valtavia leikkauksia julkisissa menoissa ja julkisissa palveluissa, työttömyys kasvaa, verotulot pienenevät ja alkaa velton kasvun kausi, joka voi johtaa Euroopan unionin taloudellisten mahdollisuuksien vähenemiseen moneksi tulevaisuudeksi. Siinä on katastrofin ainekset.

Sen sijaan tarvitaan älykästä tasapainoa toisaalta vastuullisen veropolitiikan ja toisaalta jatkuvan työmarkkinoiden tuen välillä. Tarvitaan pysyvä yhteiskunnallinen ja kestävä vetäytymisstrategia.

Tanskan työvoimainstituutti on antanut tänään lukuja. Niissä sanotaan, että jos 20 jäsenvaltion komission kanssa sopimia hätävetäytymisstrategioita noudatetaan, 4,5 miljoonaa EU:n kansalaista lisää joutuu tarpeettomasti työttömyyskassojen jonoihin vuoden 2013 loppuun mennessä. Se voidaan välttää. Meidän on vältettävä se. Siksi yksi antamistamme kehotuksista on kahden vuoden kielto tukitoimien lopettamiselle.

Tällä viikolla ehdotamme muuten myös uutta EU:n mekanisme rahoitusvakaudelle. Toivoin, että puheenjohtaja Barroso olisi ollut täällä edelleen, koska halusin sanoa, että emme panisi ollenkaan pahaksemme, vaikka hän varastaisi ideamme ja esittelisi ne neuvostolle huomenna suosituksena.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, neuvosto tapaa huomenna keskustellakseen valtavia haasteita kohdanneen EU:n tulevaisuudesta. Tällä hetkellä käsittelemme rahoituskriisiä, joka johtaa työpaikkakriisiin, yhdistettynä ilmastokriisiin.

Yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyviin perusteisiin pohjautuva talouskasvu on olennaisen tärkeää EU:n vauhtiin saamiselle, mutta pelkään, että neuvoston ja komission ehdotukset hallinnosta – olivatpa ne miten tervetulleita tahansa – ovat liian epäselviä, eivätkä ne auta saavuttamaan asetettuja tavoitteita. Jos EU 2020 -strategia pannaan täytäntöön tällaisenaan, se on toinen Lissabonin strategia – epäonnistuminen.

EU:n pitäisi sen sijaan uskaltaa hyökätä suoraan näiden haasteiden kimppuun rohkeilla hallintoa koskevilla ehdotuksilla.

Ensinnäkin, avoin koordinoitimenetelmä ei toimi, ja se on hylättävä. Sen sijaan komission pitäisi asettaa sitovat tavoitteet ja noudattaa niitä Lissabonin sopimuksessa saatavilla olevien artiklojen mukaan.

Toiseksi, jos rahoituksen ehtona pitäisi olla se, miten hyvin jäsenvaltio täyttää 2020-strategian mukaiset velvoitteensa, emme voi jatkuvasti kuluttaa veronmaksajien rahoja hallituksiin, jotka valehtelevat ja huijaavat tilastojen osalta – yhteisvastuu, kyllä, mutta avoimuuden perusteella.

Kolmanneksi, komission pitäisi julkaista vuosikertomuksensa ja poliittiset suosituksensa parlamentissa ennen kuin niistä keskustellaan neuvostossa.

Avoin prosessi loisi avoimuutta ja sallisi kansalaisten osallistumisen. Eurooppalaisina poliitikkoina meidän pitäisi aina pyrkiä asettamaan kansalaiset politiikkamme ytimeen. Tehkäämme siis tuosta lupauksesta totta ja kasvattakaamme komission kissanpentu tiikeriksi – tiikeriksi, jolla on hampaat.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Meidän on käsiteltävä yhteisvastuukysymystä Kreikan tapauksen lisäksi myös laatiessamme Euroopan unionin pitkän aikavälin politiikkaa, ja sanon tämän sen sopimuksen puitteissa, jota odotamme neuvostolta 2020strategia tavoitteiden osalta. Komission suunnitelmassa minua huolestuttaa se, että tässä strategiassa ei korosteta taloudellista yhteenkuuluvuutta sosiaalisen yhteenkuuluvuuden korostamisen ohella. Jos sitä tarkastellaan jakson 2014–2020 rahoitusennusteen korostamisen puitteissa, sitten todellisuudessa nämä taloudellista yhteenkuuluvuutta koskevat käsitteet heikkenevät huomattavasti rahoituksen osalta. Se tarkoittaa toisin sanoen, että vuoteen 2020 asti taloudellisten erojen tasoittaminen ei ole niin tehokasta. Voisi tosiaankin käydä päinvastoin, niin että vuonna 2020 taloudelliset erot Euroopan unionissa voisivat olla suurempia kuin ne ovat vuonna 2010. Senkö me haluamme nähdä ja niinkö yhteisvastuu todella ymmärretään Euroopan unionissa? Kehottaisin neuvostoa kiinnittämään erityisen vakavasti huomiota tämän poliittisen sopimuksen aikaansaamiseen mutta kuitenkin myös korostamaan taloudellista yhteenkuuluvuutta koskevaa tavoitetta. Kiitos.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, mielestäni olemme käsitelleet Kreikan kysymystä riittävästi ja oikeudenmukaisesti. Haluaisin käsitellä kysymystä, joka koskee myös muita maita. Martin Schulz sanoi, että korko on tällä hetkellä EU:ssa 2–3 prosenttia. Haluaisin kertoa teille, että Kyproksessa korko on tällä hetkellä kuusi prosenttia. Jos tämä taso ylittyy, pankit ovat polvillaan, eikä tätä kuvaa muuta mikään. Meidän mielestämme neuvoston pitäisi myös tehdä työtä tähän suuntaan tulevaisuudessa, jotta muut maat eivät joudu samaan sotkuun kuin Kreikka.

Haluaisin tehdä kaksi ehdotusta:

Annoimme pankeille miljardeja yrittäessämme saada niitä toimimaan. Eikö olisi ollut parempi, jos valtiot olisivat antaneet tämän rahan ensiasunnon kiinnelainana, koska kuluttajat menivät pankkiin maksaakseen eränsä?

Toinen ehdotukseni on tämä: emmekö olisi voineet harkita veron määräämistä suurille valtioiden rajatylittävälle siirroille?

Minulla on sanottavana yksi asia yhden minuutin puheenvuoroista, arvoisa puhemies. Olen pahoillani, mutta haluaisin sanoa, että yksi minuutti ei ole tarpeeksi pitkä näkemyksen esittämiseen. Loppujen lopuksi on nöyryyttävää joutua turvautumaan iskulauseisiin.

Puhemies. – (IT) Ymmärrän, että yhdessä minuutissa on mahdotonta sanoa kovin paljon; annan nyt kuitenkin puheenvuoron Mario Borghezioille yhdeksi minuutiksi.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kaikille on selvää, että euroalueen hallitseminen vaikeutuu päivä päivältä.

Valtion konkurssin uhkaa ei ole poistettu, mutta johtajien ja valtiovarainministerien viikoittaisista kokouksista ja huippukokouksista huolimatta selkeää ratkaisua ei vielä ole saatu aikaan. Toivon, että meillä ei ole käsissämme mahdotonta tehtävää. Yhden jäsenvaltion tukeminen ei saata selvitä mahdollisesta perustuslaillisesta vetoomuksesta Saksassa. Nämä ovat kaikki asioita, jotka olisi pidettävä mielessä ja joita ei mielestäni ole otettu esiin tämän keskustelun aikana.

Haluaisin kuitenkin käyttää hyväkseni tilaisuuden mainita, että Euroopan unionin pitäisi rahoitustoimenpiteidensä avulla korostaa vakaasti ja käytännöllisesti pienten ja keskisuurten yritysten alan tehokasta elpymistä, sillä nämä yritykset on hylätty.

Mikä osuus pankeille annetuista valtavista määristä todella päättyy pienyrityksille esimerkiksi minun kotimaassani Italiassa? Miten paljon rakennerahastoista? Joillakin alueilla käytetään pk-alalla vain 1–2 prosenttia pk-yrityksiä edustavien elinten mukaan. Nämä ovat todellisia ongelmia, jotka vaikuttavat reaalityönteeseen ja joita EU:n pitäisi käsitellä hyvin vakavasti ja kiireellisesti.

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa ylistämällä hieman Kreikkaa. Kreikan kriisiä koskevan ratkaisun on sisällettävä ankaria uudistustoimia Kreikassa. Se on oikea tie. Kaikki muu täällä ehdotettu on vastoin EU:n perussopimuksia, ja odotan sekä komission puheenjohtajan että parlamentin puhemiehen noudattavat perussopimuksia eikä tekevän ehdotuksia, jotka ovat vastoin perussopimuksia.

Martin Schulzille sanoisin: määrän nostaminen ei korvaa tosiasioiden tuntemista. Keinottelijat eivät ole aiheuttaneet Kreikan ongelmia. Sisäiset säännöt ovat aiheuttaneet ne – se, että jäsenvaltiot eivät olleet valmiita noudattamaan vakaus- ja kasvusopimusta. Saksa ja Ranska – ei Kreikka – olivat syyllisiä, jotka antoivat kaikille muille jäsenvaltioille huonon esimerkin vuosina 2003 ja 2004. Eivät muut.

Tätä ei ole tarkoitettu Kreikan arvosteluksi, mutta jos emme muuta sääntöjä ja jos jäsenvaltiot eivät ole valmiita noudattamaan omia sääntöjään, sitten euroalue on vaikeuksissa. Nyt on todettu, että syy on keinottelijoissa. Alle kolmannes Kreikan valtion velasta on taattu luottoriskijohdannaisilla. Alle tuhannesosa maailmanlaajuisista luottoriskijohdannaisista liittyy Kreikkaan. Se on vain tekosyy.

Koska niin kauan kuin emme pysty panemaan sääntöjä täytäntöön ja noudattamaan niitä – ja valtiovarainministerit ovat syyllisiä siihen –, niin kauan joudumme toistuvasti vaikeuksiin. Se on ratkaisu, ei kenenkään tietyn hallituksen päämiehen syyttäminen, sillä päämiehiä sitovat EU:n perussopimukset ja oma perustuslaki.

(Suosionosoituksia)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on sängen selvää – ja se on jo todettu, hyvä Werner Langen – että Kreikan on tehtävä kotiläksynsä. Minun nähdäkseni on kuitenkin myös todettu sängen selkeästi, että on osoitettava yhteisvastuuta. Yhteisvastuuta, joka auttaa Kreikkaa tekemään sen, mitä sen on tehtävä. Olkoot prosenttiosuudet mitä tahansa, keinottelu ei voi olla syynä Kreikan kriisiin, mutta sitä on syytettävä valtavasta taakasta, joka Kreikan on nyt kannettava ja joka on enemmän kuin välttämätöntä. Se on olennainen asia.

Lisäksi, hyvä Werner Langen, Financial Times – lehti, joka on lähempänä teidän poliittisia näkemyksiänne kuin omiani – on ilmaissut sen sängen selkeästi: liittokansleri Kohlin ja liittokansleri Merkelin välillä on ero. Liittokansleri Kohl olisi sanonut: ”ratkaistaan tämä ongelma yhdessä Kreikan kanssa”. Liittokansleri Merkel pakenee ja sanoo: ”Mitä perussopimuksessa sanotaan? Mitä tuomioistuin ja Saksan perustuslaki sanovat?” Siinä on ero – siinä, kannattaako poliittisesti Euroopan yhdyntymistä vai katsooko aina kotiin tai onko

olemassa ulkoministeri, joka sanoo "emme aio panna rahaa pöydälle aivan vielä". Kukaan ei ole pyytänyt panemaan rahaa pöydälle.

Jos valitsee aina populistisen tien eikä ajattele Euroopan yhteistä tulevaisuutta, päätyy tähän kakofoniaan. Tai niin kuin toinen teitä lähellä oleva lehti, Frankfurter Allgemeine Zeitung, sanoo: uusi päivä, uusi ehdotus. Se pätee Saksan lisäksi koko Euroopan unioniin. Tähän mennessä antamaamme vastausta, tai vastauksen puutetta, ei voida hyväksyä. Tarvitaan keppi ja porkkana -lähestymistapaa. Kreikassa tarvitaan toimenpiteitä, siitä ei ole epäilystäkään, ja ne ovat ankaria, hyvin ankaria. Tarvitaan kuitenkin myös yhteistyötä EU:n tasolla, erityisesti sellaisten ongelmien ilmaantumisen estämiseksi. Se voi tapahtua vain – Ingeborg Schäublen ehdotuksen mukaisesti Euroopan valuuttarahaston puitteissa tai muulla tavalla – jos osoitamme EU:n yhteisvastuuta. Siksi odotan huippukokouksen osoittavan EU:n yhteisvastuuta paremman tulevaisuuden luomiseksi.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kevään huippukokouksen on määrä olla energiahuippukokous.

Jos Kööpenhaminan konferenssi olisi päättynyt maailmanlaajuiseen sopimukseen, keskustelisimme jo 30 prosentin vähennykseen etenemistä koskevista teknisistä yksityiskohdista, ja meidän on edelleen tehtävä niin.

Ensinnäkin siksi, että vuoden 2007 kevään huippukokouksessa sovittu tavoitetaso tarkoittaa nykyisissä taloudellisissa oloissa 20 prosentin vähennystä huomattavasti korkeampaa vähennystä. Vasta viime viikolla Nobuo Tanaka, erittäin varovaisen kansainvälisen energiajärjestön (IEA) toimitusjohtaja, kertoi Euroopan parlamentin jäsenille, että IEA:n vuoden 2009 World Energy Outlook -energiaraportissa ennustetaan 23 prosentin vähennystä EU:n päästöissä ja että 30 prosentti olisi hyvä tavoite.

Toiseksi, jos pyrimme vakavasti saavuttamaan jopa 95 prosentin tavoitteen vuoteen 2050 mennessä, sitten etenemissuunnitelmassa on leikattava ainakin 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä.

Ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä, vain EU:n siirtymisellä kestävään vähähiiliseen ja resurssitehokkaaseen talouteen varmistetaan EU:n talouden elpyminen ja työpaikkojen luominen.

Vihreät työpaikat ovat EU 2020 -strategian ytimessä. Neuvoston pitäisi siksi tukea komission jäsentä Hedegaardia ja tunnustaa, että edellytykset ovat nyt sopivat 30 prosentin tavoitteeseen siirtymiseksi, ja neuvoston pitäisi tunnustaa, että halvin ja helpoin tapa tehdä lisäleikkauksia on energiatehokkuus ja erityisesti sitova energiatehokkuustavoite.

EU:n johtajien on annettava selkeä viesti tässä vuoden 2010 kevään huippukokouksessa aivan kuin he tekivät keväällä 2007.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Sen sijaan, että keskustelisimme EU 2020 -strategian täytäntöönpanosta, ehdotan, että keskitymme aloihin, joilla meillä todella on vaikutusvaltaa. Pystymme varmasti auttamaan yhtenäismarkkinoiden suojelussa protektionismilta. Pystymme varmasti tekemään EU:n lainsäädännöstä helpomman yrittäjille, jotta sillä ei rajoiteta EU:n talouden kilpailukykyä. Lainsäädännön parantaminen on tietenkin erityisesti juuri tämä parlamentin vastuulla.

Jäsenvaltiot tekevät uudistuksia, jos niihin kohdistuu maailmantalouden paine. Siksi on niin tärkeää antaa jäsenvaltioille mahdollisimman paljon vapautta verotusjärjestelmien, sosiaaliturvajärjestelmien ja talouslainsäädännön kilpailun alalla. Toteuttamalla yhtenäistämistä näillä aloilla pidämme vain yllä Euroopan yhteiskuntamallin huonoja puolia. Vapaus, eivät peräkkäiset strategiat, on oikea vastaus kriisiin.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, Kreikkaa varten ei vielä mitään hätäratkaisua, ja itse asiassa se ei ole tällä hetkellä ongelma, koska jopa Kreikan pääministeri sanoi täällä parlamentissa, että maa haluaa panna omat asiansa järjestykseen. Se on todellakin asianmukainen menettelytapa vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen nojalla, ja se on itsessään eräänlaista yhteisvastuuta.

Meillä on kuitenkin ongelma. Euro on kaatumassa, mutta se voidaan laskea kuuluvaksi lähinnä pääkaupunkien väliseen julkiseen keskusteluun, jossa annetaan vaikutelma, että ratkaisua ei voida saada aikaan. Se on lopetettava nyt, ja toivottavasti niin tehdään huomenna. Minun mielestäni tarvitsemme hätätoimenpidettä tässä kiireellisessä tapauksessa, jonka pitäisi yhdistää Euroopan komissio, jäsenvaltiot ja Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF). Saatavilla pitäisi olla hätälainoja eikä mitään muuta.

Arvoisa puhemies, toivon, että huomenna katsomme tätä kriisiä pidemmälle. Toivon, että tarkastelemme myös keskipitkän ja pitkän aikavälin ratkaisuja. Meidän on vahvistettava vakaus- ja kasvusopimuksen

ennaltaehkäisevää voimaa. Lisäksi, kuten muut ovat myös sanoneet, uusi EU 2020 -strategia voi onnistua vain, jos pystymme todella saamaan aikaan vakaan EU:n taloushallinnon. Se käsittää huippukokouksessa kokoontuvien jäsenvaltioiden lisäksi Euroopan komission, joka ottaa käyttöön kaikki sille Lissabonin sopimuksella siirretyt valtuudet, kaikki valtuudet todella toimia ja panna asioita täytäntöön. Loppujen lopuksi, kuten myös Lena Ek sanoi, kaikille vapaa ei ole tie menestykseen.

Toivon todella, että hätätoimenpiteistä on sovittu siihen mennessä, kun huippukokous huomenna alkaa, jotta voimme keskittyä siihen, miten Alankomaat saadaan pois kriisistä vakaalla 2020-strategialla, sekä siihen, että saadaan aikaan ratkaisu toimia Kööpenhaminan jälkeen.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, virkamiesten viimeaikaisten lausuntojen ja lehtiartikkelien mukaan näyttää siltä, että todennäköisin Kreikan taloutta koskeva ”pelastussuunnitelma” on Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Kansainvälisen valuuttarahaston yhteinen ponnistus. Liittokansleri Merkel näyttää myös ajavan asioita siihen suuntaan.

Haluaisin sanoa, että se on huonoin, yhteiskunnan vastaisin suunnitelma sekä Kreikalle että euroalueelle. Euroopan unionin kannalta kaikilla sellaisilla mahdollisuuksilla loukataan yhteisön laillisuutta – ja sanon tämän niille, jotka puolustavat sitä, koska missään perussopimuksessa, missään oikeudellisessa tekstissä ei viitata mitenkään Kansainvälisen valuuttarahaston tai muun kansainvälisen järjestön puuttumiseen näihin menettelyihin. Samalla sillä luodaan poliittinen ja oikeudellinen ennakkotapaus tekemällä vakaussopimuksesta vielä tylmپی ja päätetään Amerikan yhdysvallat euroalueelle takaoven kautta.

Kreikan osalta kaikilla sellaisilla valinnoilla tehostettaisiin huomattavasti hallituksen toteuttamia työvoiman vastaisia ja yhteiskunnan vastaisia toimenpiteitä, toimenpiteitä, joita kutsutaan rohkeiksi ja joilla on lisätty köyhyyttä, lisätty työttömyyttä, leikattu kaikki kasvun mahdollisuudet ja leikattu kaikki toivo, joka Kreikalla oli kriisistä selviämisestä.

Nämä näkymät odottavat muita maita, jotka saattavat soveltaa kyseisiä toimenpiteitä sellaisen paineen alla.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, onko normaalia, että tarvitaan kaksi Eurooppa-neuvostoa ratkaisemaan kysymys, joka koskee euroalueen maiden yhteisvastuun osoittamista Kreikalle?

Kuulin, kuinka Werner Langen tulkitsi perussopimusta. Kyllä, perussopimus on sen henki ja kirjain. Lisäksi, kun luetaan 143 ja 122 artiklaa, kukaan perussopimuksen laatijoista ei ajatellut, että euroon vaihtamisen jälkeen voisimme kohdata sellaisen ongelman, joka meillä nyt on vastassamme. Siksi meidän on oltava luovia; siksi meidän on osoitettava yhteisvastuuta. Kreikan kääntäminen Kansainvälisen valuuttarahaston puoleen näyttää meistä – niistä meistä, jotka pyrkivät olemaan vastuullisia ja johdonmukaisia eurooppalaisia kansainvälisellä näyttämöllä – täydelliseltä järjettömyydeltä.

Meidän on tehtävä yksi asia, ja meidän on toivottava, että Eurooppa-neuvosto tekee sen, eli lähetettävä yhteisvastuun viesti Kreikalle ja vastuun viesti taloudellista hallintoa koskevan kysymyksen osalta. Tuo kysymys on nyt käsiteltävänä; se on vakava, sitä ei ole ratkaistu. Meidän on käsiteltävä sitä rauhallisesti, meidän on vähennettävä painetta, emmekä saa aloittaa olettamalla, että meidän on periaatteessa vahvistettava välinettä – joka on tähän mennessä ollut tehoton – eli vakaus- ja kasvusopimusta, koska se oli alistava jo ennen kuin se sisälsi yhteistyötä.

Meidän on pyrittävä tavoitteisiin julkisen vajeen osalta, velan osalta, mutta meidän on myös laadittava euroalueen jäsenvaltioiden välisen yhteistyön, hyvän lisäarvon ehdot. Tämä on Eurooppa-neuvoston kohtaama haaste, ja toivon, että se vastaa siihen vastuullisesti.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, unionin uuden talousstrategian määrittävän Eurooppa-neuvoston kokouksen aattona meidän pitäisi ottaa oppia Lissabonin strategian fiaskosta ja, yhteistyötä tekemällä, tarkkailla oikeudenmukaisesti kaikkia jäsenvaltioita. Meidän on oltava innovatiivisia ollaksemme kilpailukykyisiä maailmanmarkkinoilla, mutta talousarviovarojemme pääosan osoittaminen yksinomaan sitä varten johtaa tosiasiallisesti monien Keski- ja Itä-Euroopan maiden, myös Puolan, syrjimiseen.

On suuria odotuksia, että EU:n varojen ansiosta – kuten aiemmin tapahtui Espanjassa, Portugalissa ja muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa – ilma-, tie- ja raideliikenneinfrastruktuuri sekä Internet leviävät. Erityisenä ensisijaisena tavoitteena pitäisi olla Euroopan unionin itäisten raja-alueiden, kuten Puolan Lublinia ympäröivän alueen, auttaminen, minkä takia 2020-strategiaan pitäisi perustaa erityinen budjettikohta.

Eurooppa-neuvoston kokouksesta ei saa lähettää viestiä, että unionin köyhät alueet rahoittavat ideoita, jotka tuovat suurimmat hyödyt vain vanhoille jäsenvaltioille.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, huippukokouksessa käsiteltävä EU 2020 -strategia, joka seuraa Lissabonin strategiaa, todistaa, että ruohonjuuritason vastaiset pakkotoimenpiteet, joita PASOK-hallitus on maassamme edistänyt kaikkien pääoman poliittisten voimien ja yksisuuntaista eurooppalaista tietä kannattavien puolueiden perushyväksynnän nojalla, eivät ole ominaisia vain Kreikalle.

Niistä päättävät etukäteen poliittinen eliitti ja hallitukset Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Ne ovat osa pääoman yleistä strategista suunnitelmaa, ja niitä edistetään yhtenäisesti koko Euroopan unionissa vauhdittamalla aatteellista terrorismia ja johtamalla harhaan työväen ja ruohonjuuritason liikettä. Porvarillisten hallitusten, yksisuuntaista eurooppalaista tietä kannattavien voimien edustajien valheet ja demagogiset lausunnot siitä, että Euroopan unioni ja EMU ovat kilpi kriisiä vastaan, tarinat 480 miljoonan ihmisen eurooppalaisista markkinoista, suuresta eurooppalaisesta perheestä, yhteisön yhteisvastuusta ja muut vastaavat idealistiset puheet ovat pettäneet. Euroopan unioni on pääoman ja monopolien imperialistinen, monikansallinen unioni, jossa hyökätään yhtenäisellä strategialla ihmisiä vastaan ja taitetaan peistä saalisosuudesta.

Taloudelliset ja poliittiset ongelmat Kreikassa, Euroopan unionin jäsenvaltiossa, ratkaistaan työväestön ja ruohonjuuritason liikkeen taistelulla, kansojen taistelulla ja yhteisvastuulla. On ilmeistä, että se, mitä Kreikassa tapahtuu, liittyy suoraan imperialististen valtioiden ja Euroopan unionin, Yhdysvaltojen, Kiinan ja muiden kehitysmaiden väliseen ankaraan kilpailuun.

Siksi työväestön ja ruohonjuuritason luokkien on pääoman strategiaan vastatakseen aloitettava oma strateginen taistelunsa kaataakseen tämän ruohonjuuritason vastaisen politiikan ja tyydyttääkseen työväestön ja ruohonjuuritason perheiden nykyaikaiset tarpeet.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaksi asiaa. Ensimmäinen koskee julkista taloutta ja toinen kilpailukykyä.

Viime vuonna tähän aikaan keskustelimme täällä parlamentissa kriisin kohtaamistavasta. Jotkut sanoivat ”vastataan kriisiin kuluttamalla enemmän ja hyväksymällä suuremmat vajeet” ja toiset meistä sanoivat, että ”nyt on valvottava enemmän julkisia menoja tulevan vakauden varmistamiseksi”.

Nyt tulokset ovat nähtävillä. Jotkin jäsenvaltiot noudattavat kuluttamisen ja suurempien vajaiden hyväksymisen politiikkaa, ja voimme kaikki nähdä seuraukset: julkisen velan kasvaminen ja suuremmat kulut julkisen velan hoitamisessa korkeampien korkojen takia. Se on todellisuutta, joka kuristaa hyvinvointia koskevaa kulutusta ja investointeja monissa jäsenvaltioissa.

Mielestäni meidän on otettava tästä oppia: meidän on noudatettava meillä jo olevia sääntöjä ja meidän on kehitettävä ja parannettava vakaus- ja kasvusopimusta ja saatava se vastaamaan tulevaisuudessa paremmin kriiseihin.

Mutta käymme nyt samaa keskustelua, koska jotkut sanovat, että meidän pitäisi viivyttää vetäytymisstrategioita ja julkisen talouden vajaiden lopettamista. Se on väärin, koska siten heikennämme valmiuttamme elpymiseen ja lisäämme korkokustannuksia jäsenvaltioissa.

Toinen asia on se, että kilpailukyky liittyy tiiviisti kykyymme saada aikaan vakaa julkinen talous ja saada aikaan todellisia muutoksia, joista olemme puhuneet vuosikymmeniä. Se hallitusten päämiesten on tällä viikolla tehtävä.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä Gunnar Hökmark, luulen, että olemme viime vuosina olleet eri parlamenteissa, koska minun kokemani parlamentti on aivan erilainen kuin teidän! Olen kokenut parlamentin, jossa jotkut sanovat, että meidän on tarkasteltava tarkemmin luokituslaitoksia, vipurahastoja ja yksityisiä sijoituspääomayrityksiä. Meidän on säänneltävä niitä, meidän on tehtävä tarkastuksia rahoitusmarkkinoiden tärkeimmille toimijoille ja tärkeimmille tuotteille varmistaaksemme, ettemme ole suuntaamassa kohti kansainvälistä fiaskoa. Olen myös kuullut joidenkin sanovan ”näpit irti”: markkinat sääntelevät itseään, emme tarvitse sellaista. Tai kuten komission jäsen McCreevy sanoi – aina kun politiikalla sekaannutaan asiaan, tulos huononee. Olemme nähneet tulokset.

Kansainvälinen fiasko johtuu Euroopan unionin jäsenvaltioiden ylivelkaantumisesta. Emme voi kuitenkaan seistä nyt täällä ja sanoa, että oli väärin keskittää politiikkamme työllisyyteen ja taloudelliseen toimintaan. Se on merkityksetöntä keskustelulle, aivan kuten keskustelulle on merkityksetöntä se, että Werner Langen

sanoi liittokansleri Merkelin ymmärtäneen EU:n perussopimuksen. Ei, hän ei ymmärtänyt sitä laisinkaan. Mikä vielä pahempaa, hän on luultavasti asemassa, jossa hän voi alistaa EU:n perussopimuksen ja sen EU:ta koskevat tavoitteet pelolleen, että hän häviää merkittävät aluevaalit Nordrhein-Westfalenissa.

Ne eivät ole sellaisia johtajan taitoja, joita tarvitsemme Euroopan unionissa. Olemme kertoneet komissiolle, että EU 2020 -strategiaa on vesitetty liikaa. Siinä ei ole sisältöä. Olkaa hyvät ja antakaa todisteita, että voitte saada uusia varoja. Olkaa hyvät ja taistelkaa rahaliikenteen veron puolesta. Olkaa hyvät ja taistelkaa Euroopan unionin suuremman taloudellisen toiminnan ja parempien kasvun mahdollisuuksien puolesta, jotta pienille ja keskisuurille yrityksille ja työntekijöille voidaan antaa mahdollisuus. Tällä hetkellä me kuitenkin tunnemme melkein myötätuntoa teitä kohtaan, koska teidän on pelastettava Euroopan unioni sellaisten hallitusten kanssa, joita meillä nyt on – esimerkiksi liittokansleri Merkelin hallitus. Pysykää lujina ja luokaa EU:n välineitä! Se on tärkein viestimme huippukokoukselle, koska vain siten ihmisillä voi olla toivoa, että annamme oikeat vastaukset.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Martin Schulz sanoi, että Kreikka on toiminut ja että nyt on EU:n vuoro. Ihmettelen, pitääköhän EU:n itse asiassa nykyisin sanoa kiitos, jos euroalueen jäsenvaltiot noudattavat yksinkertaisesti sääntöjä, toisin sanoen, jos ne onnistuvat pääsemään takaisin kolmen prosentin kriteeriin. Ihmettelen myös, mikä oli ero, kun Irlanti oli viime vuonna samassa tilanteessa, ja se teki ankaria leikkauksia. Kukaan ei silloin esittänyt ajatusta Euroopan valuuttarahaston kutsumisesta.

Guy Verhofstadt sanoi, että keinottelijat ovat työssä. Siinä suhteessa on tällä hetkellä selvästi painetta, mutta tosiasia on, että Kreikka sai huomattavia korkoetuja, koska se kuuluu euroalueeseen. Italialaiset kollegamme käyttivät euroalueeseen liittymisensä ansiosta saamaansa korkoetua lujittamiseen. Kreikka kulutti sen. Voimme siksi todellakin sanoa, että tällä hetkellä hyvä eurooppalainen ei ole sellainen, joka panee rahansa pöydälle, vaan hyvä eurooppalainen on sellainen, joka todella panee täytäntöön säännöt, joihin kaikki ovat sitoutuneet ja jotka kaikki ovat hyväksyneet, jotta niitä todella noudatetaan Euroopan unionissa.

Toisena kohtana haluaisin antaa tukeni komissiolle, koska käsiteltävänä olevat pitkän aikavälin tulevaisuutta koskevat ehdotukset ovat liike oikeaan suuntaan. Olemme sopineet kolmesta prosentista, ja siksi tarvitsemme vahvaa komissiota, joka tulevaisuudessa valvoo tuota kolmen prosentin rajaa ja myös panee sen täytäntöön. Olemme nähneet, että euroalueen jäsenvaltiot eivät pysty pitämään toisiaan kurissa ja valvomaan itse kolmen prosentin rajaa. Siksi kannatan vahvaa komissiota, joka pystyy tulevaisuudessa valvomaan, että kriteerit täytetään.

Minulla on vielä yksi ajatus. Meidän pitäisi puhua eurosta myönteisesti. Tämä ei ole valuuttakriisi vaan talouskriisi. Eurosta on kaikille suurta etua. Jos johtajamme Euroopan unionissa eivät enää sano niin, jos sitä ei enää panna merkille neuvostossa, ihmiset eivät tiedä sitä. Siksi kannatan tätä merkittävää, vahvaa valuuttaa.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kreikan kriisi on tämänhetkinen ongelma, kun taas kasvukriisi ja ympäristökriisi ovat pitkän aikavälin ongelmia, ja molempiin on puututtava tehokkaasti Eurooppa-neuvoston tekemillä päätöksillä.

EU 2020 -strategiassa todetaan aivan oikein, että kasvun pitäisi olla älykästä, kestävää ja osallistavaa. Neuvoston päätelmiä katsellessani näen kuitenkin, että niiden näkökulma on huomattavasti kapeampi, ja ne on rajattu klassiseen kasvustrategiaan – strategiaan, joka on epäonnistunut ja joka ei vienyt meitä kovin pitkälle. Kasvu ei voi olla älykästä, jos se ei ole kestävää, eikä se ole älykästä, jos se ei ole osallistavaa. Siksi haluaisin pyytää neuvostoa ja neuvoston puheenjohtajavaltiota varmistamaan, että tämä kolmiyhteys, nämä kolme pilaria, säilytetään. Se on uutta kehitystä, joka todella pitäisi panna nyt täytäntöön.

Olen hyvin iloinen, että resursseja ja energiaa säästävästä kasvusta tulee Euroopan unionin lippulaiva. Olemme tietysti puhuneet tästä kauan. Se itse asiassa auttaa meitä säästämään kustannuksissa, vähentämään riippuvuuksia ja ratkaisemaan monia ongelmia.

Odotan komission antavan meille etenemissuunnitelman vuoden 2010 aikana, koska se kuuluu itse EU:n mutta myös jäsenvaltioiden yhteiseen vastuuseen, ja monet alat ovat siksi hyvin heikolla maaperällä ja hyvin epävarmoja. Meidän on ennen kaikkea tehtävä 20 prosentin energiasäästöistä sitovia. Tästä tehokkuustavoitteesta on siten tehtävä oikeudellisesti sitova, jotta kaikki tietävät, mihin asiat ovat menossa, ja jotta myös teollisuudessa voidaan tehdä asiaankuuluvat investoinnit.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jos minun pitäisi kysyä itseltäni kysymys, jota kysytään usein puolessa Italian baareista, kysyisin, mikä on EU:n tarkoitus, ja antaisin pikaisen vastauksen, sydämeni pohjasta.

Mikä on EU:n tarkoitus, jos ei tällä kertaa Kreikan auttaminen? En usko, että tämä ajatus on hullu, koska se on meidän perimässämme, poliittisen hankkeemme luonteessa: poliittisen hankkeemme luonteessa, koska siihen kuuluu yhteisvastuu. Olen kuitenkin samalla ällikällä lyöty niiden takia, jotka sanovat haluavansa torjua rahoituskeinottelua ja aikovansa korvata rahoituskeinottelun poliittisella keinottelulla.

Miten he todellakin voivat ajatella käyvänsä taistelua liittokansleri Merkelä vastaan? Toisin sanoen, miten he voivat ajatella, että tavoite pyrkiä osoittamaan yhteisvastuuta Kreikalle tarkoittaa hyökkäämistä toista jäsenvaltiota vastaan, koska se vain muistuttaa meitä siitä, että yhteisvastuupolitiikan on liityttävä tiiviisti yhteen vastuuta koskevan politiikan kanssa? Tästä meidän on usein muistutettava itseämme, yhdellä äänellä, koska tiedämme, että yhteisvastuun ja vastuun ansiosta voimme tehdä EU:n poliittisesta hankkeesta sellaisen, että kaikki voivat hyötä siitä.

Meidän on oltava varmoja siitä, että se, mikä meitä yhdistää, on vahvempaa kuin se, mikä meitä erottaa, ja tämän takia meidän on pyydettävä huomisesta alkaen komissiota olemaan kunnianhimoinen ja vaatimaan jäsenvaltioilta tarvittavaa ankaruutta sen varmistamiseksi, että ne pystyvät osoittamaan yhteisvastuuta, sellaisen hankkeen avulla, joka pitkällä aikavälillä pystyy tarjoamaan konkreettisen muodon eurooppalaiselle hankkeellemme.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kreikan kriisi on selkeästi vakavin EU:n ongelmista, ja sen on epäilemättä aiheuttanut julkisten menojen ankan hallinnoinnin puute.

On kuitenkin mahdotonta käsittää ja hyväksyä sitä, että Euroopan unionin toimielimet viivästyttävät ryhtymistä toimenpiteisiin, joilla puututaan tämän jäsenvaltion vaikeuksiin. Tällä viivästyksellä on lisäksi ollut jo kielteinen vaikutus: se on todellakin avannut oven keinottelulle, se on saanut unionin sisällä aikaan epäilyjä tiettyjen maiden aikeista EU:n tulevaisuuden osalta (en halua meidän unohtavan, että tämä on ensimmäinen merkittävä asia, jota meidän on pitänyt käsitellä Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen), se on pahentanut Kreikan hallituksen vaikeuksia, ja sen on siksi pitänyt panna täytäntöön kansanvastaisia toimenpiteitä – jotka eivät ole merkityksellisiä tai pieniä päätöksiä – jotka vaikuttavat miljooniin ihmisiin, ja se on tehnyt sen olematta varma, että apua on tulossa.

Se on lisäksi selkeästi vahingoittanut yhteisvastuun perusarvoa, joka on sen aatteen kulmakivi ja sitova voima, jonka me kaikki jaamme Euroopan unionista. Toimenpiteidemme on siksi oltava vapaita kaikesta keinottelusta. Haluaisin muistuttaa Mario Maurolle, että Saksa on epäilemättä yksi niistä maista, jotka ovat hyötäneet eniten euron käyttöön otosta ja sen vaikutuksesta korkoihin.

Meidän on toimittava ripeästi auttaaksemme Kreikkaa. EU:n on tehtävä niin EU:n etujen vuoksi.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Euroopan unionin neuvosto otti innostuneesti vastaan komission EU 2020 -tiedonannon.

Tämä asiakirja, se on myönnettävä, on ehdoton välttämättömyys, ja juuri siksi meidän on tutkittava sen sisältöä tiiviisti. Mielestäni siitä puuttuu rahoitusta koskeva johdonmukaisuus.

On neuvoston velvollisuus pyytää komissiota selkeyttämään talousarviovaroja ja niiden osoittamista talousarvion tärkeimmille kohdille.

Minun mielestäni talousarviota ei voida laatia ennen kuin yhteinen maatalouspolitiikka ja koheesiopolitiikka on uudistettu.

Yksi tärkeimmistä EU:n kehitystä ja vakautta tukevista aloista on täysin poissa, nimittäin sekä liikenne- että energiainfrastruktuuri.

Liikenne- ja energiainfrastruktuurin kehitys Euroopan unionissa ja niiden yhtenäistäminen naapurimaissa olemassa olevien infrastruktuurien kanssa voivat tarjota voimakkaan liikkeelle-panevan voiman kestävän kasvun edistämiseksi ja vakaiden työpaikkojen varmistamisessa. Ne voivat myös tarjota Euroopan unionille kipeästi kaivatun turvan sekä energia- että liikennealoilla.

Tämän takia kehotan neuvostoa pyytämään komissiota sisällyttämään nämä keskeiset alat EU 2020 -strategiaan EU:n kansalaisten hyödyksi.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, 11. helmikuuta järjestetty EU:n huippukokous, jonka tarkoituksena oli antaa Kreikkaa tukeva viesti, jotta markkinat rauhoittuisivat, on oikeastaan mitätöity Euroopan unionissa vallitsevan epäsovun ja epävarmuuden takia.

Huomenna työnsä aloittavalla Eurooppa-neuvostolla ei ole varaa sellaiseen ylellisyyteen, että nykyistä epävarmuuden ja epäsovun ilmapiiiriä pidetään yllä. Kaikki tunnustavat nyt, että Kreikan hallitus on ryhtynyt joihinkin hyvin ankariin toimenpiteisiin, joista useimpia on jo alettu soveltaa Kreikan kansan kustannuksella ja heidän uhrauksiensa saatteluina. Samaan aikaan se kuitenkin edelleen jatkaa lainaamista poikkeuksellisen korkeilla koroilla, joista viimeisin esimerkki on marraskuun 5. päivästä, koska markkinoilla on keinottelijoina, jotka tienaa omaisuuksia lyömällä vetoa maan menemisestä vararikkoon ja luomalla loppujen lopuksi olot ja edellytykset sen tapahtumiselle.

Tällä hetkellä keskustelu keskittyy Kreikkaan, huomenna se koskee luultavasti toista jäsenvaltiota. Aikooko Eurooppa-neuvosto pysäyttää sen luomalla tehokkaan EU:n ennaltaehkäisevän mekanismin, jolla suojellaan kansallisia talouksia ja euroalueen vakautta?

Euroopan komission puheenjohtaja puhui vastuusta ja yhteisvastuusta. Hän oli oikeassa. Molempia tarvitaan kuuluttaessa euroalueen kaltaiseen perheeseen. En usko, että kukaan voi epäillä, etteikö Kreikka olisi kantanut täysin vastuutaan. Se ei voi kuitenkaan kohdata markkinoiden raivoa yksin tässä vaikeassa vaiheessa. Markkinat uhkasivat 18 kuukautta sitten kaataa maailmantalouden. Kreikkaa uhataan varmasti nyt.

Siksi tarvitaan yhteisvastuun käsitettä, käsitettä, jonka pitäisi olla itsestään selvä ja jonka pitäisi sopia saumattomasti yhteen euroalueen jäsenyyden kanssa.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Kreikasta on puhuttu tarpeeksi – haluan nyt kääntyä kohti tulevaisuutta. Komissio on EU 2020 -strategialla tuonut keskusteluun merkittävän asiakirjan, jonka tarkoituksena on laatia sangen laajat suuntaviivat sille, miten Euroopan unionia pitäisi johtaa tulevaisuudessa.

Uskon, että lopulta meidän kaikkien on saavutettava yhteiset tavoitteet, joista säädämme EU 2020 -strategiassa. Se oli yksi Lissabonin strategian suurimmista ongelmista, ja sen osalta meillä kaikilla on loppujen lopuksi työtä tehtävänä. Vain, jos kaikki jäsenvaltiot todella sitoutuvat strategiassa asetettuihin tavoitteisiin, voimme saavuttaa nämä tavoitteet yhdessä. Se ei onnistu, jos Eurooppa-neuvosto pitää itseään hallinnollisena elimenä ja jos asiat järjestetään viimeisellä minuutilla. Se onnistuu vain, jos kyseisessä toimielimessä työskentelevät ymmärtävät todella poliittisen johtoaseman, joka sillä on täytettävänä.

Se onnistuu lisäksi todella vain, jos tässä EU 2020 -strategiassa säädetään konkreettisesti yhteisvastuun periaatteesta. Se tarkoittaa ennen kaikkia jäsenvaltioiden yksittäistä vastuuta kaikilla aloilla, joilla ne ovat itse vastuussa. Siihen kuuluu uudistusponnistuksia työmarkkinoilla mutta myös kansallinen talousarviopolitiikka. Käänteisesti se tarkoittaa tietysti myös velvoitetta auttaa toisia jäsenvaltioita, toisen sanoen, jäsenvaltiot, jotka ilman omaa syytään ovat joutuneet vaikeuksiin, saavat myös apua. Mikä vielä tärkeämpää, se onnistuu vain, jos komissio omaksuu poliittisen johtoaseman. Toisin sanoen, meidän on ehdottomasti vältettävä Lissabonin strategian virheitä. Aiemmin on sanottu usein, että Lissabonin strategialle ominainen yhteistyöstrategia epäonnistui. Tarvitsemme komissiolta selkeitä tavoitteita, ja uskon, että parlamentti tukee komissiota tällä alalla.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, luulen, että me kaikki olemme tietoisia siitä, että viisisataa miljoonaa kansalaista seuraa ensi viikolla järjestettävää Eurooppa-neuvoston kokousta epätavallisen kiinnostuneena.

Syy siihen on se, että Eurooppa-neuvostolla on tilaisuus antaa viesti sitoutumisesta kriisistä vetäytymiseen, mitä kriisistä eniten kärsivät odottavat epätoivoisesti. Kriisistä vetäytymisen pitää lisäksi tietysti näkyä tuossa sitoutumisessa strategiaan, sen on oltava vakuuttava kasvua koskevan mallin muutoksessa ja sen talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyvien näkökulmien korostamisessa.

Taloudellisesta näkökulmasta sen on kuvastettava sitoutumista hallintoon. Yhteiskuntaan liittyvän näkökulman pitää näkyä sitoumuksessa työntekijöihin ja sosiaaliturvaan – malliin, joka teki meistä eurooppalaisia – ja erityisesti yhdenvertaisuuteen; haluan korostaa, että sitä asiakirjan kohtaa, jossa sitoudutaan yhdenvertaisuuteen, voidaan selkeästi parantaa. Lisäksi, ympäristöä koskevan näkökulman pitää näkyä sitoutumisessa sen hengen elvyttämiseen, joka teki EU:sta johtajan sitoutumisessa ympäristön kestävyys ja ilmastonmuutoksen ehkäisemiseen Kööpenhaminan konferenssissa, ja ennen kaikkea sen hyvin masentavan jälkimaun tunnustamiseen, joka Kööpenhaminan konferenssista jäi.

Kaikkein tärkein asia neuvoston kokouksessa on kuitenkin se, että EU:n on sitouduttava selkeästi tukemaan rahaliittoa koordinoimalla vero-, talousarvio- ja talouspolitiikkaa rahaliiton puitteissa.

Viesti Kreikalle osoitettavasta yhteisvastuusta ei ole viesti Kreikalle, se on viesti EU:lle ja eurooppalaisille. Kyse ei ole Kreikan pelastamisesta, kyse on siitä, että EU:lle annetaan merkkejä elämästä, sitoutumisesta, joka perustuu perusteelliseen todellisuuteen, perusteelliseen historialliseen sitoumukseen, jota rahaliitto edisti.

Ymmärtäkää siksi lopulta, että emme puhu Kreikasta, puhumme kaikista meistä.

Uusien toimielinten toimintaan saamisessa on ollut viivästyksiä; viivästyksiä ei saa olla vastausten saamisessa siitä, mitä eurooppalaiset odottavat seuraavalta neuvostolta.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, on totta, että kotimaani Kreikka ei ole vuosien ajan pystynyt kehittämään talouttaan tarvittavan maltillisesti ja johdonmukaisesti. Nyt se kantaa kuitenkin täysimääräisesti vastuunsa. Kreikan kansa maksaa kovan hinnan.

Emme saa kuitenkaan kätkeä päätämme hiekkaan. Kreikka ei ole ainoa EMUn jäsenvaltio, jolla on vakavia ongelmia. Se ei ollut ainoa maa, joka turvautui tiettyjen luottolaitosten huonoihin palveluihin. Se ei ole keinottelijoiden ainoa kohde, eikä se sellaiseksi jää.

Me kaikki tiedämme – ja me kaikki tiedämme erittäin hyvin – että Kreikan kysymys on EU:n kysymys. EMU pysyy raajarikkona ilman koordinoitumpaa talous- ja veropolitiikkaa ja ennen kaikkea ilman yhteisvastuuta.

Kriisi, mikä tahansa kriisi, on muutoksen äiti. Nykyinen kriisi voi synnyttää vahvemman EU:n, ja Kreikka voi toimia tuon muutoksen kättilönä. Älkäämme siis ampuko Kreikkaa alas. Ampukaamme yhdessä alas keinottelijat, jotka haluaisivat nähdä euron polvillaan; se Eurooppa-neuvoston pitäisi huomenna tehdä.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää komission ja neuvoston huomion siihen, että EU 2020 -strategian uusia tavoitteita määritellessä ne eivät saa unohtaa tällä hetkellä hyvin toimivaa politiikkaa, eli koheesiopolitiikkaa ja yhteistä maatalouspolitiikkaa. Ne ovat koeteltuja ja todellisia välineitä, jotka voivat, uudistustarpeesta huolimatta, edistää huomattavasti uusien EU 2020 -tavoitteiden saavuttamista. On valitettavaa, että nämä kaksi erittäin merkittävää yhteisön politiikkaa jätettiin pois komission aiemmin tarjoamasta aineistosta. Unkari ja uudet jäsenvaltiot pitävät siksi näiden politiikanalojen muotoilua, sisämarkkinoiden oikeudellista yhtenäistämistä ja infrastruktuurin ja energiavarmuuden pullonkaulojen poistamista erittäin tärkeinä. Ja lopuksi, tällä EU:n strategialla ei voida korvata asianmukaista keskustelua talousarvioidirektiivistä, ja meidän mielestämme on hyvin tärkeää, että koheesiopolitiikan alueelliselle ulottuvuudelle annetaan myös tilaa. Kiitos huomiostanne.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, keskustelu eurosta, keskustelu Kreikasta, on määritellyt viime päiviä. Haluaisin tässä kohdassa kiinnittää huomiota asiaan, joka minun mielestäni on hämmentävä uutinen, nimittäin se, että 40 prosenttia saksalaisista on nyt sitä mieltä, että euron käyttöönotto oli virhe. Se hämmentää meitä, koska yhteisön valuutan käyttöönotto ei ole yksisuuntainen tie. Euroopan unionin yhdentymisprosessi ei ole peruuttamaton. Minä uskon, että meidän on pidettävä lupaus, jonka annoimme Saksan kansalle, kun se luopui kansallisesta valuutasta, eli siitä, että euro olisi yhtä vakaa kuin Saksan markka.

Olen myös lujasti vakuuttunut siitä, että meidän on EU:ssa keskusteltava sosiaalisesta markkinataloudesta, sääntelypuitteista. Meidän ei pitäisi puhua siitä, miten Saksasta saadaan vähemmän kilpailukykyinen. Sen sijaan meidän pitäisi keskustella siitä, miten saamme koko EU:sta kilpailukykyisemmän, jotta voimme menestyä maailmanmarkkinoilla. Sen on oltava tavoitteemme; siksi minä pyydän keskustelua sosiaalisesta markkinataloudesta Euroopassa.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä kaikkien niiden kanssa, joiden mielestä tällä hetkellä tarvitaan vahvempaa Euroopan yhdentymistä, erityisesti taloudessa, ja toivon, että siitä ei keskustella vain euroalueen huippukokouksessa vaan todella myös Eurooppa-neuvostossa.

On kuitenkin totta, että kansa näkee myös – ja kollegani mainitsi tämän juuri – kielteisiä puolia eurossa. Rahaliiton käynnistämisessä oli valuvika, koska meillä oli yhtenäisvaluutta, mutta emme onnistuneet laatimaan samalla yhteisempää talouspolitiikkaa. Nyt meidän on tunnustettava, että se oli suuri virhe. Järjen ääni sanoo meille, että nyt on perustettava yhteisvastuurahasto – myös Kreikalle – jotta Kreikka voi saada alhaisempia korkoja.

Tässä keskustelussa ei ole kuitenkaan juuri mainittu sitä, että Kreikan on myös tehtävä itse jotakin. Yksi tärkeä osa olisi, että se leikkaisi sotilasbudjettiaan. EU:n jäsenvaltio, joka käyttää yli neljä prosenttia bruttokansantuotteestaan sotilasmenoihin, Saksan, Ranskan ynnä muiden kaltaisista maista tuotuihin aseisiin, ei ole sitä, mitä Euroopan unionissa tarvitsemme, ja siksi olisi oikein, että kyseisellä alalla toteutettaisiin leikkauksia.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää huomion, jota ette olisi voineet keksiä tänään. Melkein kaikki täällä ovat puhuneet Kreikasta – Kreikan kriisistä – ja kuitenkin puheenjohtaja Barroso sanoi alussa, että se ei edes ole virallisella asialistalla kahden päivän Eurooppa-neuvostossa. Se on uskomatonta. Koko maailman seuraa päivittäin, mitä siellä tapahtuu.

Totuus on se, että jälleen yritetään peittää sitä, että tämä hanke ei toimi. Se on kaatumassa nopeasti. Olemme jo nähneet, miten kunnon ihmiset Saksassa sanovat, etteivät he ole tyytyväisiä tilanteeseen. Eikö Kreikan kansan pitäisi kuitenkin voida sanoa mielipiteensä, eikä tämän paikan diktaattorien? Varmastikin Kreikan kunnon ihmisten pitäisi ehkä voida saada pitää kansanäänestys siitä, pitäisikö heidän olla eurossa. Se on heidän tapauksensa. Se on heidän asiansa.

Minua etoo se, mitä olen tänään monilta kuullut. Se on noiden muiden, itsestään huolehtivien jäsenvaltioiden itsekkeinen asema, Kreikka on tällä hetkellä ongelma. Minusta tuntuu, että se etenee Kreikasta Espanjaan ja sitten Portugaliin ja Italiaan ja niin edelleen. Vuoristorata lähtee liikkeelle. Pankaa sanani merkille: ongelma on tullut jäädäkseen.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Kreikan ja euroalueen ongelmia ei saisi pitää poikkeuksena. Niin suuren ja taloudellisesti moninaisen maailman alueen yhtenäisvaluutta on itsestään selvästi ongelmallinen.

Valuutan arvon pitäisi kertoa valtion talouden tilasta. Kun talous on nousussa, valtion valuutan arvolla on tapana nousta. Kun talous joutuu taantumaan, valuutan arvolla on tapana laskea.

Kreikan talouden tila vaatii sen valuutan arvon laskemista. Jos se olisi laskenut valuuttansa arvoa, se olisi hyötynyt matkailun noususta.

Euro ei ole ratkaisu maailman taloudellisiin ongelmiin. Se on ongelma.

Kreikan vaikeus on siinä, että jos se poistuisi nyt eurosta, se huomaisi, että sen palautetun valuutan arvon lasku monenkertaistaisi sen ulkomaisen velan. Se on todellakin euroalueen vanki.

Tämän pitäisi toimia varoituksena euroalueen ulkopuolisille maille. Liittykää siihen omaksi tuhoksenne. Kun kerran olette sisällä, teidän lukitaan sisään ikuisiksi ajoiksi.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Puhun hyvin lyhyesti, koska useimmat asiat on tietysti jo mainittu.

Oma mielipiteeni on se, että Kreikan osalta nyt jo muutaman kuukauden ajan käsittelemämme tilanne ei ole ainoalaatuinen tilanne, ja se näyttää osoittavan, että tarvitaan uutta lähestymistapaa vakaussopimuksen noudattamisen tai, kuten jossakin tapauksessa voi olla, sen noudattamatta jättämisen osalta. Vaihtoehtoja on periaatteessa kaksi: joko vaadimme noudattamaan sitä, mikä on voimassa ja mikä on perussopimuksissa, ja vastaamme sen täysimääräisistä seurauksista, tai ymmärrämme, että vakaussopimus voi kaiken muun tavoin kehittyä jonkin verran ja että sen on siksi myös käytävä läpi tiettyjä muutoksia, ja otamme nämä muutokset huomioon ja kehitämme niitä siten, että säilytämme kasvun ja talouden vakauden suoraan euroalueeseen kuuluvissa jäsenvaltioissa mutta sen lisäksi valmistelemme muita EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole euroalueessa, liittymään ilman, että meidän on näissä maissa hyödynnettävä suuresti esimerkiksi rakennerahastoja.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, minulla on yksi huomautus ja kolme ehdotusta. Ensiksi huomautukseni: en ymmärrä, miksi puheenjohtaja Van Rompuy ei ole näin tärkeässä istunnossa – arvoisa ministeri, te ette ole Eurooppa-neuvoston jäsen – ja mielestäni hän olisi voinut olla täällä.

Kolme ehdotustani koskevat Kreikan elpymissuunnitelmaa. Keskipitkällä aikavälillä tuen Daniel Cohn-Benditin ajatusta, joka itse asiassa mainittiin juuri äsken: jos Euroopan unioni pystyisi tekemään Turkin kanssa sopimuksen Kyproksen kysymyksen ratkaisemisesta, voisimme auttaa Kreikkaa saamaan takaisin kaksi prosenttia BKT:stään.

Toinen ehdotukseni koskee rahoitusta, koska meillä ei ole välineitä. Miksi Euroopan unioni ei tue monia rahoitussitoumuksia, joiden avulla korkoja voitaisiin laskea ja jotka ovat tavoite, joista Euroopan parlamentissa on saatu aikaan yksimielisyys?

Viimeiseksi, on sanottu, että Kreikan kirjanpidossa oli puutteita. Kreikka ei ole ainoa, jonka kirjanpidossa on puutteita. Ehdotan, että luomme julkisen sektorin kirjanpitonormit koko Euroopan unionille, jotta voimme saada tilinpäätöksiä, jotka ovat johdonmukaisia, avoimia ja luotettavia kaikissa jäsenvaltioissa.

Maroš Šefčovič, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kertoa teille, miten minuun on tehnyt vaikutuksen useimpien puhujien selkeä yhteisvastuun osoitus ja kehotukset vastuuseen. Juuri sitä tällä hetkellä tarvitaan, koska on hyvin selvää, että EU:n ongelma edellyttää EU:n ratkaisua.

Joskus mietin, emmekö ole oppineet tarpeeksi toimintatapamme seurauksista, jos emme noudata EU:n ratkaisuja EU:n ongelmiin ja yritä löytää jotakin erityistä, vaikka meidän on käsiteltävä sitä yhteisesti.

Mielestäni on hyvin selvää, että emme ole vain ryhmä maita. Olemme eurooppalainen perhe, ja jos yhdellä perheenjäsenistämme on ongelma, meidän on ehdottomasti tultava hätiin.

Komissio on siksi valmis ehdottamaan Kreikan koordinoitua tukea koskevaa välinettä, joka on täysin EU:n lainsäädännön mukainen, ja olen varma, että tämä on mahdollista.

Haluaisin kiittää teitä kaikkia tuesta EU 2020 -strategian osalta. En voi korostaa liikaa sitä, miten kansalaisemme odottavat tällä hetkellä johtajuutta, miten he odottavat meidän parantavan suoritustamme ja miten he odottavat meidän johtavan heitä kriisin jälkeen ja laativan erittäin vakaita keskipitkän aikavälin strategioita, kuten Kiinan, Yhdysvaltojen, Intian ja muiden kaltaiset kansainväliset kumppanimme tekevät.

Nyt on päätöksen aika. Kuuntelin hyvin tarkasti kehotuksia parempaan hallintoon. Kuuntelin hyvin tarkasti raha- ja talousvalvonnan parantamista ja sitä, että meidän on tehtävä parempaa työtä vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanossa. Juuri se komissiolla on mielessään, ja juuri tällaisia ehdotuksia tulee hyvin pian.

Haluaisin kiittää kaikki teitä, jotka tuitte sitä, että komissiolla on hyvin selkeät ja konkreettiset tavoitteet huomisen Eurooppa-neuvoston päätelmien osalta. Mielestäni keskipitkän aikavälin strategia on hyvin tärkeä, mutta meillä on oltava hyvin selkeät indikaattorit siitä, mihin olemme menossa ja mitkä tavoitteemme ovat. Komissio vaatii siksi, että Eurooppa-neuvosto hyväksyy nämä konkreettiset ensisijaiset tavoitteet huomisen ja ylihuomisen keskustelujen jälkeen.

Tarvitsemme korkeampaa työllisyyttä, tarvitsemme parempaa sukupuolten tasa-arvoa ja tarvitsemme vahvempaa koulutusta. On hyvin selvää, että meidän on investoitava enemmän tutkimukseen ja kehitykseen, ja on ehdottoman selvää, että meidän on torjuttava köyhyyttä.

Komissio vaatii siksi yhteisvastuuta, vastuuta ja sitä, että EU:ta ja EU:n kansalaisia varten on konkreettinen strategia.

Haluaisin vain ilmaista toiveeni, että täällä vallalla ollut myönteinen henki, joka tuki selvästi yhteisvastuuta ja vastuuta, on samalla tavalla vallalla johtajiemme keskusteluissa huomenna.

Diego López Garrido, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, tämä on mielestäni ollut erittäin merkittävä keskustelu: keskustelu kysymyksestä, joka on tällä eurooppalaisten huolten ytimessä – Kreikan kysymys – mutta sen lisäksi koko Euroopan unionin taloudellisesta tilanteesta, keskustelu, jossa, hyvä Jean-Pierre Audy, neuvoston puheenjohtajavaltio on muuten ollut läsnä, kuten parlamentissa sovittiin. Minä edustan täällä neuvoston puheenjohtajavaltiota.

Neuvoston puheenjohtajavaltiolle on hyvin selkeät ajatukset Kreikan kysymyksestä, josta keskustelua on käyty eniten ja johon useimmat viittaukset on tehty. Ensinnäkin, EU:ssa on kyse talouspolitiikan yhdistymisestä: olemme yhdentäneet talouksiamme. Toiseksi, EU perustuu yhteisvastuuseen, ja siksi siinä on vahva yhteiskunnallinen sisältö. Kolmanneksi, EU:lla on talous- ja rahoitusvakaus.

Nämä kolme EU:n piirrettä näkyvät selkeästi Kreikan kysymyksessä. Siksi on myös kolme tapaa nähdä, miten EU ottaa huomioon ja vahvistaa ne epävirallisen Eurooppa-neuvoston 11. helmikuuta 2010 antamassa erittäin tärkeässä lausunnossa. Se oli mielestäni yksi tärkeimmistä lausunnoista, joka neuvostossa on koskaan tehty, koska se on lausunto, jolla puututaan Kreikan ongelmaan puhumalla yhteisvastuusta ja ehdottomasta poliittisesta sitoutumisesta euroalueen rahoitusvakauteen, sitoumukseen toimia tarvittaessa tuon vakauden turvaamiseksi.

Olen varma, että tämän viikonlopun Eurooppa-neuvostossa, joka on sama Eurooppa-neuvosto, joka tapasi 11. helmikuuta, vahvistetaan ja ylläpidetään tuota vakautta. Tuosta Eurooppa-neuvostosta lähetetään EU:sta vahva poliittinen viesti; tuen viesti sen taloudelle, tukea sen valuutalle ja siten tuen viesti yhteisvastuulle, koska sitä kansalaiset toivovat, vaikka on totta, että monet euroskeptikot toivovat epäonnistumista. Sellainen epäonnistuminen ei johdu Eurooppa-neuvostosta. Olkaa varmoja, että sellaista epäonnistumista ei tapahdu, vaan että poliittinen sitoutuminen yhteisvastuuseen Euroopan unionin ytimessä ja euroalueen ytimessä vahvistetaan.

Katsomme lisäksi pidemmälle eteenpäin. Katsomme lyhyellä ja pitkällä aikavälillä. Aiomme puhua siitä, miten saadaan aikaan koordinoitu vetäytyminen kriisistä pitäen mielessä, että verokannustimia ei poisteta täydellisesti ennen kuin talous on elpynyt. Aiomme myös puhua pidemmän aikavälin tavoitteista, tavoitteista, joita haluaisin käsitellä erikseen, erityisesti taloudellisen, alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tekijää, pääasiassa yhteisvastuuta. Ja me aiomme puhua siitä, miten laaditaan uusi, Lissabonin strategiasta eroava valvonnan muoto. Tässä suhteessa on selkeästi muutoksia: Lissabonin strategiassa ei ollut Eurooppa-neuvoston johtajuutta.

Lissabonin sopimuksessa oleva talous-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikan yhteensovittaminen ei ollut Lissabonin strategiassa. Komission aseman merkitystä – tavoitteiden valvonnassa, seurannassa, hallinnassa, tarkistamisessa, niiden täyttämistä koskevien vaatimusten asettamisessa – ei ollut Lissabonin strategiassa. Lissabonin strategiassa ei ollut tekijöitä, joilla luodaan kannustimia rakennerahastojen kanssa. Selvästikin on saatu aikaan hyvin merkittävää edistystä.

Lopuksi, arvoisa puhemies, viittaan José Manuel García-Margallo y Marfilin puheenvuoroon, joka oli ainoa suoraan puheenjohtajavaltio Espanjalle suunnattu puheenvuoro ja jossa arvosteltiin tapaa, jolla Euroopan unionia hänen mielestään johdetaan.

Minun on sanottava teille, hyvä José Manuel García-Margallo y Marfil, että puheenjohtajavaltio Espanja tekee tiivistä ja koordinoitua yhteistyötä – joka on yhteisön menetelmä – Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Van Rompuyn kanssa edistääkseen olennaisia tavoitteita. Se tekee myös tiivistä yhteistyötä komission ja parlamentin kanssa.

Viittasitte pääosin taloudelliseen kysymykseen. Haluaisin kysyä teiltä, katsotteko esimerkiksi, että Euroopan unionin johtamista ei ole se, että hyväksytään päätös, esimerkiksi sellainen, joka hyväksyttiin Eurooppa-neuvostossa – tietysti neuvoston puheenjohtajavaltion osallistuessa – EU:n poliittisesta sitoutumisesta euroalueen rahoitusvakauteen.

Haluaisin tietää, katsotteko te, että Euroopan unionin johtamista ei ole se, että edistetään keskustelun järjestämistä tänä viikonloppuna ei sen pienemmästä aiheesta kuin EU 2020 -strategiasta, jolle muuten saatiin yleisesti enemmistön tuki parlamentissa pidetyissä puheenvuoroissa. Keskustelu koski myös hallintoa, joka on tässä suhteessa perustekijä.

Haluaisin tietää, katsotteko te, että Euroopan unionin johtamista ei ole neuvottelujen käyminen tällä hetkellä tämän parlamentin kanssa rahoitusvalvontapaketesta. Lisäksi, kannustaisin teitä, hyvä José Manuel García-Margallo y Marfil, työskentelemään yhdessä tämän puheenjohtajavaltion kanssa, jotta voimme saada mahdollisimman pian sopimuksen aikaan kantansa antaneen neuvoston ja parlamentin kanssa. Haluamme muuten Espanjan puheenjohtajakauden aikana poistaa Euroopan unionista vipurahastoista annetun direktiivin ja haluamme poistaa sen mahdollisimman yksimielisesti. En usko, että sitä pitäisi arvostella, pikemminkin päinvastoin.

Katson myös, että on Euroopan unionin johtamista toimia hyvin paljon yhteisymmärryksessä ja yhteistyössä komission kanssa sen ehdotuksen osalta, jonka komissio antaa talouspolitiikan yhteensovittamisesta Lissabonin sopimuksen 136 artiklan mukaisesti. Se on myös Euroopan unionin johtamista niin, että voidaan soveltaa yleistä politiikkaa velasta eroon pääsemiseksi, velasta, joka oli olennaisen tärkeä Euroopan unionille kriisin edessä ja kun sosiaaliset tarpeet pakottivat puuttumaan kriisiin ja suojelemaan heikoimmassa asemassa olevia. Tätä välttämätöntä velkaa on käsiteltävä nyt, asianmukaisesti, Lissabonin sopimuksen mukaisesti, jotta päästään takaisin toimiin Lissabonin sopimuksen säännösten mukaisesti.

Se on Euroopan unionin johtamista yhteisön menetelmän mukaisesti. Se on Euroopan unionin johtamista, ja Euroopan unionin johtaminen merkitsee, että tänä viikonloppuna järjestetään Eurooppa-neuvosto, joka ilmaisee selkeästi tukensa Kreikalle ja Kreikan hallitukselle.

Puhemies. – (IT) Ei, ette voi saada puheenvuoroa käyttämällä sinistä korttia koskevaa menetelmää, koska se on varattu ainoastaan Euroopan parlamentin jäsenille. Siksi keskustelu päättyy ministerin puheenvuoroon.

Kirjalliset lausumat (149 artikla)

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Yksi tärkeimmistä aiheista Eurooppa-neuvoston asialistalla liittyy työpaikkojen luomista ja talouskasvua koskevaan EU 2020 -strategiaan. Meidän on sovittava EU:n politiikkaa yhteen, jotta voimme vastata tällä hetkellä edessämme oleviin haasteisiin ja tarpeisiin. Meidän on asetettava selkeät pitkän aikavälin tavoitteet. EU:n talouden kestävälle kehitykselle on annettava ensisijainen asema. Komission strategiassa seuraavalle kymmenelle vuodelle esitetään viisi toimintalinjaa: uusien työpaikkojen luominen, köyhyyden torjunta, koulun keskeyttämisasteen alentaminen, sijoittaminen tutkimukseen ja kehitykseen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen. EU:hun viimeksi liittyneet jäsenvaltiot tarvitsevat resursseja ja tukea Euroopan unionilta saavuttaakseen nämä kunnianhimoiset tavoitteet. Romania tukee 20-20-20-tavoitetta hiilidioksidipäästöjen leikkaamisesta 20 prosentilla, uusiutuvista energialähteistä saadun energian osuuden kasvattamista 20 prosentilla ja energiatehokkuuden lisäämistä 20 prosentilla. Kunnianhimoisempi 30-30-30-tavoite, jossa kaikilla kolmella alalla pyritäisiin 30 prosentin kynnyskseen, saisi ehdottomasti aikaan kustannuksia, jotka olisivat liian korkeita kotimaalleni. Se olisi epärealistinen tavoite monille EU:n jäsenvaltioille.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n hankkeessa on ollut kyse rauhasta, yhteiskunnallisesta hyvinvoinnista, vapaudesta ja kasvusta. Se on ollut esimerkki yhteiskuntamallinsa osalta, ja se on myös ottanut johtoaseman ympäristöasioissa, mille ei ole vertaa maailmanlaajuisesti.

Nyt kokemamme talous-, rahoitus- ja yhteiskuntakriisi edellyttää yhtenäistä vastausta EU:n tasolla. Kreikan kriisi ja hyökkäys euroa vastaan edellyttävät yhteistä vastausta, mutta valitettavasti se on viivästynyt. On sekä mahdollista että toivottavaa saada aikaan EU:n ratkaisu, jolla vältetään nämä jatkuvat spekulatiiviset hyökkäykset euroa vastaan.

EU:lla on uskottavuutta ja likviditeettiä. Jos EU:n tasolla on edellytettyä yhteistyötä, sen pitäisi riittää rauhoittamaan markkinat nopeasti ja kattamaan Kreikan tarvitsemien lainojen kustannukset. Tänä aikana tarvitaan jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten välistä yhteisvastuuta. Siinä on jopa kyse velvollisuudesta. On toivottavaa, että tulevassa Eurooppa-neuvostossa ryhdytään toimiin yhdenmetyt ja koordinoitun yhteisvastuun saamiseksi aikaan. Sellaista asennetta tarvitaan, jos EU:n hankkeen halutaan etenevän. Ratkaisuja kunkin jäsenvaltion vajeen valvontaan on etsittävä myöhemmin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Eri EU:n jäsenvaltioissa koettujen sosiaalisten ongelmien, esimerkiksi työttömyyden, työsuhdeturvan puutteen ja köyhyyden, vakavuuden takia on olennaisen tärkeää, että kevään Eurooppa-neuvosto antaa vakavan ja perusteellisen vastauksen. Pelkäämme kuitenkin, että näillä vastauksilla tähdätään pääasiassa julkisen talouden oletettuun kestävyYTEEN ja laiminlyödään yhteiskunnalliseen kestävyYTEEN tähtäävät toimenpiteet.

Vastaus Kreikan tilanteeseen on merkittävä kysymys, erityisesti siksi, että sen tapahtumat ovat ristiriidassa kaiken sen kanssa, mitä euron hyveistä ja euroalueeseen kuulumisen siunauksista toivotettiin: rikkaiden maiden vahvan valuutan etujoukoissa oleminen. Sanottiin, että euroalueeseen kuulumisen suojaisi rahoituskriiseiltä, koska kyseinen maa pystyisi välttämään lainoja ja voisi saada rahaa kansainväliseltä valuuttarahastolta (IMF).

Ensimmäinen kriisi riitti osoittamaan, että euroalueella ei ole todellista yhteisvastuuta ja että niin sanottu taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus on vain vaalikampanjoissa käytettyä propaganda. Nyt liittokansleri Merkel jopa uhkaa, että jäsenvaltiot, jotka eivät täytä vakaussopimuksen vaatimuksia, kuten muun muassa Kreikka, erotetaan euroalueesta, ja unohtaa samalla, että Saksa on ollut ja on edelleen vahvaan euroon perustuvan politiikan suurin hyötyjä...

(Äänestys selitystä lyhennettiin työjärjestyksen 170 artiklan nojalla.)

Othmar Karas (PPE), kirjallinen. – (DE) Talous- ja rahoituskriisi ja Kreikka edellyttävät EU:lta toimia. Julkiset väittelyt on saatava loppumaan. Odotamme huippukokoukselta yhteistä vastausta. Sanomme kyllä Kreikan hallituksen säästö- ja uudistusohjelmalle – Kreikka on lujasti päättänyt tehdä kotiläksynsä ja noudattaa EU:n sääntöjä. Sanomme myös kyllä rahan lainaamiselle, jos uudistusohjelma olisi muuten vaarassa. Sanomme kuitenkin ehdottoman "ein" sakoille ja maan erottamiselle euroalueesta. Kaikki se saisi aikaan dominovaikutuksen, joka johtaisi markkinoiden luottamuksen menettämiseen. Sanomme myös "kyllä" komission jäsenen Rehnin ehdotukselle siitä, että komissio hyväksyy talousarvioluonnokset etukäteen. Eurostatin ja komission on tutkittava talousarviota ja taloutta koskevia tilastoja. Vaadin kaikkien kirjojen ankaraa tarkistamista kaikissa jäsenvaltioissa yhteisen kriteeriluettelon perusteella. Verojärjestelmät ja sisämarkkinoita koskevat verokannat on yhtenäistettävä ja talous-, talousarvio- ja sosiaalipolitiikka sovittava

yhteen. Vaadin, että EU 2020 -strategian suunnittelukomiteassa on mukana komissio, jäsenvaltiot, Euroopan investointipankki, Euroopan keskuspankki ja Eurostat. Kehotan siksi valtion tai hallitusten päämiehiä kirjaamaan yhteisen eurooppalaisen halun toimia yksiselitteisesti. Kreikka on esimerkki, josta EU:n on otettava oppia. Paikallisella tasolla, EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti on tehtävä päätelmiä. Enemmän EU:n yhteistyötä ja vähemmän kansallista itsekkyyttä ovat tämän päivän sana.

Ivari Padar (S&D), kirjallinen. – (EN) Haluaisin puhua EU:n digitaalistrategiasta. Komission luvut osoittavat, että yhtenäisillä digitaalimarkkinoilla on edelleen esteitä: vain seitsemän prosenttia verkkokaupoista on rajatylittäviä. Vaikka Internet ja siihen liittyvät infrastruktuuritavoitteet toimivat vakaina edellytyksinä lisäkehitykselle, infrastruktuurin parantamista on täydennettävä luomalla EU:n laajuiset sääntelypuitteet, hyödyntämällä palveluja ja parantamalla tieto- ja viestintätekniikan taitoja. Vuoteen 2020 mennessä olisi luotava yhtenäinen ja turvallinen EU:n sähköisten palvelujen alue. Sillä annettaisiin EU:n kansalaisille helppo ja turvallinen pääsy kaikkiin sähköisiin palveluihin, sekä julkisiin että kaupallisiin. Jäsenvaltioiden olisi kehitettävä kansallisia suunnitelmia julkisten palvelujen muuttamiseksi sähköisiksi. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä alempien sosioekonomisten ryhmien osallistumisen kannustamiseen, koska ne syrjäytyvät todennäköisemmin digitaalisesta yhteiskunnasta. Rajatylittävälle sähköiselle todentamiseksi ja sähköisille allekirjoituksille pitäisi olla ominaista oikeudellinen ja tekninen yhteentoimivuus, jotta kaikki palveluntarjoajat ja kuluttajat koko EU:ssa voisivat käyttää sähköistä todentamista. Digitaalisia yhtenäismarkkinoita koskevaan kattavaan lähestymistapaan pitäisi kuulua rahoituspalvelujen, logistiikan, kuluttajansuojan ja teollis- ja tekijänoikeuksien jäljellä olevan hajanaisuuden vähentäminen. Olisi asetettava sadan prosentin tavoite siitä, että sähköiset palvelut ovat kansalaisten saatavilla ja että he osaavat myös käyttää niitä.

Georgios Papastamkos (PPE), kirjallinen. – (EL) Kreikan hirvittävä rahoituskriisi ja muiden euroalueen jäsenvaltioiden rahoitusepätasapaino herättävät kysymyksiä koko EMUn rakenteen vakaasta ja dynamisesta voimasta. Ei voi olla epäilystäkään siitä, että euroalueen jäsenvaltion julkisen talouden kunnostaminen on sen omalla vastuulla. Rahoituskriisi on kuitenkin tuonut pintaan täysimääräisen ja yhtenäisen rahaliiton ja EU:n epätäydellisen talousliiton välisen suhteen. Se on selvästi korostanut tarvetta perustaa poliittisesti suunnattu EU:n taloushallinto, jolla eurooppalaistetaan talouspolitiikkaa ja taloudellista riskiä, katetaan EMUn rakenteelliset viat ja saadaan enemmän EU:ta ja yhteensovitettua ja yhteisvastuuseen perustuvaa EU:n toimintaa. Nyt tarvitaan EU:n tukimekanismia, Euroopan valuuttarahastoa, jolla on tarvittavat resurssit ja toimintavalmiudet. Tarvitaan koordinoitua sääntelyä, jotta yhteisvaluuttaa voidaan suojella keinottelulta. Tarvitaan perusteellista tutkimusta luottoriskijohdannaismarkkinoiden toiminnasta. Eurooppa-neuvostoa kehoitetaan antamaan konkreettisia vastauksia euroalueen kriisiin ja ilmaisemaan todellista yhteisvastuuta Kreikkaa kohtaan rahoituskriisin nujertamiseksi. Kreikka ei kerjää. Se vaatii, että Kreikan kansalaisten vähäiset varat eivät katoa kansainvälisten keinottelijoiden taskuihin.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Tämän talous- ja yhteiskuntakriisin sekä ilmastokriisin aikana EU on laatinut uuden strategian seuraavalle kymmenelle vuodelle. EU 2020 -strategian on autettava luomaan osallistavampi EU, jonka talous on yhdentynyt ja joka on ympäristön kannalta suotuisa. Tutkimuksen ja innovaation kehityksestä on tultava ensisijainen tavoite, jonka avulla voidaan torjua ilmastomuutoksen vaikutuksia ja luoda vihreitä, ”älykkäitä” työpaikkoja. Siksi asetettujen tavoitteiden on oltava pakollisia, jotta voidaan taata kestävä kasvu ja osallistavampien työmarkkinoiden kehitys ja kunnolliset elinolot kaikille kansalaisille.

Richard Seeber (PPE), kirjallinen. – (DE) EU voi menestyä vain, jos tiedämme, minkä suunnan haluamme valita talous- ja sosiaalipolitiikan osalta. Siksi 2020-strategian laatimiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota. Jäsenvaltioiden on tuotettava selkeitä käsitteitä, näkemyksiä ja ajatuksia. Strategian laatiminen seuraavalle kymmenelle vuodelle on ehdottomasti kunnianhimoinen yritys, mutta olisi muistettava, että tässä ei ole kyse lopullisista yksityiskohdista. EU:n on kysyttävä itseltään, missä se haluaa nähdä itsensä ja mitä ensisijaisia tavoitteita se aikoo itselleen asettaa. Yksi tavoite, josta saataisiin pitkällä aikavälillä myönteisiä yhteiskunnallisia ja taloudellisia vaikutuksia, olisi kestävä energialähteiden luominen EU:lle. Uudelleenajattelu tällä alalla on tarpeen, eikä vain fossiilisten polttoaineiden jatkuvan vähenemisen ja uusiutumattomista energialähteistä ilmastolle koituvien vaikutusten takia. EU:n on myös otettava johtoasema ympäristön kannalta suotuisien teknologioiden osalta. Minun mielestäni ydinvoima ei kuitenkaan sovellu kovin hyvin johtamaan EU:ta kestäväan energiatulevaisuuteen.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Eurooppa-neuvoston huomenna alkavan kokouksen tarkoituksena on periaatteessa keskustella unionin uuden EU 2020 -strategian yleisistä puitteista ja arvioida talouskriisistä selviämistä sekä tilannetta Kreikassa ja muissa euroalueen jäsenvaltioissa. Nämä aiheet liittyvät kiinteästi toisiinsa, koska unionin talouskasvua ja työllisyyttä koskeva strategia liittyy näihin kysymyksiin. Nykyistä tilannetta arvioitaessa meidän on vastattava kysymyksiin siitä, miten vakaus- ja kasvusopimuksen

periaatteita noudatetaan eri maissa ja mikä on Euroopan komission asema tässä kaikessa. Voimme olettaa, että jäsenvaltioiden valtion tai hallitusten päämiehet tarkastelevat eri tavoin EU 2020 -strategiaa. Se on tulosta yksittäisten maiden huomattavista eturistiriidoista, jotka puolestaan johtuvat eroista kehitystasossa. Ilmiselvien syiden takia kahden viimeisimmän laajentumisen jäsenvaltiot, mutta eivät vain nämä valtiot, puolustavat suurempaa koheesiopolitiikan, infrastruktuurin kehittämisen ja maatalouden korostamista, unohtamatta kuitenkaan innovaatiota ja uusia teknologioita. EU:n onnistunut kehitys ja paluu kasvun tielle seuraavalla vuosikymmenellä riippuvat komission ehdotusten sisältämän strategian tavoitteiden toteuttamisesta mutta myös perinteisemmän politiikan jatkamisesta. Jotta unioni voisi selvitä vaikeista maailmanlaajuisista haasteista, sen on ensin vähennettävä sisäisiä erojaan, ja se voidaan saada aikaan vain kunnioittamalla perussopimuksen yhteisvastuun periaatetta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Kevään Eurooppa-neuvoston pääaihe on EU 2020 -strategia. Tämän vuoden alussa työttömyysaste nousi kymmeneen prosenttiin, ja Espanjan ja Latvian kaltaisissa maissa luku oli miltei 20 prosenttia. EU:n kansalaisista 67 prosenttia pitää työpaikan menetyksiä suurimpana huolenaan. EU:n johtajien suurimman huolen on oltava nykyisten työpaikkojen säilyttäminen ja uusien luominen, jotta EU:n kansalaiset voivat saada kunnollisen toimeentulon. Tämä tavoite voidaan taata vain tekemällä huomattavia investointeja taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen, liikenne- ja energiainfrastruktuuriin, maatalouteen, tutkimukseen, koulutukseen ja terveyteen. Juuri tästä syystä Eurooppa-neuvoston on kiinnitettävä erityistä huomiota EU:n teollisuuspolitiikkaan. EU:n tilastojen mukaan teollisuuden tulos laski joulukuuhun 2009 verrattuna tammikuussa 2010 kahdella prosentilla euroalueella ja 0,2 prosentilla EU:n 27 jäsenvaltion alueella. Yhteisön tasolla teollisuuden osuus BKT:stä on 26,4 prosenttia, mutta joissakin jäsenvaltioissa teollisuuden osuus on vain 14 prosenttia BKT:stä. Euroopan unionin on pidettävä kiinni maailmanlaajuisesta kilpailukyvyystään. Sen aikaansaamiseksi työpaikat ja teollisuuden tuotot on pidettävä Euroopan unionin sisällä, eikä niitä saa sijoittaa uudelleen kolmansiin maihin.

Puhetta johti

varapuhemies Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

13. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklan 4 kohtaan perustuvan Euroopan kansalaisaloitteen kehitys (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausuma Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklan 4 kohtaan perustuvan Euroopan kansalaisaloitteen kehityksestä.

Haluaisin toivottaa lämpimästi tervetulleeksi toimittajaryhmän alueeltani, Kastilia-La Manchasta, Espanjasta. He ovat lehdistölehterillä ja ovat tällä hetkellä tutustumassa EU:n toimielimiin.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän parlamenttia siitä, että se on tehnyt aloitteen keskustelun järjestämisestä aiheesta, joka minun mielestäni on yksi tärkeimmistä, yksi merkityksellisimmistä näkökohdista demokratian kannalta, Euroopan unionin ja eurooppalaisuuden kehittämisestä EU:n kansalaisten keskuudessa. Se liittyy hyvin merkitykselliseen kysymykseen, joka aloittaa uuden vaiheen Euroopan unionissa; kuten tietysti tiedätte, se koskee kansalaisaloitetta. Toisin sanoen mahdollisuutta eri jäsenvaltioista tulevalle vähintään miljoonalle unionin kansalaiselle, sekä miehille että naisille, tehdä lainsäädäntöaloite.

Lainsäädäntöaloite, joka on tietysti osoitettu ja lähetetty komissiolle, joka on se EU:n elin, jolla on valtuudet tehdä lainsäädäntöaloitteita.

Kansalaisaloitteen asema on hyvin selkeästi ensisijainen neuvoston puheenjohtajavaltiolle. Hyvin selkeästi. Se on ensisijainen, koska meidän mielestämme se on ensisijaista EU:lle. Kun maa johtaa Euroopan unionin neuvostoa, meidän mielestämme sen ei pitäisi panna täytäntöön omia ensisijaisia tavoitteitaan, sen omia tavoitteita yksinkertaisesti yhtenä maana tuon puheenjohtajakauden aikana, vaan edetä pidemmälle ja pystyä edustamaan EU:n tavoitteita.

Kansalaisaloite ja sen tarjoamat mahdollisuudet sekä kansalaisille – noin viidelle sadalle miljoonalle EU:n kansalaiselle – antamat oikeudet muodostavat olennaisen tärkeän tavoitteen EU:lle. Näin ollen se on yksi puheenjohtajavaltio Espanjan ensisijaisista tavoitteista ei siksi, että se on ensisijainen tavoite Espanjassa, vaan siksi, että se on ensisijainen tavoite EU:ssa.

Kansalaiset toivovat, että Lissabonin sopimus pannaan täytäntöön mahdollisimman pian nyt, kun institutionaalisissa epäselvyyksissä on hukattu kahdeksan vuotta aikaa.

Meidän on korvattava tuo hukattu aika ja erityisesti vastattava kansalaisille, sillä he haluavat osallistua. Toisin sanoen, meidän on asteittain saatava aikaan uusi tasapaino 1900-luvulla ylhäältä alaspäin – vaikkakin demokraattisesti – rakennetun EU:n ja myös alhaalta ylöspäin rakennetun EU:n välille.

Siksi katsomme, että kansalaisaloite on saatava toimimaan mahdollisimman pian, koska se on todiste jäsenvaltioiden, parlamentin ja unionin toimielinten poliittisesta tahdosta antaa kansalaisille ääni ja antaa kansalaisten osallistua unionin elämään.

Sillä myös vastustetaan sitä, mitä myös valitettavasti Euroopan unionissa tapahtuu: sitä, että poliittista keskustelua käydään suurimmalta osin todennäköisesti kansallisella tasolla; sisäsiittoista keskustelua. Täällä Brysselissä tai parlamentissa käydään eurooppalaista keskustelua, mutta jokaisessa unionin jäsenvaltiossa vallitsee kansallinen keskustelu, ei eurooppalainen keskustelu.

Kansalaisaloite on loistava väline aidon eurooppalaisen keskustelun onnistuneelle käynnistämiseksi kansalaisyhteiskunnassa. Eri maiden kansalaisten esittämillä aloitteilla käynnistetään eurooppalainen keskustelu kaikissa maissa, ei vain puhtaasti kansallista keskustelua.

Siksi, arvoisa puhemies, pidämme kansalaisaloitetta ensisijaisena tavoitteena. Heti kun komissio antaa asetusluonnoksensa – haluaisimme kiittää komissiota, ja minun on mainittava erityisesti puheenjohtaja Barroso ja varapuheenjohtaja Šefčovič, tarmosta, jolla he ovat asettaneet tämän kysymyksen ensisijaiseksi komission työaikataulussa; olemme kiitollisia siitä, että se tapahtuu välittömästi ja hyvin nopeasti, kuten komission jäsen Šefčovič meille pian kertoo –, meillä on teksti, jonka avulla voimme yhdessä neuvoston ja parlamentin kanssa panna liikkeelle sen, mitä EU:n kansalaiset epäilemättä toivovat, ennen kuin tämä kuuden kuukauden jakso loppuu.

Meidän on työstettävä erilaisia asiaankuuluvia näkökohtia, joista jotkin ovat teknisempiä, jotkin poliittisempia, mutta meidän on edistettävä sen tapahtumista.

Siksi siitä alkaen, kun La Granja de San Ildefonsossa järjestettiin epävirallinen ulkoasiainministerien kokous, kuten komission jäsen Šefčovič ja komission jäsen Malmström – joka oli edelleen virassa, koska uusi komissio ei vielä ollut ryhtynyt toimeen – muistavat, siihen asti, kun pidimme Madridissa ensimmäisen kokouksen, kun uusi komission kollegio ryhtyi toimeen, ja nyt tänä iltapäivänä parlamentissa, odotamme innokkaasti tämän aloitteen edistämistä. Pyytäisin heitä – haluaisin heidän välittävän tämän viestin teille, arvoisat parlamentin jäsenet – käsittelemään tätä aloitetta erittäin huolellisesti.

Tiedän, että he tekevät niin. Lisäksi pyytäisin heitä tuottamaan erittäin nopeasti jotakin, joka mielestäni saa sangen helposti aikaan yleisen yksimielisyyden sen eri näkökulmista neuvostossa, komissiossa ja parlamentissa ja esimerkiksi valiokunnassa, johon minä osallistuin, ulkoasiain valiokunnassa, käytyjen keskustelujen avulla. Siksi uskon, että voimme panna tämän täytäntöön, koska se on yksi nyt Euroopan unionissa alkamassa olevan vaiheen näkökulmista, joka on kansalaisten kannalta erittäin kiinnostava.

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin todella kiittää parlamenttia tämän erittäin tärkeän kysymyksen ottamisesta asialistalle. Haluaisin henkilökohtaisesti kiittää rakasta ystävääni, Diego López Garridoa, ja puheenjohtajavaltio Espanjaa siitä, että tämä pidetään korkealla puheenjohtajavaltio Espanjan asialistalla, koska mielestäni väline, jonka saamme, muuttaa todella tapaa, jolla teemme Euroopan unionissa politiikkaa.

Tähän asti EU:n rakenne on perustunut edustukselliseen demokratiaan. Mielestäni se näkyi erittäin hyvin myös Lissabonin sopimuksessa, jossa oli hyvin selvää, että parlamentin valtuuksia vahvistetaan hyvin paljon, ja siinä, kun aiomme ottaa kansalliset parlamentit enemmän mukaan EU:n lainsäädäntöprosessiin. Ja meidän piti täydentää sitä ottamalla kansalaiset enemmän mukaan tähän prosessiin tämän osallistuvan demokratian välineen avulla.

Vähän aikaa sitten keskusteltiin, mitätöikö toinen toisen ja onko kyse nollasummapelistä. Minä en todellakaan usko niin, koska mielestäni sekä edustuksellisen että osallistuvan demokratian osat vahvistavat toinen toistaan, ja molemmat auttavat luomaan todellisen eurooppalaisen poliittisen ja julkisen tilan.

Uskon myös, että tämän välineen avulla korostamme vielä enemmän EU:n kansalaisuuden merkitystä eurooppalaisille. Kuten Diego on jo sanonut, olen vakuuttunut, että tämä johtaisi vahvempiin, paremmin

rajatylittäviin Euroopan laajuisiin keskusteluihin EU:ssa, eurooppalaisempiin aiheisiin eikä vain kansallisiin aiheisiin, joista niin usein keskustellaan jäsenvaltioidemme pääkaupungeissa.

Komissio oli ja on hyvin kiitollinen työstä, jonka Euroopan parlamentti on jo tehnyt eurooppalaisen kansalaisaloitteen osalta. Meille teidän viime vuoden 7. toukokuuta antamanne päätöslauselma oli hyvin merkittävä poliittinen ohjenuora ja hyvin merkittävä osviitta siitä, miten meidän pitäisi tätä aloitetta valmistella.

Kuten tiedätte, komissio haluaa tällaista merkittävää lainsäädäntöä laatiessaan saada eurooppalaisen yleisön mahdollisimman paljon mukaan keskusteluun. Siksi järjestimme aiheesta julkisen keskustelun, joka perustui viime vuoden joulukuussa antamaamme vihreään kirjaan.

Minun on sanottava, että olemme yllättyneet hyvin myönteisesti saamistamme vastauksista. Saimme yli 300 vastausta monenlaisilta vastaajilta: yksittäisiltä kansalaisilta, järjestöiltä, viranomaisilta ja jopa joiltakin kansallisilta parlamenteilta.

Arvioimme saamamme vastaukset ja päätimme kuulemisprosessin Brysselissä järjestettyyn julkiseen kuulemiseen, johon osallistui yli 150 sidosryhmää, mukaan luettuna parlamentin arvoisia jäseniä.

Jos minun olisi tehtävä yhteenveto tuosta keskustelusta, sanoisin, että komissiolle esitettiin monia innovatiivisia, mielenkiintoisia ja myönteisiä ehdotuksia. Mitkä olivat tärkeimmät päätelmät? Se, että kansalaiset ovat hyvin kiinnostuneita saamaan tämän aloitteen toimimaan mahdollisimman pian, että he haluaisivat sen olevan mahdollisimman käyttäjäystävällinen, että he haluaisivat sen oleva yksinkertainen, suoraviivainen, ymmärrettävä ja, ennen kaikkea, helpokäyttöinen.

Ja, kuten varmasti olette samaa mieltä, nämä ovat selkeitä ja hyvin merkittäviä indikaattoreita lainsäädännön laatimiseksi tällä tavalla, koska vain näillä indikaattoreilla voidaan taata, että kansalaiset käyttävät tätä välinettä parempaan viestintään komission ja EU:n toimielinten kanssa.

Komissio on tällä hetkellä viimeistelemässä ehdotustaan, ja se kiinnittää siinä huomiota kuulemisten tuloksiin sekä Euroopan parlamentin tekemiin ehdotuksiin. Toivon, että kollegio hyväksyy työstämämme ehdotukset 31. maaliskuuta. Voin myös kertoa teille, että tämä ei luultavasti olisi ollut mahdollista ilman puheenjohtajavaltio Espanjan vahvaa rohkaisua. On hyvin selkeää, että tällaista puheenjohtajavaltion ensisijaista tavoitetta on kunnioitettava, ja tiedän, että Espanja on sitoutunut vahvasti etenemään tämän aloitteen osalta puheenjohtajakautensa aikana.

Olen siis todella toiveikas sen suhteen, että puheenjohtajavaltion, neuvoston ja parlamentin rakentavan lähestymistavan ansiosta saamme tämän uuden ja hyvin merkittävän välineen toimimaan paljon ennen Lissabonin sopimuksen voimaantulon ensimmäistä vuosipäivää.

Íñigo Méndez de Vigo, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, tässä samassa salissa, melkein seitsemän vuotta sitten perustuslakikongressin lopussa, me Euroopan parlamentin jäsenet ja kansallisten parlamenttien jäsenet onnistuimme esittämään ehdotuksen, jonka puheenjohtajisto hyväksyi. Minulla oli kunnia viedä se puheenjohtajistolle, ja me hyväksyimme sen. Haluaisin vielä muistuttaa Alain Lamassouren ja Hans-Peter Mayerin nimistä, koska juuri he laativat ehdotuksen kansalaisaloitteesta, kansalaisten aloitteesta, joka on nyt sisällytetty perussopimukseen.

Kansalaisten aloitteesta, joka on esimerkki osallistuvasta demokratiasta – komission jäsen Šefčovič on selittänyt tämän erittäin hyvin – ja EU:n demokratiasta, koska asioiden, jotka tämä aloite kattaa, on oltava eurooppalaisia asioita, ei paikallisia asioita. Kansalaisten osallistuminen siis, ja EU:n tasolla käsiteltävät asiat.

Komission jäsen Šefčovič, joka valmistelee tätä ehdotusta, ei ole kertonut meille, mitä siihen kuuluu. Hän on jättänyt meidät odottamaan vesi kielellä. Ryhmäni puolesta, arvoisa komission jäsen Šefčovič, pyytäisin, että se sisältää ainakin kolme ajatusta.

Ensinnäkin, että sen pitäisi olla selkeä ja yksinkertainen. Älkäämme toisin sanoen tehkö asioista monimutkaisia. Sen on oltava helposti ihmisten käytettävissä, jotta he voivat osallistua ilman, että heidän on pitänyt käydä yliopisto.

Toiseksi, että sillä mahdollistettaisiin yhteistyö EU:n viranomaisten ja kansallisten viranomaisten välillä, koska, minun mielestäni, kansallisilla viranomaisilla on oltava tärkeä asema tavassa, jolla allekirjoitukset järjestetään.

Kolmanneksi, että meidän pitäisi Euroopan komission ja parlamentin avulla tarjota valistusta ja selittää, miten tätä lainsäädäntöaloitetta voidaan käyttää, pettymysten välttämiseksi. Annan teille tästä esimerkin, jonka näin Internetissä. Verkossa on jo tehty vetoamus kansalaisten aloitteen käyttämiseksi sitä varten, että voitaisiin muuttaa parlamentin paikkajakoa siten, että paikkoja olisi vain yksi.

No, se on mahdotonta, ja meidän on sanottava se alusta alkaen; siinä vaaditaan muuttamaan perussopimuksia, eikä sitä voi käsitellä kansalaisten aloitteessa.

Siksi on tehtävänä paljon valistusta, hyvät komission jäsenet ja hyvät parlamentin jäsenet, aloitteesta, jota Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä tukee ja jonka se toivoo voivan edistää unioniin kuulumisen tunnetta ja kansalaisten osallistumista unionin toimintaan.

Ramón Jáuregui Atondo, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Šefčovič, olin hyvin iloinen kuullessani, että komissio aikoo hyväksyä tämän asetulusuonnoksen ensi viikolla, jo 31. maaliskuuta. Minusta se on loistava uutinen, ja uskon, että on asianmukaista ja oikein onnitella komissiota, komission jäsentä Šefčovičia ja puheenjohtajavaltio Espanjaa vauhdista, jonka ne ovat antaneet tällä aloitteelle, ja siitä, että ne ovat sopineet erittäin tärkeän ehdotuksen antamisesta tälle parlamentille.

Erittäin tärkeä, koska ennen kaikkea uskon, että sillä vahvistetaan parlamentin oikeutusta. Se johtuu siitä, että sillä annetaan suora pääsy parlamenttiin, ei puolueiden kautta, vaan tavalla, joka antaa suoran pääsyn meidän luoksemme täällä ei enempää eikä vähempää kuin lailla.

Juuri tämä suora pääsy parlamenttiin vahvistaa sen oikeutusta. Se vahvistaa kansalaisuuden käsitettä, joka on aivan eurooppalaisen hankkeen ytimessä. Maastrichtista tänne juuri kansalainen on eurooppalaisen hankkeen keskipisteessä ja juuri kansalaisesta on tässä tulossa tärkein toimija.

Kolmanneksi sanoisin, että se on jotakin, jolla annetaan erityislaatuista rohkaisua toimielinten ja kansalaisten väliselle yhteydelle, jotakin, jota olemme aina vaatineet mutta emme koskaan saavuttaneet. Se on mahdollisuus ihmisille todella päästä lähemmäksi parlamenttia ja oppia, miten se voi olla hyödyllinen. Se saa minut myös tekemään muutaman suosituksen, jotka vastaavat suurimmalta osin suosituksia, jotka Íñigo Méndez de Vigo juuri teki.

Mielestäni on tärkeää laatia teksti, joka on ennen kaikkea todella joustava. Toisin sanoen sen pitäisi mahdollistaa tuon oikeuden käyttäminen, sen pitäisi mahdollistaa se monille ihmisille, koska meidän on määriteltävä, miten monta maata, mitkä osuudet, mitkä allekirjoitusjärjestelmät. Olkaa hyvät ja olkaa joustavia! Tehkää tämän aloitteen käytöstä helppoa, mutta tehkäämme siitä myös selkeää, alkäämme pettäkö odotuksia.

Komission on ensin suoritettava perusmenettely sanoakseen, onnistuuko aloiteluonnos vai ei, onko sitä mahdollista toteuttaa vai ei. Ennen allekirjoitusten keräämistä meidän on sanottava kyllä tai ei, jotta emme petä odotuksia: tämän hankkeen selkeys ja joustavuus, hyvät kollegat, ja, tietysti, sen tekeminen hyvin.

Anneli Jäätteenmäki, ALDE-ryhmän puolesta. – (FI) Kansalaisaloite on tärkeä, koska se on niitä harvoja Lissabonin sopimuksen mukanaan tuomia uudistuksia, joista voidaan sanoa, että se konkreettisesti lisää kansalaisten suoria vaikutusmahdollisuuksia. Tietysti tämä on vain pieni askel ja miljoonan nimen kerääminen on iso urakka, ja kuitenkin sillä voidaan vain esittää komissiolle, että sen pitäisi tehdä jotakin. Komissio sitten päättää korkeassa viisaudessaan, tekeekö se vai ei.

Jos kansalaisaloitteesta tulee onnistunut kokeilu, kuten toivon, on hyvin mahdollista, että sen jälkeen kansalaisten suorien vaikutusmahdollisuuksien tiellä voidaan edetä edelleen. Siksi, nyt kun luodaan puitteet kansalaisaloitteelle, on erittäin tärkeää, että puitteet on määriteltä niin, että aloite voidaan tehdä helposti ja että puitteet ovat selkeät ja ymmärrettävät. Meidän ei pidä luoda turhia toiveita tai väärinkäsityksiä.

On keskusteltu tällaisesta ennakkotarkastusmenettelystä. Minusta se on asia, jota pitää miettiä hyvin tarkkaan. Siinä voi olla hyvät puolensa, mutta toisaalta en tiedä onko oikein, että aloitteita karsitaan siinä vaiheessa. Annetaan kansalaisten sanoa kantansa.

Mielestäni on tärkeää, että kynnys eri jäsenvaltioiden osalta eli niiden lukumäärän osalta ei nouse liian korkeaksi, vaan että neljäsosa riittäisi siihen, että aloite katsotaan tehdyksi ja että sitä luvataan viedä eteenpäin. On huolehdyttävä siitä, että asetuksella ei luoda tarpeettomia esteitä kansalaisaloitteen toteuttamiselle vaan että siitä tehdään selkeä ja yksinkertainen. Toivotaan, että tulee paljon aloitteita ja että komissio vie ne eteenpäin.

Gerald Häfner, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission jäsen Šefčovič, hyvät kollegat, mielestäni meillä on nyt käsissämme loistava tilaisuus siihen, että EU:sta, tästä yhteisestä EU:stamme, joka alkoi valtioiden välisinä perussopimuksina – sellaisen ulkopoliittikan klassisina välineinä, jossa kansalaiset ovat pääosin vain katsojia – tulee nyt entistä enemmän kansalaisten EU.

Tänään keskustelemme ensimmäisestä välineestä, joka mahdollistaa kansalaisten suoran osallistumisen EU:n tasolla. Uskon, että kaikille on selvää, minkä tilaisuuden se tarjoaa, erityisesti, EU:n kansan, EU:n *demosin* kaltaisten asioiden luomiseksi ja kehittämiseksi asteittain, sillä sitä tämä EU todella tarvitsee, kun jatkamme asioista keskustelua Ranskassa, Italiassa, Portugalissa, Saksassa ja niin edelleen, siis pääasiassa sangen erillään. Kansalaisten osalta EU:n laajuisia keskusteluja ei ole oikeastaan lainkaan. Tällainen eurooppalainen kansalaisaloite voisi kuitenkin auttaa saamaan aikaan sellaisia keskusteluja, ja se voisi auttaa jossakin määrin kumoamaan eurooppalaisten näkemykset, että Bryssel on kaukana ja että heillä – kansalaisilla – ei ole ääntä Brysselissä. Nyt yritämme luoda ensimmäistä välinettä, jonka avulla kansalaiset saavat äänensä kuuluviin Brysselissä. Olennainen asia on kuitenkin se, minkälaisen muodon sille annamme. Haluan tehdä hyvin selväksi, että vielä ei ole määritetty, tuleeko tästä toimenpiteestä loppujen lopuksi menestys vai pettymys. Se riippuu muodosta, jonka tälle toimenpiteelle valitsemme.

Voin ymmärtää hyvin, arvoisa komission jäsen Šefčovič, että ette pysty esittämään meille yksityiskohtia tänään, koska tiedän, ettette ole vielä täysin tehneet päätöstä. Meillä kuitenkin on nyt ehkä mahdollisuus kirjata yhdessä muutamia seikkoja. Minulla on siis yksi hyvin erityinen kohta, jonka haluaisin ottaa esiin.

Minun mielestäni tämän menestys nousee ja kaatuu sen mukana, että komission ehdotuksessa tai ainakin loppujen lopuksi siinä, mikä on täällä päätetty lainsäädäntöehdotukseksi, ei ole vain esteitä ja määräyksiä, joita kansalaisten on noudatettava, vaan että siinä myös säädetään, että komission on käsiteltävä vakavasti sille esitettyä kansalaisaloitetta, koska mielestäni olisi äärimmäisen turhauttavaa, jos miljoona ihmistä olisi allekirjoittanut kyseisen aloitteen ja lopuksi koko asia vain katoaisi, hiljaa ja huomaamatta, paperikoriin. Tarvitaan kolmetasoinen tarkastus hyväksymisestä. Ensinnäkin muodollinen taso: onko siinä riittävästi allekirjoituksia? Toiseksi, oikeudellinen taso: kuuluuko käsiteltävä asia Euroopan unionin toimivaltaan, rikotaanko sillä nykyistä lainsäädäntöä? Sitten, lopuksi, tarvitaan sisällön tarkastus, ja sen osalta on mielestäni tärkeää, että kansalaiset kutsutaan tähän tarkastukseen, että siitä järjestetään kuuleminen, että heitä arvostetaan ja että heidän huolistaan keskustellaan ja että he eivät vain saa jotakin korkealta viran puolesta lähetettyä kirjettä. Se on tapa rohkaista.

Lyhyesti, haluaisin mainita toisen rohkaisutavan. Kolmasosa tai yhdeksän jäsenvaltiota näyttää minusta – ja näyttää meistä kaikista parlamentissa – liian korkealta. Parlamentti on ilmoittanut kannattavansa neljäsosaa, ja tätä lukua on käsiteltävä yhdessä toisen esteen, nimittäin jäsenvaltioissa olevan esteen kanssa. Käymissämme keskusteluissa ehdotin, että tästä tehdään asteittaista jäsenvaltioiden koon mukaan, koska siinä on suuri ero, onko mukana suuri vai pieni valtio, ja mielestäni tässä ehdotuksessa on avoimuutta.

Aikarajoitusten takia en voi nyt käsitellä muita kohtia. Toivon, että voimme yhdessä saada tämän ensimmäisen kansainvälisen demokratian välineen toimimaan.

Syed Kamall, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, monet meistä pitävät myönteisenä mitä tahansa aloitetta, jolla Euroopan unionilta ja muilta poliittisilta hallituksilta viedään valtaa ja keskitetään valta lähemmäs kansalaisia.

Yhdessä suhteessa haluaisin pyytää enemmän joustavuutta. Miksi meidän pitäisi määritellä etukäteen asiat, joista kansalaiset voivat tehdä aloitteen? Jos he haluavat ottaa asian esiin, pidetään heitä vastuullisina ja annetaan näkemyksemme ajatuksistamme. Jos se esimerkiksi koskee paikkaa, jossa parlamentin pitäisi kokoontua, meidän olisi vastattava. Miksi välttäisimme kysymystä? Vastatkaamme siihen, mitä kansalaiset meiltä suoraan kysyvät.

Haluaisin tehdä yhden asian selväksi, ja se on avoimuus. Kenen tahansa yksittäisen henkilön tai kansalaisryhmän on vaikeaa itse kerätä vaadittu määrä allekirjoituksia. Siksi monet järjestöt saattavat järjestää näiden allekirjoitusten keräämistä. Niiden pitäisi ilmoittaa avoimesti rahoituksestaan, jotta ei ilmaannu järjestöjä, jotka kaappaavat prosessin vaatiakseen käytännöllisesti katsoen enemmän rahoitusta aloitteille, joihin ne uskovat. Annetaan sen olla todella kansalaisten aloite eikä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tai kansalaisjärjestöjen aloite.

Søren Bo Søndergaard, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DA) Arvoisa puhemies, kansalaistemme epäluottamus Euroopan unionia kohtaan on lisääntymässä. Euroopan parlamentin alhainen äänestysaste kertoo määristä.

Jos eurooppalaista kansalaisaloitetta tulkitaan niin, että vain harvat voivat hyödyntää sitä, se vain pahentaa tilannetta. Ryhmämme pyytää siksi, että säännöistä ei tehdä liian ankaria. Asiat voivat esimerkiksi olla kuitenkin merkityksellisiä koko EU:lle, vaikka ensimmäiset miljoona allekirjoitusta tulisivat vain harvasta maasta. Euroopan parlamenttina voimme kuitenkin myös tehdä jotakin, jotta kansalaisaloitteeseen suhtaudutaan vakavasti. Voimme tehdä tässä salissa päätöksen, että aina, kun kansalaisaloite hyväksytään, käymme siitä keskustelun – keskustelun, joka voi johtaa lausuntoon kyseisestä aloitteesta. Tällä tavalla suhtaudumme myös kansalaisten toiveisiin vakavasti, ja toivon, että ryhmät voivat tehdä yhteistyötä saadakseen aikaan jonkin tämän kaltaisen asian hyväksymisen, esimerkiksi tarkistuksena työjärjestykseen.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut kaikkea, mitä täällä on tähän mennessä sanottu, selväjärkisesti ja siten hyvin suuresti epäillen. Loppujen lopuksi omat kokemuksemme – jotka on saatu kansanäänestyksistä Alankomaissa, Ranskassa ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä Irlannissa – ovat opettaneet meille, miten eurokratia vastaa kansan tahtoon ja sen tahdon ilmaisuihin. Mikä tämä eurooppalainen kansalaisaloite pohjimmiltaan on? Pohjimmiltaan se on vain lieventävä, se on huijaus, jolla pyritään ehdottamaan kansalaisille pikkuriikkistä osallistumista Lissabonin sopimuksessa panematta tuota osallistumista todella täytäntöön päätöksentekoprosessissa. Tämä käy todellakin selväksi kaikesta, mitä olemme tähän asti oppineet: monimutkaisia menetelmiä, aihetta koskevia rajoituksia, ja jos lopuksi saadaan aikaan jotakin, sitä olisi käsiteltävä, ja erityisesti siitä olisi päätettävä, täysin samoissa eurokraattisissa ja sangen epädemokraattisissa pienissä piireissä kuin aiemminkin. EU:ssa tarvitaan sitovia kansanäänestyksiä, esimerkiksi Turkin liittymisestä. Niitä tarvitaan demokratian palauttamiseksi, mutta valitettavasti EU:n kansalaisaloite on vain jonkinlainen typistetty versio kyseisistä asioista.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pidän puheenjohtaja López Garridon ja komission jäsenen Šefčovičin lausuntoja myönteisinä.

Uudessa Lissabonin sopimuksessa meitä kehoitetaan hyväksymään nopeasti järjestelmällinen toimintatapa kansalaisaloitteen edistämiseksi, sillä se todistaa EU:n kansan olemassaolosta. On todellakin hyvin tunnettu tosiasia, että yksi unionia kohtaan esitetyistä ankarimmista arvosteluista koskee sitä, että se ei ole täysin demokraattinen rakenne. Lissabonin sopimuksella on pyritty monin tavoin vähentämään demokratiavajetta, myös säätämällä siitä, että vähintään miljoona EU:n kansalaista voi tehdä ehdotuksen lainsäädäntöaloitteeksi.

Tällä uudella välineellä on saatava aikaan oikeudellisia seurauksia, joilla on tiettyä merkitystä, jotta se olisi vakavasti otettava väline. Se ei ehdottomasti voi olla samanarvoinen kuin aiemmat vetoomukset, joita allekirjoittavat monet yksittäiset henkilöt – on tehtävä selkeä ero – ja siksi sitä on säänneltävä niin, että sen väärinkäyttö estetään ja että sillä mahdollistetaan edelleen laaja keskustelu tietoon perustuvan ja tarkistettavissa olevan kansalaisten yksimielisyyden ilmaisuna.

Tärkein Lissabonin sopimuksen 11 artiklassa tarkoitettun aloitteen näkökulma on kuitenkin sen symbolinen merkitys: demokratiavajeeseen puututaan ihmisten edustajien päätöksentekovaltuuksien lisäksi myös vielä enemmän itse EU:n kansan olemassaololla, joka ei ole vain yksittäisten valtioiden kansalaisten yhteenlaskettu määrä.

Käsitlemissämme säännöissä on siten kaksi näkökulmaa, joita pidän erityisen tärkeinä: ensimmäinen koskee aihetta, jossa on oltava – kuten joku jo sanoi – kyse eurooppalaisesta kysymyksestä; toinen on allekirjoittajien vähimmäismäärän jakaminen huomattavaan määrään jäsenvaltioita, mikä edustaisi asianmukaista osuutta kunkin maan äänestäjän painoarvon osalta.

Toivon, että uusilla säännöillä autetaan Ranskan, Italian, Saksan, Espanjan ja muiden maiden kansalaisia tuntemaan, että he ovat ennen kaikkea EU:n kansalaisia.

Zita Gurmai (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, eurooppalainen kansalaisaloite on yksi Lissabonin sopimuksen tärkeimmistä innovaatioista, ja sillä pyritään lisäämään suoraa demokratiaa Euroopan unionissa. Tätä uutta välinettä olisi käytettävä hyvin ja hyödynnettävä täysimääräisesti. Sen uskottavuus on myös taattava.

Tässä suhteessa on käsiteltävänä vakavia vaatimuksia. Haluaisin mainita lyhyesti vain kaksi, tietoisena siitä, että niitä on useita muita. Kerätyt allekirjoitukset on tarkastettava asianmukaisesti. Se on olennaisen tärkeä kysymys, joka voi aiheuttaa ongelmia, koska asiaankuuluva lainsäädäntö on hyvin erilainen jäsenvaltioissamme. Meidän on löydettävä paras mahdollinen ratkaisu – asianmukainen tasapaino erilaisten sääntöjen ja yleisten vaatimusten välillä.

Toinen kohta on aloitteen hyväksyminen. Jälleen on tutkittava huolellisesti kaikki näkökohdat parhaan mahdollisen etenemistavan löytämiseksi. Pitäisikö julkisen keskustelun aihetta rajoittaa unionin arvojen puolustamiseksi vai pitäisikö sananvapauden vallita? Ovatko ne vastavuoroisesti osallistavia periaatteita?

Pidän varapuheenjohtaja Šefčovič ja puheenjohtajavaltio Espanjan edistyksellistä työtä myönteisenä ja kiitän siitä. Olen iloinen, että sidosryhmillä oli helmikuussa tilaisuus keskustella suuresta osasta kysymyksiä, jotka on ratkaistava, jotta kansalaisaloite saadaan toimimaan.

Haluaisin todella tietää tapaamisen tuloksen. Miten komissio aikoo käsitellä aloitteen tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa kysymystä ja missä vaiheessa? Tietysti, kun laadimme täällä Euroopan parlamentissa mietintöä, meidän on todella ilmaistava selkeästi, mitä lähestymistapaa aiomme käsitellä. Uskon lujasti, että olemme täällä edustamassa EU:n kansalaisia ja että meidän on ilmaistava selkeästi, että pystymme lähettämän hyvin voimakkaan viestin meidän kaikkien puolesta.

Uskon lujasti, että puheenjohtajavaltio Espanja tekee erinomaista työtä troikan jäsenenä yhdessä Belgian ja Unkarin, hyvien tovereideni kanssa. Joten paljon kiitoksia jälleen, arvoisa varapuheenjohtaja. Teitte erinomaista työtä. Jatkakaamme.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tällä välineellä on valtavat mahdollisuudet ja se voi antaa merkittävän demokraattisen viestin EU:lle.

Kun ajattelen kotimaatani, jos Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentissa halutaan esittää lainsäädäntöaloite, on löydettävä parlamentin jäsen, on oltava tarpeeksi onnekas voittaakseen vuotuisen äänestyksen tai loton, ja sitten on todennäköistä, että vallassa oleva hallitus saa aikaan aloitteesta luopumisen.

Joten mielestäni me olemme antamassa jotakin erittäin merkittävää ja erittäin jännittävää EU:n kansalaisten käsiin. Se saa minut ylpeäksi, mutta sen on oltava käyttäjäystävällinen, helppokäyttöinen ja uskottava, ja se tarkoittaa, että meidän on oltava suhteellisen tiukkoja sen osalta, että se kuuluu EU:n toimivaltaan ja että siinä noudatetaan alusta asti ihmisoikeuksia.

Meidän on voitava ja me haluamme antaa tukea järjestäjille teknisten vaatimusten täyttämiseksi. Mikä tärkeintä, parlamentin jäsenten olisi valmistauduttava toimimaan yhdessä aloitteen käynnistäjien kanssa. Se ei vaaranna oikeuksiamme. Se on jotakin, jossa voimme liittyä kansalaisiin, mutta heidän on suunnattava viestinsä suoraan komissiolle. Me voimme auttaa, ja siten voimme saada yhdessä aikaan todellisen EU:n demokratian.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, kollegani Gerald Häfner on maininnut joitakin edellytyksiä sen varmistamiseksi, että tämä aloite on, kuten hän sanoi, toteuttamiskelpoinen, uskottava ja laillinen.

Minä haluaisin puolestani kiinnittää tämän parlamentin huomion toisaalta talous- ja sosiaalineuvoston lausuntoon, joka on hyvin mielenkiintoinen ja joka voisi myös valaista tehtäviä päätöksiä, ja toisaalta korostaa sitä, että osallistuva demokratia toimii, kun kaikilla – Euroopan parlamentin jäsenillä, neuvostolla, kansalaisjärjestöillä ja järjestäytymättömillä kansalaisilla, joille kansalaisaloite antaa mahdollisuuden – on oma tehtävänsä.

Tässä suhteessa, arvoisa komission jäsen, viittaan perussopimuksen 11 artiklaan, jossa myös säädetään mahdollisuudesta käydä avointa ja säännöllistä vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa, ja haluaisin kysyä teiltä, minkälaista aloitetta suunnittelette – perussopimusten tarjoamasta sosiaalisesta mallista – ja tietää, aiotteko te erittäin mielenkiintoisen ja erittäin hyödyllisen kansalaisaloitteen ohella käydä jäsenneiltyä ja toimielinten välistä vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, nyt kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan, kansalaiset voivat tehdä kansalaisaloitteita. Se merkitsee edistystä, koska kansalaiset ovat edelleen liian kaukana EU:sta, ja heidän on vaikeaa osallistua politiikan kehitykseen. Mielestäni eurooppalainen kansalaisaloite on hyvä tilaisuus lisätä kansalaisten tukea EU:lle.

Arvoisa puhemies, haluan kiinnittää erityistä huomiota äskettäin esitettyyn kansalaisaloitteeseen. Sen esitti Martin Kastler, joka on täällä tänään, ja siinä kehoitetaan pitämään sunnuntait vapaana lepopäivänä ja perheelle ja mietiskelylle varattuna aikana. Tuen hänen vetoomustaan täysin ja koko sydämestäni ja teen hänen kanssaan työtä saadaksemme kerätyksi mahdollisimman monta allekirjoitusta Alankomaissa. Pyytäisin kaikkia täällä tukemaan tätä aloitetta ja tiedottamaan siitä. Tällaiset aloitteet osoittavat, mitä kansalaiset

pitävät tärkeänä. Kehotan parlamenttia ja komissiota suhtautumaan näihin merkkeihin erittäin vakavasti, koska EU on täällä kansalaisia varten, ei toisin pain.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, suurempi asema, joka Lissabonin sopimuksella annetaan Euroopan parlamentille, sekä eurooppalainen kansalaisaloite, ovat hyvin merkittävä askel kohti EU:n demokratian vahvistamista. Jotta tämä aloite voisi kuitenkin täyttää tehtävänsä, menettelyillä ei saa rajoittaa sen demokraattista luonnetta alusta alkaen.

Euroopan parlamentilla ei itse asiassa ole tällä hetkellä minkäänlaista asemaa kansalaisaloitetta koskevassa prosessissa. Edellisessä parlamentissa äänestettiin, että komission pitäisi päättää, mitkä esitetyistä aloitteista hyväksytään ja mitkä hylätään. Mielestäni Euroopan parlamentin aseman pitäisi olla tässä paljon suurempi. Parlamentin pitäisi tehdä yhteistyötä komission kanssa esitettyjen aloitteiden arvioimiseksi ja lausunnon antamiseksi niistä. Tällä tavalla päätökset ehdotettujen aloitteiden hyväksymisestä olisivat myös äänestäjien edustajien, eikä vain toimeenpanijoiden tehtävissä. Parlamentti on tällä hetkellä ainoa Euroopan unionin toimielin, joka valitaan vapaissa, demokraattisissa vaaleissa, ja kansalaisaloitteessa on itse asiassa kyse ihmisten ongelmista ja näkemyksistä. Jos komissio ja samalla toimeenpaneva elin, jonka on määrä panna se täytäntöön, hylkää aloitteen, kansalaiset eivät saata ymmärtää sitä.

On myös tärkeää, että aloitteen järjestäjä – yhteiskunnallinen järjestö tai kansalaisjärjestö – määrittää selkeästi ja yksiselitteisesti aloitteen aiheen ja tavoitteen, vaikka se ei välttämättä tarvitse toimittaa lainsäädäntöpäätöslauselmaa. Katson myös, että aloitteita koskevia menettelyjä olisi yhtenäistettävä jäsenvaltioissa, koska liiallinen vaihtelu vaikeuttaa laajan tuen saamista näille aloitteille.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Kansalaisaloite merkitsee yhtenä EU:n kansalaisten valtuutena huomattavaa edistystä demokratialle ja laajemman yleisön suoralle osallistumiselle poliittiseen elämään.

Kunnioitan ja arvostan hyvin paljon lähestymistapaanne tähän asiaan, arvoisa komission jäsen Šefčovič. Haluaisin nyt viitata kollegani Zita Gurmain esittämiin kysymyksiin, koska myös minusta on tärkeää saada vastaus näihin kysymyksiin. Yksi niistä koskee virallistamisen paikkaa ja tapaa, toisin sanoen paikkaa, jossa aloitteen allekirjoitukset kerätään, olkoon se sitten hallituksen virastossa tai jossakin kadulla. Siihen liittyy myös kysymys siitä, onko se ristiriidassa ihmisoikeuksien, esimerkiksi sananvapauden kanssa.

Toinen kysymys koskee koko prosessin rahoittamista. Kuka siis vastaa kansalaisaloitteiden rahoittamisesta? Onko se Euroopan unioni vai onko se jäsenvaltiot vai aloitteen esittävät kansalaiset? Pahimmassa tapauksessa se johtaisi demokratian periaatteen rikkomiseen tekemällä vakavaraisuudesta osallistumisen ehdon.

Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä on olennaisen tärkeää, että komissio määrittää tarkan aikarajan, jolloin näitä allekirjoituksia kerätään tai, kuten voi olla, kerätään pätevästi, unohtamatta erityisesti sitä, että koko mekanismin avoimuus on säilytettävä, jotta estetään koko EU:ssa toimivia eturyhmiä käyttämästä sitä hyväkseen.

Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä vilpittömästi ja pidän peukkuja, että onnistutte tässä.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, koska olen kaksi kertaa kampanjoinut Lissabonin ”kyllä”-äänien puolesta ja kannattanut kansalaisaloitetta myönteisenä, olen eri mieltä kollegani kanssa. Minusta se ei ole pelkkä viikunanlehti. Kyllä, siinä on rajoituksia, mutta siinä on myös mahdollisuuksia, ja se on todella tarkoituksenmukainen askel kohti osallistuvan demokratian edistämistä.

Olen keskustellut asiasta kansalaisten kanssa. Olen auttanut kansalaisia osallistumaan komission kuulemiseen ja vetoomusvaliokunnassa järjestettyihin kuulemisiin. Meidän ei pidä kuitenkaan vain kuulla kansalaisia: meidän on kuunneltava, mitä he sanovat, ja meidän on varmistettava, että heidän näkemyksensä otetaan mukaan kaikkeen laatimaamme lainsäädäntöön.

Tämä on EU:n toimielinten tilaisuus osoittaa selkeästi, että kansalaisaloite heijastaa EU:n kansalaisten näkemyksiä alusta loppuun. Tämän lainsäädännön on oltava käyttäjäystävällistä ja sen on oltava erittäin näkyvää. Neuvonnan ja avun on oltava helposti niiden kansalaisten saatavilla, jotka haluavat tehdä vetoomuksen. Olisi tehtävä selväksi, missä komissio voi toimia ja missä komissio ei voi toimia. Tuloksena olisi vain lisää syytöksiä demokratiavajeesta ja kansalaisten kynnisyttä ja vihaa, jos vetoomusta varten kerättäisiin miljoona allekirjoitusta ja sitten sen katsottaisiin olevan EU:n toimivallan ulkopuolella.

Tämän osalta tarvitaan siis ehdotonta selkeyttä ja ennakoivuutta. Vaikka meidän on hyödynnettävä kaikki tämän lainsäädännön mahdollisuudet, emme saa luvata enemmän kuin voimme toteuttaa. Kansalaisaloite

on kuin vastasyntynyt vauva. Sillä on rajattomat mahdollisuudet, mutta sitä on käsiteltävä huolellisesti, kun se ottaa ensimmäisiä tunnustelevia askeleitaan.

Puhetta johti

varapuhemies **Pál SCHMITT**

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, meillä on tätä välinettä laadittaessa valtava vastuu, koska meihin kohdistuvat niiden kansalaisten toiveet, jotka ajattelevat eurooppalaisesti ja jotka haluavat edistää ja vahvistaa eurooppalaisia asioita EU:n tasolla. Meidän on vältettävä mihin hintaan hyvänsä vetoomusten osalta kasaantuneita virheitä. Meidän on vältettävä sitä, että EU:n kansalaisaloitteesta tulee vain itkumuuri, jossa ei seurata esitettyjä valituksia. Aktiiviset kansalaiset odottavat tulosta, he odottavat nähdäkseen, millaisen muodon annamme aloitteelle.

Jos laadimme liian korkeita esteitä, turhautamme EU:ta koskevia suuria mahdollisuuksia. Ajatelkaa sitä. Asianosaiset osapuolet joutuvat ponnistelemaan valtavasti kerätäkseen miljoona allekirjoitusta yhdestä aiheesta. Jos ne heitetään suoraan paperikoriin käsittelemättä niitä asianmukaisesti ja seuraamatta niitä asianmukaisesti, sitten olemme luultavasti tehneet EU:n demokratialle karhunpalveluksen. Siksi on erityisen tärkeää, miten komissio käsittelee tätä asiaa. Minulle se on tärkein asia.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Šefčovič, neuvoston puheenjohtaja López Garrido, kansalaisaloite on uusi vaihe todellisen eurooppalaisen kansalaisyhteiskunnan luomisessa. Se on EU:n kansalaisille uusi tilaisuus saada enemmän sananvaltaa päätöksentekoprosessissa. Toivon, että sen käyttöönotto auttaa vahvistamaan samaan kokonaisuuteen, EU:hume, kuulumisen tunnetta, koska tämä eurooppalainen tunne on valitettavasti hyvin heikko ja usein sitä ei ole.

Aloitteen käytännön täytäntöönpanoon liittyvien teknisten, hallinnollisten ja käytännön näkökulmien lisäksi katson, että viestimme on oltava ennen kaikkea poliittinen. Emme todellakaan saa menettää näkyvistäämme ohjaavaa periaatetta, joka on tämän aloitteen käyttöönoton taustalla: kansalaisten lähentäminen toimelempiin, heidän EU:ta koskevan kiinnostuksensa edistäminen, heidän osallistumisensa edistäminen ja heidän tekemisensä EU:n politiikan sidosryhmiksi. Se meidän on aina pidettävä mielessä.

Puhummepa niiden jäsenvaltioiden vähimmäismäärästä, joista allekirjoitukset tulevat, noiden allekirjoitusten keräämisestä, todentamisesta ja tarkastamisesta tai aloitteiden hyväksymisestä, meidän on varmistettava, että kansalaisia ei estetä, jos he haluavat esittää aloitteen.

Haluaisin esimerkiksi panna merkille, että kustannusten, jotka liittyvät siihen, että notaari vahvistaa allekirjoitukset, on oltava kohtuullisia. Joissakin jäsenvaltioissa, joissa tällainen aloite on jo otettu käyttöön kansallisella tasolla, veloitetaan joskus liiallisia määriä. Tällaisia esteitä meidän on vältettävä kansalaisaloitteen osalta.

Lopuksi, emme saa kadottaa näkyvistä parlamenttimme suurempaa asemaa. EU:n kansalaisten demokraattisen tahdon valvojana ja talousarvion avoimuuden takaajana sen on osallistuttava enemmän aloitteen täytäntöönpanoa koskevaan prosessiin. Vain siten teemme unionin täydentävästä sielun osasta todellisen demokraattisen sydämen.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on yksi tärkeimmistä Euroopan unionin demokraattisista edistysaskelista. Kaksi kolmasosaa Irlannin kansasta äänesti Lissabonin sopimuksen puolesta, ja yksi syistä oli tämä kansalaisaloite. Ensimmäistä kertaa kansalaiset voivat kansainvälisesti pyytää komissiota tekemään ehdotuksia. Sen on kuitenkin oltava avoin prosessi. Meidän on tiedettävä, kuka järjestää näitä aloitteita, ja meidän on tiedettävä, kuka näitä aloitteita rahoittaa. Ne eivät saa joutua yritysten etujen kaappaamiksi.

Komissio, jonka on päätettävä, ryhdytäänkö ehdotuksen osalta toimiin vai ei, ei saa mielestäni olla elin, joka päättää sen hyväksymisestä. Mielestäni oikeusasiamiehen tehtäviä on laajennettava päättämään EU:n keskustasolla, mikä voidaan hyväksyä ja mitä ei.

Tarvittavien valtioiden vähimmäismäärän pitäisi mielestäni olla seitsemän, ei yhdeksän, kuten komissio ehdotti tai itse asiassa vaati, ja minun on sanottava, ja minä vaadin, että perussopimuksella asetettua miljoonan rajaa ei saa rikkoa. Sitä ei saa nostaa säätämällä kansalaisten suuresta osuudesta jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden suuresta määrästä. On erittäin tärkeää, että perussopimuksia noudatetaan.

Ja lopuksi haluaisin sanoa, että mielestäni kansalaisten rekisteröitymisen Internetissä pitäisi olla mahdollista.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa espanjaksi ja kiittää puheenjohtajavaltio Espanjaa siitä, että se päätti esittää aloitetta aiemmin kuin alun perin odotettiin. Paljon kiitoksia siitä.

(DE) Jatkan nyt saksaksi. Haluaisin kiittää komissiota tarttumisesta puheenjohtajavaltio Espanjan aloitteeseen ja siitä, että se on ryhtynyt toimeen ja sanonut ”OK, toimimme sitä nopeammin, esitämme ehdotuksen ensi viikolla”. Toivomme, että kesään mennessä ehdotus on valmis. Se on tärkeää kansalaisten odotuksiin vastaamiseksi.

Myös minä katson monien minua ennen puhuneiden tavoin, että suunniteltu yhdeksän maan raja on yksinkertaisesti liian korkea. Minä ehdottaisin, että aloitetaan viidellä, joka on viidesosa jäsenvaltioista. Ei ole helppoa kerätä miljoonaa allekirjoitusta, vaikka, ehkä, olisi mahdollista käyttää siinä Internetiä. On kuitenkin tarpeellista osoittaa ihmisille, että haluamme heidän osallistuvan tähän yhteiseen EU:himme ja käyvän todellista eurooppalaista keskustelua. Mielestäni on tärkeää, että tätä asiaa tutkitaan oikeuden, muodon ja sisällön kannalta heti alusta alkaen, eikä vasta silloin, kun ihmiset ovat jo alkaneet kerätä allekirjoituksia. Aloitteita olisi myös tuettava, esimerkiksi käännöksillä. Jos niin käy, voimme jälleen kerran saada kansalaiset innostuneiksi yhteisestä EU:stamme – ja vielä vahvemmin myös.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Arvoisa komission jäsen, kiitos, että kuvailitte seuraavia vaiheita. Olemme edenneet Lissabonin sopimuksen käsitteellisistä tavoitteista ja monista tekstiriveistä direktiiviin, jonka nojalla EU:ta säännellään.

Kansalaisaloitteella annetaan EU:n kansalaisille uusi Euroopan yhdentymistä koskeva väline. Jäsenvaltioiden kansalaisilla on tilaisuus vaikuttaa EU:n toimieliimiin. Olisi kuitenkin pantava merkille, että oikeus kansalaisaloitteeseen voi olla demokraattinen väline, mutta se myös avaa tietä EU:n liittovaltiolle. Tuen kansalaisaloitetta, mutta on välttämätöntä liittää toimivaltaiset jäsenvaltioiden viranomaiset siihen mahdollisimman paljon. Kansallisten perustuslakien suojelulle on annettava etusija ja ne on taattava.

Kuten komission jäsen sanoi, tämän aloitteen on oltava tasapainoinen, ja haluaisin lisätä, että sen ei missään tapauksessa saa antaa toimia tekosyynä, joka saattaisi uhata toissijaisuusperiaatetta. Tämän toimenpiteen soveltamispuitteet on määriteltävä selkeästi, jotta voimme välttää joidenkin toimielinten ja erityisesti EU:n kansalaisten epärealistiset odotukset.

Judith A. Merkies (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen kansalaisaloitteeseen. Jos sallitte, vaihdan hollantiin selittääkseni, miksi olen niin tyytyväinen!

(NL) Arvoisa puhemies, olen iloinen EU:n kansalaisaloitteesta, koska kansalaisilla on tällä hetkellä mahdollisuus ilmaista toiveitaan vain kerran viidessä vuodessa, mutta tällä tavalla heillä voi olla todellinen asema Euroopan unionissa myös väliaikana. Siksi on myös tärkeää, että he tietävät, milloin he voivat tulla koputtamaan ovellemme. Itse asiassa se ei ole meidän ovemme vaan Euroopan komission ovi. Tietääkö kadun mies, milloin on mahdollista vedota komissioon? Kansalaisten tiedottamiseksi tarvitaan laaja tiedotuskampanja. Minun on sanottava, että tässä suhteessa kriittinen kohta on se, että kansalaisaloite on todella kypsä vain, jos kaikki EU:n toimieliimet suhtautuvat miljoonan kansalaisen ääniin vakavasti, ja valtion tai hallitusten päämiesten olisi myös kuunneltava niitä. Se tarkoittaa tietysti, että jos miljoona EU:n kansalaista haluaa luopua Strasbourgin toimipaikasta, myös se tahto on otettava huomioon.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen varma, että tämä perussopimuksella EU:n kansalaisille myönnetty aloiteoikeus auttaa saamaan kansat paljon lähemmäksi EU:ta ja EU:n toimieliimiä kuin unionin rahoittamat kalliit tiedotuskampanjat, joista on tähän mennessä ollut vain vaatimattomia tuloksia: vaalien äänestysasteet vahvistavat sen.

Tällä aloitteella vahvistetaan varmasti demokratiaa entisestään, koska sen nojalla kansalaiset voivat ehdottaa lakeja suoraan. Se on toisin sanoen suoran demokratian muoto, jolla täydennetään parlamentin edustusta.

Emme saa antaa tämän tilaisuuden valua sormiemme läpi. Komission on tehtävä tästä aloiteoikeudesta suoraviivainen, ymmärrettävä ja helposti käytettävissä oleva, ja tuettava ja avustettava kansalaisia prosessin alkuvaiheesta allekirjoitusten keräämisvaiheeseen esimerkiksi määrittämällä heidän ehdotusten hyväksyminen. Se on EU:n demokratian edistämistä käytännössä.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, viittaamme usein siihen, että EU:n kansalaisten osallistumista on lisättävä, siihen, että meidän on päästävä lähemmäksi EU:n toimieliimiä, kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisia. Keskustelimme tästä intensiivisesti Euroopan parlamentin edellisissä vaaleissa, kun monissa jäsenvaltioissa osallistumisaste oli erityisen matala.

Sen jälkeen tapahtui erittäin merkittävä tapahtuma, joka on muuttanut unionin koko rakennetta ja toimintaa. Viitataan tietysti Lissabonin sopimukseen, merkittävään perussopimukseen, jonka polttopisteessä on kansalainen, jonka peruspilari on se, miten me kaikki, parlamentti, komissio ja neuvosto voimme päästä lähemmäksi kansalaisia. Tämä periaate ilmaistaan erityisesti 11 artiklan 4 kohdan kansalaisaloitteessa. Se on merkittävä ja poikkeuksellinen järjestely, jolla edistetään demokratiaa, poliittista tasa-arvoa ja avoimuutta.

Haluamme tietysti, että tätä järjestelyä sovelletaan asianmukaisesti ja että se toteutetaan käytännössä. Siinä ongelmat ilmenevät. Vaikka kaikki kollegani ovat oikeassa korostaessaan, että tämän menetelmän on oltava luotettava, että komission ja parlamentin tehtävät on määriteltävä, meidän on kaikkien tehtävä yhteistyötä, jotta tämä merkittävä kansalaisaloite ei mene hukkaan, jos allekirjoitukset on kerätty.

Minun päätelmäni on tämä: tämän aloitteen edistäminen on meidän kaikkien vastuulla. Meidän kaikkien vastuulla on selittää tämä oikeus, jonka EU:n kansalaisemme nyt saavat, antaa heidän ymmärtää, että he voivat itse saada käynnistettyä menettelyjä ilman mitään muuta toimintaa unionin toimielinten tasolla.

Ennen kaikkea viestimme on oltava selkeä ja sen on sisällyttävä yksinkertaiseen, ymmärrettävään ja kattavaan menettelyyn, joka, ellei mitään muuta, toimii kaikkien osalta, toimii kansalaisten osalta, toimii parlamentin osalta, unionin toimielinten osalta, jäsenvaltioiden osalta ja kaikkien menettelyn sidosryhmien osalta.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Vain muutama kuukausi sitten jotkut sanoivat, että Lissabonin sopimus ei ikinä tulisi voimaan. Tässä me kuitenkin olemme ja alamme miettiä, miten aiomme panna sen täytäntöön ja laadimme joitakin sen säännöksistä.

Lissabonin sopimus voi edistää huomattavasti demokratiavajeen torjuntaa. Puhun nyt parlamenttien vahvistamisesta (sekä Euroopan parlamentin että kansallisten parlamenttien). Mikä on vielä tärkeämpää, puhun EU:n investoinneista kansalaisia varten sekä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden säännöistä, toissijaisuuden valvonnasta sekä tämän julkisesta toiminnasta johtuvan aloitteen toteuttamisesta.

Tuen sitä, mitä monet kollegani ja erityisesti kollegani Íñigo Méndez de Vigo ovat sanoneet, mutta haluaisin korostaa, että tätä välinettä säädellessä meidän on varmistettava, että se on todella EU:n laajuinen. On tietenkin vältettävä sitä, että siitä tulee kansalaisten tahdon ilmaisu vain yhdessä maassa tai rajallisessa määrässä maita. Meidän on kuitenkin pyrittävä löytämään ratkaisu, jolla kannustetaan ja edistetään kansalaisten osallistumista. Jos on valittava, onko hyvin tiukka ja ankara vai anteliaampi, kallistuisin olemaan anteliaampi. Jos laadimme ratkaisuja, joilla vähennetään kansalaisten osallistumista, petämme Lissabonin sopimuksen hengen ja kiellämme EU:n kansalaiset, koska, hyvät kollegat, tarvitsemme enemmän EU:ta ja sellaista EU:ta, joka on suunnattu enemmän kansalaisille. EU:n kansalaisten on osallistuttava enemmän ja harjoitettava aktiivisesti kansalaisuuttaan.

Milan Zver (PPE). – (SL) Haluaisin ilmaista tyytyväisyyteni ja iloni siitä, että keskustelemme tänään tästä aloitteesta, jolla, olen siitä varma, vähennetään sitä, mitä kutsumme demokratiavajeeksi tai osittain poistetaan se.

Yleisesti ottaen on totta, että demokratia on tällä hetkellä taantumassa. Kuten jotkut tutkijat sanovat, demokraattinen vuoropuhelu on kapenemassa ja demokratian käsitettä rajoitetaan vain demokraattisiin vaaleihin eikä mihinkään muuhun. Kaikki tämä vaikuttaa kansalaistemme mielialaan, ja heistä on tulossa koko ajan passiivisempia, ja tämä näkyy alhaisessa äänestysasteessa tai jopa demokraattisia elimiä kohtaan tunnetussa luottamuksen puutteessa.

Tämän takia on hyvin tärkeää, että olemme hyväksyneet Lissabonin sopimuksen, koska sillä laajennetaan parlamentin asemaa, sekä kansallisten parlamenttien että Euroopan parlamentin asemaa. Ennen kaikkea kansalaiset voivat sen nojalla tehdä aloitteita, ja olen iloinen, että niin on. Siksi todistamme nyt jotakin, mitä voitaisiin kuvata EU:n tasolla muotoutumassa olevaksi eurooppalaiseksi demokratiahankkeeksi, ja mielestäni olemme jo ottaneet valtavan loikan eteenpäin tässä suhteessa.

Tätä niin sanottua eurooppalaista demokratiaa on kuitenkin tietysti laajennettava edelleen kattamaan muita aloja, esimerkiksi Euroopan komission nimitykset. Lyhyesti, on monia aloja, joilla osallistuvissa EU:n toimielimissä voitaisiin lisätä demokratiaa. Uskon lujasti, että tällä hankkeella, eli tällä aloitteella, voidaan vahvistaa suuresti EU:n demokratiaa.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, meillä on tänään loistava tilaisuus: mahdollisuus puolustaa arvoa, nimittäin osallistuvan demokratian välinettä, joka on tarjottu kansalaisille Lissabonin sopimuksen nojalla. Se, että keskustelemme tästä välineestä vain muutaman kuukauden jälkeen, on mielestäni itsessään ehdoton arvo, jota pitäisi suojella.

Olen varma, että on, tietysti, ehdottoman tärkeää määritellä selkeästi ja tarkasti, mitä tarkoitetaan merkittävällä määrällä jäsenvaltioita. Meidän on käytettävä kriteeriä, jossa yhdistetään toisaalta kansalaisten halu osallistua toimielimiin ja toisaalta meidän halumme antaa tälle välineelle demokraattinen oikeutus.

Menettelyjen on luonnollisesti oltava yksinkertaisia, suoraviivaisia ja joustavia. Olen itse vierailut viime viikkoina monissa kouluissa ja minut otettiin vastaan erittäin halukkaana kuuntelemaan, mutta ennen kaikkea sain paljon tietoa suuremmasta asemasta, jonka lapset haluavat EU:ssa, joka on muuttumassa erityisesti Lissabonin sopimuksen nojalla. Tarvitsemme siksi avoimuutta, puolueettomuutta ja muutosta, jotta tällä välineellä voidaan palvella yhteiskuntaa mutta samalla myös toimielimiä. Tässä suhteessa parlamenttia kehoitetaan yhdessä komission ja neuvoston kanssa päättämään erityisesti yksinkertaistetuista menettelyistä.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen yksi niistä ihmisistä, jotka ovat tehneet yhden ensimmäisistä kansalaisaloitetta koskevista vetoomuksista, konkreettisesti, sunnuntain suojelua koskevasta aiheesta. Tänään meillä on ilo keskustella – ja sitten tehdä päätös – mahdollisesta tavasta ottaa kansalaiset mukaan EU:n poliittista työtä koskevaan prosessiin. Se tarkoittaa, että se on mahdollinen tapa saada aikaan enemmän demokratiaa ja vastustaa väsymistä EU:hun.

Sen sanottuani, en ole täällä vain jakaakseni ylistystä. Minulla on pikemminkin teille kaksi pyyntöä, nyt, kun tämä asetusta viedään sen viimeiseen vaiheeseen. Ensinnäkin, me eurooppalaiset olemme teknisesti edistyneitä ihmisiä. Haluaisin pyytää, että Internetistä tehtäisiin nimenomainen väline, jotta kansalaisaloite, jossa on miljoona allekirjoitusta, hyväksytään myös, kun allekirjoitukset ovat sähköisiä, jotka ovat myös oikeudellisesti sitovia.

Toiseksi, haluaisin huomauttaa, että se, mitä nyt teemme, on vasta ensimmäinen askel. Haluaisin mennä askelen pidemmälle. Meillä on nyt kansalaisten aloiteoikeus. Toivoisin kuitenkin, että meillä olisi myös tulevaisuudessa EU:n tasolla kansanäänestyksiä, kuten kotiseudullani Baijerissa. Siellä tehdään niin, että kansanäänestyksestä on vetoamus, ja sitten, kun tarpeeksi monet ihmiset ovat laittaneet siihen nimensä, kansanäänestyksen järjestäminen on mahdollista. Toivoisin, että niin olisi myös EU:ssa.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, julkiset kuulemiset EU:n kansalaisaloitteesta ovat juuri päättyneet, ja nyt on käynyt ilmi, että kuulemiset houkuttivat vain 323 vastaajaa. Tämä tulos osoittaa, että kaikkien Euroopan unionin toimielinten pitäisi nyt sitoutua vahvasti tämän uuden välineen edistämiseen, koska tällä hetkellä voidaan nähdä, että vain harvat ihmiset ovat tietoisia sen olemassaolosta. Kuulemisen tulokset osoittavat kuitenkin suuntaa, johon komission pitäisi edetä asianmukaista täytäntöönpanolainsäädäntöä laadittaessa.

Ensinnäkin on olennaisen tärkeää laatia yhteiset periaatteet, joita voitaisiin soveltaa koko unionissa, allekirjoitusten keräämistä ja vahvistamista varten, sekä varmistaa, että kansalaisiin sovelletaan samoja vaatimuksia, esimerkiksi iän osalta.

Toinen tärkeä asia on hyväksymistä koskevan etukäteisarvioinnin tietyn muodon käyttöönotto olettaen, että aloitteiden tekijät ovat tietoisia siitä, että virallinen tunnustaminen hyväksymisestä ei tarkoita, että komissio esittää lainsäädäntöehdotuksen tietystä asiasta.

Olen varma, että eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta voi tulla merkittävä väline, jonka avulla tulevaisuudessa käydään keskustelua – laajaa keskustelua kaikkia eurooppalaisia kiinnostavista asioista. Tämän takia odotan innokkaasti asianmukaista asetusta komissiolta.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kansanäänestyksen – suoran demokratian – käyttäminen ei ole eksoottinen versio demokratiasta. Se on alkuperäinen muoto – ihmisten hallinto eikä hallinto ihmisten puolesta.

Joten ehkäpä meidän pitäisi olla EU:lle kiitollisia sen käyttöönotosta. Minun mielestäni ei. EU pitää demokratiasta vain, kun se voi hallita sitä ja järjestää tulokset haluamallaan tavalla. Olemme kuulleet, että valtuuksia pyytää kyseistä kansanäänestystä rajoitetaan pahansuovilla säännöksillä, esimerkiksi EU:n toimivallalla ja EU:n omalla versiolla ihmisoikeuksista, mikä todellisuudessa tarkoittaa poliittista tukahduttamista, sananvapauden ja jopa ajatuksenvapauden rajoittamista.

Viimeinen kohta on se, että demokratia merkitsee ihmisten hallintoa – määriteltävissä olevaa ja johdonmukaista yksikköä – eikä mielivaltaisesti koottujen henkilöiden hallintoa. Joukkomaahanmuutto on vaikeuttanut sen aikaansaamista. Koko Euroopasta on tullut vielä vähemmän yhtenäinen kansa kuin se muutoin olisi voinut olla. Se on kuitenkin parempi kuin ei mitään, ja me voisimme ainakin kertoa, että tämä aloite oli tyhjä lupaus.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mielestäni eurooppalaisen kansalaisaloitteen sisällyttäminen Lissabonin sopimuksen säännöksiin on merkittävä vaihe demokratian lujittamisessa Euroopan unionissa.

Toinen tärkeä tapa harjoittaa ja lujittaa demokratiaa on kansanäänestysten käyttö.

Poikkean hieman asiasta kertomalla teille, että Romaniassa on järjestetty vuodesta 2004 alkaen kolme kansanäänestystä, joista viimeisin koski siirtymistä yksikamariseen järjestelmään ja parlamentin jäsenten määrän vähentämistä.

Äänestysaste oli 51 prosenttia, ja suuri enemmistö äänesti ehdotuksen puolesta.

Pidän myönteisenä komission aloitetta käynnistää verkossa laaja julkinen kuuleminen asetuksesta. Siinä määritellään, miten monesta valtiosta allekirjoituksia on kerättävä, allekirjoitusten vähimmäismäärä kustakin maasta ja säännöt niiden vahvistamiselle.

Haluaisin päättää puheenvuoroni kysymällä komissiolta, milloin se uskoo tämän asetuksen tulevan voimaan, koska minun mielestäni se on saatettava loppuun mahdollisimman pian.

Olga Sehnaľová (S&D). – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, muutaman viime vuoden aikana Euroopan unioni on joutunut kansalaistensa luottamusta koskevaan kriisiin. Yksi sen merkeistä on erittäin matala äänestysaste Euroopan parlamentin vaaleissa, mikä johtuu yleisesti vaalitusta tunteesta, että kansalaiset eivät voi äänestämällä vaikuttaa EU:n tapahtumiin mitenkään. Pidän siksi erittäin myönteisenä kansalaisaloitteita koskevaa mahdollisuutta, jonka Lissabonin sopimus antaa EU:n kansalaisille, ja näissä puitteissa myös julkista kuulemistä komission kanssa ja vihreää kirjaa siitä, miten kansalaisaloite saadaan konkreettisesti toimimaan. Olen samaa mieltä useimmista vihreässä kirjassa esitetyistä ehdotuksista.

Jos kuitenkin tarjoamme auttavan käden, meidän ei pitäisi samalla pelätä, että EU:n kansalaiset tarttuvat siihen. Jos siis haluamme mahdollisimman paljon vuoropuhelua kansalaisten kanssa, katson, että jotkin näistä rajoittavista toimenpiteistä ovat liian tiukkoja. Ne koskevat lähinnä niiden jäsenvaltioiden vähimmäismäärää, josta aloitteen allekirjoittavien kansalaisten on tultava, ja määritelmää niin sanotusta merkittävästä määrästä jäsenvaltioita. Ehdotus kolmasosasta valtioita, toisin sanoen tällä hetkellä yhdeksästä, on minun mielestäni masentava ja epärealistinen mahdollisille aloitteille käytännössä. Tämän määrän vähentäminen 20 prosenttiin olisi mielestäni askel oikeaan suuntaan niiden EU:n kansalaisten kannalta, jotka esimerkiksi panevat myös merkille makroalueiden aseman suuremman korostamisen EU:n politiikan laatimisessa. Ja miksi ei?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Eurooppalaista kansalaisaloitetta koskeva mahdollisuus voi edistää EU:n kysymyksiä koskevien julkisten keskustelujen kehittämistä ja johtaa todelliseen eurooppalaiseen julkiseen tilaan. Kansalaisyhteiskunnan edustajat voivat käsitellä niitä yhteiskunnallisia kysymyksiä, joita Euroopan parlamentissa tällä hetkellä edustettuina oleva poliittiset ryhmät eivät voi tai eivät halua ottaa esille. Näistä kysymyksistä haluaisin korostaa erityisesti yhtä. Pidän tärkeänä, että samaan aikaan, kun päätöslauselmaehdotuksista annetaan ennakkoilmoitus tai jopa ennen kuin allekirjoitusten kerääminen alkaa tai ehkä sen jälkeen, kun on kerätty tietty määrä allekirjoituksia, komission pitäisi antaa lausunto sen oman toimivallan ja yhteisön lainsäädännön nojalla, voidaanko kyseinen ehdotus hyväksyä. Hylkääminen muodollisten syiden nojalla ja oikeusperustan puutteen takia sen jälkeen, kun on kerätty miljoona allekirjoitusta, voi saattaa komission lisäksi koko Euroopan unionin erittäin huonoon valoon.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Lissabonin sopimuksessa säädetään kansalaisyhteiskunnan aseman vahvistamisesta EU:n toimielimissä ja EU:n kansalaisten mahdollisuudesta tehdä lainsäädäntöehdotuksia. Kansalaisten aloiteoikeuden nojalla vähintään miljoona kansalaista voisi kehottaa Euroopan komissiota tekemään lainsäädäntöaloitteita tietyllä alalla.

Sellaisen äänestäjien allekirjoitusten määrän kerääminen on kuitenkin todella vaikeaa, ja siksi demokraattista osallistumista koskevan tehokkaan mekanismin luomiseksi ja tämän aloitteen käytettävyyden varmistamiseksi kansalaisille on tarjottava tilaisuus tehdä ehdotus sekä selkeät suuntaviivat ja yksinkertainen ja asianmukainen menettely.

Valitettavasti kansalaisten aloiteoikeutta ei ole pantu täytäntöön sen jälkeen, kun Lissabonin sopimus tuli voimaan. Mistään kansalaisaloitteen näkökulmasta ei ole vielä keskusteltu, eikä ole olemassa konkreettista suunnitelmaa siitä, miten aloitteiden avoimuus ja demokraattinen vastuuvollisuus taataan, jotta kansalaiset eivät joudu suurten yritysten etuja ajavien edustajien uhreiksi.

Kansalaisvuoropuhelu on siksi tärkein tekijä EU:n ja kotimaani Liettuan demokraattisessa mallissa, ja se on tämän olennainen perusta, joten kehotan komissiota ryhtymään kaikkiin toimenpiteisiin varmistaakseen, että tämä kansalaisten aloiteoikeus pannaan asianmukaisesti täytäntöön mahdollisimman pian.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, kollegamme ovat esittäneet monia kiinnostavia asioita tämän asian osalta, ja he ovat yksimielisiä siitä, että tämän on loistava kansalaistemme käyttöön annettava väline.

(EN) Kansalaisaloite oli voimakas ja vakuuttava perustelu Lissabonin sopimuksen ei-puolta vastaan Irlannin kansanäänestyksessä, erityisesti, kun väitettiin, että se oli pikemmin Euroopan unionin vallankaappaus kuin todella demokraattinen yritys saada kansalaiset mukaan. On kuitenkin hyvin erilaista panna jotakin perussopimukseen kuin panna se täytäntöön, ja sen osalta meillä on edessämme suuri haaste.

Toisaalta on olemassa vaara – ja todellinen vaara – että prosessin saattavat kaapata salatut eturyhmät ja voimakkaat lobbarit, joilla ei ole vaikeuksia saada kokoon miljoonaa allekirjoitusta. Siksi kollegani Proinsias De Rossan ehdotusta oikeusasiamiehen ottamisesta mukaan kannattaisi hyvinkin harkita.

Toisaalta siinä on kuitenkin kansalaisille todellisia mahdollisuuksia. Kannattaa ehdottomasti harkita kollegani Paolo de Castron käynnistämää aloitetta siitä, että sunnuntaista tehdään erityinen päivä ja siitä, haluammeko levätä seitsemäntenä päivänä, kuten luojamme, vai kohdella sitä samoin kuin muitakin päiviä viikolla. Se on merkittävä kysymys.

Katson siis, että tässä on laajat mahdollisuudet, ja odotan innolla sen kehitystä.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, minun on ilmaistava suuri tyytyväisyyteni juuri käydyn keskustelun osalta. Se oli lisäksi parlamentin pyynnöstä käyty keskustelu, sillä se halusi erityisesti, että kansalaisaloitteesta käydään tämä keskustelu, ja mielestäni on esitetty joukko puheenvuoroja, joissa on tuettu ehdottoman yksimielisesti tätä asiaa neuvoston puheenjohtajavaltion Espanjan ensisijaisena tavoitteena. Lisäksi on tuettu sen toteuttamista nopeasti.

Tässä suhteessa uskon, että myös te kaikki otitte komission jäsenen Šefčovičin ilmoituksen asetuksen tekstin esittämisestä 31. maaliskuuta erittäin tyytyväisinä vastaan. Kiitän jälleen kerran komissiota nopeudesta, huolellisuudesta ja innosta, jolla se on käsitellyt tätä asiaa, ja siitä, että voimme siksi tästä alkaen aloittaa tämän lainsäädäntömenettelyn. Toivon, että se päättyy mahdollisimman pian päätöslauselman esittämiseen tästä lainsäädäntöaloitteesta, jota melkein kaikki puheenvuoron käyttäneet pitivät tarpeellisena, kiireellisenä ja välttämättömänä.

Uskon, että se voidaan lisäksi tulkita tueksi kaikilta parlamentin ryhmiltä ja kaikilta arvoisilta jäseniltä, mukaan luettuna Syed Kamallin kaltaiset, sillä hän tuki poikkeuksellisessa puheenvuorossaan kansalaisten lainsäädäntöaloitetta, koska sillä hänen mukaansa heikennetään Euroopan unionia.

Syed Kamall ei ole täällä... Olen pahoillani, että hän ei ole, olen pahoillani, että kerron hänelle huonoja uutisia ja masennan häntä, koska tällä aloitteella vahvistetaan Euroopan unionia, eikä heikennetä sitä yhtään. Sillä vahvistetaan sitä, koska se on aloite, jolla lyhyesti sanottuna vahvistetaan Euroopan unionin kahta olennaista käsitettä: demokratiaa ja kansalaisuutta. Ne ovat Euroopan unionin kaksi tärkeintä poliittista pilaria: demokratia ja kansalaisuus.

Tämä on aloite, jolla yritetään jossain määrin korjata näkemäämme ristiriitaa: Euroopan unioni on koko ajan voimakkaampi, ja parlamentti on siitä todiste, se on koko ajan vaikutusvaltaisempi ja sillä on koko ajan suurempi vaikutus kansalaisten elämään. Ja siltikään Euroopan unioni ei ole yhteydessä keskusteluun, jota käydään jokaisessa maassa.

Se on ristiriita, joka vaikuttaa itse demokratiaan. Tällä kansalaisaloitteella laajennetaan, kuten Íñigo Méndez de Vigo sanoi, EU:n kannalta merkittäviä keskusteluja asioihin, jotka ovat eurooppalaisia, eivät paikallisia. Se johtuu siitä, että se pakottaa ottamaan yhteyttä muista maista tuleviin ihmisiin; siksi se on todella selkeästi eurooppalainen. Se on epäilemättä yksi tapa vahvistaa tätä demokratiaa ja myös kansalaisuutta tai EU:n *demosta*, johon viittasi Carlo Casini, joka on lisäksi puheenjohtaja kansalaisvapauksien ja oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, joka käsittelee suurelta osin tätä aloitetta.

Tuota kansalaisuutta, jota Ramón Jáuregui Atondo piti puheenvuorossaan niin tärkeänä, joka edustaa niin paljon Euroopan unionin juuria; tai Csaba Sógor, joka viittasi siihen myös tai Gerald Häfner, joka myös mainitsi sen. Kuten Martin Kastler sanoi, tätä aloitetta on sovellettava. Se on kehoitus kansalaisille, koska EU:n kansalaisidentiteetti kehittyi, kun se pannaan täytäntöön, ei vain silloin, kun oikeus saadaan, vaan

silloin, kun oikeus pannaan täytäntöön ja kun sitä käytetään. Se on minun mielestäni tärkeä asia, jonka pitäisi tapahtua heti, kun tämä kansalaisaloite tulee voimaan.

Toistan jälleen kerran kiitokseni komissiolle ja parlamentille, jotka, olen varma, käsittelevät tätä asiaa huolellisesti, perusteellisesti ja ripeästi. Salvatore Iacolino mainitsi erityisen nopean menettelyn, jotta voisimme nähdä tämän aloitteen toteutuvan mahdollisimman pian, ja Elena Băsescu kehotti myös nopeuteen, jolla haluamme nähdä tämän aloitteen tulevan käyttöön.

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensin kiittää Diegoa erinomaisesta yhteenvedosta tämän päivän keskustelusta. Haluaisin kiittää kaikkia teitä tuestanne ja kansalaisaloitteeseen liittyvistä myönteisistä odotuksistanne. Voin vakuuttaa teille, että esitän teille tyytyväisenä ehdotuksen ensimmäisessä mahdollisessa tilaisuudessa sen hyväksymisen jälkeen.

Aikarajoitusten takia ja koska ehdotusta ei ole vielä viimeistelty, emme voineet tänään mennä yksityiskohtiin. Olen kuitenkin hyvin kiitollinen näkemyksistänne ja lausunnoistanne, koska ne todella heijastavat niiden näkemysten ja lausuntojen luonnetta ja laatua, joita olemme keränneet EU:n kansalaisaloitetta koskevissa valmisteluissa.

Olemme monista asioista kaikki samaa mieltä. Ensimmäinen on selkeästi avoimuus. Voin vakuuttaa teille, että pyrimme ratkaisuun, jolla taattaisiin, komission tekemän aloitteen rekisteröinnin avulla, että tiedämme, ketkä ovat järjestäjiä ja miten heitä rahoitetaan. Meillä olisi hyvin vahva osoitus siitä, onko aloite todella aito, onko se todella kansalaisaloite ja onko se todella eurooppalainen aloite. Mielestäni sen on sisällettävä kaikki nämä tekijät, jotta tätä uutta välinettä voidaan käyttää hyvin ja onnistuneesti.

Olemme kaikki samaa mieltä käytännöllisyydestä. Haluaisimme saada aikaan käyttäjäystävällisen järjestelmän. Haluaisimme luoda järjestelmän, jossa kansalaisilla ei olisi tunnetta, että heidän on käytävä läpi hyvin raskas menettely kerätäkseen allekirjoituksia tai antaakseen omansa. Tutkimme näitä mahdollisuuksia ja tietysti tutkimme tapoja, joilla nykyaikaista tietotekniikkaa – joka on ajallemme niin luonteenomaista – voidaan käyttää.

On selvää, että jäsenvaltioissa on erilaisia järjestelmiä allekirjoitusten vahvistamiseen. Yksi julkisista kuulemisista saamamme selkeä vastaus oli, että kansalaiset pitäisivät parempana tiettyä yhtenäisyyttä, kun kyseessä on allekirjoitusten vahvistaminen ja kerääminen. Saimme samalla jäsenvaltioilta selkeän viestin, että meidän pitäisi pyrkiä järjestelmään, joka ei olisi liian raskas tai liian monimutkainen kansallisille viranomaisille, koska juuri jäsenvaltioiden olisi vahvistettava, että kansalaisaloitetta varten kerätyt allekirjoitukset ovat todellisia ja aitoja.

Kuuntelin hyvin tarkkaavaisesti kehotuksianne luoda erittäin selkeät menetelmät, kun aloite voidaan hyväksyä ja kun allekirjoituksia kerätään. Haluaisin vakuuttaa teille, että teemme niin ehdottomasti. Ehdotuksessa on hyvin selkeät määräajat – milloin, miten ja missä ajassa komission on reagoitava, kun kansalaisaloite on on hyväksytty.

Koska olette kuunnelleet täällä esitettyjä lausuntoja, olette kanssani samaa mieltä siitä, että vaikein tehtävä, johon meidän on puututtava, on hyväksymistä koskeva kysymys – miten voimme löytää ratkaisun, jolla vältettäisiin kansalaisten turhautuminen, miten voimme suojella EU:n arvoja ja miten voimme pitää tämän eurooppalaista kansalaisaloitetta koskevan välineen vakavana ja todellisena. Voin vakuuttaa teille, että näihin kysymyksiin ja näihin hieman ristiriitaisiin pyyntöihin ei ole helppoja vastauksia.

Komissio tutkii vaihtoehtoa, jolla puolustettaisiin EU:n arvoja ja ihmisoikeuksia alusta alkaen. Samalla haluaisimme saada selkeän näkemyksen siitä, että kansalaisaloitteella on todelliset mahdollisuudet tulla hyväksytyksi.

Haluaisimme välttää mahdollista väärinkäyttöä, jolloin saattaisimme saada joka toinen viikko järjestömiä asioita koskevan aloitteen, jonka hyväksymisestä meidän pitäisi antaa lausunto, ja sitten siitä tehtäisiin valitus tuomioistuimeen – aloitteita, joiden esittämisen ainoa syy olisi mahdollisten kielteisiä poliittisia ohjelmia organisoivien itsekehu. Meidän on pidettävä myös se mielessä. Toivon, että saamme aikaan asianmukaisen tasapainon sen osalta, miten tämä hyväksymistä koskeva tarkastus pidetään asianmukaisesti oikeassa suhteessa.

Antaakseni lyhyen vastauksen varapuhemies Isabelle Durantin kysymykseen viestinnästä kansalaisyhteiskunnan kanssa vastaan, että eurooppalainen kansalaisaloite on paras vastaus. Meillä on erittäin hyvä Euroopan talous- ja sosiaalikomitean järjestämä jäsennelty vuoropuhelu, ja minulla oli heidän kanssaan hyvin pitkä keskustelu vasta kaksi viikkoa sitten. Mielestäni älykkäiden lainsäädäntöehdotusten osalta

järjestetään voimakkaita ja laajoja julkisia keskusteluja. Laajennamme sitä ja käytämme sitä vielä enemmän tulevaisuudessa.

Aika loppuu ja haluaisin päättää puheenvuoroni sanomalla, että odotan todella, että palaan tänne pian ehdotuksen kanssa. Odotan yhteistä keskusteluamme aiheesta ja toivottavasti hyvin dynaamisia ja nopeita menettelyjä, jotta voimme saada tämän erittäin tärkeän välineen hyväksytyksi mahdollisimman pian.

Puhemies. (HU) Kohdan käsittely on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (149 artikla)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Eurooppalaista kansalaisaloitetta koskeva uusi lainsäädäntökehys on epäilemättä tervetullut. Kansalaisten olisi jo kauan aikaa sitten pitänyt saada sellainen väline. Toisaalta olen samaa mieltä niiden kanssa, jotka ovat tänään käyttäneet puheenvuoron ja kehottaneet laatimaan asetuksia, joita käytetään perustana sille, että täytäntöönpantava kansalaisaloite on yksinkertainen, helppokäyttöinen, helposti ymmärrettävä ja että siihen kuuluu mahdollisimman vähän byrokratiaa. Se on ainoa tapa, jolla kansalaisaloitteesta voi tulla eurooppalaisten käyttöön asianmukainen väline, jota he voivat käyttää saadakseen äänensä kuuluviin. Se on ainoa tapa, jolla EU onnistuu lähenemään kansalaisiaan ja kehittämään demokraattisemmaksi.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Lissabonin sopimuksella Euroopan unionin kansalaisille annetaan oikeus tehdä lainsäädäntöaloite. Se on yksi tärkeimmistä vaiheista kansalaisyhteiskunnan rakentamisessa ja luodessa kansalaisten suoraa osallistumista EU:n päätöksentekoprosessiin. Eurooppalainen kansalaisaloite voi edistää toimielinten ja kansalaisten välisen kuilun pienentämistä, ja sillä voidaan tukea EU:n kansalaisyhteiskunnan kehitystä. Siksi on olennaista antaa nopeasti asetus, jolla hallitaan kyseistä aloitetta koskevan käyttöönoton prosessia, ehtoja ja menettelyjä. Euroopan unionin kansalaiset odottavat sitä innokkaasti.

Eurooppalaisessa kansalaisaloitteessa on pääasiassa kyse kansalaisten suuremmasta osallistumisesta EU:n lainsäädännön laatimiseen. Haluaisin siksi ottaa esiin kansalaisaloitteen sähköisen allekirjoituksen täydentävänä kanavana, jolla lisätään EU:n politiikan houkuttelevuutta. Koska voimme jo äänestää Internetissä ja asioida pankissa verkossa, pystymme varmasti kehittämään turvallisen järjestelmän, jonka avulla voisimme määritellä sähköiset allekirjoitukset.

Menettelyjen avoimuus on myös tärkeää. Aloitteiden järjestäjien on oltava julkisesti vastuussa avoimuudesta, joka koskee allekirjoitusten keräämistä koskevan kampanjan rahoittamista. Edes selkeiden kriteerien laatimisella kyseisen kampanjan järjestämiselle ei taata suojaa siltä, että euroskeptikot käyttävät tätä välinettä mahdollisesti väärin, sillä heille miljoonan allekirjoituksen kerääminen käyttämällä huomattavia taloudellisia resursseja, ei saata olla suuri ongelma, kuten edellinen Euroopan parlamentin vaalikampanja osoitti. Yhtenä ratkaisuna voisi olla velvoittaa aloitteen käynnistäjät pitämään yllä Internet-sivua, joka sisältäisi taloudelliset tiedot, kuten tulolähteet, kulut ja tilinpäätökset.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Tämän päivän keskustelu on jälleen yksi askel tiellä eurooppalaisen kansalaisaloitteen lopullisen muodon laatimisessa. Jo vuonna 2005, Ranskan ja Alankomaiden epäonnistuneiden perustuslakia koskeneiden kansanäänestysten jälkeen haaveiltiin sellaisen välineen luomisesta, jonka avulla kansalaiset voisivat osallistua täysimääräisemmin unionin demokraattiseen elämään. Nuo äänestykset kertoivat huomattavasta viestinnän puutteesta Euroopan unionin ja sen kansalaisten välillä. Jopa äskettäin julkaistut tulokset yhteiskunnallisista kuulemisista, alkaen eurooppalaista kansalaisaloitetta koskevasta vihreästä kirjasta, osoittavat, että yksittäisten ihmisten kiinnostuksen taso on matala. Komissio sai vain 159 vastausta yksittäisiltä henkilöiltä.

Kansalaisaloitteen avulla me voimme muuttaa tätä tilannetta ja antaa kansalaisillemme voimakkaamman äänen antamalla heille oikeuden kehottaa suoraan komissiota esittämään uusia poliittisia aloitteita. Sen varmistamiseksi, että aloitteesta ei tule poliittisen pelin välinettä, emme saa laatia kansalaisillemme liian ankaria vaatimuksia. Meidän on kuitenkin tehtävä selväksi, että väärinkäytöksiä vastaan annetaan takuut. On tärkeää, että eurooppalainen kansalaisaloite on todella ylikansallinen väline, joka on käyttäjäystävällinen ja helppokäyttöinen. Sen pitäisi olla yksinkertainen, ymmärrettävä ja helppokäyttöinen. Jos aloiteluonnos ei täytä muodollisia vaatimuksia, sen ajatuksen pitäisi säilyä ja se pitäisi esittää vetoomuksen muodossa. Tällä tavalla valmisteluun käytetty työ ja siihen sijoitetut ponnistukset eivät joutuisi hukkaan. Näiden ehtojen täyttämällä eurooppalaisilla voi ensimmäisen kerran yhdentyneen Eurooppamme historiassa olla todellista ja välitöntä vaikutusta EU:n politiikan laatimiseen.

14. Tiibetin tilanne (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma Tiibetin tilanteesta.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, huomaa, että EU:n neuvoston espanjalainen puheenjohtaja on lähdössä istunnosta, minkä takia haluan ilmaista syvän pettymykseni siihen, että sekä puheenjohtajavaltio Espanja että EU:n korkea edustaja jäävät pois tästä keskustelusta ja heidän tuolinsa jäävät tyhjiksi.

Minusta tämä on häpeällinen ele Euroopan parlamenttia kohtaan, koska parlamentti on ainoa Euroopan kansalaisten valitsema EU:n toimitus, ja tämä on myös hyvin huono esimerkki varsinkin nyt, kun Lissabonin sopimus on tullut voimaan.

Arvoisa puhemies, pyytäisin teitä kertomaan poissaoleville, että täysistunnon esityslistasta päättää parlamentti eivätkä neuvosto tai puheenjohtajavaltio Espanja ja että edes jommankumman olisi pitänyt olla läsnä tänään.

Puhemies. – (EN) Minulle on kerrottu, että neuvoston puheenjohtaja ilmoitti jo kuukausi sitten, ettei hän valitettavasti voisi jäädä pidemmäksi aikaa.

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamenttia siitä, että se otti tämän asian mukaan tämänpäiväiseen keskusteluun, sillä siitä kannattaa mielestäni keskustella toteamalla aluksi, että suhteemme Kiinaan – joita pidämme hyvin tärkeinä ja strategisina – ovat kehittyneet hurjasti viime vuosina. Lujan strategisen kumppanuuden ansiosta voimme varmasti tarttua kaikkiin, myös kaikkein vaikeimpiin, ongelmiin.

Olemme kehittäneet vaikuttavat korkean tason yhteistyöpuitteet, joissa käsittelemme säännöllisesti kansalaistemme maailmanlaajuisia haasteita, emmekä unohda myöskään kysymyksiä, joista saatamme olla eri mieltä ja joista Tiibet on varmasti yksi.

On selvää, että olemme edelleen Kiinan kanssa eri mieltä Tiibetin tilanteesta. Tiibetin ihmisoikeustilanne, Tiibetin pysyminen laajalti suljettuna kansainvälisiltä tiedotusvälineiltä, diplomaateilta ja avustusjärjestöiltä sekä se, ettei Dalai-laman edustajien ja Kiinan viranomaisten välisissä neuvotteluissa ole edetty, antavat aihetta todelliseen huoleen.

EU:n kanta ei jätä tilaa virheellisille tulkinnoille. Korostan siis vielä kerran: EU kunnioittaa Kiinan ja Tiibetin suvereenisuutta ja alueellista koskemattomuutta. Kannatamme niin sanottua yhden Kiinan politiikkaa.

Olemme kuitenkin aina kannattaneet rauhanomaista sovittelua Kiinan viranomaisten ja Dalai-laman edustajien välillä käytävän vuoropuhelun avulla. Vuoropuhelun on oltava rakentavaa ja oleelliseen keskittyvää niin, että siinä otetaan esille kaikki keskeiset kysymykset, kuten Tiibetin ainutlaatuisen kulttuurin, uskonnon ja perinteiden suojele sekä tarve luoda Tiibetiin mielekäs autonominen järjestelmä Kiinan perustuslain puitteissa.

Vuoropuhelussa olisi otettava esille myös kaikkien tiibetiläisten osallistuminen päätöksentekoon. EU:lle Tiibetin kysymys on ihmisoikeuskysymys. Olemme välittäneet tätä viestiä johdonmukaisesti Kiinan yhteistyökumppaneillemme ja kuunnelleet tarkkaan heidän näkemyksiään, ja teemme kaikkemme ymmärtääksemme heidän kantaansa molemminpuolisen kunnioituksen hengessä.

Ihmisoikeudet ovat kuitenkin yleismaailmallisia, ja Tiibetin tilanne on kansainväliselle yhteisölle perusteltu huolenaihe, mistä me muistutamme säännöllisesti Kiinan keskustelukumppaneitamme.

Tiibetin osapuoli on jättänyt hiljattain Kiinan ja Tiibetin välisen vuoropuhelun yhteydessä päivitetyn muistion aidosta Tiibetin autonomiasta tulevaisuudessa. Olemme iloisia siitä, että Tiibet on toistanut sitoutuvansa tiukasti siihen, ettei se vaadi irtaantumista Kiinasta tai itsenäisyyttä.

Olemme mielissämme myös siitä, että Dalai-lama pitää kiinni keskittien lähestymistavasta ja vuoropuhelusta ainoana keinona päästä molempia osapuolia tyydyttävään kestäväan ratkaisuun.

EU on tyytyväinen siihen, että molemmat osapuolet jatkavat neuvotteluja, vaikka panemme valitettavasti merkille tulosten ja uuden puhdin puuttumisen.

Lopettaisin vetoamalla molempiin osapuoliin, jotta he jatkaisivat ja tiivistäisivät vuoropuhelua avoimin mielin kestäväan ratkaisun löytymiseksi Tiibetin kysymykseen. EU:n puolesta voin vakuuttaa, että se tukee täysin tätä prosessia.

Laima Liucija Andrikiene, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Kiinan ja Tiibetin välinen yhdeksäs neuvottelukierros epäonnistui konkreettisten tulosten aikaansaamisessa ja Tiibetin kansan elinolojen parantamisessa. Pahoittelemme, ettei EU antanut lausuntoa asiasta ennen neuvottelujen päättymistä, ja toivomme, että Euroopan unioni antaa lausuntonsa neuvottelujen tulosten arvioinnista. Euroopan parlamentti haluaisi tietää, miten EU:n neuvosto voisi auttaa luomaan molempia osapuolia tyydyttävän ratkaisun löytämisessä Tiibetin kysymykseen sekä varmistamaan tiibetiläisille perusihmisoikeudet ja aidon autonomian.

Toiseksi haluan muistuttaa, että Euroopan parlamentti pitää tärkeänä, että komissio tukisi Tiibetissä elävien ja maanpaossa (Intiassa, Nepalissa ja Bhutanissa) olevien tiibetiläisten hyväksi toteutettavia kehitys- ja kansalaisyhteiskuntahankkeita talous- ja sosiaalialalla, kuten terveydenhuollossa ja ravitsemuksessa, toimeentulo- ja koulutuskysymyksissä, työnsaannissa, sukupuoliasioissa, ympäristökysymyksissä sekä asutusten elvyttämisessä. Viimeksi mainittu tiibetiläisten pakolaisasutusten elvytysohjelma, joka on laadittu Tiibetin keskushallinnossa Dharamsalassa, edustaa maanpaossa olevan tiibetiläisyhteisön tarpeita, ja Euroopan komissio voisi ottaa sen huomioon tukeakseen sitä.

Presidentti Obama tapasi hiljattain Dalai-laman valkoisessa talossa. Odotamme, että EU:n arvoisa korkea edustaja Ashton kutsuisi Dalai-laman tapaamiseen Brysseliin. Tapaaminen antaisi mahdollisuuden kansallisten Tiibet-kantojen koordinointiin sekä yhtenäisen ja selkeän EU:n kannan ja politiikan määrittelyyn asiassa. EU:n erityisen Tiibet-asioiden koordinaattorin nimeäminen, joka mainitaan EU:n talousarviossa, voisi tarjota hyödyllisen välineen yhteisen EU:n kannan ja strategian määrittämiseksi Tiibetin asiassa.

María Muñoz De Urquiza, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, Tiibetin tapahtumista ja kapinasta on kulunut nyt kaksi vuotta. Toivomme, etteivät nykyiset mielenosoitukset johda hyökkäyksiin, pidätyksiin ja kuolemiin, joita tapahtui kaksi vuotta sitten.

Tämän keskustelun ajankohtaisuus joka tapauksessa epäilyttää, sillä parlamentti on ilmaissut kantansa Kiinan kysymykseen useita kertoja viime kuukausina ja etenkin, koska Kiina on merkittävä kansainvälinen toimija, jonka suhteet EU:hun koskevat paljon muutakin kuin Tiibetiä. Vaikka ihmisoikeuskysymys on hyvin tärkeä, parlamentti ottaa ainoastaan Tiibetiin kysymykseen eikä ihmisoikeusasiaan. Meidän sosialistien kanta on kuitenkin selvä: kantamme on täsmälleen sama kuin Euroopan unionin. Puolustamme siis ihmisoikeuksia ja kannatamme myös vuoropuhelua, tapaamisia ja sovintoa. Tässä suhteessa kannatamme täysin Kiinan viranomaisten ja Tiibetin edustajien välisten neuvottelujen jatkamista ja olemme iloisia siitä, ja vetoamme, että asiassa löytyisi molempia osapuolia tyydyttävä ratkaisu, joka perustuu vähemmistöjen uskonnollisten ja kulttuuristen oikeuksien kunnioitukseen ja Kiinan yhden valtion alueelliseen koskemattomuuteen.

Olen todella pahoillani siitä, ettei komission varapuheenjohtaja ja EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ole paikalla, sillä juuri korkea edustaja toimii ulkoasioiden neuvoston puheenjohtajana, joten hänen olisi otettava osaa ulkopoliitikasta käytävään keskusteluun.

On myös todella epärealistista sanoa, että puheenjohtajavaltio Espanja tekee väärin jäämällä pois keskustelusta, koska Espanja on toiminut uupumattomasti. On lähes yli-inhimillistä vaatia, että López Garrido voisi olla mukana keskustelemassa kaikista asioista.

Meillä on ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, joka johtaa keskusteluja, joissa ministerit ottavat kantaa ulkopoliittisiin kysymyksiin. Arvoisan korkean edustajan velvollisuutena olisi siten olla mukana keskustelemassa näistä asioista parlamentin kanssa.

Niccolò Rinaldi, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, näyttää selvältä, ettei Kiinalla ole aikomustakaan neuvotella tai aloittaa vuoropuhelua Tiibetin kysymyksestä.

Kiinan osallistuminen kansainväliseen kauppaan, olympiakisojen järjestäminen sekä Pekingin edelliset muutokset maan johdossa eivät ole muuttaneet oleellisesti maan harjoittamaa politiikkaa. Tällä välin Daavidin ja Goljatin välinen taisto jatkuu etenkin Kiinan muuttaessa Tiibetin demokraattista tasapainoa, mikä on hyvin huolestuttavaa. Kiina käyttää tarvittaessa jopa sotilaallisia voimakeinoja, kuten näimme kaksi vuotta sitten.

Nyt ollaan hävittämässä jotakin, joka meidän mielestämme on osa koko ihmiskunnan perintöä, nimittäin Tiibetin kulttuuria ja henkisiä arvoja. Kiinan kommunistinen puolue ei tietenkään juurikaan ymmärrä henkisistä arvoista tai kulttuurisesta identiteetistä. Jos siis hyväksymme sen, mitä voidaan kutsua Tiibetin kulttuuriseksi kansanmurhaksi, meidän on oltava valmiita hyväksymään myös monia muita vastaavia tapahtumia tulevaisuudessa.

Meidän ei pidä luovuttaa. Vaadimme Kiinaa ennen kaikkea hyväksymään Tiibetin kulttuurin sellaisenaan. Kiina on tunnustanut Hongkongin erityisaseman ja siten sen, että maassa on kaksi erilaista järjestelmää, joten sen pitäisi voida hyväksyä myös se, että massa olisi kolme erilaista järjestelmää. Kiinalla on tarpeeksi rahkeita sallia tämä.

Pyydämme, etteivät EU:n toimielimet, korkea edustaja Ashton ja neuvosto mukaan lukien, tuottaisi pettymystä Euroopan kansalaisille, jotka ovat osoittaneet sitoutumistaan Tiibetin asiaan monin eri tavoin. Kannatamme jäsenen Andriksen tavoit myös Tiibetin asioiden erityiskoordinaattorin viran perustamista.

Kyse on taistelusta vapauden puolesta, joten se koskee myös Euroopan identiteettiä. Kiinaa koskevan aseidentiteettiä mahdollisesta uusimisesta olen sitä mieltä, että myös tämä asia pitäisi ottaa huomioon.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluan omalta osaltani jyrkästi paheksua sitä, että Espanja puheenjohtajavaltiona käveli ulos tästä salista. He eivät edes kuunnelleet, mitä rouva Andriksen sanoi. Hän edellytti, että neuvosto uskaltaa olla paikalla tässä keskustelussa ja ilmaista kantansa Tiibetin kysymykseen.

Arvoisa puhemies, te teitte erään virheen, te sanoitte, että Espanja oli ilmoittanut, että he voivat olla paikalla kello 18.50 asti. Tämä ei pidä paikkaansa. He olivat alun perin ilmoittaneet, että heidän pitää lähteä viideltä, mutta kyllä heillä oli aikaa olla täällä, kun keskusteltiin kansalaisaloitteesta melkein kaksi tuntia pidempään.

Tämä ei saa toistua. Oletan, että komissio, jonka varapuheenjohtaja on korkea edustaja rouva Ashton, on tosissaan ja toteuttaa sen, mitä he äsken sanoivat. Eli sen, että meillä on niin tärkeä suhde Kiinan kanssa, että on myös voitava keskustella vaikeista asioista, kuten Tiibetin kysymyksestä.

Olen sitä mieltä, että nyt on juuri oikea hetki uudistaa Euroopan unionin tuki Tiibetille. Meidän täytyy puuttua siihen, että yhdeksän neuvottelukierrosta Kiinan ja Tiibetin pakolaishallituksen välillä eivät ole johtaneet mihinkään tulokseen, ja olen täsmälleen samaa mieltä asiasta herra Rinaldin kanssa. Näyttää siltä, ettei Kiina halua mitään neuvottelutulosta. Kiina haluaa jatkaa tiibetiläisten kulttuuristen, uskonnollisten ja kielellisten oikeuksien polkemista. Me emme voi hyväksyä tällaista kulttuurista kansanmurhaa.

Kävin kuukausi sitten Dharamsalassa ja tapasin Dalai Laman. Keskustelin hänen kanssaan tunnin ajan juuri ennen kuin hän lähti Yhdysvaltoihin tapaamaan presidentti Obamaa. Vakuutuin siitä, että minun täytyy parlamentissa esittää, että me keskustelemme Tiibetin tilanteesta.

Dalai Lama on rauhallinen, rauhanomainen henkilö, ja on täysin väärin, että Kiina jatkuvasti väittää, että hän on vaarallinen separatisti ja että hän olisi saanut aikaan levottomuudet ja mellakat, joita Tiibetissä nähtiin kaksi vuotta sitten. Dalai Lama on päinvastoin sanonut, että Kiinan edustajat ovat tervetulleita hänen pakolaishallituksensa arkistoihin tutkimaan asiakirjoja vakuuttuakseen siitä, että Dalai Lama ei ole lietsonut väkivaltaa. Siitä huolimatta tämä koko ajan toistuu.

Minä edellytän, että Euroopan unioni paheksuu tällaista puhetta ja ottaa tämän asian puheeksi Kiinan kanssa. Jos Euroopan unioni ei uskalla puolustaa Tiibetiä, ei kovin moni muukaan sitä tee. Me voimme ottaa esimerkiksi presidentti Obamasta, joka uskalsi ottaa vastaan Dalai Laman. Mielestäni olisi täysin normaalia, että Euroopan unionin korkea edustaja myös tekisi vastaavan asian, kuten täällä on esitetty.

Meidän täytyy pitää tätä kysymystä esillä Euroopan parlamentissa. Täällä myös viitattiin siihen, että tarvitaan Tiibetin erityisedustaja. Meillä on monenlaisia erityisedustajia. Miksi meillä ei voisi olla Tiibetin erityisedustajaa, jota varten on jopa rahat olemassa tämän vuoden budjetissa? On täysin sietämätöntä, että neuvosto kävelee ulos tällaisesta keskustelusta. Neuvosto on pelkuri, eikä uskalla kohdata tällaista asiaa, jossa on kyse ihmisoikeuksien puolustamisesta.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Tiibetin kansan ja sen upean buddhalaiskulttuurin kohtalo riippuu viime kädessä niistä Euroopan parlamentin jäsenistä, jotka uskovat ihmisoikeuksiin.

Tiibetiläiset ovat joutuneet kestämaan systemaattista sortoa ainutlaatuista elämäntapaansa kohtaan siitä saakka, kun Kiinan kansantasavallan kommunistiset joukot hyökkäsivät heidän maahansa 61 vuotta sitten. Han-kiinalaisten massamuutto ja korkealle rakennettu junarata Lhasaan ovat vahvistaneet entisestään Pekingin otetta Tiibetistä.

Tällä välin Dalai-lama on jatkanut Intian maanpaosta palattuaan rauhanomaista kampanjaansa, jonka tavoitteena on kertoa hänen kansansa asemasta. Jihadilaiset uiguuritkin ovat käyttäneet hyväkseen Tiibetin viimeaikaisia levottomuuksia lietsoakseen omasta puolestaan väkivaltaa Kiinan hallitusta vastaan.

Tiibetin olisi saatava mahdollisimman laaja autonomia, ja tiedämme, että tämä on mahdollista ”yksi maa kaksi järjestelmää” -ajatuksen puitteissa, ja se pätee paitsi Hongkongiin myös Macaoon, joten miksei myös Tiibetiin?

Peking sivuuttaa epäilemättä täällä parlamentissa esittämämme huolenaiheet epäoikeutettuna puuttumisena maan sisäisiin asioihin. Sitä vastoin Kiinan kansantasavallan tuore ja nykyistä sallivampi asenne Tiibetiä kohtaan voisi hyvinkin tuottaa tulosta Kiinan sisäisen turvallisuuden sekä maan ulkoisen imagon suhteen.

Myös minä haluan yhtyä niihin, jotka ovat todella pahoillaan siitä, etteivät neuvosto, puheenjohtajavaltio Espanja eikä EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja ole paikalla.

Oreste Rossi, EFD-ryhmä puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olin järkyttynyt komission jäsenen Šefčovičin äskeisestä puheenvuorosta, jossa hän sanoi, että kunnioitamme Kiinan alueellista koskemattomuutta. Tämän mukaan komissio tunnustaa Kiinan oikeuden Tiibetin valloittamiseen, mikä on hyvin vakava asia.

Tiibetin kansan eläessä jatkuvan uhan alla Dalai-lama vahvisti vuonna 2008 annetussa muistiossa ja siihen tänä vuonna liitetyissä muistiinpanoissa sitoutumisensa olla vaatimatta Tiibetin irtaantumista Kiinasta tai itsenäisyyttä vaan tosiasiallista autonomiaa Tiibetin kansalle Kiinan kansantasavallan perustuslain puitteissa. Dalai-lama vaatii molempia osapuolia hyödyttävää, myötätuntoon ja väkivallattomuuteen perustuvaa kompromissipolitiikkaa, jonka tarkoituksena on Tiibetin kulttuurin suojeleminen.

Tiibetin kansa odottaa vastauksia Kiinan hallitukselta, kuten esimerkiksi neuvotteluja Dalai-laman edustajien kanssa sekä suostumista YK:n ihmisoikeusvaltuutetun vaatimukseen lähettää Tiibetiin valtuuskunta, jonka tehtävänä olisi kertoa maan ankarasta todellisuudesta.

Euroopan parlamentin olisi kuunneltava myös Tiibetin yhteisöä. Parlamentti voisi kansallista synergiaa vahvistamalla yrittää luoda EU:n koordinoitiverkoston Tiibetin kansalaisille, joita uhkaa häviäminen ilman kansainvälisen yhteisön vankkoja toimia.

Puhetta johti

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

Edward McMillan-Scott (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Tiibet on kaunis maa, jonka kansa on hurskas ja kärsivällinen luonteeltaan, mutta he ovat myös sorretti kansa, kenties Kiinan eniten koko alueella sortama kansa. Tämäniltainen keskustelu on mielestäni osoittanut parlamentin harvinaisen yksimielisyyden esimerkiksi EU:n erityisen Tiibet-asioiden koordinaattorin nimeämisasiassa.

Viimeaikaiset tapahtumat vaativat, että teemme jonkinlaisia päätöksiä parlamentissa. Tällä viikolla Google hylkäsi Kiinan. Kiinassa on jatkuvasti ihmisoikeusongelmia, ja kristittyjä puolustava ihmisoikeusjuristi Gao Zhisheng on kadonnut.

Kaikki nämä tapahtumat korostavat tarvetta kiinnittää huomiota Kiinaan ja varsinkin Tiibetiin, ja haluaisin huomauttaa, että World Expon avautuessa Shanghaissa toukokuussa kaikkien Kiinassa olevien liikemiesten olisi syytä ottaa huomioon YK:n Global Compact for businesses -aloite, johon noin 4 000 liikemiestä on ottanut osaa.

Lopuksi sanoisin vain, että ellei EU halua nimittää erityistä koordinaattoria Tiibetiin, minusta parlamentin olisi valittava Tiibetin asioista vastaavasta esittelijä.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Tiibetin ja tiibetiläisten kysymys on valitettavasti edelleen vaikea ongelma. Tilanne ei ole yhtä paha kuin kaksi vuotta sitten, jolloin Tiibetin kansannousun vuosipäivää leimasivat julmat vainot, murhat ja kidutukset. Toisaalta tilannetta ei voida sanoa myöskään hyväksi. Muutama päivä sitten pidätettiin koulutytöjä, jotka juhlivat kansannousun juhlapäivää Gansussa ja Kanlhossa. Tiibetiläiset eivät saa tehdä mitään oman kulttuurinsa, identiteettinsä tai uskontonsa pelastamiseksi.

Kiinan viranomaiset väittävät, että Dalai-lama on yksityishenkilö. Tämä tuo mieleeni Puolan kommunistien 25 vuoden takaiset toimet, kun he väittivät samaa Lech Wałęsasta. Toivon, että Tiibetiläisten taistelu päättyy yhtä menestyksellisesti kuin puolalaisten ja että totuus voittaa tälläkin kertaa. Kiinan ja Tiibetin välisten

neuvottelujen erityistyöryhmän 21. kokous käynnistyy tänään Dharamsalassa. Työryhmä toimii maanpaossa olevan Tiibetin hallituksen alaisuudessa, ja sen tavoitteena on vuoropuhelun edistäminen.

Mielestäni myös Euroopan unionin olisi tehtävä jotakin todellisen vuoropuhelun varmistamiseksi. Valitamme toisinaan, ettemme voi tehdä paljoakaan, mutta tässä tapauksessa voimme toteuttaa erityisiä toimia, kuten tänään on jo todettu. Tämän vuoksi neuvoston poissaololla on merkitystä, sillä vetoamme neuvostoon, joka nimittää erityiskoordinaattorit. Myös minä yhdyn vetoamukseen, sillä Tiibetia käsittelevissä Euroopan parlamentin päätöslauselmissa on toistuvasti esitetty pyyntö nimetä erityiskoordinaattori, jolla olisi todellista vaikutusvaltaa tiibetiläisten ja Kiinan välillä käytävässä vuoropuhelussa.

Vielä yksi asia: En voi käsittää, miten on mahdollista, että Kiina isännöi toistamiseen vuonna 2014 olympiakisoja, tällä kertaa nuorten olympiakisoja, emmekä me pysty painostamaan Kiinaa parantamaan ihmisoikeustilannetta. Tämä on todella sääli.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, olen vakuuttunut siitä, että käsityksemme Tiibetin asioista on aivan liian yksioikoinen. Alueella on kyllä käynnissä uudistusprosessi, mutta esitetty kritiikki on aiheellista. On selvää, että ainoa kestävä ratkaisu olisi autonomia, laaja ja todellinen autonomia. Kuten huomautin Euroopan parlamentin valtuuskunnan vierailulla Pekingissä, autonomiaa voitaisiin kehittää ”yksi maa kaksi yhteiskuntajärjestelmää” -logiikan sekä ”yksi maa kaksi uskontoa” -linjauksen mukaisesti.

Kritiikin esittäminen ei riitä. Kiina voisi olla avoin vuoropuhelulle sekä EU:n viralliselle edustajalle, olkoon se sitten Romano Prodi, Benita Ferrero-Waldner tai Margot Wallström, joka voisi toimia välittäjänä Dalai-laman ja Pekingin johdon välillä. Olisi hyvä, jos komissio, EU:n korkea edustaja Catherine Ashton sekä neuvosto mieltisivät tätä tarkoin. Kyse on myös Kiinan suhteista, mutta tietävätkö kollegani, että Eurooppa-neuvosto ei ole koskaan olemassaolonsa aikana sisällyttänyt EU:n ja Kiinan välisiä suhteita asialistaansa? Aiheesta ei ole koskaan neuvoteltu myöskään ulkoministerien neuvostossa. Onnistumiseksi ei siis riitä pelkkä kritisointi Tiibetin kysymyksessä. Lisäksi tarvitaan uusia ideoita ja sovittelua.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, olen todella pahoillani siitä, että tätä tärkeää ja tarpeellista keskustelua käydään arvoisan korkean edustaja merkityksellisen, vai pitäisikö minun sanoa merkityksettömän, poissaolon merkeissä. Nimenomaan hänen pitäisi olla läsnä tänään eikä osallistua pelkästään siihen teatteriin, jota hän piti eilen puhuessaan kuuden valiokunnan jäsenille suunnitelmistaan EU:n ulkosuhdehallinnon suhteen. Myös Tiibet on iso haaste. Voimme olla samaa tai eri mieltä Tiibetin kysymyksestä, mutta korkean edustajan Ashtonin olisi todella pitänyt olla läsnä tänään.

Minusta tämä näyttää osoittavan, että EU haluaa pestä kätensä asiassa, koska niin se pääsisi helpommalla. Todellisuudessa monet jäsenvaltiot, joiden edustajia on jäsenenä täällä parlamentissa, valitsevat mieluummin liiketoiminnan Pekingin kanssa, eikä heille ole edullista ilmaista mielipiteitään tai puhua Kiinasta. Tänään korkea edustaja Ashton on kuin Pontius Pilatus, joka pesi kätensä. Se on häpeällistä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, olemme viime aikoina kuulleet Tiibetistä jatkuvia uutisia vakavista ihmisoikeusloukkauksista, kidutuksista sekä mielivaltaisista pidätyksistä ja vangitsemisista ilman oikeudenkäyntiä.

On jo aika paksua, jos Kiinan Tiibetin-hallinnon alkamisen 50-vuospäiväjuhlallisuuksia käytetään hyväksi keskustelussa Himalajan alueen vapauttamisesta! Tämä osoittaa jälleen kerran, että historia on voittajien kirjoittamaa ja että sotatoimille keksitään aina mitä mielikuvituksellisimpia syitä. Tämä on eräänlainen taito, jota on hyödynnetty myös Irakissa ja Afganistanissa ja jossa Yhdysvallat on saanut jonkinasteista kannatusta joidenkin unionin jäsenvaltioiden taholta.

Meidän on silti mielestäni ponnisteltava edelleen sorrettujen vähemmistöjen, kuten tiibetiläisten, uiguurien ja mongolien, elinolojen parantamiseksi. Vähemmistöjen oikeuksia ei turvata yksistään tarjoamalla ulkomaisille matkailijoille folkloristisia esityksiä.

Uskon, että se, että Kiina on viime vuosina käyttänyt noin 15 miljardia euroa alueen kehittämiseen ja että valmistautuessaan vuoden 2008 olympialaisiin se ilmaisi olevansa valmis neuvotteluihin, osoittaa, että kansainvälisestä painostuksesta voi todella olla hyötyä.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Arvoisa jäsen Kaczmarek puhui aiemmin vuonna 2008 järjestetyistä mielenosoituksista.

Kaksi vuotta on kulunut, emmekä me tiedä tänä päivänäkään, kuinka monta ihmistä tuolloin pidätettiin ja vangittiin ja kuinka monta mahdollisesti myöhemmin vapautettiin.

Sitä vastoin tiedämme, mitä nämä ihmiset tekivät: he osallistuivat rauhanomaiseen mielenosoitukseen ja heiluttivat Tiibetin lippuja tai jakoivat pamfletteja.

On järkyttävää, että kahden vuoden kuluttua noista mielenosoituksista emme tiedä niiden tarkkaa lukumäärää, jotka ottivat osaa toimintaan ja joita kommunistinen puolue rankaisi. Olen todellakin huolissani Kiinan kommunistisen puolueen sekaantumisesta oikeusjärjestelmän riippumattomaan toimintaan vaatimalla ihmisten pidättämistä ja pikaista tuomitsemista. Peruskansalaisoikeuksien riistämistä ei voi perustella kansallisella turvallisuudella.

Haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni myös painottaakseni tarvetta omaksua yhtenäinen EU:n kanta ihmisoikeuskysymykseen sekä Kiinan vähemmistöjen suojeluun.

Jos emme löydä yhteistä kantaa, tiedämme, mitä seuraavaksi tapahtuu. Olemme nähneet sen aiemmin, jolloin Kiinan kommunistijohtajat yrittivät pelotella EU:n jäsenvaltioita kutakin erikseen.

Haluaisin lopettaa toistamalla kantani, jonka esitin myös tammikuun täysistunnossa, nimittäin sen, että ihmisoikeusvuoropuhelu on osoittautunut tehottomaksi ja epätarkoituksenmukaiseksi välineeksi. Minusta tätä ongelmaa olisi käsiteltävä huippukokousten yhteydessä järjestettävissä tapaamisissa. Itse asiassa Catherine Ashton myönsi eilen ulkoasianvaliokunnan yhteydessä pidetyssä kokouksessa, että ihmisoikeusvuoropuheluun perustuvaa lähestymistapaa olisi tarkistettava. Tässä suhteessa olen samaa mieltä korkean edustajan kanssa.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, ymmärrän hyvin, miksi yritykset ja yksityiset tahot asettavat liiketoiminnan ihmis- ja kansalaisoikeuksien edelle. Ymmärrän jopa, miksi yksittäiset maat toimivat tällä tavoin, mutta sitä vastoin en voi ymmärtää, miksi Euroopan unioni toimii näin, koska EU perustuu arvoille, joita kutsumme nykyään eurooppalaisiksi arvoiksi.

Mikä on EU:n vastaus juuri niihin tapahtumiin, joista puhumme nyt? Vastauksena olivat korkean edustajan Ashtonin poissaolo (tästä on jo puhuttu), neuvoston edustajan ulosmarssi juuri sillä hetkellä, jolloin ryhdyimme puhumaan Tiibetistä, sekä komission jäsenen alkupuheenvuoro.

Komission jäsen Šefčovič, sanoitte vetoavanne molempiin osapuoliin vuoropuhelun aloittamiseksi. Oliko se vitsi? Aiotteko te todella vedota Tiibetin edustajiin vuoropuhelun aloittamiseksi? Minä nimittäin olen käsittänyt asian niin, että he ovat valmiita vuoropuheluun. Jos vain uskallatte, pyydän teitä vetoamaan etupäässä Kiinan viranomaisiin, sillä juuri he ovat tekemässä vuoropuhelusta mahdollottoman.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Tiibet ja sen kulttuuriperintö ovat osa yhteisiä rikkauksiamme. On omien etujemme mukaista, että tiibetiläisten identiteetti, uskonto ja kieli säilyvät ja kehittyvät parhaissa mahdollisissa oloissa.

Valitettavasti näin ei kuitenkaan ole. Tiibetissä on meneillään kulttuurinen kansanmurha teollisen kehittämisen nimissä, ja tiibetiläisistä on tulossa vähemmistökansa omassa maassaan. Heidän kulttuurinsa voidaan säilyttää vain myöntämällä heille todellinen itsehallintoasema. EU voi vaikuttaa asiaan edistämällä puolueettoman ja rakentavan sekä molempia osapuolia kunnioittavan vuoropuhelun käynnistämistä.

Arvoisa komission jäsen, panin merkille lausuntonne siitä, että Tiibet on oikeutettu huolenaiheemme. Kiinan hallitukselle olisi hyvin hyödyllistä sekä sisäisesti että ennen kaikkea kansainvälisesti käynnistää vuoropuhelu sekä avata Tiibet ulkomaisille tiedotusvälineille ja YK:n ihmisoikeusasiantuntijoille. Kiinasta voi tulla todellinen suurvaltio vain, jos se kunnioittaa vähemmistöjensä oikeuksia. Dalai-lamalle, jonka auktoriteetti tunnustetaan maailmanlaajuisesti, pitäisi antaa oikeus palata kotimaahansa.

EU:n puolestaan olisi otettava kaikki hyöty irti Lissabonin sopimuksesta osoittamalla aktiivisesti ja konkreettisin teoin solidaarisuutta sellaisen häviämisvaarassa olevan kansan kohtaloa kohtaan, jonka luontainen oikeus autonomiaan ja kulttuurinsa säilyttämiseen on kovin ottein tukahdutettu. Kannatan ajatusta siitä, että EU:n korkea edustaja Ashton tapaisi Dalai-laman ja että EU nimeäisi kuitenkin erityisen Tiibet-asioiden koordinaattorin.

Peter Šťastný (PPE). – (SK) Vietimme 10. maaliskuuta paitsi Tiibetin kansannousun 51-vuotispäivää myös mielenosoitusten toista vuosipäivää. Kiinan aseistautuneet joukot tukahduttivat molemmat tapahtumat väkivaltaisesti.

Tärkein kysymys on Kiinan haluttomuus käydä vuoropuhelua Tiibetin vähemmistön laillisten edustajien kanssa sekä tiibetiläisten kulttuurin ja uskonnon sulauttamisen ja tuhoamisen vähittäisistä yrityksistä. Tiedän henkilökohtaisesti kokemuksesta, mitä epäkristillinen ja materialistien kommunistijärjestelmä voi saada

aikaan. Yksi vanhimmista kulttuureista sekä tuhansia vuosia säilynyt vanha uskonto ovat suuressa vaarassa. Suuri yleisö ei voi katsella hiljaa vierestä. Olen Euroopan parlamentissa toimivan Tiibet-ystävyyssseuran jäsen. Vastaavanlaisia seuroja toimii nykyään monien eri maiden parlamenteissa, kuten Yhdysvalloissa, Saksassa, Australiassa, Intiassa, Tšekin tasavallassa sekä muualla.

Voin yleensä ilmoittaa, että Tiibet-ystävyyssseura aloittaa toimintansa 9. maaliskuuta myös Slovakian tasavallan kansallisneuvostossa. Uskon, että voimme yhdessä auttaa Tiibetin kysymyksen ratkaisemisessa toimimalla välittäjänä Kiinan johdon sekä 14. Dalai-laman välisissä neuvotteluissa. Tiibetin pakolaisten (joista suurin osa asuu vaikeissa oloissa naapurimaissa) ongelma on mahdollista ratkaista onnistuneesti myös tällä tavoin. Vetoan komissioon, ettei se unohtaisi ohjelmissaan tätä ankarasti sorrettua kansanryhmää.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, olemme optimistisia tämänpäiväisen keskustelun suhteen, sillä minusta näyttää siltä, että asiassa vallitsee laaja yksimielisyys. Toisaalta täällä on jo käyty lukuisia samankaltaisia keskusteluja, ja olemme taitavia puhujia. En halua lietsoa pyhää vihaa, koska olen tekopyhä, kuten pohjimmitaan kaikki täällä parlamentissa. Olen tekopyhä, joka on riippuvainen jostakin, nimittäin Kiinasta tulevista halpatavaroista. Kenties juuri tällä hetkellä meiltä pitäisi tosin löytyä tarpeeksi itsekunnioitusta puhuaksemme jyrkin sanoin tietyistä kysymyksistä ja vastustaaksemme niitä sekä kunnioittaaksemme tärkeitä pitämiämme aatteita.

Ensimmäinen ja tärkein askel olisi kenties se, joka täällä on jo mainittu ja josta olemme puhuneet. Tarkoitin erityisen Tiibet-asioiden koordinaattorin nimittämistä. Koordinaattori voisi ohjata koko prosessia ja ottaa puolestamme vastuuta Tiibetin kysymyksen haasteessa, jottei meidän tarvitsisi jäädä odottavalle kannalle vaan voisimme sanoa tiukasti ja päättäväisesti, että ihmisoikeudet ja kansalaisvapaudet ovat meille tärkeä asia. Toimikaamme näin. Toimikaamme heti.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, Tiibetistä puhumisessa tänään on kyse oikeudenmukaisuudesta ja vastuusta. Olenkin eri mieltä niiden kanssa, joiden mielestä tämä asia ”ei aiheuta huolta”.

Olemme raportoineet tästä aiheesta jo vuosikausia, ja minua huolestuttaa huomata, että vaikka Tiibetin valtuuskunta ja etenkin Dalai-lama ovat ponnistelleet lujasti edistääkseen vuoropuhelua, lähentyäkseen Kiinan viranomaisia sekä löytääkseen oikeudenmukaisen ja kestävä ratkaisun konfliktiin, Kiinan viranomaiset haraavat jatkuvasti vastaan.

Me Euroopan unionissa emme voi sietää tätä peliä enää, saatikka lietsoa sitä. Sen vuoksi minusta on tärkeää muistuttaa jälleen kerran paitsi tämän keskustelun kiireellisyydestä ja tärkeydestä myös siitä, että Kiina on nyt se, joka seisoo kestävä ratkaisun tiellä.

Meidän on oltava selkeitä tässä suhteessa. Ainoa tapa, jolla Euroopan unioni voi johdonmukaisesti sitoutua ihmisoikeuksiin on se, että se myöntää tarpeen maksaa hinta myös liiketoiminnassa ja taloudellisessa mielessä. Muutoin se ei ole uskottava ihmisoikeusasiassa.

László Tórkés (PPE). (EN) Arvoisa puhemies, vietimme 10. maaliskuuta Tiibetin kansannousun 51-vuotispäivää. Sen jälkeen Dalai-lama on näyttänyt johdonmukaisella ja sinnikkäällä toiminnallaan kansansa aidon autonomia puolesta maailmalle mallia siitä, miten demokratiaan voidaan pyrkiä väkivallattomin keinoin.

Me eurooppalaiset opimme jatkuvasti hänen pyhydeltään Dalai-lamalta. Hän ilmaisi hiljattain solidaarisuuttaan etnistä uiguuri-vähemmistöä kohtaan sekä puolusti Aung San Suu Kyitä sekä muita demokratiaa puolustavia toisinajattelijoita. Me täällä Euroopan parlamentissa olemme sitoutuneet ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien suojeluun koko maailmassa.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Franz Obermayr (NI). – (SV) Arvoisa puhemies, osoitan sanani suoraan komission jäsenelle selvennykseksi. Minä pidän Tiibetiä miehitettynä maana ja uskon, että moni muukin parlamentin jäsen yli puoluerajojen on samaa mieltä kanssani. Ette edes te, arvoisa komission jäsen, voi mitätöidä kansainvälistä lainsäädäntöä. Tämä huolenaihe saa uskoakseni kaikkien Euroopan kansalaisten sympatian puolelleen. Kaikki ovat tietoisia Tiibetin murheesta ja kulttuurisesta kansanmurhasta ja tuntevat sympatiaa, joten on vain oikein esittää seuraava tärkeä kysymys: mikä on EU:n osuus kaikessa tässä? Olemme hyvin kärkkäitä tuomitsemaan pienten maiden rikkomukset. Reagoimme voimakkaasti ja kritisoiimme helposti pieniä maita. Sitä vastoin kun pitäisi kritisoida isoja maita, kuten taloudellisesti tärkeää Kiinaa, olemme hyvin varovaisia poliittisesti. Toimimme hyvin varovaisesti sekä politiikassa että diplomatiassa. Meiltä puuttuu rohkeus ja selkäranka, kun hyökkääme

vähäisten lainrikkojen kimppuun vain sulkeaksemme silmämme Kiinan toimilta. Emme kykene edes painostamaan Kiinaa kehitysavulla, johon syydämme miljoonia. Odotankin arvoisalta korkealta edustajalta, että...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Olen yksi niistä harvoista, joilla oli hiljattain mahdollisuus käydä Tiibetissä.

Tiibet on saanut osansa kehityksestä, mutta siitä on seurannut enemmän pahaa kuin hyvää, koska se on merkinnyt perinteisten kulttuuriarvojen häviämistä, perinteisen tiibetiläisen arkkitehtuurin syrjäyttämistä sekä tuonut Tiibetin hengelliseen elämään modernin leiman. Jokia on saastutettu, ja Tiibetin maaseutua rikkovat uudet moottoritiet.

Tiibetissä on tapahtunut kuitenkin myös positiivista kehitystä. Emme voi kieltää sitä, että myös Tiibetin olisi voitava hyötyä kehityksestä ja ettei maa voi elää kuin museossa. Kiinaa kohtaan asettamamme vaatimusten ja odotusten olisi minusta oltava yhtä tämän vaatimuksen kanssa.

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minusta tänäpäiväinen keskustelu on jälleen kerran selkeä osoitus siitä, että olemme aidosti huolissamme Tiibetin tilanteesta. Puheenvuoroista on mielestäni käynyt ilmi, että huoli on todellinen ja oikeutettu vieläkin, kun Tiibetin 10. maaliskuuta 1959 tapahtuneesta kansannoususta on kulunut 50 vuotta. Keskustelustamme on käynyt ilmi myös se, että osapuolten olisi aloitettava vuoropuhelu välittömästi.

Voin ilmoittaa, että Euroopan unioni kannattaa Dalai-laman edustajien ja Kiinan hallituksen välisen, syyskuussa 2002 uudelleen käynnistetyn vuoropuhelun jatkamista. Olemme siitä lähtien tukeneet voimakkaasti vuoropuhelua, ja toivomme, että prosessi johtaa myönteisiin tuloksiin ja ratkaisemattomien ongelmien ratkaisemiseen rauhanomaisesti ja kestävästi Tiibetin eduksi.

EU:n edustajat kannustavat Kiinan kanssa käymässään poliittisessa vuoropuhelussa sekä tulevista Kiinan suhteissaan jatkuvasti Kiinaa hyödyntämään prosessia käytännössä niin, että kaikki Tiibetin ratkaisemattomat kysymykset voitaisiin ratkaista. Kiina pitää tätä maan sisäisenä asiana, mutta se on kuitenkin ottanut huomioon EU:n näkemykset ja huolenaiheet sekä kertonut EU:lle omista näkemyksistään asiassa.

Haluan painottaa, että myös EU ottaa Tiibetin ihmisoikeusasian esille Kiinan kanssa käymässään poliittisessa ja ihmisoikeusvuoropuhelussa. Lisäksi EU korostaa johdonmukaisesti kiinnittävänsä suurta huomiota sanan- ja uskonnonvapauden kunnioitukseen Tiibetissä.

Olemme seuranneet tarkoin vuoropuhelussa viimeksi saavutettu edistystä, ja Kiinan hallituksen ja Dalai-laman edustajien välinen vuoropuhelu on alkamassa. Voin kertoa myös, että saimme viime kuussa molemmilta osapuolilta raportin neuvottelujen viime kierroksesta ja että olemme kannustaneet osapuolia tuntuvaan edistykseen.

Saanen lopuksi kertoa uskovani, että tänäpäiväinen keskustelu on vahvistanut jatkuvaa sitoutumistamme yhdessä Kiinan kanssa tähän kysymykseen ja siihen työhön, jota jatkamme yhdessä tavoitteena parantaa ihmisoikeuksien ja vapauksien kunnioittamista Tiibetissä.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päätynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, lukuisat munkit osoittivat kaksi vuotta sitten rauhanomaisesti mieltään Lhasassa. Kiinan viranomaisten vastaus mielenosoituksiin oli poliisin ja armeijan väkivaltainen puuttuminen tapahtumaan. Kymmeniä siviilejä sai surmansa, ja haavoittuneita oli useita satoja. Tämän jälkeen tiibetiläiset ovat järjestäneet yli 200 rauhanomaista mielenosoitusta, joihin on osallistunut eri yhteiskuntaryhmien edustajia, kuten opettajia, opiskelijoita sekä älymystön edustajia.

Euroopan parlamentti antoi edellisellä kaudellaan kahdeksan päätöslauselmaa Tiibetin tilanteesta sekä keskusteli aiheesta useaan otteeseen. Näiden ponnistelujen tulos ei vieläkaan tyydytä. Kiinan viranomaiset pidättivät hiljattain 30 Machun koulun oppilasta, jotka viettivät Lhasan maaliskuun alun tapahtumien toista vuosipäivää ilmaisemalla jälleen kerran vakaumustaan ja aloittamalla rauhanomaisen mielenosoituksen. Emme ole epäilemättä edes kuulleet kaikista vastaavista tapauksista.

Siksi ehdotan, että tämä asia sisällytetään EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan vastuualaan ja että siihen kiinnitetään nykyistä laajempaa huomiota. Tähän voitaisiin liittää erityistoimia, jotka johtavat toivoakseni näkyviin tuloksiin. Kiitoksia tarkkaavaisuudestanne.

Danuta Jazłowiecka (PPE), kirjallinen. – (PL) Tiedotusvälineet ovat nykyään pullollaan tietoja Kiinasta. Raporteissa, lehtiartikkeleissa ja kirjoissa kirjoitetaan yhtenä Kiinan kehityksestä ja uudistusprosessista sekä maassa meneillään olevasta talousihmeestä. Tässä yhteydessä tiedotusvälineissä on alettu puhua myös Tiibetistä.

Yhdysvalloissa julkaistavassa Newsweek-lehdessä kirjoitettiin hiljattain, että Kiina tekee paljon hyviä asioita tiibetiläisten hyväksi auttamalla maailman köyhimpiin kuuluvaa aluetta pääsemään irti takapajuisesta asemastaan. Artikkelissa mainitaan Kiinan investoinnit liikenne- ja televiestintäinfrastruktuurissa, koulutuksessa, terveydenhuollossa sekä veden- ja sähkösaannissa. Kiinan presidentti Hu Jintaon ohjelmaa pannaan siis nähtävästi täytäntöön. Ohjelman tavoitteena on paitsi nostaa tiibetiläisten elintasoja myös pakottaa heidät luopumaan sananvapaudesta, uskonnonvapaudesta ja autonomian tavoittelusta. Voiko strategia kuitenkin onnistua?

Kiinan vastaisen kansannousun vuosipäivänä kaksi vuotta sitten puhjenneet Lhasan levottomuudet sekä kahden viikon takaiset tapahtumat ovat mitä tyypillisin esimerkki siitä, että tiibetiläiset tuntevat itsensä vainotuiksi omassa maassaan. Kotimaani historiasta olen oppinut, että vapaudesta ja ihmisarvosta kannattaa maksaa mikä hinta hyvänsä. Vainottujen ja kärsivien ihmisten unohtamista ei voida perustella taloudellisin intressein.

Minusta Euroopan parlamentti on se toimielin, jonka olisi vedottava erityisen painokkain sanakääntein tiibetiläisten oikeuteen säilyttää identiteettinsä. Me edustamme täällä Euroopan unionin kansalaisia, joiden puolesta meidän olisi saatava tiibetiläiset vakuuttuneiksi solidaarisuudestamme heitä kohtaan.

Csaba Sógor (PPE), kirjallinen. – (HU) Tiibetin kansa puolusti 10. maaliskuuta 1959 vallankumouksellisessa hengessä johtajaansa, mutta useita satoja tuhansia siviiliuhreja vaatinut Kiinan kommunistihallituksen toteuttama ”rauhanomainen vapautusprosessi” murskasi säälimättömästi heidän alkuintonsa. Siitä lähtien maanpakoon ajettu Dalai-lama on jatkanut rauhanomaista protestiaan jo puoli vuosisataa. Tiibetiläisillä ei tämän jälkeen ole ollut oikeutta viettää vapaasti tuon päivän tapahtumien muistopäivää. Itä-Euroopassa, josta olen kotoisin, tarina on tuttu. Vaikka näyttää siltä, että me olemme luopuneet vastaavasta kommunististen järjestelmien käytännöistä, opetusta ei pidä unohtaa: jokaisen kansan historiassa on tapahtumia, joiden muistelemista ei pidä kieltää. Kyse on tosin enemmästä. Kansallisen vähemmistöyhteisön edustajana tunnen empatiaa Tiibetin kansan ahdinkoa kohtaan ja kehotankin kollegoitani tukemaan äänillään Tiibetin rauhanomaisia pyrkimyksiä autonomiaan johtavalla tiellä.

15. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana työjärjestyksen 150 artiklan mukaiset minuutin puheenvuorot.

Työjärjestyksen 150 artiklan mukaan tähän esityslistan kohtaan voidaan käyttää enintään 30 minuuttia. Minuutin puheenvuoroja koskevia pyyntöjä esitettiin yli 74. On selvää, ettei tämä onnistu. Kolmessakymmenessä minuutissa ei voida pitää 74:ää minuutin puhetta.

Olemme siksi nyt ensimmäistä kertaa valinneet etukäteen jäsenet, joille myönnetään puheenvuoro, ja tehneet valinnan selkein perustein. Puheenvuoro pyritään myöntämään nyt niille, jotka olivat pyytäneet minuutin puheenvuoroa jo aiemmassa keskustelussa mutta eivät saaneet silloin puhua, ja puheenvuoroa ei myönnetä nyt niille, jotka ovat jo saaneet puhua aiemmissa keskusteluissa.

Kaikille, joille ei myönnetty puheaikaa, ilmoitettiin asiasta etukäteen sähköpostitse. Heidän ei siksi tarvitse olla paikalla ja odottaa turhaan puheenvuoroa. Toivon, että ymmärrätte tämän. Tämä oli ainoa mahdollinen keino varmistaa keskustelun asianmukainen eteneminen.

Ne, joille on myönnetty puheenvuoro, voivat nyt aloittaa saman tien.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, Sudanissa on tarkoitus valita 11. huhtikuuta presidentti, parlamentti ja alueellisia edustajakokouksia. Sudanissa ei ole järjestetty vaaleja 24 vuoteen, ja seuraamme kyseisen maan tapahtumia erittäin kiinnostuneina.

Haagissa toimiva kansainvälinen rikostuomioistuin on antanut ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten vuoksi pidätysmääräyksen Sudanin presidentistä Omar Hassan Ahmad al-Bashirista, joka anasti vallan vallankaappauksessa. Tiedämme kaikki, että Sudan on kärsinyt hänen hirmuvallassaan. Tämän vuoden ensimmäisinä kuukausina Etelä-Sudanissa on surmattu jo 400 ihmistä. On vaikea sanoa, miten vapaat nämä vaalit ovat. Maanantaina presidentti al-Bashir uhkasi karkottaa kansainväliset vaalitarkkailijat. Hän sanoi katkaisevansa heiltä sormet, jos he puuttuvat Sudanin asioihin.

Tiedämme, että Sudan tarvitsee apua. Viime sunnuntaina Kairossa järjestetyssä kansainvälisessä tuenantajien konferenssissa Egyptin edustaja totesi, että maailman valtioiden on kerättävä hieman yli 1,4 miljardia euroa Sudanin Darfurin alueen jälleenrakentamiseen. Toivon, että Sudanin vaalit luovat edellytykset...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Viime aikoina on puhuttu paljon EU:n talouden elpymisestä, mutta valtaosa jäsenvaltioista ei ole vielä selvinnyt kriisistä. Kriisistä käytävässä julkisessa keskustelussa puhutaan ainoastaan julkisen talouden tilasta, vaikka joissakin Itä-Euroopan jäsenvaltioissa nopeasti lisääntyvä työttömyys on saavuttanut jo kriittisen tason. On outoa, että EU:n ja Euroopan parlamentin korkeat virkamiehet kiittävät joitakin hallituksia loistavasta työstä, vaikka työttömien määrä lisääntyy joka kuukausi katastrofaalisen nopeasti kyseisissä valtioissa, sosiaaliturvaa pienennetään ja köyhyysrajan alapuolella elävien määrä kasvaa. Näiden valtioiden asukkaiden on erittäin vaikea ymmärtää, pyrkiikö Euroopan unioni vähentämään köyhyyttä vai oikeastaan lisäämään sitä sosiaaliasioissa. Mielestäni ei pidä ylistää hallituksia, jotka eivät ole onnistuneet hillitsemään työttömyyden lisääntymistä. Euroopan komission on otettava enemmän vastuuta ja valvottava vastuullisesti kansallisten hallitusten kriisinhallintasuunnitelmien täytäntöönpanoa erityisesti sosiaalialan uudistusten yhteydessä sekä arvioitava, miten tällaiset uudistukset vaikuttavat kansalaisiin.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Italian parlamenttiin on valittu 16 erityyppisistä rikoksista tuomittua henkilöä, ja kolme edellisissä Euroopan parlamentin vaaleissa valittua italialaista jäsentä on saanut lopullisen tuomion.

Euroopassa ei ole sellaista lainsäädäntöä, jossa kielletään lopullisen tuomion saaneita tai lisäoikeudenkäyntiä odottavia asetumasta ehdolle vaaleissa. Kaikki on jätetty jäsenvaltioiden harkintavaltaan. Italian kansalaiset ovat laatineet ”puhdas parlamentti” -ohjelman. Kehotamme siksi perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokuntaa muuttamaan edustajien valitsemisesta Euroopan parlamenttiin yleisillä, välittömillä vaaleilla annettua säädöstä siten, että vaalikelpoisuus Euroopan parlamentin vaaleissa edellyttää, ettei ehdokas ole saanut rikostuomiota, myöskään sellaista, joka ei ole vielä lopullinen.

Edellisen parlamentin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan puheenjohtaja Leinen lupasi hoitaa asian, mutta tehtävä jäi hänen seuraajalleen Casinille, joka on jo todennut, ettei kyseinen valiokunta aio toteuttaa muutosta.

Toteamme, että tämä asia on perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan vastuulla ja että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 223 artiklassa (aiempi 190 artikla) lisäksi nimenomaisesti määrätään, että Euroopan parlamentin on noudatettava yhdenmukaista vaalimenettelyä koko Euroopan unionissa.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, siviili-ilmailuviranomainen on luokitellut Hondarribian lentoaseman Espanjan vaarallisimpiin lentoasemiin kuuluvaksi. Sen kiitoradat sijaitsevat Hendayen ja Irúnin kaupunkien keskustojen yllä, ja Ranskan ja Espanjan välillä tehtyä sopimusta, jossa määrätään sallittujen lentojen määrästä, rikotaan törkeästi. Lentoaseman laajentamista suunnitellaan, vaikka asukkaat ja valitut edustajat rajan molemmilla puolilla vastustavat sitä eivätkä hyväksy edes nykyistä liikennemäärää.

Hyväksyykö Euroopan komissio Chingoudyn lahden luonnonsuojelualueiden, Ramsarin sopimukseen sisältyvän alueen ja Natura 2000 -alueen tuhoamisen, vaikka se itse rahoittaa niiden elvyttämistä?

Baskilaisessa Bayonnen–San Sebastiánin eurocity-alueella on sitä paitsi jo erittäin vähän käytetty kansainvälinen lentoasema, joka on kaukana haavoittuvista luonnonalueista. Eikö kannattaisi mieluummin parantaa Biarritzissa tarjottavia palveluja ottamalla käyttöön saastuttamattomia liikennemuotoja? Haluan tietää, mitä toimia puheenjohtaja aikoo toteuttaa mainitsemiin laajennuksen yhteydessä.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esiin venäläisen toimittajan Maxim Zuevin murhan. Zuev surmattiin noin viikko sitten Kaliningradissa. Hän oli tunnettu toimittaja ja

blogikirjoittaja. Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun Venäjällä surmataan toimittaja. Vuodesta 2000 lähtien tällaisia tapauksia on ollut ainakin kymmenkunta. Tämä on huolestuttava ilmiö, sillä tiedämme, että ilman sananvapautta ja toimittajien työskentelymahdollisuuksia ei ole myöskään vapautta eikä demokratiaa. Meidän olisi aina kiinnitettävä tähän huomiota käydessämme Venäjän kanssa vuoropuhelua.

Haluan järjestää Euroopan parlamentissa tänä vuonna seminaarin, jos saan siihen luvan Venäjään liittyviä asioita käsittelevältä valtuuskunnaltani ja ulkoasiainvaliokunnalta. Meidän kaikkien on mielestäni korostettava venäläisten kumppaniemme kanssa eri tasoilla käytävissä keskusteluissa, että tiedotusvälineiden vapaus ja toimittajien työskentelyvapaus ovat vuoropuhelun ja vapauden perusta sekä Venäjällä että Euroopan unionissa.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan ilmoittaa, että tuoreiden artikkelien mukaan Yhdysvaltojen yleiset syyttäjät ovat nostaneet saksalaista Daimler-yhtiötä vastaan syytteitä ulkomaalaisten virkamiesten lahjonnasta julkisia hankintasopimuksia koskevista tarjouskilpailuista. Syytteissä todetaan, että yhtiö on osallistunut pitkään lahjontaprosessiin. Sama asia otettiin esiin Siemensin tapauksessa. Se toimi samalla tavoin ja lahjoi kolmansien maiden hallituksia julkisten yritysten tarjouskilpailuissa. Tämä skandaali kuohuttaa vieläkin Kreikkaa.

Finanssikriisin lisäksi meillä on siis myös moraalinen kriisi. Saksan hallitus ei viime aikoihin saakka nostanut lahjontasyytteitä rajojensa ulkopuolella ja teeskenteli olevansa täysin tietämätön näistä tapahtumista. Myös Euroopan komissio pysyy toimettomana eikä ota käyttöön petostentorjuntakomiteaa. Komissio ei puolusta lainmukaisuutta eikä useissa tapauksissa turvaa EU:n kansalaisten rahoja.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, minun on ilmoitettava Euroopan parlamentille, että klo 2.15 tänä aamuna turkkilainen korvetti Bafra loukkasi Kreikan aluevesiä. Se kulki vain 18 meripeninkulman päässä Ateenan rannikolta ja pyysi jopa lupaa asettua vieressä purjehtineen kreikkalaisen kaappa-aluksen viereen ja tarkastaa sen.

Tämä osoittaa, ettei kaikki, mitä keskustelun ensimmäisessä osassa todettiin Kreikan niin kutsutusta taloudellisesta ongelmasta, pidä täysin paikkaansa. Kreikan ongelma on lähinnä poliittinen. Se johtuu siitä, että mainitsemani naapurivaltio uhkaa Kreikkaa sotatoimilla ja provosoi jatkuvasti Kreikan armeijaa loukkaamalla sen aluevesiä ja ilmatilaa.

(Puhemies totesi, että mikrofonin kanssa oli ongelmia.)

... Minun on kerrottava teille, että Kreikka on toteuttanut tiukkoja toimia, jotka lopulta kirjaimellisesti tukahduttavat Kreikan kotitaloudet, ja kreikkalaiset ovat nyt luhistumisasteessa. Tämä on murtanut Kreikan yhteiskunnan vastarinnan ja kreikkalaisten taloudellisen vahvuuden.

Kuten totesin, Kreikan ongelma on lähinnä poliittinen. Emme pyydä rahaa yhdeltäkään Euroopan unionin kansalaiselta. Pyydämme tukea koko Euroopan unionilta, jotta voimme poistaa nämä markkinoilla esiintyvät sääntöjenvastaisuudet, jotka horjuttavat euroa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kymmenisen vuotta sitten tuolloiset 14 muuta EU:n jäsenvaltiota ottivat käyttöön niin kutsuttuja sanktioita kotimaatani Itävaltaa vastaan. Tämä ”jäkäusi” kesti seitsemän kuukautta. Itävallan ministerit eivät saaneet enää osallistua neuvoston epävirallisiin kokouksiin, mutta Itävalta sai nettomaksajana edelleen suorittaa maksuja. Sanktioiden lisäksi saatiin myös tulos. Viisaiden ryhmän riippumattomassa raportissa todettiin yksiselitteisesti, että Itävallan vapauspuolueen kuuluminen hallitukseen ei vaarantanut demokratiaa ja ihmisoikeuksia. Päätelmä oli, ettei kahdenväliseksi toimenpiteiksi naamioituilla EU:n sanktioilla ollut pätevää oikeudellista perustaa. Niillä loukattiin perusteettomasti Itävallan suvereniteettia. Uskon kuitenkin, että EU oppi tästä tapauksesta sen, että toisten poliittista mielipidettä sekä jäsenvaltioiden ja niiden kansalaisten suvereniteettia on kunnioitettava, ja se on hyvä asia. Pääsiäisrauhan vuoksi toivon lisäksi, että yksi päätutkijoista, nykyinen Euroopan parlamentin jäsen Louis Michel, voi kymmenen vuoden jälkeen taas lomailla Itävallassa.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Ranska osoitti eilen kunnioitusta poliisi Jean-Serge Nérinille, ranskalaiselle ylikorpraalille, jonka ETA surmasi pelkurimaisesti 16. maaliskuuta Pariisin alueella käydyssä tulitaistelussa.

Kyseinen terroristijärjestö on surmannut lähes 830 ihmistä 40 vuoden aikana, mutta tämä on ensimmäinen kerta, kun se hyökkäsi ranskalaisen poliisin kimppuun. Jean-Serge Nérinin kuolema muistuttaa meitä velvollisuudestamme tehdä yhteistyötä terrorismin vastaisessa taistelussa.

Ranskan ja Espanjan yhteistyö oli jo hyvin varhaisessa vaiheessa esimerkki tällaisesta yhteistoiminnasta Euroopan unionissa. Ranska ja Espanja olivat ensimmäiset jäsenvaltiot, jotka ottivat käyttöön yhteisiä tutkintaryhmiä Euroopan oikeudenkäyttöalueella. Myös eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpano on osoittautunut erittäin tehokkaaksi.

Näillä poliisiemme ja tuomareidemme yhteistyöpyrkimyksillä ei valitettavasti pystytty estämään Jean-Serge Nérinin surmaamista. Meidän on siksi lisättävä yhteistyötämme, jotta terrorismia voidaan torjua entistä tehokkaammin.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, Luoteis-Italiassa Val di Susassa toteutettavalla laajalla kansalaiskampanjalla pyritään lopettamaan TAV-suurnopeusjunahanke.

Ranskan rajalta Torinoin ulottuva erittäin kaunis Val di Susa on vain pari kilometriä leveä, mutta siellä on jo moottoritie, toinen valtatie ja rautatie.

”NO TAV” -kampanja on jo osoittanut, ettei TAV-hanke ole perusteltu. Ainoastaan 38 prosenttia nykyisestä rautatiekapasiteetista on käytössä. Hanke tuhoaisi laajalti ympäristöä sekä pilaisi tai saastuttaisi pohjavesivarantoja, ja tunnelikaivannoista vapautuisi vaarallisia asbesti- ja uraanipitoisuuksia.

Hankkeesta hyötyvät vain suuret yritykset ja suuret rakennusalan toimijat. Kymmenettuhannet ihmiset vastustavat hanketta, ja poliisi käyttää häpeällisesti väkivaltaa pelotellakseen kampanjaan osallistuvia.

Kehotan EU:ta peruuttamaan TAV-hankkeen rahoituksen ja estämään koko hankkeen toteutuksen. ”NO TAV” -kampanjan motto on ”Sarà dura”. He eivät anna periksi. Kansanvallan voitto Val di Susassa olisi terveen järjen ja ympäristön voitto.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, olen yhä enemmän huolissani siitä, että Luoteis-Englannissa sijaitsevassa vaalipiirissäni kunnat kartuttavat tulojaan autojen pysäköintimaksuilla.

Otan esimerkiksi pienen Congletonin kaupungin, joka on paikallinen maaseutumainen yhteisö. Autojen pysäköintimaksujen käyttöönotosta aiheutuu vahinkoa paikalliselle teollisuudelle. Kaupankäynnin vähentyminen pienentää tuloja, minkä vuoksi jo muutenkin tiukoilla olevat pk-yritykset joutuvat tekemään konkurssin ja mahdollisesti lopettamaan toimintansa.

Tästä syytetään Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta. Jotkut taas syyttävät yhtenäishallintopiiriä, ja toiset osoittavat sormella kaupunginvaltuustoa, mutta kuten aina, taustalla on Euroopan unioni, sillä ne kaikki pyrkivät saavuttamaan EU:n vuoden 2010 liikennepolitiikassa asetetut tavoitteet.

EU on todella taitava pysyttelemään piilossa. Olipa kyseessä postitoimiston lakkauttaminen tai jätteiden keruu kahden viikon välein, sormi osoittaa aina muualle, eikä Brysselin turmeleva vaikutus tule ilmi.

Nicole Sinclaire (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, 20 prosenttia kotiseutuni West Midlandsin alueesta on luokiteltu vihreäksi vyöhykkeeksi.

Vihreän vyöhykkeen ansiosta on onnistuttu suojelemaan maaseutumme kauneutta ja estämään kaupunkialueiden holtiton leviäminen. Euroopan unionin kannustamana Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on kuitenkin lisännyt rakentamista, mikä vaarantaa vihreän vyöhykkeen. Tämä asia on minulle erittäin tärkeä, koska tämä tapahtuu lähellä asuinpaikkaani Meriden Gapia.

Tämä on osoitus siitä, ettei kulttuuriamme ja perinteitämme kunnioiteta, mutta kukapa siitä välittää? Yhdistyneen kuningaskunnan liittyttyä Euroopan unioniin – tai sitä ennen Euroopan yhteismarkkinoihin – kulttuuriamme ja perinteitämme on häväisty törkeästi, ja saman voidaan odottaa jatkuvan.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Käytän tänään puheenvuoron todetakseni kollegoilleni, että EU tarvitsee mielestäni uuden, huomattavasti paremmin yhdenmukaisen strategian naisiin kohdistuvaan väkivaltaan liittyvän ongelman ratkaisemista varten.

Yhä useammassa Euroopan valtiossa tätä asiaa ovat käsitelleet kaksipuoluejärjestelmässä puolueet, joilla on hyvin erilaiset näkemykset yhteiskunnasta yleisesti. Ehdotan tätä, koska perheväkivaltaa koskeva ongelma ei liity pelkästään ideologiaan, vaan se kuuluu suoraan ja kiinteästi inhimilliseen ja poliittiseen näkemykseen oikeudenmukaisemmasta ja tasapainoisemmasta yhteiskunnasta.

Korostan, että nyt on toimittava, jotta voidaan ehkäistä myös naisiin kohdistuvaa henkistä väkivaltaa. Tuoreiden tutkimusten mukaan fyysistä väkivaltaa edeltää aina henkinen väkivalta.

Minusta on ilahduttavaa, että puheenjohtajavaltio Espanja on ottanut Euroopan unionin poliittisten painopisteiden avulla esiin naisiin kohdistuvan väkivallan eri muotojen torjunnan. Näitä toimia on kuitenkin toteutettava jatkuvasti. Tätä ilmiötä pyritään hillitsemään Euroopan unionissa perustamalla sukupuoleen perustuvan väkivallan eurooppalainen seurantakeskus sekä ottamalla käyttöön suojelumääräykset ja hätäpuhelinnumero. Lisäksi tuetaan väkivallan torjuntaa myös EU:n ulkopuolella.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Olen iloinen, että Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet torjumaan köyhyyttä julistamalla vuoden 2010 köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaiseksi teemavuodeksi, sillä lähes 80 miljoonaa eurooppalaista elää köyhyysrajan alapuolella. Monet, myös työssä käyvät eurooppalaiset kärsivät köyhyydestä päivittäin, eikä heillä ole mahdollisuutta viettää ihmisarvoista elämää. Euroopan vuoden 2010 toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon on varattu 17 miljoonaa euroa, joilla aiotaan järjestää tiedotusseminaareja, työryhmiä ja julkisia kuulemistilaisuuksia, jotta päästään eroon köyhyyteen liittyvistä stereotyyppioista. Tämä on erinomainen hanke, mutta miten varmistetaan, että näitä varoja käytetään tehokkaasti ja avoimesti ja että ne päätyvät suoraan eniten apua tarvitseville kansalaisille? Haluan korostaa, ettei lisääntyvää köyhyyttä saada kuriin yhdessä vuodessa. Kehotan siksi EU:n rakenteita ja jäsenvaltioita toteuttamaan konkreettisia toimia sekä tekemään pitkäaikaisia sitoumuksia kaikilla viranomaisasoilla, jotta voidaan varmistaa, että köyhien suoraan avustukseen tarkoitetut varat myönnetään avoimesti ja kohdennetaan tarkasti.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Israelin hallituksen päätös toteuttaa suunnitelmansa, jossa Itä-Jerusalemiin rakennetaan 1 600 uutta asuntoa, laajennetaan Länsirannan siirtokuntaa, jatketaan Gazan kaistan eristämistä ja lisätään yleisesti Israelin armeijan hyökkäyksiä miehitettyille palestiinalaisalueille, paljastaa myös kaikkein suurimmille epäilijöille Israelin ja yleensäkin imperialistien rikolliset suunnitelmat palestiinalaisia ja koko alueen väestöä vastaan.

Israel on aloittamassa uuden murhauskujen aallon palestiinalaisväestöä vastaan ja on varmistanut Euroopan unionin, Yhdysvaltojen ja Naton tuen sekä uudistanut suhteitaan niihin tämän imperialistisen kvartetin sisäisen valtataistelun lisääntyessä. Amerikan yhdysvallat ilmaisi tukensa erityisen painokkaasti ja innokkaasti Israelin pääministerin vieraillessa taannoin Yhdysvalloissa, joka korosti, että Israel on enemmän kuin koko aluetta koskevien Yhdysvaltojen geostrategisten imperialististen suunnitelmien ensisijainen painopiste.

Taistelemme kaikkien työntekijöiden kanssa luodaksemme...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Toisen maailmansodan ja rajojen uudelleen määrittämisen jälkeen noin 400 000 slovakia jäi Unkariin ja yhtä monta unkarilaista Slovakiaan.

Slovakiassa asuva unkarilaisvähemmistö on pysynyt entisen suuruisena, mutta Unkarissa on erilainen tilanne. Alun perin 400 000 asukkaan slovakivähemmistö on pienentynyt alle 33 000 henkilöön, eli jäljellä on enää alle kymmenes alkuperäisestä määrästä. Tämä johtuu siitä, että Slovakian hallitus tarjoaa unkarilaisvähemmistöön kuuluville koulutusta heidän äidinkielellään yli 700 koulussa, mutta Unkarin hallitus järjestää Unkarissa asuville sloveille opetusta yhdessä ainoassa peruskoulussa.

Presidentti Sólyom, joka katsoo omahyväisenä ja passiivisena vierestä, kun hänen hallintonsa tukahduttaa etniset vähemmistöt hänen omassa maassaan, on viime aikoina arvostellut unkarilaisvähemmistön koulutusta naapurivaltioissa. Edellä mainitsemastani syystä tätä kritiikkiä ei voida pitää muuna kuin sietämättömänä, tekopyhänä ja ilkeänä serbien, romanialaisten ja slovakien provosointina, sillä he – toisin kuin unkarilaiset – aidosti huolehtivat omalla alueellaan asuvista etnisistä vähemmistöistä. Myös Unkarin etnisten vähemmistöjen oikeusasiamies varoittaa, että Unkarin tavoitteena on etnisten vähemmistöjen täysimääräinen sulautuminen.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Euroopan unionissa on äärimmäisen tiukat elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat säännökset, ja tuottajien on sijoitettava valtavia rahamääriä, jotta ne voivat noudattaa näitä säännöksiä.

Euroopan elintarvikeviranomaisen tuoreen tutkimuksen mukaan yli 75 prosentissa Euroopan unionissa teurastetuista kananpoista on kuitenkin bakteereja.

Salmonellaa ja kampylobakteeria, jotka ovat kaksi myrkyllisintä bakteeria, esiintyy kolmessa neljästä Euroopan tiloilla kasvatetusta teurastetusta kananpojasta.

Kuluttajat tietenkin huolestuvat, kun tällaisista tutkimuksista kerrotaan joukkotiedotusvälineissä. Tässä tilanteessa meidän on pohdittava kahta asiaa. Miten ensinnäkin voimme vastedes varmistaa, että eurooppalaiset saavat turvallisia ja laadukkaita elintarvikkeita? Onko toiseksi mahdollista, etteivät voimassa olevat – tiukat ja muuten äärimmäisen byrokraattiset – säännökset ole kaikkein asianmukaisimmat?

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Uudet jäsenvaltiot panevat parhaillaan täytäntöön vuonna 2007 laadittua Euroopan unionin viinin markkinajärjestelyä. Euroopan komissio toimi kyseisessä prosessissa lainvastaisesti – kukaan sen jäsenistä ei valitettavasti ole paikalla – koska se merkitsi Tokajin laittomasti Slovakian pyynnöstä sekä suojattujen alkuperänimitysten että suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin. Tämä on EU:n säännösten vastaista, koska kyseinen viini voi kuulua vain jompaankumpaan luokkaan. Slovakian pyyntöä ei enää ole yhteisön E-Bacchus-tietokannassa suojattujen alkuperänimitysten joukossa. Komissio on siis oikaissut tämän laittoman tilanteen, ja olen sille siitä kiitollinen. On kuitenkin vielä toinenkin sääntöjen vastainen tilanne, sillä Slovakian kansallista lakia, johon rekisteröinti perustuu, ei ole olemassa, koska Slovakia on kumonnut sen. Pyydän siksi komissiota korjaamaan tämän sääntöjen vastaisen tilanteen.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan ulkosuhdehallinto muodostaa tulevaisuudessa diplomaattikunnan, joka edustaa unionia sekä avustaa sen ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa. Ulkosuhdehallinnon työskentelyssä on otettava huomioon Euroopan unionissa olevat kulttuuriset ja kansalliset erot. Jokaisella valtiolla on oltava sellainen tunne, että ulkosuhdehallinto edustaa asianmukaisesti sen etuja, kulttuuria ja kokemuksia.

Tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää jakamista ja osallistumista yhdenvertaisin edellytyksin. Miten Euroopan ulkosuhdehallinnon diplomaattikunta muodostetaan? Sen on tarkoitus koostua neuvoston ja komission pääsihteeristön asiaankuuluvien yksikköjen henkilöstöstä sekä kansallisten diplomaattisten yksikköjen henkilökunnasta. Jäsenvaltioiden lähettämien diplomaattien on tarkoitus muodostaa ainoastaan kolmannes koko diplomaattikunnasta. Riippumatta henkilöstön taustasta ja siitä, mitä kautta se on otettu palvelukseen, on sovellettava jäsenvaltioiden kaikkien kansalaisten suhteellisen edustuksen periaatetta. Kyseistä periaatetta noudatetaan nimittäin kaikkien EU:n toimielinten henkilöstöpolitiikassa. Nähdäkseni ei ole mitään syytä, miksi tässä tapauksessa pitäisi menetellä toisin.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Euroopan unioni teki hiljattain Latinalaisen Amerikan valtioiden kanssa Maailman kauppajärjestön johdolla sopimuksen, jossa EU sitoutui vähitellen pienentämään oleellisesti kyseisistä valtioista peräisin olevien banaanien tuontitulleja. Haluan kiinnittää huomionne siihen, että tällä sopimuksella on välittömiä kielteisiä vaikutuksia EU:n banaanintuottajiin etenkin Portugalin Madeiralla. Siitä aiheutuu vielä enemmän haittaa Espanjalle kuuluvilla Kanariansaarilla toimiville banaanintuottajille.

Muistutan, että näiden alueiden tuottajien tilannetta vaikeuttavat huomattavasti jo saarten fyysiset ominaisuudet ja vuoristoisuus sekä heidän tilojensa koko, mikä tarkoittaa, että heillä on pysyviä vaikeuksia, jotka estävät kehittymisen.

Näin ollen on toteutettava kiireesti toimia, jotta Madeiran ja Kanariansaarten banaanintuottajia voidaan auttaa, sillä uudella Geneven sopimuksella on vakavia ja välittömiä vaikutuksia Euroopan tuontimarkkinoihin ja näin ollen näillä EU:n syrjäisimmillä alueilla viljeltävien banaanien tuotantoon ja kaupan pitämiseen.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, yli vuosi sitten ilma-alusten huoltoyritys SR Technics ilmoitti sulkevansa Dublinin lentoasemalla olevan yksikkönsä, minkä vuoksi menetettiin yli tuhat työpaikkaa. Jotta nämä menetykset voitaisiin hyvittää, SR Technicsin työntekijöiden puolesta toimitettiin lokakuussa 2009 hakemus Euroopan globalisaatorahastolle. Komissio kuitenkin hylkäsi hakemuksen ”epätäydellisenä”, ja voin vahvistaa, että lähes viiden kuukauden kuluttua Irlannin hallitus ei ole edelleenkään toimittanut täydellistä hakemusta.

Irlannin hallituksen toimintaa ovat viime kuukausina sekoittaneet sen omien aikaansaannosten taloudellinen romahtaminen ja ministerien eropyyntöjen tulva, joten hakemus, joka saattaisi muuttaa satojen ihmisten elämän, on jätetty lojumaan ministerin työpöydälle.

Euroopan parlamentti tietää, että Irlannin valtion rahakirstu on tyhjä. Kyynikko voisi perustellusti ajatella, että hallituksen toimettomuus voi johtua sen vaikeuksista hoitaa oma osuutensa sopimuksesta, jos EGR:n maksut lopulta varmistuvat. Olisiko Irlannin hallitus valmis tekemään asialle jotain?

Artur Zasada (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan tuoda teidän kaikkien ja erityisesti komission jäsenen Potočnikin tietoon asian, joka aiheuttaa harmia monissa EU:n jäsenvaltioissa suosittun

speedway-urheilulajin harrastajille. Tämä asia liittyy ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta annetun direktiivin 2002/49/EY täytäntöönpanoon.

Tämän direktiivin täytäntöönpano tarkoittaa, että ajajien on asennettava pyöriinsä uusia vaimentimia. Tällaiset vaimentimet vähentävät koko spektaakkelin kiinnostavuutta, koska melu on olennainen osa kyseistä urheilulajia. Ne myös lisäävät ajajien loukkaantumis- tai kuolemanvaaraa. Haluan tässä yhteydessä pyytää komission jäsentä Potočnikia harkitsemaan sellaisen ehdotuksen esittämistä, jossa speedway poistetaan direktiivin 2002/49/EY soveltamisalasta.

László Tórkés (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, unkarilaisten kimppuun hyökätään edelleen Slobodan Miloševićin Serbiassa sijaitsevassa Vojvodinan maakunnassa. Tekijät joko vapautetaan syytteestä tai heitä vastaan ei edes nosteta syytettä. Vuosikymmeniä sitten Vojvodinassa asui noin 400 000 unkarilaista, jotka muodostivat kolmanneksen väestöstä. Heidän määränsä on vuosien kuluessa vähentynyt 290 000:een pakollisen maastamuuton ja valtaväestön asutuksen valtavan laajentumisen vuoksi, ja heidän osuutensa väestöstä on pienentynyt 13 prosenttiin. Serbian kuuluisa salainen poliisi UDBA otti käyttöön etenkin etnisille albaaneille tarkoitetun menetelmän, jolla vähemmistöjä vastaan tehdään joukkohyökkäyksiä. Tämä käytäntö jatkuu nyt vaistomaisesti unkarilaisia vastaan. Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin on toteutettava päättäväisiä toimia, jotta unkarilaisiin kohdistuva terrorismi saadaan loppumaan Serbiassa. Serbian Euroopan unioniin liittymisen edellytykseksi on asetettava, että kymmeniintuhansiin toisen maailmansodan jälkeisten joukkomurhien uhreiksi joutuneisiin suhtaudutaan oikeudenmukaisesti ja että unkarilaisiin vielä nykyäänkin kohdistuva väkivalta kielletään.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, naisia toimii liian vähän tieteen alalla ja tieteellisessä tutkimuksessa. Euroopassa 30 prosenttia tutkijoista ja vain 18 prosenttia professoreista on naisia. Tieteen alan hallintatehtävissä osuutemme on 27 prosenttia. Puola, jossa 7 prosenttia korkeakoulujen laitosten ja tieteellisten laitosten johtokuntien jäsenistä on naisia, on toiseksi viimeisellä sijalla EU:n 27 jäsenvaltion joukossa.

Tästä syystä Puolassa toimivan Academic Enterprise Foundation -säätiön kehittämä ”Women in Science” -tutkimushanke on erittäin tärkeä. Hankkeessa tutkitaan syrjinnän syitä ja laaditaan tehokkaita syrjinnän vastaisia toimia. Kansalaisten hankkeilla, jotka on perustettu kansalaisten aloitteesta ja suunnattu kansalaisille, on parhaimmat mahdollisuudet menestyä. Pyydän Euroopan komissiota antamaan erityistukea ja käytännön apua tällaisia asioita käsitteleville yhteiskunnallisille järjestöille. EU:n kansalaisten komissiolle kirjoittamiin kirjeisiin ei saa jättää vastaamatta.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, ilahduin todellakin suuresti, kun entinen komission jäsen Kuneva totesi, että neuvoston direktiiviä 90/314/ETY on tarkistettava. Miksi? Koska siinä on monia puutteita.

Direktiivissä ei oteta huomioon henkilöitä, jotka varaavat itse lomamatkansa Internetissä käyttämättä matkatoimiston palveluja. Siinä ei suojella kuluttajia, jotka ostavat tuotteen, lennon tai majoituksen Euroopan unionin ulkopuolisesta valtiosta.

Direktiivissä ei myöskään mainita reittilentoja. Siinä on useita puutteita, ja voin ilokseni todeta entisen komission jäsenen Kunevan olleen oikeassa siinä, että tarvitsemme todellakin uuden direktiivin.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, 20 vuotta sitten romanialaiset kuolivat vapauden puolesta myös koulutuksessa, joka oli siihen saakka tiukassa poliittisessa valvonnassa. Heidän uhraustensa ansiosta yliopistotkin ovat olleet siitä lähtien vapaita.

Olisi siksi harmillisen ironista, jos Romanian opetusministeri onnistuisi nykyisessä pyrkimyksessään ottaa pikaisesti käyttöön uusi lainsäädäntö, jolla käytännössä poistetaan vapaus ja mahdollistetaan järjestelmän uudelleenpolitisointi.

Lakiehdotuksessa esimerkiksi säädetään, että valittujen rehtorien nimitykset vahvistaa ministeri, joka on itse poliittisessa virassa, ja yliopistojen on pakko sulautua mielivaltaisiin perustein tai ne voitaisiin jopa lopettaa ja niiden omaisuus palauttaa.

Professorina ja Euroopan parlamentin jäsenenä olen mielestäni parlamentin muita professoreja kohtaan velvollinen paljastamaan tarkoitukselliset epädemokraattiset käytännöt, jotka ovat selvästikin koulutusta koskevan Lissabonin strategian vastaisia ja joita ei voida suvaita missään EU:n jäsenvaltiossa.

Puhemies. – (DE) Kohdan käsittely on päättynyt.

Kiitän kaikkia ymmärryksestä ja keskustelun säännönmukaisesta etenemisestä. Toivon, että kaikki ne, joille ei myönnetty nyt puheenvuoroa, saavat puhua ensi kerralla.

16. Vuoden 2011 talousarvion painopisteet – pääluokka III – Komissio – Vuoden 2011 talousarviomenettelyn suuntaviivat – muut pääluokat (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu

– Sidonia Elżbieta Jędrzejewskan budjettivaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä vuoden 2011 talousarvion painopisteistä – pääluokka III – Komissio (A7-0033/2010) (2010/2004(BUD))

– Helga Trüpelin budjettivaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä vuoden 2011 talousarviomenettelyn suuntaviivoista, pääluokka I – Euroopan parlamentti, pääluokka II – Neuvosto, pääluokka IV – Tuomioistuimien, pääluokka V – Tilintarkastustuomioistuin, pääluokka VI – Euroopan talous- ja sosiaalikomitea, pääluokka VII – Alueiden komitea, pääluokka VIII – Euroopan oikeusasiamies, pääluokka IX – Euroopan tietosuojavaltuutettu (A7-0036/2010) (2010/2003(BUD)).

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, vuoden 2011 talousarviomenettely on hyvin erikoislaatuinen ja poikkeuksellinen, koska se koskee ensimmäistä varainhoitovuotta, joka alkaa ja hyväksytään Lissabonin määräysten mukaisesti. Voitaisiin sanoa, että me olemme tässä tehtävässä uranuurtajia, minä vuoksi meillä on tietysti erityisen suuri vastuu. Lissabonin sopimuksessa annetaan parlamentille lisää toimivaltuuksia talousarvioasioissa. Meidän velvollisuutemme on nyt päättää, miten käytämme näitä toimivaltuuksiamme, ja luotamme siihen, että rakentavaa keskustelua käydään niin Euroopan komission kuin neuvostonkin kanssa niin, että Lissabonin sopimuksen tarjoamat uudet mahdollisuudet hyödynnetään mahdollisimman tehokkaasti.

Yksi Lissabonin sopimuksen hyvin merkittävä uudistus on se, että talousarviota käsitellään vain kerran aiempien kahden kerran sijaan. Se tarkoittaa, että sekä parlamentilla että neuvostolla on vain yksi käsittely. Tästä syntyy luonnollisesti haaste – kurinalaisuuden haaste. Parlamenttina meidän täytyy olla kurinalaisia, koska meillä on yksinkertaisesti sanottuna vain yksi mahdollisuus. Ei tule uusintaa – toista mahdollisuutta. Meidän on selvitettävä sovittelukokouksessa hyvin monia asioita. Jotta uusi talousarviomenettely etenisi tehokkaasti syksyllä, meidän on tehtävä yhteistyötä ja oltava kurinalaisia.

Tämä vuosi on myös poikkeuksellinen, koska Euroopan komission myöhäisen valinnan vuoksi komissiolla ei ole ollut mahdollisuutta esitellä vuotuista toimintastrategiaansa. Siksi on erittäin poikkeuksellista ja mielenkiintoista, että Euroopan parlamentti esittää ajatuksensa ensin ja vuoden 2011 talousarviosta antaa ensimmäiset lausunnot tämän mietinnön muodossa Euroopan parlamentti eikä Euroopan komissio, kuten kaikkina ”tavallisina” vuosina.

Millä muulla tavoin vuosi 2011 on niin erikoislaatuinen? Vuoden 2011 talousarvio on monivuotisen rahoituskehityksen viides talousarvio. Kuten tiedätte, monivuotinen rahoituskehys kattaa vuodet 2007–2013. Me olemme jo oppineet paljon neljän edellisen talousarviomenettelyn aikana. Puolaksi sanotaan, että olemme saavuttaneet seinän. Englanniksi sanotaan, että on saavutettu katto. Ilmastaanpa asia miten tahansa, olemme tilanteessa, jossa monivuotinen rahoituskehys on pian kulutettu loppuun. Me olemme tosiasiaa saavuttamassa seinän, hetken, jolloin pelivaraa on hyvin vähän ja parlamentin kaikenlainen liikkumavara on jyrkästi kavennut. Liikkumavaraa on hyvin vähän. Erityisen huolestuttavia ovat otsakkeen 1 b – noin 1 miljoona euroa – ja otsakkeen 3 b – noin 9 miljoonaa euroa – liikkumavarat. Tämän vuoksi vaihtoehtomme ovat luonnollisesti rajalliset, ja tämän vuoksi laatimassani budjettivaliokunnan mietinnössä vaaditaan, odotetaan ja pyydetään niin voimakkaasti monivuotisen rahoituskehityksen kunnianhimoista uudelleentarkastelua ja tarkistamista, minkä syynä ei ole pelkästään näiden liikkumavarojen loppuminen vaan myös se, että kun tarkistus tehdään, on välttämätöntä ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen huomattavat vaikutukset talousarvioon.

Lissabonin sopimuksessa annetaan Euroopan unionille uusia toimivaltuuksia esimerkiksi avaruuspolitiikassa. Merkittävää on se, että siinä myös perustetaan Euroopan ulkosuhdehallinto. Sillä on olennainen heijastusvaikutus talousarvioon samoin kuin siihen, miten aiomme toteuttaa EU 2020 -strategian. Mihinkään näistä hankkeista ei ole varauduttu monivuotisessa rahoituskehityksessä. Meidän on nyt aloitettava keskustelu siitä, miten nämä uudet suunnitelmat ja tavoitteet rahoitetaan.

Toivoisin kovasti – tämä viesti tulee esiin myös budjettivaliokunnan mietinnössä – että vuoden 2011 talousarvion ohjaavana periaatteena olisi nuoriso. Nuoret ovat jo nyt Euroopan liikkeelle paneva voima ja

tulevaisuus. Koulutus ja nuoriin investoiminen on myös investoimista Euroopan nykyhetkeen ja tulevaisuuteen, yhteiskuntaan ja talouteen. Haluan korostaa, kuinka tärkeä vaihe jokaisen elämässä on siirtyminen koulu- ja yliopistoympäristöstä ensimmäiseen työpaikkaan. Se on hyvin vaikea vaihe erityisesti kriisin aikana. Esitän nyt joitakin tilastotietoja: 21 prosenttia 15–24-vuotiaista on työttömiä. Olisi erittäin tärkeää, että Euroopan unioni ei olisi myöskään välinpitämätön tämän vaikean asian suhteen ja että tekisimme yhdessä töitä niin, että vaikea siirtymävaihe opetusjärjestelmästä työmarkkinoille tehtäisiin nuorille helpommaksi.

Haluan korostaa sitä, että nopeasti etenevän teknisen muutoksen ja väestörakenteen muutoksen aikakautena meidän on luotava yhteiskunta, joka perustuu tietoon ja jonka kansalaiset pystyvät vaihtamaan ammattia elämänsä ja työuransa aikana niin, että Euroopan unioni myös tukee heitä tässä prosessissa. Euroopan unionin tukeen pitäisi kuulua akateemisen tason kansainvälisiä vaihto-ohjelma sekä käytännön kokemusta ja harjoitusta antavia ohjelmia myös ammatillisella tasolla. Tämä lisää samanaikaisesti sosiaalista integraatiota ja osaamisen välitystä ja tarjoaa Euroopan unionin kansalaisille mahdollisuuden todelliseen liikkuvuuteen. Kuten tiedätte, liikkuvuus on aivan perustellusti perussopimuksien takaama perusvapaus ja tehokkaiden sisämarkkinoiden perusta.

esittelijä. – (EN) Vaihdan englantiin, koska toimin nyt Helga Trüpelin sijaisena. Olen siis nyt toisessa tehtävässä, johon liittyy Euroopan komission talousarvion lisäksi myös muiden toimielinten ja parlamentin talousarvio. Vaihdan kieltä, koska olen valmistautunut puhumaan englanniksi.

Menettelyn tässä vaiheessa päätöslauselman tarkoituksena on luoda yleiskuva – erityisesti talousarvion yhteydessä – ja laatia joitakin suuntaviivoja eri toimielinten, kuten Euroopan parlamentin, mutta ei komission, josta puhuin jo aiemmin, hallinnollisille talousarvioille.

Yleisesti ottaen olosuhteet, joissa vuoden 2011 talousarvio hyväksytään, ovat erittäin haastavat, koska otsakkeen 5 liikkumavara on hyvin pieni ja Lissabonin sopimuksen onnistunut täytäntöönpano on unionin kaikkien toimielinten kannalta etusijalla. Lissabonin sopimuksen voimaantulo muuttaa talousarvion hyväksymismenettelyä ja edellyttää siten vieläkin tiiviimpää toimielinten välistä yhteistyötä ja vuoropuhelua. Toimielinten välinen yhteistyö kattaa useita näkökohtia, kuten käännoskapasiteetin ja palvelukseen ottamisen – ja parhaita käytäntöjä voitaisiin vaihtaa ja tehokkuutta lisätä alueilla, joita ei tähän asti ole käsitelty tässä yhteydessä, kuten EMAS-järjestelmä, syrjinnän vastainen politiikka ja etätyö.

Keskkipitkän ja pitkän aikavälin kiinteistöstrategian kehittäminen on ollut budjettivaliokunnan huolenaihe jo pitkään, eikä pelkästään parlamentin vaan muidenkin toimielinten suhteen. Ulkoisten toimien talousarvion kokoon ja muotoon liittyvät epävarmuudet ja tuomioistuimen päätös palkkojen tarkistamisesta tekevät otsakkeen 5 taloudellisesta tilanteesta entistäkin vaikeammin ennakoitavan.

Mitä tulee erityisesti Euroopan parlamentin talousarvioon, puhemiehistön suuntaviiva-asiakirjassa on asetettu parlamentin talousarviolle seuraavat tavoitteet: jäsenten asiantuntemuksen kehittäminen tutkimuskapasiteetin ja kirjasto-ohjeistuksen suhteen sekä institutionaalisten näkökohtien tarkistaminen Lissabonin sopimuksen mukaisiksi. Siksi valiokunta korostaa toimivaa lainsäädäntöä, joka on yksi tärkeimmistä painopisteistä.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

Janusz Lewandowski, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, kuuntelen tänä iltana mielelläni puheenvuoroja. Kuuntelen parlamentin painopisteitä vuodelle 2011 samalla tavalla kuin kuuntelin neuvoston 16. maaliskuuta hyväksymiä suuntaviivoja. Olen samaa mieltä useimmista kohdista ja olen samaa mieltä siitä, että tämä ei ole tavanomainen vuotuinen menettely kahdesta parlamentin esittelijän mainitsemasta syystä johtuen.

Ensimmäinen syy on se, että me mukaudumme parhaillaan Lissabonin sopimuksen jälkeiseen ympäristöön. Olemme mukautuneet osittain, mutta jonkin verran töitä on vielä tehtävä. Hyvää toimielinten välistä yhteistyötä tarvitaan enemmän kuin koskaan, koska parlamentti käsittelee talousarviota vain kerran.

Se, mistä on jo sovittu, ovat jotkin siirtymäkauden järjestelyt, joista sovittiin marraskuun sovittelumenettelyssä. Vuodesta 1975 lähtien on ollut olemassa käytännöllinen aikataulu, joka on taannut talousarvion ennustettavuuden ja joka on kulloinkin vahvistettu. Jäljellä ovat sovittelukomitean toimintatavat. Ne ovat nyt ratkaisevia, kun vuotuista talousarviota käsitellään vain kerran. Siksi komissio esittelee huomenna kolmikantaneuvotteluissa keskustelun toimintatavat sekä sen, miten me voimme sopia sovittelun teknisistä yksityiskohdista ennen vuotta 2011 koskevan todellisen menettelyn alkamista.

Toinen syy siihen, että vuotuinen menettely ei ole tavanomainen, on se, että me elämme nyt Euroopassa kriisin jälkeistä aikaa ja monet jäsenvaltiot taistelevat budjettialijäämien ja velkaantuneisuuden kanssa ja monilla on sitäkin haastavampia ongelmia. Siksi meidän pitäisi enemmän kuin koskaan kiinnittää huomiota moitteettomaan varainhoitoon, tarkkaan ennustamiseen ja talousarvion järkevään täytäntöönpanoon.

On helppo huomata, mitkä talousarvion otsakkeet saavat liian vähän rahoitusta. Tällä tarkoitan otsaketta 1 a ja otsaketta 4. Tämän yhteistyöhengen vuoksi me pystymme muokkaamaan rahoitusnäkyymiä neljä kertaa menettelyn aikana eli neljässä vuotuisessa menettelyssä.

Meidän johtopäätöksemme esitetään toimielinten välistä toimintaa koskevassa kertomuksessa, joka julkaistaan samana päivänä kuin talousarvioesitys eli 27. huhtikuuta ja lähetetään parlamentille.

Mietinnön esittelijä – ei minun kertomukseni laatija tällä kertaa vaan parlamentin esittelijä Sidonia Jędrzejewska (yksikköni saa nyt koulutusta esittelijän nimen oikeasta ääntämyksestä) – asettaa oikeutetusti nuorison ja nuorten mahdollisuudet mietintönsä keskiöön. Painopisteitä koskevassa mietinnössä toisin sanoen selvästi parannetaan otsaketta 3. Tämä koskee koulutusta ja nuorten asemaa työmarkkinoilla ja on tässä mielessä perusteltua, kun tarkastellaan työttömyyslukuja.

On kuitenkin yhtä tärkeää antaa lupauksia elvytysuunnitelmasta. Se on tärkeää myös Euroopan unionin kansalaisille.

Tärkeää on täytäntöönpano. Sen pitäisi tapahtua vauhdikkaasti vuoteen 2011 mennessä. Hallinnon tehokkuus on myös tärkeää, ja siksi olen korostanut, että komissio ei Lissabonin sopimukseen mukautumisesta huolimatta vaadi uusia virkoja tänä vuonna.

Meidän on tarkoitus hyväksyä talousarvioesitys kollegiossa 27. huhtikuuta ja esitellä se välittömästi samana päivänä parlamentin budjettivaliokunnan jäsenille, kuten on tapana.

Siksi odotan nyt innolla vuotta 2011 koskevan menettelyn alkamista. Lupaan, että yhteistyöhenki on hyvä, mikä on todella tarpeen nyt, kun tänä vuonna testataan mallimenettelyjä.

Thijs Berman, kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelijä. – (NL) Arvoisa puhemies, kollega Lewandowski, talouskriisin aikana myös EU:n talousarvioon kohdistuu väistämättä paineita, mikä on täysin luonnollista. Myös Brysselin täytyy tarkkailla, miten se käyttää julkisia varoja. Silti – ja puhun tässä kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta – kehitysmaihin kohdistuvien investointien on oltava yksi painopiste. Kestävä kasvu köyhissä maissa tarjoaa ihmisille mahdollisuuksia, joita heillä ei nyt ole. Sen lisäksi niiden kehitys on osa kriisimme ratkaisua. Kehitysmaat muodostavat nopeasti kasvavat markkinat. Euroopan unionin on käytettävä varojaan järkevämmiin esimerkiksi käyttämällä tukien yhdistelmiä ja lainoja mikrotalouksien tukemiseen. Parempi rahoituspalvelujen saanti köyhissä maissa tarjoaa näiden maiden kansalaisille myös mahdollisuuden saavuttaa tavoitteensa. Meidän on suojeltava kehitysyhteistyöbudjettia, vaikka se olisikin vaikeaa. Kehitysyhteistyöstä vastaavan Euroopan komission jäsenen Andris Piebalgsin on jatkettava vastuun kantamista omasta talousarviostaan sen sijaan, että sen tekisi korkea edustaja Ashton, kuten tällä hetkellä näyttää olevan aikomuksena. Loppujen lopuksi köyhyyden vähentämiseen liittyvät valinnat eivät saa koskaan olla sidoksissa meidän diplomaattisiin etuihimme.

José Manuel Fernandes, PPE-ryhmän puolesta. – (PT) Olen tyytyväinen siihen, että me voimme pitää vuoden 2011 talousarviota ”nuorison” talousarviona. Sellaisena se edistää meidän nuorten auttamiseksi tekemiemme, esimerkiksi työpaikan saantiin liittyvien ehdotusten hyväksymistä, mikä koskee myös niin sanottua ”Erasmus First Job” -aloitetta. Nuorten yrittäjyyden edistäminen, kannustimien tarjoaminen sekä innovoinnin ja digitaalisen strategian vahvistaminen ovat muita ehdotuksia, jotka edistävät kestäväää talouskehitystä Euroopassa ja johtavat uusien työpaikkojen syntymiseen.

Parlamentin talousarviosta on syytä huomata, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmä tukee talousarviota, joka on kestävä ja tiukka ja jonka kaikki menoerät ovat perusteltuja. Me uskomme ja suosittelemme, että parlamentti luopuisi jatkuvasti kasvavan talousarvion mallista. Sen sijaan pitäisi siirtyä nollapohjaiseen talousarvioon, jolloin tehokkuus ja sitä kautta säästöt ovat mahdollisia. On luotava pikaisesti pitkän aikavälin kiinteistöpolitiikka, jotta tämä kestävyiden, tiukkuuden ja tehokkuuden ajatus toteutuu.

Meidän on vielä selvitettävä perusteellisemmin, mitkä ovat kiinteät menomme. Niitä on yhä seurattava erilaisten toteutettujen politiikkojen kustannus-hyötyanalyysillä. Korostamme jälleen kerran, että parlamentin pääpainopisteenä pitäisi olla asiantuntemus lainsäädännössä ja että toimielimellämme on oltava käytettävissään kaikki tämän tavoitteen saavuttamiseen tarvittavat voimavarat. Lissabonin sopimuksessa vaaditaan, että talousarviota käsitellään vain kerran, ja kun se on tullut voimaan, tarvitaan enemmän

yhteistyötä ja keskustelua. Meidän osaltamme tämän keskustelun on oltava rehellistä. Me olemme sitoutuneita varmistamaan sen.

Francesca Balzani, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, vuoden 2011 talousarvion suuntaviivat ovat ensimmäinen ja hyvin määriteltynen askel kohti unionin seuraavaa talousarviota.

Me budjettivaliokunnassa olemme tehneet paljon töitä määrittääksemme tärkeimmät tunnistettavat painopisteet, jotka korostavat EU:n toimintaa. Ensimmäinen painopiste ovat nuoret ei vain siksi, että he ovat voimavara, johon innovointi, tutkimus ja kehitys on keskitettävä, vaan myös siksi, että he ovat kaukokatseisen sosiaalipolitiikan perustavanlaatuinen lähtökohta.

Yksi tärkeimmistä painopisteistä on 2020-strategia: työttömyyden ja ilmastonmuutoksen torjuminen ja ennen kaikkea tarve aidosti ja käytännössä toteuttaa tämä tulevaisuuden strategia sekä kohdentaa siihen riittävästi varoja ilman kompromisseja ja leikkauksia.

Nämä suuntaviivat ovat kuitenkin myös hyvin realistinen ensimmäinen askel. Rahoitusnäkymissä on paljon vähemmän liikkumavaraa, mikä tarkoittaa, että ei ole riittävästi varoja toteuttaa kaikkein tärkeimpiä tavoitteita: uusia toimia. Tämä on erityisen arkaluonteista ensimmäisen, kilpailukykyä, kasvua ja työllisyyttä koskevan otsakkeen osalta.

On kuitenkin toinenkin tärkeä asia: talousarvion on myös oltava erittäin joustava ja kyettävä vastaamaan nopeasti kansalaisten tarpeisiin, ihmisten tarpeisiin ja muuttuviin tarpeisiin. Nämä ovat siis painopisteet, mutta on myös olennaisia edellytyksiä sille, että talousarvio olisi todella hyödyllinen väline EU:n kasvun edistämiseksi.

Niitä ovat riittävät voimavarat, tulevien strategioiden ja ennen kaikkea 2020-strategian selväpiirteinen toteutus ja viimeisenä lopullinen ratkaisu joustavasta välineestä, joka voi – yksin – auttaa meitä vastaamaan tuleviin haasteisiin.

Ivars Godmanis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan korostaa kolmea asiaa.

Ensinnäkin rakennerahastoja, joiden osuus talousarviosta on noin 35 prosenttia. Suoriudumme vain puoliksi niin hyvin kuin vuosina 2000–2006. Tällä hetkellä kaikkien rahastojen käyttöaste on 14 prosenttia, kun se aiemmin oli 25 prosenttia. Kysymys kuuluu siis, mitä asioita on huomioitava, miten saadaan tuloksia, miten toteutetaan talousarvion tämä osa. Muuten olemme tilanteessa, jossa rahoja ei käytetä. Toisaalta ne voisivat olla vararahasto.

Toiseksi meidän on korvattava joitakin aiemman jakson menoja, ja komissio on suunnitellut, että siihen varataan viisi miljardia. En kuitenkaan usko että maissa, jotka eivät ole vaatineet enempää kuin kuuden kuukauden korvausta, pyydetään koko tätä rahamäärää. On myös kysyttävä, käytetäänkö nämä rahat vai ei.

Haluan myös sanoa jotain kahdesta hyvin vakavasta asiasta, jotka koskevat vuodesta toiseen kasvavia talousarvioita. Vuoden 2009 maatalouden talousarviossa maaseudun kehittämiseen varatut maksumäärärahat olivat kaksi miljardia euroa pienemmät kuin vuonna 2008. Nyt paljon enemmän rahaa on erääntynyt maksettavaksi, mutta kysymys kuuluu, toteutetaanko kaikki hankkeet vuonna 2010 vai ei.

Lopuksi käsittelen seitsemättä puiteohjelmaa. Jos tarkastellaan tutkimuksen ja kehityksen seitsemättä puiteohjelmaa koskevaa otsaketta 1 a, maksumäärärahat olivat vuonna 2009 huomattavasti pienemmät kuin vuonna 2008. Kysymys kuuluu siis, ovatko tulokset tyydyttäviä. Silloin voimme suunnitella talousarviota tilanteen mukaan. Meillä on niin monia tarpeita muillakin alueilla. Ovatko ne siis vararahastoja vai eivät?

Zbigniew Ziobro, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksessä vuoden 2011 talousarvion painopisteistä on yksi kohta, jossa muistutetaan siitä, että näiden painopisteiden rahoittaminen ei saa heikentää Euroopan unionin keskeisiä politiikan aloja, kuten koheesio- ja rakennepolitiikkaa tai yhteistä maatalouspolitiikkaa. Tämä kohta on luonteeltaan vaatimus, joka vaikuttaa tarpeelliselta ottaen huomioon aiemmin määritetyt talousarvion painopisteet. Näissä painopisteissä on todellakin paljon toivomisen varaa.

Eurooppaa jäytävän kriisin patenttiratkaisuna oletetaan olevan ensisijaisesti innovointi. Esityksessä kuitenkin ohitetaan se tosiasia, että unionin köyhimmillä alueilla ei usein ole innovaatioiden kehittämisen edellytyksiä. On maita, joiden nykyaikaisen talouden perusteet ovat itse asiassa vasta alkutekijöissään. Jos Eurooppa haluaa olla yhdenvertaisten mahdollisuuksien maanosa, vastaus tähän asiantilaan on periaatteessa koheesio-

ja rakennepolitiikka. Varsinkin kriisin aikana meidän pitäisi muistaa tämä EU:n politiikan näkökohta, erityisesti solidaarisuusnäkökohta, jotta emme jatkaisi maanosan jakamista köyhiin ja rikkaisiin osiin.

Miguel Portas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Me aloitamme tänään keskustelun vuoden 2011 talousarvion laajoista suuntaviivoista, joiden painopisteeksi on ehdotettu nuorisoa. Tämä painopiste on erityisen tärkeä sen elämänvaiheen hetkellä tai sinä aikana, kun siirrytään opinnoista työmarkkinoille. Tämän painopisteen valinta on itsessään ilahduttava.

Yksi ehdotus on esimerkiksi ”Erasmus First Job” -ohjelman luominen. Ongelmana on, että politiikassa vaara piilee yksityiskohdissa. Mistä me puhumme, kun puhumme ”Erasmus First Job” -ohjelmasta? Miten se on tarkoitus toteuttaa? Ohjaamalla Erasmus-varoja opiskelijoille vai luomalla uusiin määrärahoihin perustuva uusi ohjelma? Tämä ei ole pelkkä yksityiskohta, eikä myöskään ole kyse siitä, onko Erasmusuksen tavoitteena epävarmojen työpaikkojen vai pikemminkin kunnollisten työpaikkojen tarjoaminen, jotka edustavat nuorten todellista tulevaisuutta. Onko se oikeastaan ohjelma, joka torjuu nuorisotyöttömyyttä, kuten on tarkoitus? Vai muodostuuko siitä loppujen lopuksi ohjelma, jonka tarkoituksena on yksinkertaisesti peitellä työttömyyttä? Mielestäni nämä kysymykset osuvat keskustelun ytimeen. Olennaisin kysymys vuonna 2011 on yhä työttömyys, joka riehuu EU:ssa valtoimenaan. Meidän vastuullamme on torjua työttömyyttä.

Se muodostaisi haasteen EU:n talousarviolle, mutta vuoden 2011 talousarvio on rahoituskehyksen panttivankina, kehyksen, josta on sovittu seitsemäksi vuodeksi ja jota ei ole muutettu kriisistä huolimatta. Ilman tämän rahoituskehyksen perusteellista ja tarkkaa tarkistamista talousarvio, joka meidän on määrä hyväksyä vuoden lopussa, on tuomittu pysähtyneisyyteen ja keskinkertaisuuteen, vaikka me hyväksyisimme maailman parhaat painopisteet. Ne jäävät pelkiksi aikomuksiksi, ja niiden merkitys on talousarvion rakenteen kannalta vähäinen.

Marta Andreasen, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ehdotettu 6,5 prosentin lisäys parlamentin vuoden 2011 talousarvioon on jälleen osoitus siitä, miten kauas tämä parlamentti on etäännytynyt tosimaailmasta ja äänestäjien eduista.

Miten me voimme selittää äänestäjillemme normaaleina aikoina kriisiajoista puhumattakaan, että he maksavat meistä jokaisesta yli kaksi miljoonaa punttaa joka vuosi? Miten me voimme kertoa heille, että jos he haluavat korkeatasoisen parlamentin – josta jotkut ovat ylpeitä – tämä on lasku, joka heidän maksettava? Miten me selitämme kaikille niille, jotka menettävät työpaikkansa, että me, Euroopan parlamentin jäsenet, tarvitsemme lisää henkilöstöä Lissabonin sopimuksen vuoksi? Tai että tämän parlamentin viranhaltijoiden korvauksia on korotettava, koska he tekevät kovemmin töitä?

Yhdistyneessä kuningaskunnassa 15 prosenttia työttömistä nuorista tai vielä pahemmin Espanjassa 45 prosenttia työttömistä nuorista ei voi ymmärtää, miten tämä lisäys auttaa heitä saamaan työpaikan. Monet heistä ovat varsin hyvin koulutettuja. Heillä vain ei ole työllistymismahdollisuuksia. Rehellisesti sanottuna en pystyisi vastaamaan, jos he kysyisivät tätä minulta.

Voiko joku selittää äänestäjilleni, miten se, että tällä parlamentilla on kaksi toimipaikkaa, yksi Brysselissä ja yksi Strasbourgissa, auttaa heitä maksamaan asuntolainansa, ruokkimaan lapsensa ja kouluttamaan heidät, koska tämä on iso osa niistä kahden miljoonan punnan kustannuksista, joista puhuin äsken?

Mitä tulee komissioon, on toki mukavaa puhua jaloista tavoitteista, kuten nuoriin ja koulutukseen investoimisesta, kielten opiskelun edistämisestä ja innovointiin kannustamisesta, jotta Euroopan talous kehittyisi ja syntyisi työpaikkoja, mutta tilintarkastuskertomuksessa ei anneta lainkaan lohdullista kuvaa siitä, miten Euroopan unionin varoja käytetään, eivätkä jäljellä olevat sitoumusmäärärahat osoita, että EU olisi kovin hyvä suunnittelija.

Yhtään ehdotusta talousarvion kasvattamisesta ei pitäisi suvaita...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, Euroopan unionin vuoden 2011 talousarvion painopisteet liittyvät läheisesti talous- ja rahoituskriisiin. Siihen liittyvät myönteiset yhteiset toimet mahdollisimman kattavan ja sosiaalisesti oikeudenmukaisen irtautumisstrategian toteuttamiseksi.

Aion keskittyä kahteen asiaan. Ensinnäkin siihen, että vuoden 2011 talousarvion painopiste on nuorisossa. Heidän osuutensa Euroopan tulevaisuudessa on varmasti ratkaiseva. Investoiminen nuorisoon tarkoittaa sitä, että ajatellaan tänään huomisen Eurooppaa.

Toinen asia on se, että nykytilanne osoittaa hyvin selvästi, miten nopeasti työpaikkoja voi tuhoutua jopa vahvalla talousalueella. Myös 2020-strategian painopiste on innovoinnissa. Siihen oikeutetusti liittyvien toiveiden ansiosta syntyy uusia työpaikkoja ja sosiaaliset vaikeudet helpottavat.

László Surján (PPE). – (HU) Hyvät kollegat, me kaikki tiedämme, että Euroopan unionin talousarvio vaatii vakavasti otettavia uudistuksia. Me tiedämme kuitenkin myös, että näitä uudistuksia ei voida toteuttaa yhden vuoden talousarvion puitteissa. Mikä on ongelmamme? Suuri ongelmamme on, että tämä talousarvio on äärimmäisen joustamaton. Me emme voi vastata riittävästi päivittäisiin haasteisiin tai edes vuotuisiin haasteisiin ilman ongelmia. Liikkumavaraakin on tietysti vähän ja vaihtoehtoja rajallisesti. Esittelijä on laatinut tasapainoisen ehdotuksen. Hän on ottanut huomioon todellisen tilanteen ja muotoillut järkeviä tavoitteita. Toivon, että parlamentti seuraa ja tukee käsiteltävänämmä olevia tekstiä ja ehdotuksia.

Meidän kannaltamme on erityisen hyvä asia kääntyä nuorten puoleen, sillä muuten nuoret kääntyvät meistä pois päin, pois päin EU:n perusajatuksista. Haluaisin puhua vielä muutaman minuutin koheesiopolitiikasta. Koheesiopolitiikka ei ole pelkkää sinisilmäistä maailmanparannusta. On totta, että kehittyneiden ja kehittyneiden alueiden välillä on valtavia kuiluja. Meidän on pyrittävä poistamaan nämä erot tai vähintäänkin kaventamaan niitä. Kun me nostamme jonkin alueen jaloilleen, koko Euroopan kilpailukyky kasvaa ja me kasvamme maailmanlaajuisen kilpailun kannalta vahvemmaksi ja paremmaksi olettaen tietysti, että jäsenvaltiot hyödyntävät tilaisuuden, rahat eivät jää käyttämättä ja lisäksi käytetty raha tuottaa tuloksia. Muuten on kyse valtavasta tuhlauksesta. Sen lisäksi, että meillä on kaksi toimipaikkaa, tuhlausta lisää vielä enemmän se, että toteutetaan ohjelmia, jotka eivät tuota tarvittavia tuloksia. Toivon, että tässä asiassa edistytään. Budjettivaliokunta on hyvin innokas näkemään, että saamme rahoillemme vastinetta. Kiitoksia kunnioittavasta mielenkiinnostanne.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tähän parlamentin talousarvion suuntaviivoja koskevaan mietintöön ja keskusteluun siitä, mitkä meidän painopisteemme ovat, jotta varmistetaan, että parlamentti voi tehdä työnsä.

Alkuperäinen mietintö oli ehkä ymmärrettävästi epämääräinen ja yleisluonteinen. Valiokuntavaiheen tarkistukset kuitenkin varmistivat, että meille on nyt selvää, mikä on tärkeää. Budjettivaliokunta yritti tasapainottaa tarpeen tunnistaa vastuumme Lissabonin jälkeen ja tarpeen pitää kasvaneet menot mahdollisimman pieninä, mikä on erityisen tärkeää, kun liikkumavarat ovat niin pieniä ja julkinen talous niin tiukalla. Olen varma, että kaikki jäsenet ottavat tämän asian huomioon.

Siksi meidän painopisteistämme päättäminen näissä suuntaviivoissa on ratkaisevaa eikä luonnollisesti ole kyse pelkästään rahan käyttämisestä. Kyse on myös säästöjen etsimisestä ja rahan käyttämisestä mahdollisimman hyvin.

Siksi olen tyytyväinen siihen, että on laajalti hyväksytty esimerkiksi tarve luoda integroitu tiedonhallintajärjestelmä, joka yhdistää jäsenien ja kansalaisten kaikki eri tietolähteet.

Europarl TV -televisiokanavan analyysi sen tehokkuuden selvittämiseksi on myös hyvä asia. Sihteeristökorvausten ja lisähenkilöstön yleisten palkkauskustannusten sekä majoituskustannusten arviointi on mielestäni myös oleellista, kuten myös keskipitkän ja pitkän aikavälin kiinteistöstrategia parlamentille ja muille toimielimille, joiden kanssa mahdollisesti teemme paljon nykyistä tiiviimpää yhteistyötä.

Tietysti mukana on myös vaikea aihe eli 20 prosentin enimmäismäärä, josta on sovittu jo monta vuotta sitten. Minun ja budjettivaliokunnan mielestä budjettivaliokunnan ja puhemiehistön ja mahdollisesti kaikkien eri toimielinten pitäisi keskustella tähän 20 prosenttiin tehtävistä muutoksista. Päätöksen ei pitäisi olla yksipuolinen.

S&D-ryhmä on jättänyt huomiseen äänestykseen lisää tarkistuksia, joiden me uskomme parantavan suuntaviivoja entisestään. Yhdessä tarkistuksessa korostetaan, miten vaikeaa on sisällyttää kaikki hallintomenot otsakkeeseen 5, ja toisessa tarkistuksessa vaaditaan suuntaviivojen varhaista julkaisemista ja arvioita, joilla varmistetaan, että me voimme tehdä päätöksemme asianmukaisesti ja ajoissa. Toivon, että kollegat tukevat huomenna näitä ja muita tarkistuksia, joiden tarkoituksena on parantaa suuntaviivoja.

Toivon myös, että kollegat myöntävät, että näistä suuntaviivoista sopimisen jälkeen meidän on käytävä vaikeita keskusteluja pääsihteerin hiljattain julkaisemista arvioista. Vasta silloin aloitamme keskustelut painopisteistämme ja vasta silloin käymme asianmukaisen keskustelun tasapainon saavuttamiseksi parlamenttina toimimisen ja menojen mahdollisimman alhaisina pitämisen välillä.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, tällaisina vaikeina taloudellisina aikoina talousarvioon liittyvät asiat ovat vaikeita ja arkaluonteisia. Vuoden 2011 talousarvion suuntaviivat sisältää myös Euroopan parlamentin oman talousarvion. Otsakkeen 5 sisältämät menot on perinteisesti jaettu niin, että parlamentin osuus on alle 20 prosenttia.

Lissabonin sopimuksen seurauksena ihmiset sanovat nyt, että parlamentin pitäisi ahmaista suurempi osa rahoista. On varmasti syytä tarkistaa resurssien lisäämisen tarve parlamentin uusien toimivaltuuksien vuoksi, ja me olemme jo saaneet lisää rahaa vuodelle 2010 nimenomaan Lissabonin sopimuksen seurauksena.

Samanaikaisesti Lissabonin sopimusta ei voida käyttää jonkinlaisena parlamentin uutena rahakoneena. Meidän on myös pystyttävä tehostamaan omaa organisaatiotamme ja yritettävä säästää silloin, kun se on mahdollista, ja myös sillä tavoin rahoittaa lisätarpeet.

Nyt vaaditaan myös määrärahojen lisäämistä Euroopan parlamentin jäsenten avustajia varten. Tarkoitus on varmasti hyvä, mutta on mielenkiintoista, että esimerkiksi minun ryhmäni jäsenet ovat enemmän tai vähemmän yksimielisiä siitä, että tälle ei ole pakottavaa tarvetta tänä taloudellisesti niukkana aikana.

Tänään hyväksyttävät suuntaviivat ovat hyvät, ja mielestäni meidän pitäisi nähdä ne haasteena tutkia omia menojamme kriittisesti.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, me elämme taloudellisesti vaikeita aikoja. Kaikkialla kiristetään vyötä, ja julkishallinnon on myös tarkkailtava menoja ja säästettävä. Lisäksi kansalaisilla on vain vähän luottamusta EU:n politiikkaa kohtaan, mikä huolestuttaa minua suuresti. Siksi haluan esittää kaksi ehdotusta, jotka liittyvät seuraavan talousarvion tarkasteluun. Ensinnäkin meidän Euroopan parlamentin jäsenten täytyy vastata yhtä lailla 4 200 euron kuukausittaisesta yleisestä kulukorvauksestamme kuin kaikista muistakin korvauksistamme. Näin ei tapahdu nyt, ja sitä ei mielestäni voida pitää avoimuutena. Lisäksi jätän tähän liittyvän tarkistuksen, kun keskustelemme Bart Staesin mietinnöstä huhtikuun istunnossamme.

Arvoisa puhemies, toinen aiheeni koskee Euroopan parlamentin kansallisten tiedotustoimistojen talousarvioita. Pidän niitä erityisen runsaina, ja olen sitä mieltä, että niitä pitää pienentää kolmanneksella kolmen vuoden aikana. Kehotan kollegojani tukemaan näitä ehdotuksia. Se olisi osoitus halustamme lisätä avoimuutta ja pyrkimyksestämme olla sallimatta itsellemme erityiskohtelua.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Arvoisa puhemies, vuoden 2011 talousarvion yhteydessä joudumme vastakkain Euroopan unionin painopisteiden kanssa. Tänä taloudellisesti vaikeana aikana unionin on ensin ymmärrettävä, että sen taloudelliset varat ovat peräisin jäsenvaltioilta, joiden on tehtävä rajuja leikkauksia. Jäsenvaltiot eivät siten ole ainoita, jotka joutuvat tekemään leikkauksia, vaan EU:n pitäisi myös karsia julkisia varojaan ja käyttää niitä kohdennetummin.

Minulla on olennainen kysymys, joka koskee sitä, että esittelijä asetti painopisteeksi nuorison. Pääsääntöisesti jäsenvaltiot pystyvät huolehtimaan hyvin sosiaalisista ja nuorisoon liittyvistä asioista. Kiinnittäisin kuitenkin huomion yhteen kysymykseen, jossa EU:n tuki on todella korvaamaton. Mietinnössä mainitaan nuorten siirtyminen opetusjärjestelmistä työmarkkinoille. Kysyisin esittelijältä, aikooko hän myös kiinnittää huomiota heikommassa asemassa olevien nuorten erityistarpeisiin? Tällä tarkoitan nuoria, jotka ovat kasvaneet lastenkodeissa ja saavat hyvin vähän ammatinvalinnanohjausta. Vieraillessani viime kuussa Bulgariassa näin tästä todella innostavan esimerkin. Kannatan varauksettomasti EU:n tukea tällaisille jäsenvaltioiden aloitteille esimerkiksi rakennerahastojen puitteissa. Luotan teihin.

Nick Griffin (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, minkä tahansa talousarvion tärkeimmän painopisteen pitäisi olla vain omien rahojen käyttäminen. Jonkun muun rahojen käyttäminen ilman lupaa ei ole budjetointia vaan varastamista.

Yhdistyneen kuningaskunnan veronmaksajilta kynitään noin 6,4 miljardia puntaa vuodessa suorina maksuina EU:lle, ja silti meiltä evätään kansanäänestys. Näiden rahojen ottaminen ilman demokraattista mandaattia on rikos, joka vaatii uhreja. Tänä talvena viisikymmentätuhatta eläkeläistämme kuoli kylmään, koska heillä ei ollut varaa lämmittää asuntojaan. Talebanin pommit tappavat sotilaitamme, koska meillä ei ole varaa pomminkestäviin ajoneuvoihin. Tuhansilta syövä uhreilta evätään kalliit elintärkeät lääkkeet. Kaikki nämä vääryydet voitaisiin korjata 6,4 miljardilla punnalla, ja vielä olisi varaa rakentaa kahdeksan uutta sairaalaa ja 50 koulua.

Talousarvion painopisteitä pitäisi olla vain yksi – kulujen leikkaaminen ja Yhdistyneen kuningaskunnan ryöstämisen lopettaminen. Meidän eläkeläisemme, sotilaamme ja syöpäpotilaamme tarvitsevat rahaa

enemmän kuin EU. Teidän kannaltanne on kyse talousarviosta. Heidän kannaltaan on kyse elämästä tai kuolemasta.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, toivotan tervetulleeksi tämän parlamentin vanhan ystävän Janusz Lewandowskin, joka istuu nyt eri penkillä kuin jäsenet.

Olen iloinen siitä, että palataan talousarvion suuntaviivoja koskevaan perinteiseen järjestelmään. Mielestäni se on hyvä asia, koska tällä tavalla komission jäsen voi kuunnella parlamentin esittämiä talousarvion painopisteitä ennen talousarviesityksen laatimista.

Asiat, jotka komission jäsen on kuullut tai kuulee tänään, ovat hyvin erilaisia kuin ne, joita hän epäilemättä kuulee joka päivä eri tahoilta, jotka painostavat häntä saadakseen suuremmat määrärahat.

Me parlamentissa emme toistaiseksi aio painostaa häntä. Kuten hän tietää, me teemme niin syyskuusta lähtien. Nyt me haluamme vain, että komission jäsen Lewandowski on hyvin selvillä siitä, mitä parlamentin asettamat talousarvion painopisteet edustavat. Ne edustavat meidän ehdotuksiamme.

Vuoden 2011 talousarviolle asetetaan joka päivä uusia haasteita. Meillä on jo uusia paineita luokassa neljä, jossa meillä on hyvin vähän liikkumavaraa, joka pienenee entisestään, koska siihen on lisättävä Itämeri-strategia.

Meillä on paineita maataloudessa osin siksi, että me käytämme ensimmäisen kerran yhteispäätösmenettelyä, mutta ennen kaikkea siksi, että me aiomme käyttää sitä koko parlamentissa emmekä suostu maatalousbudjetin lisäleikkauksiin muiden alueiden rahoittamiseksi. Meidän on tietysti myös ratkaistava luokan viisi jatkuva ongelma: hallinnolliset kulut ja suurempi avoimuus.

Viimeinen asia: tämä parlamentti suhtautuu hyvin avoimesti rahan säästämiseen sekä EU:n talousarviossa että parlamentin talousarviossa. Me poliittiset ryhmät emme uskoakseni kuitenkaan ole valmiita sietämään tiettyjen ihmisten kansankiihotusta, jotka käyttävät sitä politiikan harjoittamisen keinona.

Göran Färm (S&D). – (SV) Hyvät kuulijat ja erityisesti entinen kollegamme Janusz Lewandowski, jonka toivotan tervetulleeksi takaisin. Kommentoin lyhyesti kumpaakin mietintöä.

Haluaisin aluksi kiittää Sidonia Elżbieta Jędrzejewskaa, joka on laatinut erinomaisen mietinnön. Me Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenet olemme kuitenkin esittäneet tarkistuksia muutamaan kohtaan, jotka ovat mielestämme tärkeitä.

Ensinnäkin meidän on tehtävä selväksi, että ilmastonmuutos on yhä tärkeä painopiste. Me emme saa helpottaa painetta tässä asiassa Kööpenhaminan epäonnistumisen vuoksi, vaan meidän on sen sijaan tehtävä lujasti töitä oman tehtävämme suorittamiseksi eli ratkaisujen löytämiseksi rahoitusongelmaan.

Toinen kohta on Eurooppa 2020 -strategia: meidän strategiamme edellyttää, että unioni investoi myös strategian toteuttamiseen ja parantamiseen. Meidän on oltava ennakoivia talouden kehittämisessä ja kunnianhimoisen sosiaalisen toimintaohjelman laatimisessa, ja nämä ovat poliittisia alueita, joihin yksinkertaisesti tarvitaan lisää sisältöä.

Meidän on muun muassa lähetettävä jäsenvaltioille ja neuvostolle selvä viesti siitä, että on välttämätöntä tarkistaa seuraavien kolmen vuoden talousarvion yläraja, erityisesti talousarvion otsakkeen 1, joka koskee kasvua ja työllisyyttä.

Mitä tulee parlamentin omaan talousarvioon, vaikka meillä on huomattavia tarpeita, meidän on otettava huomioon taloudellinen tilanne ja asetettava itsellemme merkittäviä rajoituksia. Meidän on vahvistettava parlamenttia ja erityisesti poliittisten ryhmien valmiuksia kyetäksemme täyttämään Lissabonin sopimuksen vaatimukset. Kaikissa muissa asioissa meidän on kuitenkin etsittävä keinoja säästämiseen ja tehokkuuden lisäämiseen. Tämä on erityisen tärkeää, koska talousarvion hallintoa koskevaan otsakkeeseen 5 kohdistuu suuria paineita. Keskustelimme esimerkiksi hiljattain uudesta ulkosuhdehallinnosta, joka vaatii varmasti ylimääräisiä varoja.

Meidän on keskityttävä parlamentin perustehtävään ja muissa asioissa harjoitettava suurta pidättyneisyyttä.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, taloudellisen niukkuuden aikoina, jolloin julkisia menoja leikataan kaikissa Euroopan maissa, kaikkien EU:n toimielinten pitäisi tutkia, miten leikata kustannuksia ja vähentää tuhlausta.

Parlamentin pitäisi näyttää esimerkkiä. Sen sijaan se jatkaa itsekeskeistä tyyliään, ja sen kustannukset ja henkilöstömäärät kasvavat jatkuvasti ilman mitään rajoitteita. Missä tahansa muussa organisaatiossa uudet painopisteet tasapainotettaisiin muista tehtävillä vähennyksillä, mikä ei näytä olevan tapana tässä parlamentissa. Euroopan parlamentin jäsenet kärsivät eniten kansalaisten syytöksistä, mutta ylipaisunut byrokratia, tarpeeton liikakulutus ja turhat kiinteistöt maksavat eniten.

Miten te voitte edelleen perustella parlamentin itsensä mainostamiseen vuodessa käytettäviä 94:ää miljoonaa punttaa, joista kahdeksan miljoonaa käytetään tarpeettomaan Europarl TV -televisiokanavaan ja tähän omituiseen Euroopan historian taloa koskevaan kahden miljoonan punnan hankkeeseen? On naurettavaa, että te kaikissa jäsenvaltioissa ylläpidetään niin sanottuja tiedotustoimistoja, joiden vuotuiset kustannukset ovat 40 miljoonaa, kun 736 Euroopan parlamentin jäsenen tehtävänä on vastata äänestäjiensä mahdollisiin kysymyksiin.

On jatkuva skandaali, että tämä parlamentti ei ole vaatinut jäsenvaltioiden hallituksia lopettamaan Strasbourgin sirkusta lopullisesti. Meidän on lähetettävä siitä hallituksillemme selvä viesti ja säästettävä 200 miljoonaa vuodessa.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, komission jäsen, kollegat, puhun aluksi komission talousarviosta. Euroopan ulkosuhdehallinto on mielestäni erityisen kiinnostava. Se ei kuitenkaan vielä sisälly talousarvioon, jonka komission jäsen pian esittelee. Meille on kuitenkin ratkaisevan tärkeää, miten paljon se maksaa. Minä kannatan ulkosuhdehallinnon sisällyttämistä komission, koska sinne se kuuluu. Yksi asia on selvää: se, mitä ulkosuhdehallinnolle tapahtuu, vaikuttaa merkittävästi talousarvioon myös suhteessa monivuotisiin ohjelmiin. Monivuotisia ohjelmia ei voida hallinnoida komission ulkopuolelta. Sitä ei voida sallia missään olosuhteissa.

Ulkosuhdehallinnon oikeudellisen rakenteen valinta on hyvin tärkeää, koska sen vaikutukset talousarvioon ovat suoraan sidoksissa siihen. Siksi tässä talousarviossa on mielenkiintoisinta se, mitä siihen ei sisälly. Me toivomme todella, että komission jäsen pystyy pian toimittamaan numeroita, jotka osoittavat, mitä tämän koko asian odotetaan maksavan. Vuonna 2011 – näin paljon on jo selvillä – alueet, joiden menot ovat suurimmat – mukaan lukien ulkosuhdehallinto – erityisesti hallintoa koskevissa kohdissa, ovat alueita, joilla meillä on vähiten liikkumavaraa. Kaikki on käytetty hyvin tarkkaan. Siksi puollan sitä, että etsimme heti henkilöstösäännöstä säästömahdollisuuksia. Minulla on myös ehdotus, joka liittyy jäsenvaltioissa työskentelevien virkamiesten ja avustajien erityisvapaisiin, joiden yhteydessä he matkustavat kotimaahan junalla. Näistä junamatkoista pitäisi luopua ja niiden sijasta keskittyä lentolippuihin ja lentoaikaan.

Siirryn nyt käsittelemään parlamentin talousarviota. Jokainen tässä parlamentissa töitä tekevä – mikä ei valitettavasti koske kaikkia jäseniä – tarvitsee avustajia. Haluaisin siksi pyytää erityisesti, että me järjestämme itsellemme asianmukaiset keinot tämän työn tekemiseen. En kuitenkaan ole sitä mieltä että yhteyden rakentaminen näiden kiinteistöjen kanssa olisi tarkoituksenmukaista, koska meillä on myös vaalipiirit ja me voimme tehdä palvelusopimuksia. Puhemiehistön ei pitäisi vaivata jäseniä tällä asialla.

Minulla on toinenkin pyyntö. Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle ei ole vieläkaan varattu talousarviossa määrärahoja. Olisi hyvä, jos voisimme tunnustaa hänen olemassaolonsa myös talousarviossa.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, me tarvitsemme erilaisen EU:n ja me tarvitsemme myös erilaisen EU:n talousarvion. Mielestäni meillä on oltava rohkeutta tehdä isoja päätöksiä. Meidän ei todellakaan pitäisi juuttua pieniin teknisiin yksityiskohtiin.

Haluaisin sanoa EU:n talousarviosta kolme asiaa. Ensinnäkin EU:n talousarvion on oltava avoimempi. Miten suuret ovat esimerkiksi hallintomenot? Nykyisestä EU:n talousarviosta ei saa siitä minkäänlaista realistista tietoa.

Toinen asia ovat säästöt. On hyvin helppo säästää EU:n talousarviosta miljardeja heikentämättä EU:n toimielinten tarjoamien palvelujen laatua. Me voisimme esimerkiksi sulkea useita EU:n erillisvirastoja. Sitten on vielä toinen toimipaikka Strasbourgissa. Meidän pitäisi ehkä keskustella sellaisten elinten hyödyllisyydestä, joilla ei ole millään alueella toimivaltuuksia, kuten alueiden komitea ja talous- ja sosiaalikomitea.

Kolmanneksi kysyn, miten rahoja käytetään? Rahat pitäisi antaa tai antaa takaisin niille, joilta ne ovat peräisin, eli veronmaksajille. Meidän pitäisi tietysti myös käyttää niitä hyvien hankkeiden tukemiseen – tarkoitan esimerkiksi alkuperäistä harjoittelijoiden Erasmus-ohjelmaa. Meidän on mielestäni oltava rohkeita. Meidän kaikkien pitäisi ottaa tämä huomioon.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen Euroopan parlamentti on saanut huomattavasti lisää toimivaltaa. On tullut aika tehdä yhdessä päätöksiä EU:n rahakirstuista peräisin olevien varojen käytöstä. Kestää kuitenkin myös jonkin aikaa, että tämä mekanismi alkaa toimia. On varmaa, että tämä ja muutama seuraava vuosi ovat ratkaisevia uuden talousarviomenettelyn lopullisen muotoutumisen kannalta. Vain jos parlamentti, neuvosto ja komissio tekevät yhteistyötä kumppaneina, on mahdollista kehittää menettely, joka on mahdollisimman pitkälle uuden sopimuksen määräysten mukainen.

Haluan ilmaista tukeni vetoomukselle kasvattaa yhteisön talousarviota parlamentille Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä annettujen uusien vastuiden vuoksi. Ei ole epäilystäkään siitä, että parlamentti tarvitsee riittävät varat voidakseen hoitaa velvollisuutensa tehokkaasti. Parlamentin vastuu kasvaa, minkä vuoksi me jäseninä tarvitsemme enemmän neuvoja, asiantuntijalausuntoja ja tukea useiden eri ammattialojen edustajilta, ja jonkun on maksettava siitä.

Toinen tässä mietinnössä esitetty painopiste, joka ansaitsee myös täyden tukemme, on nuorisoon ja siten myös koulutukseen kohdistuvien investointien lisääminen, koska se on nykyaikaisen ja innovatiivisen yhteiskunnan perusta. Eurooppa on yhä Yhdysvaltoja, Japania ja muita uuden maailman valtioita jäljessä tekniikkakilpailussa. Tilanne voi muuttua, mutta se aiheuttaa huomattavia kustannuksia.

Osana köyhyyden torjumista meidän pitäisi rahoittaa esimerkiksi elintarvikkeiden ilmaisjakelun kaltaisia ohjelmia köyhimpien keskuudessa. Meidän pitäisi kehittää ohjelmia, jotka liittyvät esimerkiksi maidon ja hedelmien tarjoamiseen kouluissa. Me emme saa sallia lasten ja nuorten aliravitsemusta, kun puhumme niin paljon koulutuksesta ja tietoon perustuvasta taloudesta.

Unionin talouskasvua kymmenenä seuraavana vuotena edistävää strategiaa (Eurooppa 2020) laaditaan parhaillaan. Sen vuoksi on otettava huomioon menot, joita strategian seurauksena syntyy, ja se on tehtävä nyt tässä vaiheessa, kun käsittelemme talousarviota. Jotta strategia onnistuisi, koheesiota on tuettava enemmän alueellisella ja EU:n tasolla, työllisyyttä on edistettävä ja kriisin vaikutuksia on torjuttava.

Lopuksi haluan kiittää kollegaani Sidonia Elżbieta Jędrzejewskaa vuoden 2012 talousarvion painopisteiden hyvin perusteellisesta ja innovatiivisesta valmistelusta.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Nuoret, tiede ja innovointi ovat keskeisiä painopisteitä seuraavassa Euroopan unionin talousarviossa. Nuoriin investoiminen on investointia tulevaisuuteen. Koulutus, ammatillinen koulutus ja siirtyminen koulutusjärjestelmästä työmarkkinoille ovat tämän talousarvion keskeisiä tekijöitä.

Työttömyys koskettaa entistä useammin nuoria, joilla on tutkinto. Siksi pidän ”Erasmus First Job”-liikkuvuusohjelmaa strategisena sitoumuksena tulevaisuuteen, koska siinä luodaan selvä yhteys koulutusjärjestelmän ja työmarkkinoiden välille. Yhdessä José Manuel Fernandesin kanssa esittämäni ehdotus ”Erasmus First Job” -ohjelman perustamisesta perustu seuraaviin periaatteisiin: ensiksi nykyisten koulutus-, tiede-, harjoittelu- ja innovointiohjelmien lisärahoitukseen, ja toiseksi siihen, että jokaiseen tapaukseen kuuluu harjoitteluosuus, jossa harjoittelijalla on sopimus jonkin innovatiivisen eurooppalaisen yrityksen kanssa ja hän saa yhteisrahoitusta EU:n talousarviosta.

Talousarvion muista painopisteistä poimisin esiin tutkimuksen, innovoinnin ja digitaalistrategian. Tässä talousarviossa keskitetään toimia myös ympäristöystävällisen ja innovatiivisen teknologian kehittämisen tukemiseen ja annetaan siten tärkeä panos talouden ja pk-yritysten elpymiseen. Sitoutuminen nuoriin, innovointiin ja tieteeseen on keskeinen keino EU:n palauttamiseksi maailman johtajaksi.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kollegat Lewandowski ja Jędrzejewska, haluan aluksi onnitella esittelijää hänen erinomaisesta mietinnöstään. Euroopan unionin taloudellinen tilanne ei vielä ole tyydyttävä, mutta mietinnössä kerrotaan meille suurelta osin, miten unioniin voidaan luoda lisäarvoa.

Mielestäni on loistava idea kiinnittää keskipitkän ja pitkän aikavälin painopisteissä erityistä huomiota nuoriin, mikä auttaa meitä ratkaisemaan ongelmiamme. Innovointiin liittyvien suuntausten ylläpito ja digitaalisen tekniikan korostaminen ovat mielestäni hyviä esimerkkejä Euroopan unionin nopeasti kehityksestä. Pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen pääasiassa heikoimmilla alueilla on myös kiinnostavaa.

On kuitenkin syytä korostaa, että liikkuvuuteen liittyen Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon kohdistuva investointipolitiikka ja sitä kautta liikennekysymykset tulevat esiin. Nuorisoon investoiminen on mielestäni ratkaisevaa, ja haluan ilmaista kiitokseni sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan kiitokset kaikista ponnisteluista, joiden tavoitteena on tukea nuorisoon investoimiseen liittyviä toimenpiteitä.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Vuoden 2011 talousarviossa on otettava huomioon Euroopan unionin uudet toimivaltuudet sekä talous- ja rahoituskriisin seuraukset. Meidän painopisteemme on oltava nykyisten työpaikkojen säilyttämisessä ja uusien luomisessa.

Mielestäni Euroopan unionin täytyy investoida älykkääseen ja kunnianhimoiseen teollisuuspolitiikkaan. Sitä ei voida hyväksyä, että merkittävässä jäsenvaltioissa teollisuuden osuus BKT:stä on vuonna 2010 vain 14 prosenttia.

Siksi on harkittava vuoden 2011 talousarvion painopisteiden määrittämistä uudelleen, minkä jäsenvaltiot voivat tehdä vain vuonna 2010 vuosien 2007–2013 rahoitusnäkyvien puolivälin tarkistuksen aikana.

Näiden painopisteiden on kohdistuttava liikenteen infrastruktuuriin, energiatehokkuuteen, teollisuuspolitiikkaan ja tutkimukseen, maatalouteen, koulutukseen ja terveyteen. Me odotamme, että komissio esittää tänä vuonna määrätietoisen ehdotuksen EU:n rahaston perustamisesta erityisesti liikenteen infrastruktuurin kehittämistä varten ja että EU:n osuus siinä on mukana myös vuoden 2011 talousarviossa.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) EU:n taloudellinen ja sosiaalinen tilanne vaatii vuonna 2011 huomattavaa muutosta painopisteisiin, jotka ovat ohjanneet aiempia talousarvioita, kuten nykyistä vuoden 2010 talousarviota. Talousarvion on palveltava politiikkaa, joka on erilaista kuin se, jonka seurauksena 23 miljoonaa ihmistä on työttömänä ja 85:ttä miljoonaa uhkaa köyhyys.

Monivuotisen rahoituskehityksen tavoitteita, jotka pienensivät rakennerahastoja 0,37 prosenttiin EU:n bruttokansantuotteesta, on tarkistettava, koska ne tarkoittivat leikkauksia sosiaali- ja ympäristöohjelmiin sekä tutkimukseen, koulutukseen ja kulttuuriin.

Tulevien talousarvioiden täytyy olla välineitä, jotka edistävät taloudellista ja sosiaalista koheesiota eivätkä ole pelkästään sopimusten kuollut kirjain. Niiden on edistettävä täystyöllisyyttä, jossa kunnioitetaan työntekijöiden oikeuksia, investointeja julkisiin palveluihin, ympäristönsuojelua, yhteistyötä ja rauhaa. Ne eivät saa olla väline, joka edistää yhä useampien sosiaalisen elämän näkökohtien kaupallistamista, vapauksien ja työpaikkojen turvaamisen heikentämistä, rakenteellista työttömyyttä, ulkopuolista interventionismia ja sotia. Mietintöön esitettyjen tarkistusten runsaus osoittaa, että on olemassa vaihtoehto, joka ei ole vain mahdollinen vaan myös välttämätön.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, viittaan otsakkeeseen 5 ja erityisesti kiinteistöstrategiaan. Keskipitkän ja pitkän aikavälin onnistunut kiinteistöstrategia on tärkeä. Sen on oltava ympäristöystävällinen, energiatehokas ja erityisesti kustannustehokas. Meidän on myös keskusteltava avoimesti siitä, miten järkevää on, että Euroopan parlamentilla on kolme toimipaikkaa. Eri toimipaikkojen hirvittävän suuria kustannuksia tuskin voidaan perustella EU:n kansalaisille ja veronmaksajille varsinkaan talouskriisin aikana. On aika tehdä yksityiskohtainen ja perusteellinen analyysi ja antaa se kaikkien EU-kansalaisten nähtäväksi.

Euroopan parlamentin pitäisi siksi keskittää toimintansa yhteen toimipaikkaan, ja minä henkilökohtaisesti pidän parempana Strasbourgia sen historiallisen ja sosiokulttuurisen aseman vuoksi ja erityisesti siksi, että Bryssel vajoamassa rikollisuuteen, osia kaupungista on joutumassa anarkian valtaan ja poliisi on luovuttanut. Tämän myöntävät myös kunnallispoliitikot, kuten pormestari Freddy Thielemans.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Mielestäni Euroopan unionin vuoden 2011 talousarvion on heijastettava ja tuettava paremmin nuorisopolitiikkaa. Nuoria on tuettava sekä EU:n että kansallisella tasolla.

Tähän liittyen Romanian hallitus tukee nuoria hankkeilla, joissa heille rakennetaan 100 000 asuntoa kolmen seuraavan vuoden aikana.

Olen myös tyytyväinen Euroopan komission tavoitteeseen myöntää opiskelijoille kolme miljoonaa Erasmus-apurahaa vuoteen 2012 mennessä. On kuitenkin myös ratkaisevan tärkeää lisätä Erasmus Mundus -apurahojen rahoitusta. Silloin useammat kolmansien maiden opiskelijat ja tutkijat – ja tässä tapauksessa ajattelen erityisesti myös Moldovan tasavaltaa – pääsevät opiskelemaan Euroopan unioniin.

Nuorena Euroopan parlamentin jäsenenä tuen Erasmus-aloitetta, joka on ensimmäinen nuorille pääsyy työmarkkinoille tarjoava työpaikka.

Lopuksi haluaisin kiittää Euroopan komissiota ripeydestä neljän energiahankkeen rahoituksen hyväksymisessä. Romania on niissä myös mukana.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden monimutkainen taloudellinen tilanne, seuraavan vuoden talousarviota pitäisi suunnitella hyvin perusteellisesti. Eniten huomiota pitäisi

kiinnittää työpaikkojen säilyttämiseen ja luomiseen. Pienten ja keskisuurten yritysten tukemisesta ja kannustamisesta olisi tässä apua, koska nämä yhtiöt työllistävät suuren osan Euroopan unionin kansalaisista. Taloudellisia tukitoimenpiteitä on tarjottava joustavammin ja niiden on oltava helpommin saatavilla, jotta vasta perustetut tai taloudellisiin vaikeuksiin joutuneet yritykset voivat jatkaa toimintaansa. Meidän ei myöskään pidä unohtaa lisäarvoa tuottavia alueita jäsenvaltioiden lisäksi yhteisössä kokonaisuudessaan. Näistä alueista voisimme mainita liikenteen, jossa painopisteen pitäisi olla kestävien ja turvallisten liikennejärjestelmien luomisessa ja Euroopan laajuisten verkostojen kehittämisessä. Energiaomavaraisuuden varmistavien energialinkkihankkeiden sopivan rahoituksen on myös oltava yksi vuoden 2011 talousarvion painopisteistä.

Janusz Lewandowski, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäseniä heidän kommentistaan, jotka ovat syventäneet ja lisänneet tietojani parlamentin vuoden 2011 painopisteistä. Kuunnellessani puheenvuoroja – ja kuuntelen tänä iltana mielelläni – minulle oli selvää, että monet puhujat korostivat sitä, että me laadimme vuoden 2011 talousarviota kriisin jälkeisen Euroopan poikkeuksellisessa ympäristössä, missä monet maat taistelevat todellisten julkistalouden haasteiden kanssa. Se aiheuttaa todellista painetta talousarvion lukuihin sekä talousarvion järkevälle hallinnalle ja avoimuudelle – tämä kävi ilmi Geoffrey Van Ordenin, Thjis Bermanin, José Manuel Fernandesin ja Carl Haglundin puheenvuoroista – mutta jos resurssit ovat niukat, painopisteet on todella määritettävä asianmukaisesti.

Keskustelun jälkeen minusta tuntuu, että nuorisolla eli osakkeella 3 b – esittelijän päivittämänä – on tässä istuntosalissa niin nuorten kuin vanhojenkin jäsenten tuki, joten vaikuttaa siltä, että tämä vuoden 2011 painopiste on tämän parlamentin enemmistön mukaan oikein valittu. Tarvitaan myös laatua ja hyvää toteutusta, ja me – esimerkiksi Ivars Godmanis ja László Surján – ajattelemme välittömästi koheesiota. Kyllä, se oli alhaisella tasolla vuosina 2009–2010. Sen pitäisi edetä vauhdikkaasti vuoteen 2011 mennessä, samoin kuin kriisin vastaisten toimien. Myös tutkimusmenomme ovat liian pienet, ja se ansaitsee paljon käyttäjäystävällisemmän varainhoitoasetuksen. Meidän pitäisi julkistaa se kuluvan vuoden kesä–heinäkuun lopussa.

Minulle kävi myös selväksi teidän keskusteluanne kuunnellessani, että parlamentti on tietoinen talousarvion liikkumavaran pienuudesta. Salvador Garriga Polledo, Göran Färm ja muut painottivat sitä, miten rajallinen liikkumavara on, mutta lopputuloksena voisi olla joustavuuden lisääntyminen talousarvion laatimisessa ja täytäntöönpanossa. Olen tästä lopputuloksesta samaa mieltä.

Ingeborg Gräßle on tavalliseen tapaansa oikeassa sanoessaan, että ulkosuhdehallinto ei ole vielä mukana talousarviossa, mutta talousarvion laatimiseen tarvitaan lukuja. Meillä ei ole vielä lukuja ja ilman lukuja on hyvin vaikea laatia talousarviota. Se laaditaan kuitenkin luonnollisesti tänä vuonna, jos ulkosuhdehallinnon on tarkoitus toimia.

Odotan innolla huomista epävirallista kolmikantakeskustelua ja sen jälkeen todellisen keskustelun käynnistymistä. Toivottavasti saamme myös aikaan hedelmällisen sovinnon vuoden 2011 luvuista.

Puhetta johti

varapuhemies Isabelle DURANT

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, komission jäsen Lewandowski, hyvät kuulijat, olen kuunnellut puheenvuorojanne suurella mielenkiinnolla ja haluaisin ensinnäkin sanoa, että olen erittäin tyytyväinen siihen, että vuoden 2010 talousarvion pääasialliseen muutokseen liittyvä painopiste, nuorisoon liittyvä painopiste, jota ehdotin ja jonka budjettivaliokunta hyväksyi, on myös saanut osakseen tukenne ja mielenkiintonne. Olen siitä erittäin tyytyväinen ja motivoitunut.

Haluan tietysti myös korostaa jälleen kerran sitä, mitä aivan oikeutetusti totesitte keskustelussa: meillä on vain vähän liikkumavaraa. Se tarkoittaa, että on sitäkin suurempi syy vedota Euroopan komissioon, että sillä olisi kunnianhimoa, mielikuvitusta ja rohkeutta käynnistää monivuotisen rahoituskehyksen arviointi ja mahdollinen tarkistus. Kuten tiedätte, vuosi 2011 on monivuotisen rahoituskehyksen viides vuosi. Olemme varmasti oppineet jotakin neljän viime vuoden aikana. Viidennen vuoden pitäisi olla selvästi parempi.

On tietysti selvää, että me torjumme rahoitus- ja talouskriisiä, joka on ilmiselvästi erilainen eri maissa. Joissakin maissa on merkkejä kriisin päättymisestä, mutta se ei muuta sitä tosiasiaa, että meidän pitää olla kunnianhimoisia erityisesti siksi, että jos tarkastelemme Euroopan yhteisön talousarviota, innovointiin, tutkimukseen, nuorisoon, yhteismarkkinoiden toteuttamiseen ja yhteismarkkinoiden vapauksien

toteuttamiseen osoitetut varat ovat itse asiassa siitä vain pieni osa. Näin kaikki saavutetut säästöt eivät mielestäni saisi vaikuttaa Euroopan unionin talousarvion tähän osaan.

Monet teistä toivat esiin asian, josta olen samaa mieltä: nuoret ovat Euroopan unionin tulevaisuus. Haluaisin kuitenkin lisätä, että nuoret eivät ole vain tulevaisuus, koska he elävät täällä, tässä ja nyt. He saavat koulutusta nyt ja etsivät töitä nyt. Nuoret eivät ole vain tulevaisuutemme vaan myös nykypäivämme. Nuoriin investoiminen ei tarkoita vain investoimista johonkin, mitä tapahtuu aikanaan, vaan siihen, mitä tapahtuu tässä ja nyt. Meidän pitää muistuttaa tästä itseämme.

Haluaisin myös sanoa muutaman sanan tästä Euroopan unionin talousarviota koskevasta laajennetusta käsityksestä. Kyse ei ole vain nuorisosta vaan myös laajemmasta ymmärryksestä, mihin kuuluu myös nuoriin liittyviä kysymyksiä ja laajemmasta näkökulmasta koulutukseen liittyviä kysymyksiä. Mielestäni tässä EU:n ulottuvuus, EU:n lisäarvon ulottuvuus on hyvin selvä. Meidän ei kuitenkaan pidä unohtaa, että me toimimme yhtenäisessä Euroopassa, missä ajatusten ja ihmisten liikkuvuus on itse asiassa yksi tärkeimmistä arvoistamme, ja meidän pitäisi pitää siitä jatkuvasti huolta.

Haluaisin myös sanoa yhteenvetona muutaman sanan Euroopan parlamentin talousarviota koskevasta keskustelusta. On totta, että olen tänään esittelijän sijainen, mutta sallin itseni sanoa muutaman sanan ja tuoda esiin jotain, mikä jo sisältyy budjettivaliokunnan mietintöön. Se on tietysti se, että on tärkeää ajatella aina säästöjä ja sitä, ovatko syntyneet menot perusteltuja, jos ne ovat parhaat mahdolliset. Tämä pohdintaprosessi on jatkuvaa ja sen pitäisi koskea meitä kaikkia. Tämä pohdinta todella näkyy Euroopan parlamentin mietinnössä.

Toivon erityisesti, että tämä näin myöhään käyty keskustelu ei ole ollut kenellekään meistä ajanhukkaa. Toivon erityisesti, että komission jäsen Lewandowski kuuntelee kaikkea, mitä täällä on sanottu, eikä unohda sitä, että vielä jokin aika sitten hän oli tämän parlamentin jäsen, ja toivon erityisen paljon sitä, että tämä keskustelu heijastuu talousarvioesityksessä, jonka Euroopan komissio on luvannut esitellä 27. huhtikuuta. Toistan tietysti tämän kaiken yhä uudelleen kevään ja syksyn mittaan, mutta olisin erittäin tyytyväinen, jos osa täällä jo esitetyistä ehdotuksista sisällytettäisiin nyt Euroopan komission esitykseen, niin että toistoon olisi vähemmän tarvetta. Kiitän jälleen kerran huomiostanne.

Puhemies. – (FR) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Edit Herczog (S&D), kirjallinen. – (EN) Haluan ensinnäkin muistuttaa, että vaikka EU:n onnistuikin reagoida yhteisin toimin rahoitus- ja talouskriisiin hyväksymällä Euroopan talouden elvytysuunnitelman, EU:n kokonaisvaltainen taloudellinen tilanne on edelleen epätydyttävä. Seuraavat talousarvion suuntaviivoja vuodeksi 2011 koskevat painopistealat on ehdottomasti otettava huomioon: vuonna 2011 täyden toimintakykynsä saavuttavan seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman täytäntöönpanon tiivis valvonta, hiljattain perustetun Euroopan avaruuspolitiikan kehittäminen sekä tieteellisen ja teknisen edistyksen, innovatiivisen tekniikan ja kestävä kehityksen tukeminen, kestävään energiaan ja ilmastomuutoksen torjuntaan liittyvien haasteiden huomioon ottaminen EU:n talousarvioon liittyvissä painopisteissä – nämä painopistealat edellyttävät lisävarojen myöntämistä erityisesti ITER-hankkeen ja Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman rahoittamiseksi ja energiatehokkuuden edistämiseksi – Galileo-hankkeen, GMES-ohjelman ja Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin merkitys sekä lopuksi käynnissä olevien kokeiluhankkeiden ja valmistelutoimien asianmukainen täytäntöönpano ja arviointi.

Luotan siihen, että nämä keskeiset asiat otetaan asianmukaisesti huomioon tulevassa, vuoden 2011 talousarviomenettelyssä.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Talousarviomenettelyä uudistetaan tänä vuonna laajimmin sen jälkeen, kun monivuotinen rahoituskehys otettiin käyttöön vuonna 1988. Samanaikaisesti talousarviomenettelyn uudistuksen kanssa koko talousarvioketystä on mukautettava Lissabonin sopimukseen perustuvaan uuteen institutionaaliseen tilanteeseen, erityisesti Euroopan ulkosuhdehallintoon. Katson kuitenkin, että tulevan talousarvion päätavoitteena on tukea uuteen Eurooppa 2020 -strategiaan perustuvia politiikkoja. Hankkeen onnistuminen edellyttää tarvittavaa rahoitusta. Muutoin strategia johtaa samaan lopputulokseen kuin edeltäjänsä eli Lissabonin strategia, joka jäi kauaksi asetetuista tavoitteista. Tältä osin jaan esittelijän tunteet ja korostan nuoria, opetusta, tutkimusta ja innovaatiota koskevien politiikkojen

merkitystä. Pidän niitä kulmakivinä, joiden varaan meidän on rakennettava sekä vuoden 2011 talousarvio että omat tulevaisuutta koskevat näkymämme.

Jarosław Kalinowski (PPE), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionin talousarviossa vuodeksi 2011 olisi tuettava selkeästi tärkeimpiä suuntauksia, jotka sisältyvät yhteisön strategiaan tulevaa vuosikymmentä varten. Tähän sisältyvät tekninen innovaatio, kestävä kehitys, ilmastomuutoksen torjuminen ja biologisen monimuotoisuuden suojeleminen.

On myös syytä tukea opetusjärjestelmien kehittämistä monialaisilla sijoituksilla. Varat on sijoitettava yrityksiin, jotka takaavat loppututkimuksen suorittaneiden työllistymisen. Jollemme nyt tue nuorisoa, synkkä ennuste on, että talouskasvu hidastuu ja saatamme joutua uuteen kriisiin.

Meitä ei tarvitse muistuttaa siitä, että tietotekniikka-alaa on kehitettävä voimakkaasti ja että meidän on varmistettava, että kansalaisilla on mahdollisuus hyödyntää digitaalteknikkaa. Siten edistetään tietotekniikan opetusta ja helpotetaan erityisesti maaseudulla asuvien ihmisten tiedonsaantia.

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Haluan lisätä omat kommenttini esittelijän ja kollegojen puheenvuoroihin, jotka he käyttivät vuoden 2011 talousarvion painopistealaja koskeissa keskusteluissa. Kuten Euroopan komissio ilmoitti tammikuussa, valmisteilla on Galileo-hanketta koskevia kunnianhimoisia suunnitelmia. Ensimmäiset järjestelmään perustuvat palvelut käynnistetään vuoden 2014 alussa, kuten avoin palvelu, julkisesti säännelty palvelu sekä etsintä- ja pelastuspalvelut. Ihmishengen turvaavan palvelun ja kaupallisen palvelun testaaminen aloitetaan myös vuonna 2014. Saanen muistuttaa, että Galileo-hanke on keskeisessä asemassa yhteisön huipputeknologian teollisuuden tulevaisuuden kannalta. Hankkeen myötä luodaan uusia markkinoita ja yhteisöstä tulee maailmanlaajuinen kilpailija tekniikan alalla. Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevalla politiikalla on tähän mennessä tuettu tämän merkittävän yhteisön hankkeen valmistelua, ja kun se otetaan käyttöön, liikenteen infrastruktuuria on mahdollista hyödyntää paljon tehokkaammin. Totean lopuksi, että Galileo-hankkeelle on jatkossa myönnettävä riittävästi varoja Euroopan unionin talousarviosta, jotta kunnianhimoinen hanke voidaan toteuttaa.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Vuosien 2010 ja 2011 talousarviot hyväksytään oloissa, jotka ovat poikkeuksellisia ja asettavat erityisiä haasteita. Näistä syistä on päästävä ihanteelliseen ratkaisuun Lissabonin sopimuksen onnistuneen täytäntöönpanon kannalta, joka on itsessään huomattava rahoitusta koskeva haaste. Tarvitaan myös ratkaisuja, joilla lievennetään edelleen monissa jäsenvaltioissa tuntuja rahoituskriisin vaikutuksia. Parlamentissa on aloitettava avoin keskustelu vuoden 2011 talousarvion otsakkeen 5 menojen ylärajasta. Monivuotisen rahoituskehityksen noudattaminen edellyttää, että on saavutettava tasapaino kaikkien vaatimusten rahoittamisen ja budjettikurin ylläpitämisen välillä, vaikka se tarkoittaisi menojen supistamista. Ensinnäkin on yhtenäistettävä hallinnollisia menoja siten, että ne sisällytetään kokonaisuudessaan otsakkeeseen 5 ja arvioidaan asianmukaisesti ja todenmukaisesti menojen ylärajaa. Ennen kaikkea on keskeisen tärkeää, että toimielimet tekevät keskenään yhteistyötä edistääkseen hyvien käytäntöjen vaihtoa ja jatkaakseen tilaisuuksien tutkimista tehostaakseen hyviä käytäntöjä. Erityistä huomiota on kiinnitettävä myös valvontaan ja sellaisten alojen analysointiin, joilla on välitön vaikutus talousarvioon; kaikki keinot varojen jakamiseksi ja säästämiseksi on otettava huomioon.

Bogusław Sonik (PPE), kirjallinen. – (PL) Vuoden 2011 talousarviota työestetään parhaillaan. Keskustelussa on muun muassa tarkasteltu sitä, että parlamentti voisi esittää tarkistuksia taloudellisiin näkymiin vuosiksi 2007–2013 sellaisilla aloilla kuin kasvua ja työllisyyttä tukeva kilpailukyky ja yhteenkuuluvuus. Parhaillaan laaditaan myös Eurooppa 2020 -strategiaa, jota olisi kohdistettava innovaation edistämiseen, yritysten tukemiseen sekä tieteeseen, uuteen tekniikkaan ja aluekehitykseen sijoittamiseen. Haluan kiinnittää erityistä huomiota taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion kysymykseen, joka on keskeisessä asemassa pyrittäessä varmistamaan kestävä talouskasvu EU:ssa ja jäsenvaltioiden täysimääräinen yhdentymisen. Lissabonin sopimuksen 174 artiklassa mainitaan vuoristoalueita koskeva politiikka tietynlaisena aluepolitiikan tyyppinä saaristoalueita ja rajatylittäviä alueita koskevien politiikkojen ohella. Unionin on sopusointuisen kehityksensä edistämiseksi toteutettava toimia, joilla vahvistetaan unionin taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota. On syytä korostaa erityisesti sellaisten alueiden, joilla vallitsee tietynlaiset luonnolliset ja maantieteelliset olot, kehitykseen liittyvien erojen vähentämistä. EU:n alueesta lähes 40 prosenttia on vuoristoisia ja osittain vuoristoisia alueita ja niillä asuu lähes 20 prosenttia EU:n kansalaisista. Vuoristoalueiden erityisiä taloudellisia ja tilaan liittyviä ongelmia on säänneltävä ylikansallisin oikeudellisin säännöksin, joilla hallinnoidaan erityisen vuoristopolitiikan noudattamiseen liittyviä tavoitteita ja periaatteita jäsenvaltioissa. Mikä vielä tärkeämpää, näiden ongelmien vuoksi on myönnettävä asianmukaista rahoitusta juuri näitä alueita koskeville hankkeille ja ohjelmille. Vuoristoalueita varten myönnettävä rahoitustuki olisi mielestäni sisällytettävä uusiin rahoitusnäkyymiin ja Eurooppa 2020 -strategiaan.

Iuliu Winkler (PPE), kirjallinen. – (HU) Ensi vuonna aloitetaan Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpano, mitä voidaan pitää uutena vaiheena Euroopan unionin kehityksessä. Niinpä varainhoitovuosi 2011 on erittäin tärkeä tulevien vuosien rahoitus suunnittelun kannalta. Euroopan unionin vastaus maailmanlaajuisen kriisin aiheuttamiin haasteisiin on sisällytettävä talousarvion painopistealoihin. Eurooppa 2020 -strategia on tältä kannalta hyvin tärkeä tekijä. EU:n peruspolitiikkoja ei voida kuitenkaan muuttaa vuoden 2011 talousarvioesityksen sisältämien painopistealojen perusteella. Jatkossa on kiinnitettävä tiiviisti huomiota koheesio- ja rakennepolitiikkaan sekä maatalouspolitiikkaan ja pk-yrityksille myönnettyyn tukeen, koska niistä riippuu, tuleeko yhteisöstä kestävä ja kilpailukykyinen talous. Meidän ei pidä hetkeksikään unohtaa, että mainitut politiikat ilmentävät solidaarisuutta, joka on Euroopan yhdentymiseen liittyvä perusarvo.

17. Parlamentaarisesta koskemattomuudesta puolustamista koskeva pyyntö: ks. pöytäkirja

18. Maataloustuotteiden laatu politiikka: mitä strategiaa olisi noudatettava? (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Giancarlo Scottin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0029/2010) ”Maataloustuotteiden laatu politiikka: mitä strategiaa olisi noudatettava?” (2009/2105(INI)).

Giancarlo Scotti, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, maatalousmarkkinat voivat reagoida markkinoiden globalisoitumiseen ja koko Eurooppaan ja sen maatalouteen vaikuttavaan rajuun kriisiin korostamalla tuotteiden laatua.

EU:n laatu politiikka voi mielestäni tehostaa kilpailukykyä ja tuottaa lisäarvoa Euroopan alueellisille talouksille: laatu tarjoaa ainoan kehittämismahdollisuuden useille maaseudun alueille, joilla tuotantovaihtoehdot ovat vähissä. Tukemalla näillä epäsuotuisassa asemassa olevilla alueilla harjoitettavaa pienimuotoista maataloutta luomme niille talouden ja työpaikkoja.

Tuleva laatu politiikka on myös kytkettävä maatalouden merkittävimpiin mahdollisuuksiin. Euroopan tapauksessa tämä tarkoittaa nykyaikaista, dynaamista, rikasta ja monipuolista maataloutta, joka voi tarjota laadukkaita elintarvikkeita ja arvokkaita palveluja alati kehittyvälle yhteiskunnalle.

Korostin mietinnössäni, että kolme nykyistä maantieteellisten merkintöjen rekisteröintijärjestelmää on jatkossakin pidettävä erillisinä, koska ne kytkeytyvät Euroopan alueisiin ja edustavat niiden perinteitä, historiaa, makua ja ajan myötä kertynyttä ainutlaatuisia kokemusta.

Katson näin ollen, että pitämällä SAN- ja SMM-merkinnät erillään otetaan huomioon tuotteiden ja niiden maantieteellisen tuotantoalueen kytkösten luonteessa ja läheisyydessä ilmenevät erityispiirteet. Kuluttajat sekoittavat usein elintarvikkeen jalostuspaikan osoittavan maantieteellisen merkinnän maataloustuotteen alkuperäpaikkaan eivätkä he useinkaan ole perillä elintarvikeketjun toiminnasta.

Katson tästä syystä, että alkutuotteiden tuotantopaikan pakollinen ilmoittaminen on ainoa tapa antaa kuluttajille täydetyt tiedot heidän ostamiensa tuotteiden laadusta, sillä tuotteita käsitellään tuotantosykliä, joka vaikuttaa huomattavasti niiden laatuun ja elintarvikkeiden turvallisuuteen. On syytä muistaa, että velvollisuutemme on suojella sitä, mitä kansalaiset, jotka ovat äänestäneet puolestamme, tuottavat ja syövät.

Pidin myös tärkeänä sisällyttää mietintöni seuraavat kaksi asiaa: intensiivinen kuluttajien valistuskampanja, joka Euroopan unionin on syytä toteuttaa eri eurooppalaisista merkeistä ja niiden antamista takeista, ja maantieteellisten merkintöjen sisällyttäminen kansainvälisiin rekistereihin ja niiden tunnustaminen kansainvälisesti WTO:n järjestelmässä. Viimeksi mainittu seikka on keskeisessä asemassa, mikäli haluamme suojella korkealaatuisia tuotteitamme väärentämiseltä.

Haluan kiittää komission jäsentä Dacian Cioloşia läsnäolosta ja muistuttaa häntä siitä, että laatu järjestelmiä on suojeltava riittävästi, koska ne ovat tärkeitä tulevaisuutemme kannalta, sekä siitä, että epäsuotuisassa asemassa olevien maatalousalueiden taloutta voidaan kohentaa alakohtaisella maataloustuella, jotta suojataan kaikkea pienimuotoista tuotantoa; se on tyypillistä näille alueille ja sen ansiosta ihmiset säilyttävät yhteyden paikallisuuteen, joka muuten hylättäisiin. Näin tuettaisiin ympäristönäkökohtien ja kulttuurimaisen huomioon ottamista ja luotaisiin mahdollisuuksien mukaan matkailuun sekä viinien maisteluun ja

gastronomiaan liittyvä talous, joka kytkeytyy Euroopan unionissa vallitseviin alueellisiin, kulttuurisiin ja historiallisiin eroihin.

Haluan kiittää kollegojani heidän minulle antamastaan tuesta maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa ja toivon, että Euroopan parlamentti antaa myös tukensa huomiossa äänestyksessä.

Dacian Ciolos, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Scotta, hyvät parlamentin jäsenet, katson, että keskeinen tekijä, joka korostaa yhteisön maataloutta ja maataloustuotteita koskevan mallin kansainvälistä merkitystä, on juuri yhteisön laatua ja monipuolisuutta koskeva politiikka. Tästä syystä pidän maatalouselintarvikkeiden alla noudatettavaa laatupolitiikkaa yhtenä toimikauteni painopistealoista heti yhteisen maatalouspolitiikan vuonna 2013 toteutettavan uudistamisen jälkeen.

Sen lisäksi, että maataloustuotteiden laatupolitiikka osoittaa, että yhteisön viljelijät vastaavat yhteisön kuluttajien odotuksiin, se myös tasoi tietä, jotta yhteisön maataloustuotteiden ala voi vahvistaa asemaansa kansainvälisillä markkinoilla.

Mikäli laatupolitiikan halutaan saavuttavan tavoitteensa, tarvitaan kehystä, joka on selkeä, ymmärrettävä, hyvin jäsenneily, kuluttajien helposti tunnistettavissa ja, mikäli mahdollista, kattava ja riittävä. Tavoitteenani on jäsentää laatupolitiikan sisältöä ja tehdä siitä helpommin lähestyttävää sekä viljelijöiden kannalta, joiden on voitava hyötyä siitä, että kuluttajien kannalta, uhraamatta kuitenkaan siihen liittyviä peruskysymyksiä tai tyhjentämättä sitä kaikesta sisällöstä.

Laatupolitiikka on tae kuluttajille mutta se tuottaa myös lisäarvoa viljelijöille – tästä olen täysin samaa mieltä jäsen Scottan kanssa. Sen avulla voidaan ylläpitää maatalouden monipuolisuutta kilpailukykyisellä tavalla, koska ne maatilat, jotka voivat myydä tuotteitaan, ovat kilpailukykyisiä. Jos maatilat saavat elantonsa siitä, mitä ne myyvät, ne ovat kilpailukykyisiä, ja jos ne voivat myydä tuotteita, jotka tuottavat korkeaa lisäarvoa, niiden kilpailukyky lisääntyy, vaikka tilat ovatkin toisinaan pienikokoisia.

Katson näin ollen, että laatupolitiikan avulla voidaan myös lisätä maatilojen kilpailukykyä joillakin alueilla. Tällä tavoin laatupolitiikka ja paikallisten markkinoiden kehittäminen, elintarvikkeiden kuljetusmatkojen lyhentäminen sekä kuluttajien ja tuottajien välinen suora ja epäsuora yhteys voivat edistää hyvien tuloksien saavuttamista juuri siinä tarkoituksessa, että parannetaan sellaisten maataloustyyppien kilpailukykyä, joiden markkinaosuus on tällä hetkellä suhteellisen pieni. Yhteisön maanviljelijät toteuttavat jo toimia tuottaakseen turvallisia tuotteita tavalla, jossa otetaan huomioon ympäristönsuojelu ja eläinten hyvinvointi.

Keskustelu, jossa tarkastellaan kaiken tämän ilmentämistä merkintäjärjestelmän avulla, on hyödyllinen ja myönteinen asia, ja mietinnössä edistetään joitakin tekijöitä ja ajatuksia tämänsuuntaisesti. Mielestäni olisi syytä tarkastella viljelijöiden ylläpitämien normien ja laatumerkintöjä koskevan politiikan välisiä yhteyksiä myös niissä keskusteluissa, joita käydään vuoden 2013 jälkeen noudatettavasta yhteisestä maatalouspolitiikasta. Se on joka tapauksessa aikomukseni.

Mielestäni on kehitettävä viestintäpolitiikkaan – sekä yhteisön viljelijöihin että kuluttajiin nähden harjoitettavaan viestintään – liittyviä välineitä, ennen kaikkea kansainvälisissä yhteyksissä. Laatujärjestelmämme voi toimia maatalouselintarvikkeita koskevan mallimme ja jopa yhteisen maatalouspolitiikkamme lähettiläänä.

Päätän puheenvuoroni toteamalla, että Scottan mietintö on todella oikea-aikainen. Kuten tiedätte, komissio aikoo esittää laatupolitiikkaa koskevan lainsäädäntöpaketin vuoden 2010 loppuun mennessä. Jäsen Scottan tänään esittelemä mietintö, josta pian keskustellaan, sisältää tämänsuuntaisia kysymyksiä, ajatuksia ja ehdotuksia, ja pyrin ottamaan ne huomioon mahdollisuuksien mukaan tullessani esittelemään teille lainsäädäntöehdotuksia.

Haluan onnitella esittelijää ja parlamentin valiokuntien jäseniä, jotka ovat osallistuneet mietinnön laatimiseen, ja kuuntelen mielihyvin kantojanne ja ehdotuksianne.

Esther Herranz García, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan rehellisesti sanottuna ensinnäkin kiittää jäsen Scottaa ja kehua hänen erinomaisia neuvottelutaitojaan mietinnön laatimisen yhteydessä. Oli todella miellyttävää tehdä yhteistyötä hänen kanssaan ja muiden parlamentin poliittisten ryhmien edustajien kanssa.

Olemme ylpeitä kannasta, joka tuodaan julki huomenna parlamentissa toimitettavassa äänestyksessä, ja tämänlaatuisesta mietinnöstä; siinä puolustetaan laatua ja sitoudutaan maaseutualueiden kehittämiseen ja kohentamiseen, ei ainoastaan perinteisen eurooppalaisen kulttuurin osoituksena vaan todellisena vaurautta

ja työpaikkojen luomista edistävänä tekijänä. Työpaikkoja tarvitaan talouskriisin aikana ja työllisyystilanteen ollessa todella huono joissakin jäsenvaltioissa.

Olemme myös tyytyväisiä parlamentin suojelulle antamaan tukeen ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jo tukemaan kantaan, jossa se teki selväksi, että se sitoutuu parhaisiin laatunormeihin. Niihin liittyen sitoudumme luonnollisesti ylläpitämään suojatun alkuperänimityksen ja suojatun maantieteellisen merkinnän välistä eroa. Torjumme tietenkin ehdotukset, jotka koskevat laadun tason alentamista, ja haluamme, että EU:n tuotantoon kiinnitetään huomiota ja että sille annetaan arvoa.

Olen ilahtunut siitä, mitä komission jäsen Ciolos sanoi. Oli miellyttävää kuulla hänen puhuvan sitoutumisesta yhteisön maatalousympäristön tulevaisuuteen. Toivomme tietysti, että hän kuuntelee parlamentin ääntä, jota huominen äänestys ilmentää.

Lopuksi on syytä toivoa, ettei enää koskaan käy niin, että Euroopan komissio ohittaa parlamentin, kuten esimerkiksi silloin, kun komissio kielsi hedelmä- ja vihannesalaa koskevat kaupanormit, jotka ovat aiheuttaneet vahinkoa yhteisön vapaalle kilpailulle.

Haluamme, että markkinoilla vallitseva epätasapainotila korjataan, ja haluamme myös sitoutua laatuun, monipuolisuuteen, elintarvikkeiden turvallisuuteen ja oikeisiin tuotantomääriin.

Lisäksi haluamme, että EU:n tuotantoa ja EU:n maatalous- ja elintarviketuotannon laatua puolustetaan Maailman kauppajärjestössä. Luotamme tässä tietysti komission jäsenen Ciolosiin, koska sekä yhteisön tuottajia että kuluttajia on suojeltava.

Giovanni La Via, *PPE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin haluan kiittää Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) puolesta esittelijä Scottaa hänen tekemästään erinomaisesta työstä. Haluan myös painottaa, että laatupolitiikan korkea ulkoinen arvo ei johdu ainoastaan siitä, mitä voimme tarjota kuluttajille, vaan laatupolitiikan merkitys perustuu myös siihen, mitä sen ansiosta voidaan tarjota tuottajille.

Kuten olette kaikki huomanneet, kilpailu on markkinoilla monimuotoista. Euroopan kaltaisessa suuressa ja moni-ilmeisessä maanosassa, jolle on ominaista, että tuotantokustannukset ovat selvästi kilpailukustannuksia korkeammat, on vaikea kilpailla hinnoilla. Meidän kilpailuetunamme on näin ollen tuotteiden eriyttäminen.

Laatupolitiikkaa on tarkasteltava nimenomaan eriyttämisen kannalta. Sen avulla voidaan tarjota ja tuoda markkinoille tuotteita, jotka eroavat kilpailijoiden tuotteista; tuotteita, joita voidaan myös myydä ilman täsmällistä ja erityistä viittausta kilpailijoihin nähden alhaisempaan hintaan.

Tästä syystä kannatamme yhteisön merkintää koskevan, jo alulle pannun käytännön jatkamista ja korostamme samalla tarvetta ylläpitää maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimityksen välistä eroa. On kuitenkin syytä painottaa myös, että unionin on hoidettava tehtävänsä kansainvälisesti ja kansainvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä puolustamalla alkuperänimityksiä ja niitä koskevaa politiikkaa, jotta vältytään merkintöjen vaihtamiseen liittyvältä väistämättömältä politiikalta, joka aiheuttaisi vahinkoa tuotteillemme.

Ennen puheenvuoroni päättämistä otan vapauden esittää vielä yhden seikan, joka koskee merkintöjä. Olemme jo pyytäneet ja pyydämme uudelleen huomenna erityisen tarkistuksen välityksellä, että parlamentti äänestää mahdollisuudesta ilmoittaa raaka-aineiden alkuperä, ei ainoastaan tuoreiden ja jalostamattomien tuotteiden vaan myös jalostettujen yhdestä aineosasta muodostuvien tuotteiden kohdalla; tällä tarkoitan tuotteita, joiden tunnusomainen ominaisuus on olennaisilta osin kyseinen raaka-aine.

Csaba Sándor Tabajdi, *S&D-ryhmän puolesta*. – (HU) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, totean Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta, että Scottan mietintö on erittäin tärkeä ja että olemme pohjimmiltaan samaa mieltä sen kanssa. Mietintö sisälsi neljä tai jopa viisi ajatusta herättävää kohtaa. Mainitsen ensinnäkin Euroopan unionin yhteisen laatumerkin. Monet eivät ole ymmärtäneet, että EU:n yhteinen laatumerkki ei ole askel kohti federalismia vaan että se osoittaa kuluttajille, että jokin tuote täyttää EU:n erityiset elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat edellytykset, samalla kun tuote eriytetään EU:n rajojen ulkopuolisesta maailmasta. Kehotan tästä syystä tukemaan EU:n erityistä laatumerkkiä.

Toinen kohta on alkuperäpaikkaa koskeva kysymys. On erittäin hyvä asia, että EU:lla on nyt maataloudesta vastaava komission jäsen, Dacian Ciolos, joka on ymmärtänyt paikallisten markkinoiden merkityksen ja tukee niitä. Se on nimittäin ainoa tapa säilyttää paikalliset ja alueelliset maut sekä eurooppalaisten elintarvikkeiden kirjo, ja on myös selvää, että elintarvikkeiden laatupolitiikka, alkuperäpaikka ja

alkuperänimitys ovat tältä osin keskeisessä asemassa. Asiasta kiisteltiin komission kanssa ja toivon hartaasti, että uusi komission jäsen ei enää kannata aiempaa kantaa, jonka mukaan olisi yhdistettävä kaikki suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät. Tämä on aiheuttanut toisinaan huolta, viimeksi tokajinviinien tapauksessa. Kiitän komission jäsentä siitä, että ongelmat on osittain korjattu, vaikka jotkin niistä odottavat vielä ratkaisua.

Neljäs kohta on luomumerkki. Tästä vallitsee täysi yksimielisyys. Lopuksi mainitsen vielä viidennen kohdan eli sen, että jotkut maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäsenet vaativat hedelmä- ja vihannesalaa koskevien tiukkojen normien ottamista uudelleen käyttöön. Mielestäni olisi parempi palata Scottàn mietinnön alkuperäiseen muotoon. Ei pidä haikailla takaisin liiallisen sääntelyn aikaan, jolloin määriteltiin, miten käyriä kurkkujen olisi oltava.

George Lyon, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen yhtyä jäsen Scottälle hänen mietintönsä johdosta esitettyihin onnitteluihin.

Siinä on paljon suosittelemisen arvoista. Valitettavasti emme minä eivätkä ALDE-ryhmän kollegani voi tukea sitä sen nykyisessä muodossa ilman paria tarkistusta.

Emme voi tukea 19 kohtaa eli ”käyriä hedelmiä” koskevaa kohtaa. On aivan järjetöntä, että Brysselin byrokraatit käskivät ihmisiä ostamaan vain suoria banaaneja tai kurkkuja.

Kuluttajilla on oikeus päättää, mitä he haluavat ostaa, joten toivon, että parlamentti käyttää tervettä järkeä ja tukee yhteistä tarkistusta, jota vihreiden ryhmä ja ECR-ryhmä esittivät, jotta hylätään suoria banaaneja koskevat säännöt ja annetaan kuluttajien valita vapaasti, haluavatko he syödä käyriä ja vääntyneitä hedelmiä ja kasviksia vaiako eivät. Kuluttajilla on tosiaan oikeus päättää asiasta.

Edellinen komission jäsen Marianne Fischer-Boel päätti kumota normit ja toivon, että voimme jatkossakin tukea päätöstä.

Kannatan myös 16 kohdan tarkistamista. Ymmärrän, miksi EU:n laatumerkin käyttöön ottamista halutaan, mutta jollei se merkitse mitään kuluttajille eikä tuota lisäarvoa viljelijöille, toimi on mielestäni turha. Sen on herättävä vastakaikua kuluttajien parissa ja tuotettava jonkinlaista vastinetta viljelijäyhteisölle. Muutoin se on hyödytön. Asian käsittelyä ei kannata jatkaa eikä mielestäni ole syytä olettaa, että yhteisön kuluttajat kaipaavat EU:n laatumerkkiä.

Totean lopuksi, että 62 kohdassa arvostellaan yksityisiä sertifiointijärjestelmiä, jotka ovat tuottaneet runsaasti tulosta Skotlannissa. Mielestäni on hyvä asia, että viljelijät pyrkivät laadunvarmistusjärjestelmien välityksellä vapaaehtoisesti tuottamaan lisäarvoa tuotannolleen, ja meidän olisi tuettava heitä lannistamisen sijaan.

Toivon, että mietintöä tarkistetaan huomenna toimitettavien äänestysten yhteydessä, ja jos niin käy, voimme tukea sitä huomenna hyväksyttävien tarkistuksien myötä.

Alyn Smith, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, myötäilen monia skottikollegani – joskaan ei ryhmäkollegani – George Lyonin esittämiä huomautuksia. Mietinnössä on paljon ihailtavia asioita mutta myös sellaisia seikkoja, joihin olisi syytä syventyä. Olemme tuoneet esiin muutamia näkökohtia, joista tarkastelen lähemmin vain kahta.

Katson kollegojeni tavoin, että kuluttajat haluavat tietää, mistä heidän ruokansa on peräisin. Olemme sitä mieltä, että tietojen antamisen on oltava pakollista ja että juuri tietojen antamista koskevalla tarkistuksella 4 korvataan varsin epämääräiset sanamuodot voimakkaammalla vaatimuksella siitä, että jos tuotantopaikan merkinnästä on mahdollista saada tietoa, merkinnän olisi oltava pakollinen, koska sitä kuluttajatkin haluavat.

Otan kollegani tavoin esille myös tarkistuksen 3, jossa poistetaan pyrkimys ottaa uudelleen käyttöön hedelmien ja vihannesten suoramyyntiä kuluttajille koskevat monimutkaiset ja toimimattomat säännöt. Hyväksyimme vasta vuosi sitten näiden sääntöjen kumoamisen ja, vaikka kuluttajat eivät ole juurikaan huomanneet eroa, tuottajat ovat huomanneet sen ja he huomaavat sen edelleen. Kaikenlaisilla pyrkimyksillä sääntöjen uudelleen käyttöön ottamiseksi lisätään olennaisilta osin jalostajille, myymäläketjuille ja supermarketille tarjoutuvia tilaisuuksia vaikeuttaa tuottajien toimintaa, ilman että kuluttajille aiheutuisi välitöntä hyötyä.

Mietinnössä on siis paljon hyvää. Olen samaa mieltä huomautuksista, joita jäsen Lyon esitti EU:n laatumerkistä. Kyse on mielestäni enemmänkin parlamentin kunnianhimosta kuin siitä, mitä kuluttajat haluavat. Jos ehdotus

ei saa vastakaikua kuluttajien parissa, asia on jätettävä sikseen ja tilalle on perustettava pakollinen alkuperämerkintäjärjestelmä, mitä kuluttajat haluavat.

Tarkistukset ovat rakentavia. Toivon, että ne menestyvät ja että kollegat tukevat niitä huomenna.

James Nicholson, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, saanen myös esittää kiitokseni esittelijälle erittäin hyvän mietinnön johdosta.

Mietinnössä on mielestäni paljon hyviä ajatuksia ja olen täysin samaa mieltä esittelijä Scottan kanssa siitä, miten tärkeää on, että yhteisön tuottajat tuottavat lisäarvoa ja maksimoivat tuotteisiinsa liittyvät mahdollisuudet. Yhteisön maatalouselintarviketeollisuuden mahdollisuuksia on aina pyrittävä hyödyntämään täysimääräisesti. Siten kohennamme viime kädessä kilpailukykyämme ja lujitamme taloutta maaseutualueilla.

Tältä osin olen tyytyväinen siihen, että jäsen Scotta tarkasteli suojattuja maantieteellisiä merkintöjä ja suojattuja alkuperänimityksiä koskevien järjestelmien tulevaisuutta. Nämä välineet ovat osoittautuneet suosituiksi niin kuluttajien kuin tuottajien keskuudessa. Olen kuitenkin esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että niiden hallintaa ja täytäntöönpanoa on yksinkertaistettava. Jos pidämme tärkeänä, että niitä arvostetaan muissa maissa, meidän on varmistettava, että kolmannet valtiot toteuttavat lisätoimia suojelun alalla.

Haluaisin, että entistä useammalle kotiseudullani tuotetulle tuotteelle haettaisiin suojattua maantieteellistä merkintää, ja toivon, että komissio ottaa huomioon jotkin ehdotuksista, joiden tavoitteena on yksinkertaistaa hakumenettelyä, jotta kotiseudullani Pohjois-Irlannista lähetettyjen hakemusten määrä kasvaisi.

On kuitenkin todettava, että mietintöön sisältyy seikkoja, joita en kannata. Vastustan EU:n laatumerkin käyttöönottoa. Kannatan kuitenkin alkuperämaata koskevia merkintöjä. Pidän nimittäin EU:n laatumerkkiä merkityksellisenä, ajan ja rahan hukkana, samoin kuin EU:n luomumerkkiä.

Toinen huolenaihe ovat mielestäni maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa hyväksytyt tarkistukset, joissa vaadittiin hedelmä- ja vihannesalaa koskevien kaupanormien uudelleen käyttöön ottamista ja joita jotkut parlamentin jäsenet pyrkivät kiihkeästi palauttamaan tarkasteltaviksi. Komissio purki nämä säännöt viime vuonna. Tuen tätä toimea täysimääräisesti, koska voimme nyt antaa markkinoiden asettaa omat norminsa. Tältä osin kehoitan kollegoja tukemaan oman ryhmäni ja muiden ryhmien esittämiä täysistuntotarkistuksia, jotka ovat hyvin selkeitä ja yksinkertaisia, ja poistamaan kyseiset tekijät.

Lorenzo Fontana, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen Ciolos, kiitän teitä juuri lausumistanne kannustavista sanoista ja jäsen Scottaa arkaluonteisesta työstä, jota hän on tehnyt tämän tärkeän mietinnön vuoksi.

Tämän mietinnön, josta äänestetään huomenna, tarkoituksena on ymmärtääkseni tuotannon ja kullekin Euroopan unionin alueelle ja jäsenvaltiolle tyypillisten tuotteiden suojaaminen ja niiden arvon lisääminen. Riittänee, kun kerron, että olen kotoisin Italiasta, valtiosta, jolle on määritelty 4 500 luonteenomaista tuotetta. Ne ovat kotimaamme tuottamia etuja, joita haluamme kaikin tavoin varjella.

Ymmärrämme hyvin, että edessä on vielä pitkä tie, mutta meidän on tehtävä selväksi, että viljelijöiden kannalta mielekäs kilpailu maailmanmarkkinoilla edellyttää yhteisön tuotannon laadukkuutta. Tämänhetkisen valitettavan kriisin levinneisyys huomioon ottaen voimme vain ilmaista kannatuksemme maataloustuotteita koskevan tiedon laadukkuutta, jäljitettävyyttä ja avoimuutta kohtaan.

On tärkeää tietää, miten kutakin tuotetta jalostetaan ja mistä tuote on peräisin. Se on tärkeää, koska on oikein, että kuluttajat tietävät, syövätkö he omenoita, jotka on tuotettu esimerkiksi kotiseudullani – Veronassa eli Veneton alueella – ja että EU:n sääntöjä on noudatettu koko tuotantoketjun varrella, vai syövätkö he sen sijaan Kiinassa tuotettuja omenoita. Kiinan tuotannosta tiedetään nimittäin vain se, että Kiinassa ei juuri koskaan noudateta yhteisön viljelijöiden huomioon ottamia asetuksia ja hyviä käytäntöjä.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän teitä saamastani tilaisuudesta käyttää puheenvuoro tästä hyvin tärkeästä asiasta.

Kuluttajat vaativat hyvästä syystä, että ruoka, jota he ostavat, on turvallista, jäljitettävissä ja tiukkojen normien mukaan tuotettua. Kannatan alkuperämaata koskevaa merkintäjärjestelmää, jolla edistetään tällaisia normeja, ja olen sitä mieltä, että suurin osa kuluttajista ja teollisuudenaloista hyväksyy tämän laajalti. On selvää, että myynnin edistäminen ja markkinointi ovat tällaisen politiikan onnistumisen tai epäonnistumisen

tunnusmerkkejä. On toteutettava voimakkaita toimia väärin merkittyjen tuotteiden mahdollisen väärentämisen torjumiseksi.

Vastustan monin parlamentin kollegojeni tavoin EU:n laatumerkkiä. Se olisi laajalti katsoen merkityksetön eikä siitä olisi apua kuluttajille. Alkuperämaata koskevat merkinnät ja jopa maantieteelliset merkinnät ovat tärkeitä, koska niillä edistetään paikallisuutta, paikallista perintöä ja paikallisten valmistustapojen suojelemista ja niillä suojataan alueita, jotka ovat riippuvaisia jonkin tietyn tuotteen tuottamisesta.

Olen kotoisin Pohjois-Irlannista, joka on maataloustuotteiden nettoviejä. Näin ollen pidän tärkeänä, että merkintäjärjestelmällä taataan tasapuoliset toimintaedellytykset. Kaikki, mikä vaikuttaa voimakkaasti tuotteiden vientiin oman kotimaani kaltaisista maista, vaikuttaa haitallisesti teollisuuteen. Kannatan muiden kollegojen tavoin saatavilla olevia laadunvarmistusjärjestelmiä ja kannustan niitä osana paikallista yleisindikaattoria.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, korkealaatuisten tuotteiden tuotanto on olennaisen tärkeää yhteisön viljelijöille. On selvää, että tuotteen laadun ja raaka-aineiden alkuperän välillä on yhteys. Katson näin ollen, että pakollinen laatumerkintä on tärkeä tilaisuus viljelijöillemme. Laatu on keskeinen asia koko elintarvikeketjulle ja erittäin tärkeä voimavara EU:n elintarviketuottajien kilpailukyvyille. Korkealaatuisten elintarvikkeiden tuotannolla on pitkät perinteet ja se on usein ainoa työllistymis- ja myyntimahdollisuus monilla maaseutualueilla, joilla on vähän tuotantovaihtoehtoja.

Näiden korkeiden laatustandardien takaamiseksi tarvitaan varmasti valvontaa ja objektiivisia perusteita. Kuluttajien taloudelliset näkökohdat vaikuttavat kuitenkin myös asiaan. Laatu maksaa ja viljelijät tarvitsevat kohtuullista tulotasoa. Kuluttajat voivat valita vapaasti houkuttelevan hintaisen tuotteen, vaikka he tällöin päättävätkin ostaa tuotteen, joka ei ole yhtä korkealaatuinen. Samalla on tehtävä selväksi, että kuluttajilla on oltava tällainen vapaus ja heidän on aidosti voitava tehdä päätöksensä objektiivisten ja avoimien perusteiden pohjalta.

Tältä osin on myös tarkasteltava kuluttajien yleistä tietoisuutta. Me tarvitsemme suojattuja maantieteellisiä merkintöjä ja alkuperänimityksiä. Me tarvitsemme säänneltyjen ja suojattujen nimityksien käyttöön ottamista vuoristoalueilta ja sellaisilta alueilta, joilla ei viljellä muuntogeenisiä kasveja, peräisin olevia tuotteita varten. Me tarvitsemme kuitenkin myös sellaisia merkintöjä kuin ”aito perinteinen tuote” ja ”luonnonmukainen maatalous”. Ne on säilytettävä, kävi miten kävi.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, yhteisössä on tänään alkanut laatua koskevan pohdinnan uusi vaihe. Tavoitteena ei ole ainoastaan tarjota takuita kuluttajille vaan ennen kaikkea kannustaa tuottajia kilpailukykyisempään toimintaan markkinoilla, jotka ovat paljon laajemmat ja paljon kilpailukykyisemmät.

Yrityksien kannalta on tärkeää, että niiden tuotteisiin liittyvät eriyttävät ja laatuun liittyvät näkökohdat tunnustetaan markkinoilla. Tältä ja siltä osin, mihin Scottin mietinnössä pyritään – ja kiitän häntä myös omalta osaltani – olemme edistyneet ensinnäkin takaamaan, että tuotantoprosessien alkuperästä, kokoonpanosta ja ominaispiirteistä annetaan enemmän tietoa.

Arvoisa komission jäsen, samalla on olennaisen tärkeää, että laatuotteiden suojeluun ja edistämiseen nimetyt organisaatiot voivat yhteisön lainsäädännön nojalla suunnitella tuotetarjontaa ja mukauttaa tuotantokapasiteettia markkinoiden vaatimuksien mukaisesti tasa-arvoisten ja syrjimättömien periaatteiden pohjalta.

Toivomme, että mietinnön hyväksymisen myötä laatu otetaan lopullisesti käyttöön maatalouselintarvikkeiden alaa koskevan yhteisön strategian keskeisenä tekijänä. Toivomme myös, että komissio tarkastelee perusteellisesti valiokuntamme ehdotuksia, jotta yksi yhteisön maatalouden tärkeimmistä vahvuuksista voidaan muuttaa arvokkaaksi kilpailueduksi.

John Stuart Agnew (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan toteamalla, että asiaan liittyy kannaltani taloudellista etua. Olen nimittäin munantuottaja.

Säädökset on pantava rehellisesti täytäntöön yhteisen normin saavuttamiseksi. Se on ehdottoman tärkeää. EU:n aikaansaama kriisi kohdistuu pian Yhdistyneen kuningaskunnan munateollisuuteen. Munien tuotanto häkkikanaloissa kielletään 1. tammikuuta 2012 alkaen. Kielto ei koske Romaniassa tai Bulgariassa tuotettuja munia, eikä kenties muissakaan valtioissa, koska niitä koskee liittymissopimuksien mukainen väliaikainen immuniteetti.

Edellyttäen, että munat on jalostettu, kyseiset valtiot saavat laillisesti viedä häkkikanaloissa tuotettuja munia kiellon jälkeen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

Yhdistyneen kuningaskunnan munantuottajat ovat sijoittaneet suuria summia vaihtoehtoisin järjestelmiin ja heidän odotetaan kilpailevan epäedullisessa asemassa tuotteita vastaan, jotka on tuotettu huomattavan paljon edullisemmin.

Vaadin ensinnäkin, että nämä maahantuodut tuotteet on merkittävä selvästi, ja toiseksi – mikä tärkeintä – että otetaan välittömästi käyttöön ”lisänumero nelonen” yhdyskuntajärjestelmiä (colony systems) käyttäen tuotettuja munia varten. Vasta silloin kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä jäsen Scottà, mielestäni on todella symbolista, että komission jäsenen Ciolosin ensimmäinen parlamentissa käyttämä puheenvuoro käsittelee juuri laatupolitiikkaa.

Noudatamme käsittääkseni samaa lähestymistapaa näihin laadukkaisiin tuotteisiin. Kyllä, niiden myötä tarjoutuu tilaisuuksia kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleville alueille. Kyllä, ne ovat keino, jolla lisätään jonkin alueen toimijoiden ja erityisesti viljelijöiden dynaamisuutta. Kyllä, ne ovat maatalousmalliimme liittyvä voimakas merkki yhteisön kuluttajille mutta myös koko maailman kuluttajille. Burgundinviinillä, parmankinkulla ja joillakin espanjalaisilla lihoilla on oma merkityksensä, joka ulottuu selvästi kunkin valtion ja jopa Euroopan rajojen yli.

Arvoisa komission jäsen, päätöslauselma, jonka epäilemättä hyväksymme huomenna, suo teille tilaisuuden toimia kunnianhimoisemmin tähän laatutuotteita ja eri merkkien avulla tunnistettavia tuotteita koskevaan politiikkaan nähden. Yhteisössä on noudatettava selkeämpää politiikkaa. Sen avulla on estettävä se, että suuret teolliset tai jälleenmyyntiä harjoittavat ryhmät nielaisevat tuottajat ja vievät niiltä kyseisten tuotteiden tuottaman lisäarvon aiheuttaman hyödyn.

Kiinnitin kuulemismenettelyn aikana huomionne siihen, että erityisesti alkuperänimityksistä vastaaville organisaatioille on annettava kokonaisvastuu tuotteiden hallinnasta. Tuotanto-oikeuksien hallinta on keskeinen osa laatutuotantoa koskevaa politiikkaa. Lisäksi lähes koko valiokuntamme äänesti tämänsuuntaisen tarkistuksen puolesta.

Haluaisin vastata Yhdistyneestä kuningaskunnasta kotoisin oleville kollegoille hedelmä- ja vihannesalaa koskevaan 19 kohtaan liittyen. Hyvät parlamentin jäsenet, meidän ei tosiaan pidä palata taaksepäin, mutta meidän ei pidä myöskään hyväksyä laaja-alaista tyhjötä, joka vallitsee hedelmä- ja vihannespolitiikan alalla ja jonka vuoksi jälleenmyyjät hallitsevat tällä hetkellä tilannetta yksinvaltaisesti. Meidän on yhdessä tulkittava tarkistusta siten, että saavutamme uuden keskitien.

Arvoisa komission jäsen, saatte meidät hyvin nopeasti vakuuttuneiksi siitä, että suhtaudutte innokkaasti tähän nimenomaiseen politiikan alaan, jonka ansiosta kuluttajat saavat erilaisen käsityksen maataloudesta. Pyydän, että esitätte meille hyvän asiakirjan. Tehkää se nopeasti, me luotamme teihin.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, maataloustuotannon laatu on avainkysymys koko elintarvikeketjulle ja olennainen etu Euroopan maataloustuottajien kilpailukyvyyn kannalta. Kaikkea tätä ilmennetään Scottàn mietinnössä; siinä painotetaan myös muita näkökohtia, jotka komission on otettava huomioon, kun politiikkaa pannaan täytäntöön.

EU:n laatumerkki, joka ilmentää tuottajiemme sitoutumista tuotantoa koskeviin vaatimuksiin unionissa, on varattava yksinomaan Euroopan unionissa tuotettuja maataloustuotteita varten.

Laatumerkillä on laajennettava suojattujen maantieteellisten merkintöjen suojelua sekä Maailman kauppajärjestössä että kahdenvälisissä sopimusneuvotteluissa. On myös laadittava integroitua tuotantojärjestelmää koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, jossa lisätään tämän kestävä tuotantomenetelmän näkyvyyttä ja yhdenmukaistetaan kussakin jäsenvaltiossa noudatettavia perusteita.

Lopuksi on otettava huomioon markkinointiketjussa syntyvät epätasapainotilat, alakohtaisiin markkinointinormeihin tukeutumisen merkitys ja tarve laatia parhaita käytäntöjä koskevia EU:n suuntaviivoja, jotka liittyvät maataloustuotannon laatuja järjestelmien toimintaan ja niiden vastavuoroiseen tunnustamiseen.

Viitataan erityisesti yksityisten sertifiointijärjestelmien valvontaan; kyseisiä järjestelmiä käytetään usein laaja-alaisiin jälleenmyyntipisteisiin pääsyn edellytyksenä.

Timo Soini (EFD). – (FI) Arvoisa puhemies, tärkeintä on huomata ydin tässä asiassa, nimittäin perheviljelmäpohjainen maatalous on paikallista, työllistävää, alueita vahvistavaa, inhimillistä ja se ottaa huomioon myös eläinsuojelunäkökulmat. Tätä kautta syntyvä yksilöllinen tuote ja tavaran laatu, se on se mikä menestyy Euroopassa ja maailmalla.

Mistä tuote on kotoisin, se on tärkeää. Paikalliset erikoisuudet ovat mittaamattoman arvokkaita. Alueella, josta tulen Suomessa, on maittavaa kutunjuustoa. Voin suositella sitä teille kaikille. Tällaisia erikoistuotteita on ympäri Eurooppaa. On pidettävä huolta, että nämä erikoistuotteet pääsevät markkinoille.

Kun meillä on täällä uusi komissaari, haluan hänelle sanoa, että maatalouden harjoittamisen on oltava mahdollista kaikkialla Euroopassa. Kun tämän muistamme, meillä on erinomainen tulevaisuus ja turvallisia puhtaita elintarvikkeita Euroopasta.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitän vielä kerran esittelijää erinomaisesta mietinnöstä. Yhteisön maatalous saa korkealaatuisten maataloustuotteiden myötä merkittävän sijaintiin liittyvän edun, minkä ansiosta se pystyy pitämään puoliaan kansainväliseen kilpailuun nähden. Niinpä korkealaatuiset maataloustuotteet ovat tärkeässä asemassa, kun maaseutualueita kehitetään Euroopan unionissa. Euroopan unionin maataloustuotteet täyttävät jo nyt korkeat laatuvaatimukset. Yhteisön normien tiedetään maailmanlaajuisesti olevan hyvin korkeita. Kaikki kuluttajat eivät valitettavasti ole tietoisia siitä. Euroopan unionin on tästä syystä parannettava laatupolitiikkaansa ja samalla tiedotuspolitiikkaansa. Siten kannustetaan tuottajia keskittymään enemmän laatuun ja elintarvikkeiden turvallisuuteen.

Kuluttajilla on oikeus nauttia maataloustuotteista EU:ssa huoletta ja puhtaalla omallatunnolla. Vapaaehtoiset "Valmistettu Euroopan unionissa" -merkinnät ja pakolliset alueelliset merkinnät ja alkuperämerkinnät eivät ole toisiaan poissulkevia.

Meidän on toisaalta noudatettava järkevää lähestymistapaa, kun on kyse maataloustuotteiden pakkauskoista ja geometrisesta muodosta. Euroopan unionin tehtävänä ei ole huolehtia kurkkujen käyryydestä. Sama koskee pizzojen kokoa. Tässä kohdin varoitan vakavasti liiallisesta sääntelystä. Mikäli pidämme alueellisia taloudellisia syklejä tärkeinä, on keskityttävä laatuun eikä käyryyden asteisiin. Jos teollisuus haluaa samanlaatuisia kurkkuja samanlaisissa ja samanpainoisissa purkeissa, se on teollisuuden ongelma, ei Euroopan unionin eikä Euroopan parlamentin. On siis keskityttävä laatuun eikä pakkausyksiköihin.

Luotan tältä osin Euroopan parlamentin sekä uuden maataloudesta vastaavan komission jäsenen Ciolosin terveeseen järkeen ja viisauteen.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Aloitan onnittelemalla esittelijää siitä, miten hän tarkasteli maataloustuotteiden laatua koskevaa asiaa.

Markkinoiden vaatimukset ovat moninaisia ja kasvavat koko ajan. Suurin osa näkökohdista liittyy Euroopan unionissa elintarvikkeiden hygieenisyyteen ja turvallisuuteen, terveyteen ja ravintoarvoihin sekä tiettyihin sosiaalisiin edellytyksiin.

Kuluttajat ovat myös entistä tietoisempia siitä, miten kestävä kehitys, ilmastonmuutos, elintarvikkeiden turvallisuus, biologinen monimuotoisuus, eläinten hyvinvointi ja vesipula vaikuttavat maatalouteen.

Yhteisön viljelijät voivat vastata näihin uusiin taloudellisiin haasteisiin ensisijaisesti laadulla. Euroopan unioni tarjoaa laadullisen edun, mikä perustuu voimassa olevan lainsäädännön takaamaan erittäin korkeaan turvallisuustasoon koko elintarvikeketjun varrella; tähän ovat myötävaikuttaneet viljelijöiden lisäksi myös tuottajat.

On kuitenkin olemassa seikkoja, joiden avulla laatua voidaan parantaa. Katson, että Euroopan unionin velvollisuutena on edistää hyvälaatuisia tuotteita ja toteuttaa toimia niiden suojaamiseksi maailmanlaajuisesti. Tässä yhteydessä olen sitä mieltä, että on valvottava tiukemmin kolmansista maista peräisin olevia luomutuotteita, millä taataan oikeudenmukainen kilpailu Euroopassa tuotettujen luomutuotteiden ja kolmansissa maissa tuotettujen luomutuotteiden välillä.

Spyros Danellis (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, maataloustuotteiden laatu on ensisijaisen tärkeää kuluttajille, koska laatu parantaa tuottajien kilpailukykyä ja vahvistaa koko tuotantoaluetta. Tästä syystä toteutetaan toimia, kuten merkitsemistä, maataloustuotteiden suojelemiseksi.

Tällä hetkellä tilanne on kuitenkin se, että yhteisön lainsäädännössä rajoitetaan tuotantopaikkaa koskevia pakollisia merkintöjä koskemaan vain tiettyjä tuotteita. Näin niille taataan erityiskohtelu samalla kun

ulkopuolelle suljetaan maataloustuotteita, joilla on korkea ravintoarvo ja joita kuluttajat pitävät ensiarvoisen tärkeinä. Kehotamme näin ollen parlamenttia omaksumaan yhdenmukaisemman ja johdonmukaisemman kannan, jotta voidaan puolustaa kuluttajien etuja edistämällä tuotantopaikkaa koskevaa pakollista merkintää kaikkien maataloustuotteiden kohdalla. Tämä koskee myös jalostettuja tuotteita, jotka sisältävät vain yhtä ainesosaa, kuten maito.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Maataloustuotteiden laatupolitiikka saattaa tarjota ratkaisun monille viljelijöille. Se, että keskitytään määrän sijasta laatuun, voi aiheuttaa pitkäaikaista hyötyä monille kotitalouksille. Tästä syystä Euroopan unioni tarvitsee johdonmukaista politiikkaa tällä alalla, samalla kun yhteisön viljelijöille tarjotaan tilaisuutta toimia kilpailukykyisinä maailmanmarkkinoilla. Tätä taustaa vasten Scottin mietintö on myönteinen asia, samoin kuin komission jäsenen Ciolosin ilmoittama paketti.

Tarvitsemme kuitenkin vielä jotakin muuta saavuttaaksemme laatua koskevat tavoitteet: tarvitsemme nimittäin tulevaisuudessa vahvaa yhteistä maatalouspolitiikkaa ja yhdenmukaista talousarviota. Maataloustuotteiden laatupolitiikka ja yhteisön maataloutta koskevan talousarvion supistaminen ovat ajatuksia, jotka eivät sovi yhteen.

Viljelijöiden käyttöön on myös asetettava riittävästi välineitä, jotta he voivat kehittää omaa laatupolitiikkaansa, ja, viimeisimpänä muttei vähäisimpänä, sekä Länsi- että Itä-Euroopan viljelijöille on taattava yhtäläiset toimintamahdollisuudet.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kun keskustelemme laatumerkeistä ja elintarvikkeiden alkuperän pakollisesta merkitsemisestä, ei pidä unohtaa, että poliittisten päätöksiemme on oltava täytäntöönpanokelpoisia käytännössä. En ymmärrä, miten tarkistukset 4 ja 5 voidaan käytännössä panna täytäntöön, minkä vuoksi äänestän niitä vastaan.

Laatumerkkien pitäisi periaatteessa olla hyödyllisiä, jos ne ovat vapaaehtoisia. Niiden myötä tuottajat ja tuotteiden jalostajat saavat tilaisuuden menestyä pienimuotoisilla markkinoilla. On kuitenkin otettava huomioon, että koska muutamat myymäläketjut hallitsevat markkinoita, monien vapaaehtoisten yksityisten merkkien tulkitaan olevan käytännössä lähes normeja. Näin viedään tuottajilta ja jalostajilta yrittäjän vapaus ja kavennetaan kuluttajien valinnanmahdollisuuksia.

Vastaava tilanne vallitsee maataloustuotteiden, kuten maidon, alkuperäpaikan pakolliseen merkintään nähden. Tämän edellytyksen täytäntöön paneminen maataloudessa ja jalostusteollisuudessa on teknisesti tuskin mahdollista. Meidän on pidettävä huoli siitä, että hyvät aikomukset eivät muutu liialliseksi byrokratiaksi.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiinnittää huomion Scottin mietinnön 9 kohdan asianmukaisuuteen; siinä korostetaan, että WTO:n neuvotteluissa komission on pyrittävä varmistamaan muita kuin kauppiaan liittyviä asioita koskeva sopimus, jolla varmistetaan, että tuodut maataloustuotteet täyttävät elintarviketurvallisuuden, eläinten hyvinvoinnin ja ympäristönsuojelun aloilla samat vaatimukset, jotka EU:ssa tuotettujen maataloustuotteiden on täytettävä.

Ongelmana on, että Euroopan parlamentti on nyt noin 150 kertaa todennut, että maahantuojiin on sovellettava samoja vaatimuksia kuin Euroopan unionin tuottajiin. Tähän ei ole reagoitu mitenkään, ja tilanne on edelleen se, että tuottajien, viljelijöiden ja valmistajien on noudatettava korkeita ja hinnakkaita normeja, samalla kun maahantuojat eivät täytä niitä. Tämä johtaa epäoikeudenmukaiseen kilpailuun. Asiointilan on muututtava, mitä mietinnössä aivan oikein korostettiin.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden valvonta on utopistinen fantasia. Sama koskee nähtävästi painostamista valvontatoimien toteuttamiseen ja niistä aiheutuvia seurauksia. Melkoinen soppa! Viranomaisten olisi varoitettava terveysriskeistä, mutta heidän ei ole pakko tehdä niin. Se, mitä tällaisesta seuraa, kävi ilmi hiljattain listeriaa sisältänyttä juustoa koskevan skandaalin yhteydessä. Elintarviketarkastajat joutuvat usein tekemisiin riittämättömien merkintöjen kanssa, eikä tämä koske ainoastaan tarkastajia, vaan kuluttajilla on sama ongelma. He ovat hukkaa merkintäviidakkoon. Pakkauksessa saattaa esimerkiksi lukea ”viljelijä”, vaikka tuote on teollisesti jalostettu, tai ”itävaltalaisista alkuperää”, vaikka ainesosat olisivatkin peräisin mikä mistäkin.

Laatutietoiset kuluttajat ovat valmiit maksamaan enemmän korkealaatuisista elintarvikkeista. Kysymys kuuluu, kuinka kauan näin on, mikäli alalla toimii myös epäluotettavia kaupustelijoita. Koko järjestelmässä on jotakin pielessä, jos valvontatoimet kohdistetaan pientiloihin eikä huomiota kiinnitetä suurten ekotilojen toimintaan.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, totesitte tänään, että alkuperänimityksellä varustetut tuotteet ovat teollisuuden kannalta johtoasemassa. Siinä olette oikeassa. Tämä pätee erityisesti vaikeissa oloissa, esimerkiksi vuoristoalueilla, tuotettuihin tuotteisiin, jotka edellyttävät suurempaa liikkumavaraa. Nimitys ”vuoristoalueiden tuote” on näin ollen erityisen tärkeä.

Haluaisin tarkastella kahta asiaa. Olen sitä mieltä, että meidän olisi näihin tuotteisiin liittyvissä asioissa annettava viljelijöille tilaisuus perustaa ammattien välisiä komiteoita ja tukiyhdistyksiä, joissa voidaan myös tehdä markkinoita koskevia päätöksiä. Se ei olisi kilpailulainsäädännön vastaista, ja vaikka olisikin, kyse olisi joka tapauksessa paljon pienemmästä rikkeestä kuin viime vuosina havaittu kauppaketjuihin kuuluvien liikkeiden keskittyminen.

Todettakoon laatunormeista – joista on jo puhuttu paljon – että olen tietoinen lehdistössä käydystä keskustelusta ja käyriä kurkkuja koskevista puheista. Tuottajat kuitenkin haluavat ja tarvitsevat näitä sääntöjä. Se on otettava huomioon keskustelussa ja huomiossa äänestyksessä.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Sertifiointijärjestelmien avulla olisi mahdollista lisätä viljelijöiden työn arvoa, parantaa heidän tulotasoaan ja edistää laatua sekä elintarvikkeiden turvallisuutta. Koska nykyiset sertifiointimenettelyt ovat monimutkaisia, aikaa vieviä ja ennen kaikkea kallishintaisia, niiden tulokset ovat olleet kielteisiä erityisesti pienien ja keskisuurien tilojen kannalta. Tuotantokustannuksien kasvaminen ja tulojen jakautuminen arvoketjussa ovat tuottajien kannalta entistä epäsuotuisampia, kun ketjuun liittyy uusia kaupan alan toimijoita.

Tämä huomioon ottaen, ja jotta kuluttajille annetaan tehokkaat avoimuutta, laatua ja turvallisuutta koskevat takeet, julkisten elimien on vastattava sertifiointista, eikä siitä pidä aiheutua tuottajille korkeampia kustannuksia.

On kuitenkin korostettava ennen kaikkea, että mikäli halutaan harjoittaa hyvää politiikkaa, tarvitaan toisenlaista maatalouspolitiikkaa: yhteisen maatalouspolitiikan perusteellista uudistusta, jossa tuetaan paikallista tuotantoa, oikeutta tuottaa ja oikeutta elintarvikeomavaraisuuteen. Näin suojellaan viljelijöitä ja kuluttajia maailmankauppaa koskevan sääntelyn purkamiselta ja markkinoiden hallitsemattomalta vapauttamiselta, minkä vuoksi heidät pakotetaan toimimaan joko kahdenvälisten sopimuksien tai Maailman kauppajärjestön kehityksessä.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Euroopan unionin maataloustuotteet ovat kansainvälisillä markkinoilla tunnettuja ja arvostettuja niiden korkean laadun vuoksi. Yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudennäkymiin liittyen olen vakuuttunut siitä, että tuotteiden laadukkuuden on oltava jatkossakin keskeinen tavoite. Korkealaatuiset maataloustuotteet ovat muutakin kuin käyntikorttimme maailmanlaajuisessa yhteydessä; ne ovat myös hyvin tärkeä osa EU:n alueen taloudellista ja sosiaalista elämää. Laatusääntöjä olisi kehitettävä siten, että selvennetään tuotteille myönnettäviä sertifikaatteja ja merkintöjä, jotta kaikki Euroopan unionin kuluttajat voivat ymmärtää niitä. Laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon suojaaminen edellyttää, että vahvistamme selvät säännöt sellaisten tuotteiden merkitsemiseksi, jotka saattavat sisältää geenimuunneltuja organismeja. Tästä ongelmasta on tullut erityisen merkityksellinen, kun komissio päätti sallia geenimuunneltujen perunoiden käytön eläinten rehuna. EU:n tuleva elintarvikkeiden laatusääntö ja kaikkien kansalaisten terveys ovat uhattuina, jollemme vahvista tällaisten tuotteiden merkintöjä ja sertifikaatteja koskevia normeja.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, yhteisen maatalouspolitiikan välineiden ansiosta korkealaatuisten maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuotanto on Euroopan unionin maatalousmarkkinoiden ominaispiirre. Korkeat normit, elintarvikkeiden laadun asianmukaisuus ja riittävä tarjonta ovat tekijöitä, jotka liittyvät keskeisessä asemassa olevaan elintarvikkeiden turvallisuuteen.

On tärkeää, että kuluttajat saavat tietoa tuotteiden laadukkuudesta. Tiedämme, että kaikkien markkinoille hyväksytyjen tuotteiden on täytettävä vähimmäisnormit. Vähimmäisnormit ylittävästä erityislaadusta on ilmoitettava yksityiskohtaisen tarkasti, jotta parannetaan tuotteen kilpailukykyä kiinnittämällä huomiota sen lisäominaisuuksiin, mistä kuluttajien on maksettava.

Elintarviketuotteissa on ilmoitettava myös alkuperäpaikasta ja raaka-aineen jalostamisesta. Kuluttajien on saatava tietää, mitä he ostavat ja mistä he maksavat. Tällaisen tiedon puute heikentää yhteisössä tuotettujen ja jalostettujen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kilpailukykyä verrattuna yhteisöön tuotettuihin tuotteisiin, jotka on tuotettu ottamatta huomioon eläinten hyvinvointia, ympäristövaatimuksia tai työntekejiä koskevia sosiaalisia normeja.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Scottin onnistunut mietintö on suuressa määrin kuluttajien suojeluun liittyvien etujen mukainen. Maataloustuotteiden suojelun on todellakin oltava keskeisessä asemassa, myös terveyden kannalta. Haluaisin huomauttaa, että on olennaisen tärkeää parantaa elintarvikkeiden alkuperänimityksiä. Kaikkien EU:n maataloustuotteiden sisältämien raaka-aineiden alkuperä on merkittävä selvästi. Kuluttajia ei pidä harhauttaa petollisilla merkinnöillä. Mainittakoon esimerkiksi Kiina. Itävaltaan tuodaan siemeniä ja siellä myydään niin sanottua puristettua siemenöljyä. Mikä vielä pahempaa, lihotettuja eläimiä kuljetetaan ympäri Eurooppaa paheksuttavissa oloissa, jotta voidaan esimerkiksi tuottaa mukamas tirolilaista pekonia. Tästä syystä on keskityttävä alueelliseen tuotantoon ja meidän on kuluttajien ja viljelijöiden etujen nimissä tuettava paikallisia viljelijöitä ja pienteurastamoita.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, onnittelen jäsen Scottia tästä mietinnöstä, josta käy selvästi ilmi, että Euroopan parlamentti haluaa päättäväisesti osallistua YMP:n tulevaisuutta koskevaan tulevaan keskusteluun. Pidän myönteisenä ehdotusta sellaisen merkin luomisesta, joka osoittaa selvästi, että jokin tietty tuote on tuotettu ja sitä on jalostettu yksinomaan yhteisössä. Siten ilmaistaan jälleen kerran tukea ja annetaan alkuperäinen takuu tuotteidemme korkealle laadulle.

Olen sitä mieltä, että on otettava käyttöön suojattuja alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskeva järjestelmä. Siten voimme säilyttää alueiden toisistaan eroavat ominaispiirteet ja luonteen sekä saada ihmiset tuntemaan, että heidän tuottamansa tuotteet ovat tunnistettavissa ja arvostettuja markkinoilla. Tästä syystä on ylläpidettävä ”aito perinteinen tuote” -merkintää ja sitä on pidettävä hyvänä esimerkkinä moninaisuudessaan yhtenäisestä yhteisöstämme. Ei ole mitään väärää siinä, että tiedämme syövämme kreikkalaista fetaa, bulgariaalaista suolavedessä säilöttyä valkoista juustoa tai italialaista mozzarellaa. Elintarvikkeiden laadun ja turvallisuuden takaaminen on yksi tärkeimmistä haasteista, joihin on vastattava tulevaisuudessa. Meidän on säilytettävä tuotteidemme laadukkuus ja niiden kilpailukyky sekä taattava tuottajien ja viljelijöiden asianmukainen tulotaso ja toimeentulo.

Kiitän teitä huomiostanne.

Dacian Cioloș, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, en aio käydä läpi kaikkia esille otettuja asioita – erityisesti, koska huomenna toimitetaan äänestys asiasta – mutta haluaisin kuitenkin korostaa joitakin puheenvuorossa toistettuja seikkoja.

Ymmärrän täysin joidenkin parlamentin jäsenien huolenaiheet, jotka liittyvät eri maantieteellisten merkintöjen yhdistämiseen. Voin vakuuttaa teille, että aikomukseni ei ole tuhota toimivaa järjestelmää, jota kuluttajat pitävät hyvänä. Laadunsuojelujärjestelmästä on vain tehtävä selvempi ja johdonmukaisempi, erityisesti kun otetaan huomioon, että pyrimme kansainvälisissä neuvotteluissa edistämään näiden järjestelmien tunnustamista.

Näin ollen on tärkeää, että järjestelmät ovat selkeitä ja että kumppaneidemme on helppo ymmärtää niitä, jotta ne voidaan tunnustaa. Aikomuksenani ei ole yhdistää järjestelmiä vain pelkän yhdistämisen ilosta. Lopputuloksena on oltava järjestelmä, jonka avulla voimme yksinkertaistaa tilannetta puuttumatta asioihin, jotka ovat jo nyt kuluttajien helposti tunnistettavissa.

Todettakoon yhteisön laatumerkistä, että parlamentissa on myös keskusteltava ja päätettävä siitä, mitkä tavoitteet haluamme saavuttaa. Onko tavoitteena vain ilmentää niiden perusnormien noudattamista, jotka kaikki yhteisön viljelijät ja tuodut tuotteet täyttävät? Haluan nimittäin huomauttaa, että kaikkien tuotujen maatalouselintarvikkeiden on täytettävä elintarvikkeiden hygieniä ja turvallisuutta koskevat vähimmäisnormit, jotka omat tuotteemme täyttävät.

Tästä syystä on pohdittava, mikä on paras tapa eriyttää tuotteemme onnistuneesti muista tuotteista. Tarvitsemme Euroopan unionin merkkiä vai olisiko sen sijaan ilmoitettava alkuperäpaikat ja tuotantopaikat? On tunnistettava paras järjestelmä, mitä meidän on joka tapauksessa tarkasteltava.

Voitte olla varmoja siitä, että tavoitteenani on varmistaa, että kumppanimme tunnustavat kansainvälisiä maantieteellisiä merkintöjä koskevan järjestelmän. Pyrimme varmistamaan tämän Kansainvälisen työjärjestön johdolla käydyissä neuvotteluissa, mutta myös silloin, kun saamme siihen tilaisuuden kahdenvälisiä sopimuksia koskeissa neuvotteluissa.

Aiomme näin ollen jatkaa tämän lähestymistavan noudattamista; haluan toimikaudellani lisäksi lujittaa politiikkaa, joka koskee näistä laatuemerkeistä tiedottamista ja niiden edistämistä kansainvälisesti, koska laatu on etu ja se voi sellaisenaan korostaa yhteisön asemaa maailmanlaajuisesti.

Todettakoon varatuista ilmaisuista, kuten ”vuoristoalue” ja ”saaristoalue”, että tarkastelemme mahdollisuutta ottaa tällaiset järjestelmät käyttöön. Tässäkin yhteydessä on päätettävä, miten asiassa edetään, jotta varmistetaan, ettei niistä aiheudu lisäkustannuksia viljelijöille, jotka haluavat ottaa ne käyttöön.

Huomautan vielä toimialakohtaisista järjestöistä ja niiden tehtävästä suojattujen alkuperänimityksien suojelussa, että tarkoituksenamme on erityisesti maitoalalla – koska suurin osa suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä liittyy kyseiseen alaan – tutkia, miten kiintiöiden lakkauttaminen vaikuttaa näiden laadunsuojelujärjestelmien sujuvaan toimimiseen. Toivon, että mietinnön perusteella selviää, mitä toimia on toteutettava tarvittaessa.

Giancarlo Scottà, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet; kiitän teitä, arvoisa komission jäsen Ciolos. Aloitan puhumalla hyvin lyhyesti maaperästä.

Korjaamme satoa maaperästä, jota on suojeltava tulevaisuutta varten ja niitä varten, joiden on vuorostaan toimittava samoin. Siirryn tämän yksinkertaisen ajatuksen myötä maaperää työstäviin tuottajiin, joille myös niiden on annettava tunnustusta, jotka nauttivat myöhemmässä vaiheessa supermarketista tai jostakin muusta myymälästä löytämästään kaupallisesta tuotteesta. Tästä syystä on oikein, että kunnioitamme ensi kädessä maaperää, joka tuottaa sadon, sitten jalostajia, jos keitä, mutta ennen kaikkea kuluttajia.

Haluaisin tehdä kuluttajia hyödyttävän ehdotuksen, joskaan en tiedä, suhtaudutaanko siihen myönteisesti vaiko ei: miksi emme kysyisi kuluttajilta, mitä he haluavat tietää? Tällä tavoin saamme tietää, millaisia merkintöjä kuluttajat voivat lukea ja ymmärtää, jolloin niitä voidaan kenties yksinkertaistaa tällä hetkellä käytössä oleviin monimutkaisiin merkintöihin verrattuna. Mikseivät kuluttajat saisi tietää, että he voivat valita yhteisössä tuotetun ja Brasiliassa tuotetun maitolitrin välillä? Tällöin he saisivat itse päättää, onko brasilialainen maitolitra Euroopan unionissa tuotettua maitolitrat parempi vaihtoehto.

Oli miten oli, katson ja toivon, että mietinnöstä on apua komission jäsenelle Ciolosille, siten, että siinä annetaan lisätietoja sen ajatusketjun kehittämiseksi, johon viittasin aiemmin: maaperä, tuottajat, jalostajat, jos ketkä, kuluttajat, turvallisuus ja ennen kaikkea turvallisuuteen liittyvä laatu. Olemme kaikki puhuneet laadusta ja katson, että kannatamme kaikki tuotannon laadun kohentamista entisestään, mikäli voimme sen ansiosta syödä hyvin ja terveellisesti.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Paolo Bartolozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on vastannut arvovaltaisesti ja yksimielisesti maataloustuotteiden laatupolitiikkaa koskevaan kysymykseen täydentäen siten voimassa olevaa lainsäädäntöä. Yhteisön maataloustuottajien tuotantoalueeseen sidoksissa olevan tuotannon laatu on vihdoinkin tunnustettu yhteisön lainsäädännössä. Näin taataan heidän suojaamisensa markkinoiden maailmanlaajuistumiselta ja sen varmistaminen, että ”tiedostava” kuluttaja voi hylätä tuotteen, jossa ei ole pakollista maantieteellistä alkuperämerkintää, jota ei ole selvästi sertifioitu ja joka ei ole markkinointia koskevien ja väärentämisen vastaisten sääntöjen mukainen. Kuluttajat voivat tehdä ostopäätöksensä täysin tietoisina säännöistä, jotka liittyvät heidän haluamaansa tuotteeseen. Euroopan parlamentti jatkaa sekä viljelijöiden että kuluttajien suojelemista. Kuluttajien terveys riippuu viljelijöiden tuottamien tuotteiden laadusta. Esittämässäni tarkistuksessa, joka koskee tuotteiden ominaispiirteiden suojaamista ja jonka maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on hyväksynyt, tunnustetaan, että alueet ovat keskeisessä asemassa erityisesti perinteisten tuotteiden ja luomutuotteiden tuottajien tuottajakumppaneina. Tarkistuksessa kehoitetaan alueita myös osallistumaan maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden, perinteisten tuotteiden ja luomutuotteiden tunnustamiseen ja edistämiseen. Olen tyytyväinen havaitessani näiden merkintöjen tunnustamisen.

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, maataloustuotteiden laatua koskeva kysymys on perustavan tärkeä, kun tarkoituksena on tiedottaa ostajille ja kuluttajille tuotteiden ominaispiirteistä ja kun pyritään edelleen takaamaan, että Euroopan unionista peräisin olevat tuotteet ovat korkealaatuisia ja ne on tuotettu unionissa sijaitsevilla perinteisillä alueilla. Maataloustuotteiden laatupolitiikkaa on kehitetty vuosien aikana pirstaleisesti ja toinen toistaan seuranneiden alakohtaisten välineiden avulla. Markkinoiden maailmanlaajuistuminen ja yhteisöä kohdannut taloudellinen ja rahoitusalan kriisi eivät ole säästäneet maatalousalaa. Selvitäksemme tilanteesta meidän on keskityttävä tuotantomme laatuun ja turvallisuuteen. Jatkuvan laadun tavoittelun on oltava olennainen osa strategiaa, jota EU:n

maatalouselintarvikeala noudattaa maailmanmarkkinoilla. Katson lisäksi, että on kiinnitettävä vakavasti huomiota komission ehdotukseen yhteisön laatumerkin käyttöön ottamisesta yhteisöstä peräisin oleville tuotteille, joita on jalostettu yksinomaan yhteisössä. Merkin myötä annettaisiin nimittäin virallinen tunnustus yhteisön viljelijöiden toimille, joita he ovat toteuttaneet ylläpitääkseen korkeita tuotantonormeja. Todettakoon lopuksi, että on todella hyvä ajatus yksinkertaistaa lainsäädäntöä, jotta vähennetään yrityksiin kohdistuvaa byrokraattista räsistystä, samalla kun taataan yhteisön tuottajien saavuttamien laatunormien ylläpitäminen.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Maataloustuotteiden laatupolitiikka ei ole muuttumatonta politiikkaa, joka ei liity mitenkään muihin maatalouspolitiikkoihin. Yhteisen maatalouspolitiikan uudistukseen olisi päinvastoin sisällytettävä sellaiset politiikat, jotka koskevat mukautumista ilmastonmuutokseen, biologisen monimuotoisuuden suojelemista, energia- tai vesivarojen turvaamista, eläimien asianmukaisten elinolojen varmistamista ja yhteisön kalastusala. Tuotteiden laatupolitiikan avulla voidaan parantaa yhteisön viljelijöiden kilpailukykyä ja ylläpitää taloudellista hyötyä maaseutualueilla kriisiaikoina juuri siten, että panostetaan maataloustuotteiden laatuun ja korkealaatuisiin elintarvikkeisiin. EU:sta peräisin olevien tuotteiden ostamisen on edelleen poikkeuksetta tarkoittava sitä, että ostetut tuotteet ovat korkealaatuisia ja että ne on tuotettu yhteisön eri alueellisten perinteiden mukaisesti noudattaen samalla elintarvikkeiden turvallisuutta koskevia korkeimpia tuotantonormeja. Kannatan komission ehdotusta yhteisön laatumerkin käyttöön ottamisesta tuotteille, jotka ovat peräisin yhteisöstä ja joita on jalostettu yksinomaan yhteisössä. Kuluttajat sekoittavat elintarvikkeen jalostuspaikan osoittavan merkinnän maataloustuotteen alkuperäpaikkaan. On syytä korostaa, että tuotantoprosessi voi itsessään vaikuttaa huomattavan kielteisesti jonkin tuotteen laatuun ja ominaisuuksiin. Pidän myös maantieteellisten merkintöjen ja perinteisten tuotteiden rekisteröimistä koskevien järjestelmien säilyttämistä myönteisenä, koska kyseiset merkinnät ovat tärkeitä yhteisön maataloudelle taloudelliselta mutta myös ympäristölliseltä ja sosiaaliselta kannalta.

19. G20-maiden työvoima- ja työllisyysministerien kokous (Washingtonissa 20.–21. huhtikuuta) (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma G20-maiden työvoima- ja työllisyysministerien kokouksesta (Washingtonissa 20.–21. huhtikuuta).

László Andor, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ILO:n ja OECD:n viimeisimpien ennusteiden mukaan teollisuusmaiden työttömyysaste kasvaa edelleen ja saavuttaa huippunsa vasta vuonna 2011.

Kehitysmaissa ja nopeasti kehittyvissä maissa yli 200 miljoonaa työntekijää on vaarassa vajota äärimmäiseen köyhyteen. Tämä johtaisi siihen, että koko maailmassa olisi lähes 1,5 miljardia työssäkäyvää köyhää. Nämä luvut puhuvat puolestaan. Nykyinen kriisi on todella korostanut yhä enemmän yhteenliitetyn globaalin taloutemme pahimpia heikkouksia. Nyt vallitsee selvä yksimielisyys siitä, että globaalien ongelmien ratkaisemiseksi tarvitaan globaaleja toimia.

Viime vuonna Pittsburghissa G20-maiden johtajat lupasivat varmistaa, että kasvun palatessa palaavat myös työpaikat. G20-maiden johtajat sopivatkin muodostavansa työllisyyteen perustuvan kehityksen tulevan talouskasvun turvaamiseksi.

Tämä kaikki on hyvin tervetullutta. Komissio antaa täyden tukensa kaikille toimenpidekehityksille, joissa asetetaan laadukkaita työpaikat elvytyksen ensisijaiseksi tavoitteeksi ja autetaan ihmisiä takaisin työelämään koko maailmassa. Tämä lähestymistapa heijastaa sitä päivän selvää tosiseikkaa, että työllisyys on ratkaisevassa asemassa nykyisessä globaalissa talouskriisissä ja että elpyminen, joka ei synnytä uusia työpaikkoja, ei ole mahdollinen vaihtoehto.

Pittsburghissa johtajat kehottivat Yhdysvaltojen työvoimaministeriä kutsumaan koolle G20-maiden työvoima- ja työllisyysministerien kokouksen. Heidän tehtävänä on arvioida maailmanlaajuisia työllisyystilannetta ja keskustella kriisin poliittisten vastatoimien vaikutuksesta sekä mahdollisten lisätoimien tarpeesta. Lisäksi ministerien on määrä pohtia työllisyyttä ja osaamista kehittäviä keskipitkän aikavälin toimia, sosiaaliturvaohjelmia ja parhaita käytäntöjä, joiden avulla työntekijät voivat hyötyä tieteen ja teknologian edistyksestä. Tämä kokous, jollaista ei aiemmin ole järjestetty, pidetään Washington DC:ssä 20. ja 21. huhtikuuta. Myös komissio ja puheenjohtajavaltio Espanja osallistuvat kokoukseen.

Komissio valmistelee tiiviissä yhteistyössä ILO:n kanssa tätä kokousta, joka tarjoaa meille tilaisuuden edistää Euroopan unionin puolesta kunnollisia työpaikkoja koko maailmassa. ILO:n kansainvälisesti tunnustettujen perustynormien soveltaminen sekä pyrkimykset saada aikaan perussosiaaliturva ovat tässä yhteydessä

erittäin tärkeitä. Lisäksi G20-maiden toimeksiantoon sisältyy ILO:n ja muiden kansainvälisten organisaatioiden kehittämä keskipitkän aikavälin maailmanlaajuinen koulutusstrategia.

Komissio antaa merkittävän panoksen näihin ponnistuksiin "Uudet taidot uusia työpaikkoja varten" -aloitteella. Tämä on osa Eurooppa 2020 -strategian "Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma" -lippulaiva-aloitetta. Keskeisenä haasteena on kehittää strategia, jolla edistetään koko maailman työntekijöiden uudelleen koulusta ja heidän taitojensa kehittämistä sekä helpotetaan työntekijöiden siirtymistä työpaikasta toiseen samoin kuin nuorten siirtymistä koulutuksesta työelämään.

Työmarkkinaosapuolien osallistuminen voi tuoda valtavasti lisäarvoa. Me kaikki tiedämme, kuinka tehokasta Euroopan työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu voi olla parannettaessa työllisyysalan eri toimien suunnittelua. Komissio on valmis jakamaan tämän kokemuksen Euroopan unionin kansainvälisten kumppanien kanssa. Komissio pitää parlamentin ajan tasalla Washingtonin kokouksessa saavutetusta edistyksestä.

G20-maiden työvoimaministerien kokous tarjoaa meille mahdollisuuden kehittää uusia toimenpiteitä, joilla muotoillaan kriisin jälkeistä poliittista kehystä. Näillä uusilla toimenpiteillä ja toimintalinjoilla voidaan edistää tasapainoista ulospääsyä kriisistä asettamalla työpaikat elpymisen keskeiseksi tavoitteeksi sekä selviytyä kriisistä jättämästä perinnöstä. Tavoitteena on antaa tarpeellinen panos ja näyttää suuntaa Kanadassa ja Koreassa myöhemmin tänä vuonna pidettävälle G20-maiden johtajien huippukokouksille.

Elisabeth Morin-Chartier, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, nykyisen talous- ja rahoituskriisin taustaa vasten tarkasteltuna meidän on pääteltävä tästä G20-huippukokouksesta, että ensimmäinen tavoite, joka meidän on saavutettava, on työntekijöiden työllistettävyyden parantaminen.

Tämä on välttämätöntä, koska sosiaalinen integroituminen ei onnistu ilman työpaikan kautta tapahtuvaa integroitumista. Näin ollen nyt, kun valmistaudumme tähän G20-kokoukseen, ainoana yhteisenä mottonamme ja tavoitteenamme voi olla työttömyyden torjuminen.

Kuten juuri sanoitte, arvoisa komission jäsen, työttömyys on lisääntynyt huomattavasti Euroopan unionissa ja koko maailmassa, mutta on aivan selvää, että eriarvoisuus kasvaa, ja se kasvaa erityisen jyrkästi nuorten, vuokratyöntekijöiden, maahanmuuttajien ja naisten keskuudessa.

Nuorten työttömyysaste on nyt 21,4 prosenttia, ja kun se kaksi vuotta sitten oli 14,7 prosenttia – mikä jo sinänsä oli varsin korkea – voidaan todeta, että työttömyysasteen kasvuvauhti on hyvin huolestuttava.

Tästä syystä meidän on luotava yhdessä, Euroopan unionissa ja maailmanlaajuisesti – sillä vastatoimien on oltava maailmanlaajuisia –, lähentymis- ja integroitustrategioita, joissa tunnustetaan selväsanaisesti, että dynaamiset sosiaali- ja koheesiotimet ovat yhteiskuntamme kehityksen perusta.

Muistutan teitä myös Maailman kauppajärjestön kansainvälisestä työllisyys sopimuksesta, joka tarjoaa meille asianmukaisia strategisia vaihtoehtoja, joiden avulla voimme päästä kriisistä.

Mikä on meidän kantamme Euroopan komission ehdotukseen perustaa vuoden 2010 jälkeistä aikaa koskevan uuden strategian kehys sosiaaliseen markkinatalouteen, integraatioon ja avoimuuteen?

Toivon, että Euroopan unionin työvoima- ja työllisyysministerit eivät unohda tässä huippukokouksessa, että he ovat vastuuvollisia työttömyyden kasvusta kaikille niille miljoonille kansalaisille, jotka yksi toisensa jälkeen ovat menettäneet työpaikkansa viime kuukausina.

Arvoisa komission jäsen Andor, tästä syystä Euroopan unionin edellyttää teidän toimivan niin, että voimme rauhoittaa kansalaisiamme ja saada heidät takaisin työelämään.

Alejandro Cercas, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin olen hyvin iloinen, että meillä on mahdollisuus keskustella tästä asiasta tänä iltapäivänä valmistellessamme huippukokousta, johon te kaikki osallistutte Washingtonissa 20. ja 21. huhtikuuta.

Tämänpäiväinen kokous on paljolti työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puheenjohtajan Pervenche Berèsin ansiota. Hän ei ylivoimaisen esteen vuoksi voi olla läsnä täällä tänään.

Aion puhua sekä itseni että hänen puolesta. Puhun hänen äidinkielellään, ranskaksi, ja käytän hänen valmistelemissään papereita, koska uskon, että olette hyvin kiinnostuneita kuulemaan hänen omat sanansa:

S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Tästä syystä, arvoisa komission jäsen, nyt, kun Euroopan työttömyysaste kohta ylittää 10 prosentin rajan, kun maailmassa on yli puolitoista miljardia työssäkäyvää köyhää ja kun kriisi koettelee 200 miljoonaa muuta työssäkäyvää köyhää, johtajien on aika keskittyä kriisin sosiaalisiin seurauksiin ja asettaa työllisyys etusijalle.

Olemme tyytyväisiä valmistelutyöhön, jota olette tehneet läheisessä yhteistyössä ja vuoropuhelun hengessä työmarkkinaosapuolten kanssa.

Pittsburghissa kokoontuneiden valtioiden ja hallitusten päämiesten vaatiman kokouksen etuna on, että siinä sovitaan vihdoinkin makrotaloudelliset kysymykset yhteen sosiaalisen ulottuvuuden kanssa. Jotta kriisiin johtaneita virheitä ei toisteta, meidän on ehdottomasti varmistettava, että kriisi ei lisää entisestään sosiaalista eriarvoisuutta maidemme sisällä, EU:n jäsenvaltioiden välillä eikä kansainvälisesti.

Meidän on varmistettava, että hätäinen strategia kriisin päättämiseksi ei johda sosiaalisen mallimme purkamiseen, sillä kriisin – jossa olemme nyt olleet kolme vuotta – syyt ovat nimenomaan sosiaalisia. Rahoitustuotteiden sääntely ei riitä; meidän on puututtava ongelman perimmäisiin juuriin.

Valitettavasti pelkäämme, että huolimatta Kansainvälisen työjärjestön (ILO) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) lukuisista raporteista, joissa korostetaan sosiaalisen eriarvoisuuden kärjistymistä, poliittista tahtoa ei sosiaalisen ulottuvuuden osalta edelleenkaan ole riittävästi. Sosiaaliskysymysten heikko näkyvyys on osoitus tästä. Niitä ei edes mainita G20:n virallisilla verkkosivuilla. Myös Ecofin-neuvoston äskettäistä päätöstä lopettaa poikkeukselliset työllisyystukitoimenpiteet, joilla oli tarkoitus korjata julkista taloutta, on mahdoton hyväksyä.

Valtiovarainministerien ja työllisyys- ja sosiaaliministerien välillä pelataan vaarallista peliä.

Arvoisa komission jäsen, me luotamme siihen, että te ja puheenjohtajavaltio Espanja vastustatte tätä lyhyen aikavälin toimintatapaa ja asettatte sosiaaliset kysymykset keskeiselle sijalle Euroopan unionin ja kansainvälisen yhteisön toimissa.

Marian Harkin, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, on täysin ratkaisevaa, että G20-maiden työllisyys- ja työvoimaministerit asettavat laadukkaat työpaikat talouden elvytys suunnitelmiansa ensisijaiseksi tavoitteeksi.

Kuten tiedätte, arvoisa komission jäsen, monien työntekijöiden näkymät ovat kurjat, kun työttömyys lisääntyy, työaikoja lyhennetään, palkkoja leikataan tuntuvasti, mainitsemienne työssäkäyvien köyhien määrä kasvaa ja koulutusmahdollisuudet ovat riittämättömät tai olemattomat. Samaan aikaan työntekijät näkevät, että pankkien pääomapohjaa vahvistetaan, mutta pienille ja keskisuurille yrityksille – talouskasvun moottoreille – ei myönnetä varoja ja työpaikkoja katoaa.

Budjettikuri ja saneeraus eivät saa korvata työllisyyden elvytys suunnitelmaa, mutta juuri näin on käymässä monissa maissa, myös kotimaassani Irlannissa. Komissio ylistää budjettikuriamme, mutta maamme vuotaa työpaikkoja. Tilinpitomme on tasapainossa, mutta hinnan siitä maksavat työntekijät. G20-maiden ministerien on sitouduttava lujasti tukemaan kunnollisia työpaikkoja ja asettamaan työllisyyden lisäämisen etusijalle yhdessä vähimmäistulon, sosiaaliturvan ja työttömien koulutuksen tai uudelleen koulutuksen ohella.

Lopuksi totean olevani samaa mieltä kanssanne siitä, että heidän on sitouduttava toteuttamaan ILO:n perusperiaatteiden ja -oikeuksien mukaisia toimenpiteitä eivätkä he saa sallia nykyisen talouskriisin käyttämistä verukkeena kansainvälisesti tunnustettujen työnormien heikentämiselle tai noudattamatta jättämiselle.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Euroopan unionin johtajien on aika tunnustaa se osa, joka heilläkin on ollut koko Eurooppaa ja maailmaa koettelevan vakavan sosiaalisen kriisin syntymisessä. Se on seurausta rahoitus- ja talouskriisistä, jonka syntyä he helpottivat purkamalla rahoitus- ja kauppamarkkinoiden sääntelyä ja ajamalla väkisin läpi vapaakauppasopimuksia kolmansien maiden kanssa piittaamatta työntekijöiden tai kansalaisten eduista.

Työttömyyden sekä epävarmojen ja huonosti palkattujen työpaikkojen lisääntyminen lisää köyhyyttä ja on suora seuraus uusliberalistisesta politiikasta ja kapitalismin kriisistä. Kansainvälinen työjärjestö (ILO) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö uskovat, että työttömyys ei ole vielä saavuttanut huippuaan teollistuneissa maissa ja että pian yli 200 miljoonaa työntekijää saattaa ajautua äärimmäiseen köyhyyteen. Tämä merkitsee sitä, että työssäkäyvien köyhien määrä saattaa nousta 1,5 miljardiin, ja pahiten tämä kohdistuu naisiin ja nuoriin.

On aika tehdä loppu sosiaalisten ja työntekijöiden oikeuksien taantumisesta, jota nyt todistamme. Asianmukaiset oikeudet tarjoavat laadukkaat työpaikat on asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksi, ja ne on saatava vähintään ILO:n yleissopimusten mukaisiksi. Kriisistä ei voida päästä luomatta uusia asianmukaiset oikeudet tarjoavia työpaikkoja.

Kinga Gőncz (S&D). – (HU) Olemme uskoakseni kaikki tyytyväisiä siihen, että työllisyys- ja sosiaaliministerit nyt tapaavat G20-kokouksessa ja että heistä siten, toisin kuin tähän asti, on tullut samanarvoisia valtiovarainministerien kanssa. Näyttää siltä, että tarvittiin talouskriisi, ennen kuin oli mahdollista puhua maailmanlaajuisista taloudellisista toimenpiteistä paitsi talouden ja rahoituksen myös sosiaali- ja työllisyyskysymysten suhteen. Tämä on erityisen tärkeää nyt, kun kriisin aiheuttamat taloudelliset paineet ovat ilmeisesti hellittämässä, mutta työttömyys ja köyhyys edelleen lisääntyvät. Tiedämme, että tällä on pitkällä aikavälillä sosiaalisia ja poliittisia seurauksia. Tämä liittyy kaikkialla maailmassa läheisesti ääriilikkeisiin, jotka myös muodostavat pitkän aikavälin uhan.

On tärkeää, että työllisyys- ja sosiaaliministerit laativat alakohtaisia toimintalinjoja, joilla voidaan parantaa työllisyystilannetta ja vähentää köyhyyttä. Saanen esittää G20-huippukokouksessa mainitun konkreettisen esimerkin mikrorahoituksen välineestä, joka lisää sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lisäksi myös omavaraisuutta ja voi olla tärkeä myös tästä syystä. On kuitenkin valitettavaa, että Euroopan parlamentti ei voi ottaa kantaa ja esittää sitä G20-kokoukselle, vaan voimme lähettää viestimme vain suullisesti. Uskon kuitenkin, että tämäkin on enemmän kuin mitä aikaisemmin olemme tehneet.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten me kaikki toteamme, rahoituskriisi on koetellut tavallisia kansalaisia hyvin raskaasti.

Tästä syystä meidän on varmistettava, että tästä ensimmäisestä koolle kutsutusta G20-maiden työllisyysministerien kokouksesta saadaan myönteisiä tuloksia. Toivon tosiaan, että saamme myönteisiä tuloksia. Olen tyytyväinen, että ministerit eivät aio keskittyä vain rahoitusalaan, vaan tarkastelevat myös sosiaalisia vaikutuksia kansalaisiin.

Tiedämme, että työttömyysaste on ennätyksellisen korkea monissa maissa kaikkialla maailmassa. Meidän on etsittävä todellisia keinoja saada kansalaisille työtä – todellisia työpaikkoja. Esimerkiksi koulutusohjelmien on oltava asianmukaisia kattaakseen todella tämänhetkiset tarpeet. Meidän olisi pyrittävä tunnistamaan parhaat käytännöt valtioista, jotka ovat jo toteuttaneet erilaisia toimenpiteitä, ja yritettävä levittää niitä muihin maihin auttaaksemme yhteiskunnan syrjäytyneimpiä kansalaisia. Näissä muissa valtioissa on tehty jo työtä tämän hyväksi, joten miksi me emme ota opiksi niiltä?

Meidän on varmistettava, että keskeiset ILO:n yleissopimukset pannaan todella täytäntöön. Meidän on varmistettava, että vammaisten henkilöiden oikeuksia koskeva YK:n yleissopimus pannaan täytäntöön. Meidän on varmistettava, että ne, jotka nyt eivät saa suojelua, saavat sitä tulevaisuudessa.

Thomas Händel (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Pittsburghissa pidetty G20-huippukokous antoi hyvän mallin. Kokouksessa vaadittiin talouden elvytysuunnitelmia kunnollisten työpaikkojen edistämiseksi, mikä lisää työpaikkojen varmuutta ja luomista, ja asetettiin työllisyyden lisääminen ensisijaiseksi tavoitteeksi.

Tästä syystä kehotan Euroopan työvoimaministereitä painostamaan G20-ryhmän jäseniä ensinnäkin pitämään kiinni elvytyspaketeistaan ja työskentelemään entistä kovemmin ja laajemmin työpaikkojen luomiseksi; toiseksi käyttämään taloudellisesti turvattua lyhytaikaista työtä työpaikkojen menettämisen estämiseksi; kolmanneksi edistämään julkisia investointeja työpaikkojen ja ekologisesti kestävä kasvun luomiseksi sekä neljänneksi tehostamaan ja laajentamaan sosiaaliturvatoimenpiteitä näiden toimenpiteiden saavutettavuuden takaamiseksi. Näin turvattaisiin myös ostovoima sisämarkkinoilla samoin kuin työllisyys ja autettaisiin torjumaan köyhyyttä. Euroopan työvoimaministerit pitävät ilmeisesti yhteistyötä työmarkkinaosapuolten kanssa hyvin tärkeänä, jotta sosiaalista vuoropuhelua voidaan tehostaa vielä enemmän kuin komission jäsen toivoo.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Washingtonissa on 20. huhtikuuta ensi-ilta: maailman 20 vauraimman alueen työllisyysministerien on määrä kokoontua ensi kertaa konferenssiin. Euroopan unionin äänen on kuuluttava konferenssissa kuuluvasti ja selkeästi. Euroopasta uhkaa kadota kolmen seuraavan vuoden aikana neljä ja puoli miljoonaa työpaikkaa, ja tämä vaikuttaa kasvuun, vahingoittaa sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja aiheuttaa yhteiskunnallista levottomuutta.

Työpaikkojen luomisen on oltava Euroopan unionille ensisijainen tavoite. On pikaisesti asetettava realistisia, konkreettisia ja määrällisesti mitattavissa olevia niin pitkän aikavälin kuin välittömiä tavoitteita. Meidän on kyettävä pikaisesti takaamaan kunnolliset työpaikat Euroopan unionin kansalaisille. Meidän on kyettävä pikaisesti turvaamaan työntekijöiden oikeudet sekä eläkeoikeudet.

Olemme unohtamaisillamme erään itsestäänselvyyden: työ on kasvun vipuvarsi. Mielestäni meidän on viime kädessä ymmärrettävä, että emme voi puhua talouspolitiikasta pitämättä jatkuvasti mielessä työllisyyden muuttujaa.

Totean lopuksi, että ellei näin tehdä, joudumme puhumaan työllisyysneuvoston sijasta työttömyysneuvostosta.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, minun nähdäkseni työttömyyteen ja vajaatyöllisyyteen ei saada kestävää ratkaisua, elleimme muuta perusteellisesti nykyistä lähestymistapaa, jossa pääoma asetetaan työvoiman edelle, ja elleimme ota käyttöön uutta vaurauden jakautumisen muotoa, jossa korotetaan palkkoja, sosiaaliturvan tasoa ja vähimmäisetuuksia. Näin luodaan edellytykset kestäväälle elpymiselle, joka synnyttää runsaasti työpaikkoja. Sosiaalinen edistys on talouskriisin päättymisen edellytys eikä päinvastoin.

G20-maiden olisi kannustettava kansainvälistä pankkialaa suosimaan valikoivia luottoja, joilla autetaan työllisyyttä, työpaikkoja luovia investointeja sekä uuden ympäristöystävällisen talouden edistäjiä.

Samalla olisi verotettava spekulatiivisia pääomavirtoja, jotta ne voidaan ohjata köyhyyden torjuntaan.

Ehdotan, että tutkimme ja kokeilemme tulevaisuuden työpaikkoja varten ammatillista ja koulutukseen liittyvää sosiaaliturvajärjestelmää ja kehitämme samalla julkista tutkimusta, joka on uuden kestävän talouden kannalta ratkaisevassa asemassa.

Puhetta johti

varapuhemies **Rainer WIELAND**

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) G20-maiden johtajat totesivat Pittsburghissa syyskuussa 2009, että talouden elvytysuunnitelmissa ensisijaisena tavoitteena on oltava nykyisten työpaikkojen säilyttäminen ja uusien työpaikkojen luominen.

Huolimatta Kansainvälisen valuuttarahaston ennusteista, jotka lupaavat 3 prosentin talouskasvua, työttömyysaste jatkaa OECD:n ja ILO:n ennusteiden mukaan nopeaa kasvuaan aina vuoden 2011 alkupuoliskolle asti.

Talous- ja rahoituskriisi on koetellut raskaasti eurooppalaisia yrityksiä ja sen myötä myös jäsenvaltioiden talousarvioita.

G20-maiden työvoima- ja sosiaaliministerien olisi pyydettävä, että talouskriisin seurauksena vaikeuksiin joutuneille yrityksille myönnettyä tukea jatketaan, kunnes työttömyysaste alkaa jälleen laskea.

Lisäksi uskon, että ministerien on löydettävä toimenpiteitä julkisista varoista palkkansa saavien virkamiesten ja työntekijöiden, kuten opettajien ja lääkärien, tukemiseksi, sillä he menettävät työpaikkojaan julkissektorille osoitettujen määrärahojen vähentämisen seurauksena.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Meidän on oltava tyytyväisiä siihen, että työvoima- ja työllisyysministerit tapaavat ensi kertaa G20-ryhmän puitteissa. G20-maiden johtajien huippukokouksessa Pittsburghissa vuonna 2009 johtajat sopivat, että kansallisissa talouden elvytysuunnitelmissa olisi painotettava työpaikkojen säilyttämistä ja luomista. Huippukokouksen jälkeen tilanne on kuitenkin huonontunut sekä Euroopan unionissa että maailmanlaajuisesti. Eräissä jäsenvaltioissa työttömien päivittäin kasvava määrä on saavuttanut kriittisen tason, ja eräiden valtioiden hallitusten kriisinhallintasuunnitelmat pahentavat kansalaisten tilannetta huomattavasti, kun eläkkeitä ja muita tärkeitä sosiaalisia takuita alennetaan. Valtava määrä pieniä ja keskiuuria yrityksiä lopettaa toimintansa. Katson, että G20-huippukokouksessa olisi ensisijaisesti pyrittävä sopimaan konkreettisista toimenpiteistä työttömyysasteen vakauttamiseksi, sillä kansalaisten pettymys ja pelko eivät edistä maidemme talouksien nopeaa elpymistä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Olen ensinnäkin hyvin tyytyväinen siihen, että maailman mahtavimpien maiden muodostaman G20-ryhmän työvoima- ja työllisyysministerit kokoontuvat ensi kertaa keskustelemaan tärkeimmistä ongelmista eli siitä, miten torjutaan työttömyyttä ja lisätään työllisyyttä. Tämä kokous pidetään hyvin vaikeassa tilanteessa, sillä pelkästään Euroopan unionissa noin 5,5 miljoonaa nuorta on vailla työtä.

Pitkäaikaistyöttömien määrä kasvaa myös jatkuvasti. Tällä viikolla kotimaassani Liettuassa 300 000 kansalaista oli kirjattu työttömiksi. Maani ei ole kokenut tällaista tilannetta kertaakaan niiden 20 vuoden aikana, jotka se on ollut itsenäinen. Tästä syystä on hyvin tärkeää, että näiden mahtavimpien valtioiden ministerit hahmottelevat kokouksessaan konkreettisia toimenpiteitä, jotka olisi toteutettava, jotta EU:n jäsenvaltioiden kansalaisilla ei olisi vain mitä tahansa työtä vaan sopivaa, laadukasta ja kunnollisesti palkattua työtä, jolla he tulevat toimeen eivätkä joudu elämään köyhyyydessä. Näin ollen toivon, että tässä kokouksessa tehdään konkreettisia päätöksiä.

László Andor, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että tämä keskustelu työvoima- ja työllisyysministerien kokouksesta Washington DC:ssä käytiin tänään, sillä se ei ole ainoa huippukokous, jossa parlamentin jäsenten ääntä kuullaan näin tärkeästä aiheesta. Lähiaikoina pidetään eräs toinen huippukokous, jonka olisi myös syytä saada kuulla, mitä olette tänään sanoneet: tarkoitan huomenna Brysselissä pidettävää huippukokousta, jossa on mahdollisuus tukea Eurooppa 2020 -strategiaa. Strategiaan sisältyy vahva osallistava pilari, lippulaiva-aloitteita työllisyyden lisäämiseksi ja köyhyiden vähentämiseksi sekä vakavasti otettavia tavoitteita.

On otettava huomioon, kuinka vakavassa kriisissä maailmantalous on kahden viime vuoden aikana ollut, eikä kyse ole vain tilastojen huononemisesta. Olen täysin samaa mieltä Kinga Gönczin kanssa siitä, että meidän on otettava huomioon myös poliittinen riski, eli riski, jonka tämä kriisi muodostaa eurooppalaiselle sivilisaatiolle.

Toivonkin, että huomenna kokoontuvat johtajat ymmärtävät tämän ja tekevät tilanteesta hyvin vastuuntuntoisia päätelmiä. Ilman tätä olisi hyvin vaikeaa edustaa eurooppalaisia arvoja muualla maailmassa; olisi hyvin vaikeaa edustaa uskottavasti sitoutumista työttömyyden ja köyhyiden torjuntaan G20-yhteyksissä.

On tärkeä edistysaskel, että työvoimaministerit kokoontuvat G20-ryhmän puitteissa. Se, onko meillä vapaus kutsua mukaan myös valtiovarainministerit, on vielä avoinna, mutta on hyvin tärkeää, että tämä askel on otettu ja että nyt saadaan tilaisuus vaihtaa kokemuksia ja näkemyksiä.

On totta, että rahoituskriisiin ovat ensimmäisenä puuttuneet hallitukset ja että valtioiden verotusvalta on suunnattu pankkialan vakauttamiseen. Pankkien pääomapohjaa on vahvistettu, ja rahoitusalan vakaus on ollut etusijalla.

Nyt meidän on asetettava etusijalle työpaikkojen luominen. Meidän on asetettava etusijalle irtautumisstrategia, joka ei vaaranna nykyisiä työpaikkoja eikä heikennä investointikykyä. Näin ollen meidän on ensin päätettävä luoda uusi rahoitusalan järjestys, palauttaa vakaus ja poistaa jäsenvaltioiden hallituksiin kohdistuva paine tehdä sosiaalialaan ja työllisyyteen vaikuttavia kohtuuttomia leikkauksia.

Olen täysin samaa mieltä siitä, että ILO:n tuottamat normit ovat prosessin kulmakivi, ja niihin viittaaminen kansainvälisessä keskustelussa on keskeisen tärkeää. Ne tarjoavat meille vakaat normit, joiden perusteella edetä työllisyyden ja yhteiskunnallisten suhteiden alalla.

G20-ryhmä tarjoaa mainion tilaisuuden liittyä muualla maailmassa käytäviin keskusteluihin. Sen avulla voimme liittyä keskusteluihin työmarkkinasuhteista, rahoitusalan sääntelystä sekä transaktioveron kaltaisista kysymyksistä, joista keskustellaan avoimemmin maailman muissa osissa ja jotka joskus ansaitisivat suurempaa huomiota Euroopan unionissa.

Olen kiitollinen kuulemistani kommentteista ja viesteistä, jotka voin välittää G20-ryhmään kuuluville muille kumppaneille.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ádám Kósa (PPE), kirjallinen. – (HU) Minun mielestäni on oleellista ymmärtää, että tämän päivän päättäjät eivät pysy maailmassa, taloudessa ja teknologiassa tapahtuvan kehityksen vauhdissa: pian jopa energiayhtiöt kykenevät tekemään pidemmän aikavälin suunnitelmia kuin kansainväliset poliittiset toimijat. Valitettavasti on ilmeistä, että EU 2020 -strategiassa ei ole ymmärretty tätä todellisuutta. Euroopan unionin olisi katsottava kauemmas eteenpäin, ja sen olisi myös oltava valmis tekemään uhrauksia kestävämmän yhteiskunnan hyväksi. Meidän on keskityttävä yhä enemmän infrastruktuuriin ja työpaikkojen luomiseen pikemmin kuin tuonnin varassa olevan kulutuksen kasvuun. Ehdoton vapaakauppa vie kunniaattomalla tavalla työpaikkoja, tuhoaa ympäristöä, vaarantaa kuluttajien terveyden ja lisää saavutettavuuden esteitä ainoastaan taatakseen tuotteen tai palvelun hinnan. Emme voi palata hillitsemättömän kapitalismin päivien äärimmäisyyksiin –

Oliver Twistin maailmaan! Muussa tapauksessa EU 2020 -strategia, kuten myös Lissabonin strategia, epäonnistuu.

20. Tuberkuloosin torjunta (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma tuberkuloosin torjunnasta.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen siihen, että meillä on maailman tuberkuloosipäivänä tilaisuus korostaa komission sitoutumista tämän taudin asettamien haasteiden käsittelemiseen.

Olimme siinä uskossa, että aiempien vuosikymmenten saavutukset olivat poistaneet tähän vakavaan kansanterveydelliseen ongelmaan liittyvät uhat. Erehdyksessä olemme kuitenkin aivan liian kauan vähentäneet suojautumistamme tuberkuloosia vastaan. Vuonna 2008 Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskus raportoi noin 83 000 tuberkuloositapauksesta ja lähes 6 000:sta taudin aiheuttamasta kuolemasta Euroopan unionissa ja EFTA-maissa. Se tarkoittaa noin 16:ta kuolemantapausta päivässä. Tätä ei voida missään tapauksessa hyväksyä, ja kaikkien sidosryhmien on ryhdyttävä toimenpiteisiin kaikilla asianomaisilla aloilla. Tätä ei voida hyväksyä siksi, että tuberkuloosi on ehkäistävissä ja parannettavissa oleva tauti, eikä se saisi johtaa näin vakaviin seurauksiin.

Tuberkuloosi on monialainen ongelma, ja se liittyy moniin Euroopan unionissa kohtaamiimme kansanterveydellisiin haasteisiin, muun muassa antimikrobisen vastustuskyvyn leviämiseen, uusien ja tehokkaiden tuberkuloosin diagnoosi- ja hoitovälineiden puutteeseen, hiv-tartuntojen kaltaisten yhtäaikaaisesti esiintyvien tartuntojen voimakkaaseen lisääntymiseen sekä eriarvoisuuteen, sillä tuberkuloositartunnat vaivaavat erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä.

Komissio on käynnistänyt viime vuosina monia aloitteita lisätäkseen tuberkuloosin torjuntaa koskevia valmiuksia. Vuonna 2000 tuberkuloosi lisättiin EU:n laajuisessa seurannassa tärkeimpien sairauksien luetteloon. Komissio tuki tuolloin monia hankkeita, jotka ovat auttaneet koordinoimaan tuberkuloosin seurantaa WHO:n Euroopan alueeseen kuuluvissa 53 maassa. Tämä on parantanut epidemiologista tilannetta koskevien tietojen jakamista ja tilanteen seurantaa. Lisäksi komissio tukee tutkimuksen puiteohjelmiansa avulla uusien hoitomuotojen, rokotteiden, lääkkeiden ja diagnosivälineiden kehittämistä tuberkuloosia vastaan. Vuodesta 2002 alkaen näihin toimenpiteisiin on myönnetty yli 1 24 miljoonaa euroa. Koska valtioiden rajat eivät kuitenkaan estä tuberkuloosia leviämistä, meidän on tuettava myös Euroopan unionin ulkopuolisia maita.

Komissio tukee kehitysmaiden tuberkuloosin torjuntaohjelmia HI-viruksen/aidsin, malarian ja tuberkuloosin torjumiseen tähtäävästä ulkoisena toimenpiteenä toteutettavasta eurooppalaisesta toimintaohjelmasta (2007–2011). Tärkein kanava tämän tuen rahoittamiselle on maailmanlaajuinen rahasto aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjumiseksi, jota komissio on avustanut 870 miljoonalla eurolla vuodesta 2002 alkaen, ja vuodesta 2008 alkaen vuotuinen avustussumma on ollut 100 miljoonaa euroa. Lisäksi komissio tukee klinisiä kokeita ja valmiuksien parantamista Saharan eteläpuolisessa Afrikassa Euroopan maiden ja kehitysmaiden välisen klinisiä kokeita koskevan yhteistyökumppanuuden (EDCTP) avulla. Lopuksi totean, että Euroopan tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen perustaminen on auttanut meitä nostamaan tuberkuloosin vastaiset ponnistuksemme uudelle tasolle.

Maaliskuussa 2007 keskus laati komission pyynnöstä tuberkuloosin torjuntaa EU:ssa koskevan toimintasuunnitelman. Siinä käsitellään seuraavia keskeisiä monialaisia haasteita, joita kohtaamme nykyisin tuberkuloosin torjunnassa ja valvonnassa sekä epidemiologisen seurannan vahvistamisessa: nopean ja laadukkaan tuberkuloosihoidon varmistaminen kaikille, uusien diagnoosi- ja hoitovälineiden kehittäminen, yhtäaikaisesti esiintyvien tuberkuloosi- ja hiv-tartuntojen aiheuttaman taakan vähentäminen ja taudin monilääkeresistenssin aiheuttaman uhan torjuminen.

Komissio ei kuitenkaan pysty vastaamaan tähän haasteeseen yksin. Kansalaisyhteiskunnan osallistuminen kaikkein heikoimmassa asemassa olevien auttamiseen ja jäsenvaltioiden sitoutuminen ovat keskeisessä asemassa, kun pyrimme tukemaan taudin torjuntaa maailmanlaajuisesti.

Elena Oana Antonescu, PPE-ryhmän puolesta. – (RO) Eräs tutkijaryhmä kutsui tuberkuloosia ”antibioottien aikakauden kuolinsyöksi”. Monet meistä luulivat sanan ”tuberkuloosi” jo kadonneen päivittäisestä käytöstä, mutta se on tauti, johon edelleen kuolee valtava määrä ihmisiä.

Tuberkuloosi on seitsemänneksi yleisin kuolinsyy maailmassa. Valitettavasti nykytilannetta kärjistää sellaisten tapausten lisääntyminen, joissa tuberkuloosi on ollut vastustuskykyinen tavanomaiselle lääkehoidolle.

Vuonna 2008 maailmassa oli 9,4 miljoonaa uutta tuberkuloositapausta ja 1,8 miljoonaa taudin aiheuttamaa kuolemaa. Joka sekunti yksi ihminen jossain päin maailmaa saa tuberkuloositartunnan.

Meidän on kuultava nämä luvut mahdollisimman selvästi Euroopan unionin tärkeässä foorumissa, jotta me kaikki voimme ymmärtää mahdollisimman hyvin, että tämä tauti runtelee edelleen yhteiskuntiamme ja tappaa monia Euroopan unionin kansalaisia.

Olen kotoisin maasta, joka on valitettavasti niiden Euroopan unionin maiden karkijoukossa, joissa tuberkuloositapausten määrää osoittavat luvut ovat synkkiä.

Vaikka voimmekin puhua lievästä vähenemisestä viime vuosina ja lääkkeille vastustuskykyisestä tuberkuloosista parantuneiden osuuden kasvamisesta, absoluuttiset luvut ovat edelleen hälyttäviä ja ne heijastavat traagista todellisuutta.

Meidän on käytävä jatkuvaa ja yhtenäistä taistelua, joka perustuu parhaaseen mahdolliseen suunnitteluun, jotta voimme pitää tämän vitsauksen hallinnassa. Meidän on jatkettava Euroopan unionissa tähän asti tekemäämme työtä varmistaaksemme, että parannamme kaikissa jäsenvaltioissa tautien havaitsemista, asianmukaisen hoidon saatavuutta, hoidon seurannan ja potilaille annettavan lääkintähoidon laatua.

Myös kaikkien hallitusten on ymmärrettävä tämän taistelun tärkeys ja työskenneltävä työmarkkinaosapuolten rinnalla mahdollisimman tehokkaasti vähentääksemme taudista kärsivien eurooppalaisten määrää, taudin, jonka luulimme jo hävinneen viime vuosisatojen aikana.

Ennen kaikkea meidän on käytävä tätä taistelua yhdessä, perheenä, välittämättä välillämme vallitsevista eroista ja auttaen toisiamme voittamaan tämä ongelma.

Loppujen lopuksi muodostamme Euroopan unionin, ja vahvuutemme on yhtenäisyys.

Åsa Westlund, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tänä päivänä ja tällaisena aikana kenenkään ei pitäisi kuolla tuberkuloosiin.

(SV) Näin Ban Ki Moon totesi tänään maailman tuberkuloosipäivänä.

Hän on tietenkin oikeassa. Siitä huolimatta hyvin monet ihmiset kaikkialla maailmassa kuolevat vielä nykyisinkin tuberkuloosiin, etenkin nuoret ja köyhät. Sen vuoksi meidän on maksettava enemmän avustusta sille maailmanlaajuiselle rahastolle, joka vastaa hyvin suurelta osin tuberkuloosin, malarian ja aidsin torjumistyöstä maailman köyhillä alueilla.

Kuten komission jäsen huomautti, ihmisiä kuitenkin kuolee tuberkuloosiin myös Euroopan unionissa. Meidän on lisättävä yhteistyötämme estääksemme monilääkeresistentin tuberkuloosin leviämisen ja löytääksemme tehokkaita hoitokeinoja, jotka saavuttavat myös kaikki heikommassa asemassa olevat yhteiskuntaryhmät.

Solnassa, Ruotsissa, sijaitsevalla Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskuksella on tässä hyvin tärkeä rooli, ja olen tyytyväinen, että komission mielestä on ollut ensiarvoisen tärkeää tulla tänään tänne keskustelemaan tästä tärkeästä aiheesta.

Charles Goerens, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, lääketieteen kehittymisestä huolimatta tuberkuloosia ei ole vielä voitettu. Tuberkuloosia pidetään siis virheellisesti tautina, joka vaivaa vain köyhiä maita. Näin aliarvioidaan sitä tapaa, jolla se leviää erityisesti Keski- ja Itä-Euroopassa.

Todellisuudessa yksikään maa ei ole turvassa tältä hirvittävaltä taudilta, joka on ollut keskuudessamme monien tuhansien vuosien ajan. Lisäksi monilääkeresistentit lajit tarjoavat vähän toivoa siitä, että tämä vitsaus voitaisiin poistaa lyhyellä aikavälillä. Tarve taistella monella rintamalla ennaltaehkäisyyn, lääketieteellisen valvonnan, tutkimuksen sekä varo- ja hygieniatoimenpiteiden levittämisen avulla kannustaa meitä toimimaan koordinoitusti ja päättäväisesti. Lyhyesti sanottuna meidän on kaiken aikaa voitava turvautua alan parhaisiin mahdollisiin strategioihin.

Kun on kysymys toimenpiteiden rahoittamisesta, on viisasta tehdä ero kahden päämäärän välillä. Ensinnäkin maidemme sosiaaliturvajärjestelmien olisi periaatteessa voitava taata riittävä sairauskuluvakuutus. Kehitysmaiden potilaat ovat kuitenkin edelleen solidaarisuuden varassa. Vuodesta 2002 alkaen tämä

solidaarisuus on konkretisoitunut esimerkiksi aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjumiseksi perustetun maailmanlaajuisen rahaston toiminnassa.

Mikäli tavoitteena on todellakin puolittaa tuberkuloositapaukset vuosina 2000–2015, on kannatettava yhtä maailmanlaajuisen rahaston puheenjohtajan Michel Kazatchkinen esittämästä kolmesta päämäärästä.

Kysyn komissiolta, mikä näistä kolmesta päämäärästä on niiden ehdotusten perustana, joita se esittää jäsenvaltiollemme aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjumiseksi perustetun maailmanlaajuisen rahaston rahoittamiseksi tulevaisuudessa.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Tänään vietettävä maailman tuberkuloosipäivä tarjoaa tilaisuuden kehottaa vahvistamaan poliittista vuoropuhelua sekä pyytää hallituksilta ja kansalaisyhteiskunnalta aktiivisempaa osallistumista tämän asian hoitamiseen.

Tuberkuloositapausten määrä on laskenut EU:ssa. Myös Portugalissa tapausten määrä on vähentynyt huomattavasti, mutta taudin esiintyvyys on edelleen yli EU:n keskiarvon. Vähentyminen on tulosta kansallisen tuberkuloosin torjuntaohjelman onnistumisesta. Joissakin maissa tauti on kuitenkin osoittanut viime aikoina elpymisen merkkejä.

Euroopan komission tukemat monet toimintasuunnitelmat ovat askelia oikeaan suuntaan. Haluan korostaa Euroopan unionin ja kehitysmaiden kumppanuutta kliinisten kokeiden tekemisessä. Myös tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman antama tuki on tärkeää biologisten tieteiden alalla. Kliinisen ja tieteellisen tutkimuksen roolin vahvistaminen on tuberkuloosin torjunnassa erittäin tärkeää. Tämän vuoksi on ratkaisevan tärkeää, että työn tuloksena löydetään uusia ja parempia tuberkuloosin torjunnan välineitä, joilla myös edistetään innovatiivista diagnosoiteteknikkaa sekä lääkkeiden ja rokotteiden kehittämistä.

Kehotan näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita yhdistämään voimansa ja tehostamaan tuberkuloosin torjuntaa, jotta taudin hillitsemisessä ja kitkemisessä onnistuttaisiin.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Meidän on torjuttava tuberkuloosia, sillä joka vuosi maailmassa kuolee monta ihmistä tähän tautiin, ja lähes joka kolmannella maailman asukkaalla on tuberkuloositartunta. Haluan kiinnittää huomiota siihen, että tuberkuloosi on maailmassa laajimmalle levinnyt tartuntatauti, joka liittyy läheisesti sosiaalisiin ja taloudellisiin ongelmiin, toisin sanoen köyhyyteen, työttömyyteen, alkoholismiin, huumeriippuvuuteen sekä HI-virus/aids-tartuntaan samoin kuin puutteellisiin terveydenhuoltojärjestelmiin köyhissä maissa sekä viivästyneeseen diagnosointiin. Voittaaksemme nämä tuberkuloosia aiheuttavat tekijät Euroopan komission ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden on ryhdyttävä konkreettisiin ja ripeisiin toimenpiteisiin laatiakseen yhteisiä toimia, joilla tätä hirtittävää tautia voidaan torjua, käydäkseen yhteistä poliittista vuoropuhelua rahoitustuesta ja hyväksyäkseen yhteisen toimintasuunnitelman taudin torjumiseksi.

Vaikka tuberkuloosi onkin lisätty tärkeiden tautien luetteloon, sen torjumiseen annetaan edelleen liian vähän rahoitusta. Tämän vuoksi meidän on tarkistettava Euroopan unionin talousarviota tämän toimintaohjelman määrärahojen osalta. Pyydän teitä myös edistämään tieteelliseen tutkimukseen ja tuberkuloosin torjuntaan tehtäviä lisäinvestointeja.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Tänään on maailman tuberkuloosipäivä, ja se tarjoaa meille tilaisuuden mainita, että tähänastisesta taudin torjunnassa saavuttamastamme menestyksestä huolimatta tauti on edelleen vakava maailmanlaajuinen ongelma. Yli 2 miljardia ihmistä saa *tuberculosis bacillus* -tartunnan, ja heidän joukostaan yksi kymmenestä sairastuu taudin aktiiviseen muotoon.

Tuberkuloosin esiintyvyys ja erityisesti vaihtelu taudin hoidossa ja seurannassa ovat yhteydessä vaihteleviin sosioekonomisiin oloihin eri alueilla ja myös eri yhteiskuntaryhmissä. Tuberkuloosin varhainen diagnosointi sekä perusteellinen ja täysin valvottu hoito, toisin sanoen keskeytymätön ja riittävän pitkä hoito, ovat perustavanlaatuisia ennakoedellytyksiä sille, että vahvasti hoidoille vastustuskykyisten ja monilääkeresistenttien tuberkuloosimuotojen kehittymisriskiä voidaan vähentää. Näiden tuberkuloosimuotojen hoito on äärimmäisen kallista, ja monissa maissa sitä on vaikea järjestää. Yhtä tärkeää on terveydenhoitojärjestelmien mukauttaminen ja päivittäinen toiminta, mukaan lukien taudin seuranta suuren riskin ryhmissä ja pätevien terveydenhuoltoalan työntekijöiden sekä riittävien ja asianmukaisten välineiden tarjoaminen.

WHO:n arvioiden mukaan tuberkuloosin torjuntaan tarvitaan kansallisella tasolla 44,3 miljardia Yhdysvaltain dollaria seuraavan kymmenen vuoden aikana, mutta käytettävissä on hädin tuskin puolet tarvittavista varoista. Näin ollen EU:n tehtävänä on yhdistää voimansa WHO:n ja yksittäisten maiden ja niiden

terveydenhuoltojärjestelmien kanssa ja asettaa tuberkuloosin torjunta yhdeksi kolmansille maille annettavan kehitysavun ensisijaisista tavoitteista.

John Dalli, *komission jäsen*. – (MT) Kuuntelin parlamentin jäsenten puheenvuoroja erittäin tyytyväisenä ja kiinnostuneena. Haluan vakuuttaa heille, että komissio suhtautuu tähän tautiin erittäin vakavasti ja antaa myös huomattavaa painoarvoa sille, mitä tänään on sanottu. Pyrimme määrätietoisesti tuberkuloosin valvontaa koskeviin tavoitteisiimme. Tällaiset keskustelut ovat erityisen tärkeitä, jotta kaikki huomio voidaan kiinnittää tähän tautiin. Parlamentin osallistuminen ja tuki on välttämätön lisä ponnistuksiimme, joilla torjumme tuberkuloosia Euroopan unionissa ja muissa maissa.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Nessa Childers (S&D), *kirjallinen*. – (EN) Vaikka monet katsovatkin tuberkuloosin kuuluvan menneisyyteen ja pitävät sitä 1800-luvun koettelemuksena, sillä on edelleen joka vuosi sekä suoria että epäsuoria vakavia vaikutuksia satojen tuhansien maanviljelijöiden elämään EU:ssa. Vaikka tuberkuloosin ihmisiin tarttuva muoto on ollut hallinnassa useimmissa EU:n jäsenvaltioissa 1900-luvun puolivälin jälkeen, se leviää edelleen voimakkaasti karjan keskuudessa ja vaivaa joka vuosi 5:ttä prosenttia nautakarjasta itäisessä vaalipiirissäni Irlannissa.

Sain äskettäin kirjeen Westmeathin kreivikunnassa toimivalta maitotilalliselta, jonka palkittu lypsykarja on jouduttu hävittämään lähes kokonaan sen jälkeen, kun hän alle vuosi sitten havaitsi ensimmäisen tuberkuloositapauksen tilallaan. Mäyrän levittämä tauti havaittiin ensimmäisen kerran päivänä, jolloin hänen oli tarkoitus lähteä kahden viikon lomalle viime kesäkuussa, ja sen jälkeen hän on menettänyt 64 lehmää 82-päisestä karjastaan.

Vaikka EU onkin viime vuosina perustellusti keskittänyt voimansa ihmisiin tarttuvan tuberkuloosin torjuntaan, vuosittain miljoonien eurojen tulonmenetykset aiheuttava nautakarjaan tarttuva taudin muoto olisi otettava vakavasti huomioon laatiessamme tulevaa tuberkuloosia koskevaa lainsäädäntöä.

21. Maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutukset kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön (lyhyt esittely)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Enrique Guerrero Salomin laatimasta kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnöstä maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksista kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön (KOM(2009)0160 – 2009/2150(INI)) (A7-0034/2010).

Enrique Guerrero Salom, *esittelijä*. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, rahoitus- ja talouskriisi aiheuttaa mitä katkerimpia ja vakavimpia seurauksia nousevan talouden maissa ja kehitysmaissa, erityisesti alhaisen tulotason maissa. Kriisi on hidastanut sitä kestäväää kasvua, jota kuluneen vuosikymmenen aikana on tapahtunut monissa edellä mainituista maista. Tämä talouskasvu auttoi maita luomaan työpaikkoja ja järjestämään julkista talouttaan. Se antoi maille mahdollisuuden lyhentää ulkomaanvelkaansa, kannusti niitä laajentamaan liiketoimintaansa ja myös auttoi niitä saamaan enemmän julkista kehitysapua.

Nämä maat olivat kuitenkin joutuneet kärsimään jo kriisiä edeltävinä vuosina. Ensimmäiset joutuivat kärsimään elintarvikekriisistä, joka vaaransi satojen miljoonien ihmisten selviytymisen, sen jälkeen energiakriisistä, joka tyhjensi monien sellaisten maiden varannot, jotka eivät itse tuottaneet öljyä tai kaasua. Lopuksi maat ovat joutuneet kärsimään ilmastokriisistä, jonka sadonkorjuuseen ja infrastruktuuriin kohdistuvat vaikutukset vahingoittavat ennen kaikkea köyhimpiä maita.

Rahoituskriisi pahensi sitä haurasta tilannetta, jossa nämä maat olivat. Kuten Euroopan komissio itse toteaa, vahingoitettuaan ensin kehitysmaita ja nousevan talouden maita rahoituskriisin kolmas aalto vahingoitti köyhimpiä maita ja muutti tämän periaatteessa taloudellisen kriisin kehitykselliseksi, sosiaaliseksi ja humanitaariseksi kriisiksi.

Itse asiassa kaikki toiminnan alat näissä maissa ovat vaurioituneet. Talouskasvu, joka tulee olemaan huomattavasti edellisvuosia heikompaa vuonna 2009, on vaurioitunut. Kaupankäynti on vähentynyt, mikä heikentää näiden maiden vaihtotasetta. Ulkomaisia investointeja tehdään vähemmän, ja näiden maiden on vaikeampi saada kansainvälistä rahoitusta, ja kehittyneissä maissa on havaittu yhä enemmän protektionistisia reaktioita.

Samalla maastamuuttajien rahalähetykset ovat vähentyneet ja myös julkisen kehitysavun määrä on vähentynyt. Tämän seurauksena köyhimpien ihmisten määrä on kasvanut sadoilla miljoonilla ja Afrikan kaltaisissa maanosissa sadat tuhannet lapset kuolevat varhaisessa iässä.

Kun todellisuus on tämä, Euroopan unionin on saatava äänensä kuuluviin ja vaadittava säilyttämään julkista kehitysapua koskevat sitoukseksemme. Sen on vaadittava uusia rahoituslähteitä, joista saadaan lisävaroja näiden maiden auttamiseen, vaadittava maastamuuttajilta perittävien maksujen ja verojen keventämistä, vaadittava, että protektionistisia pyrkimyksiä vastustetaan ja Dohan kehityskierroksen jatkamista tuetaan, vaadittava veroparatiisien ja veronkierron vastaisia toimia sekä pyrittävä saamaan köyhimpien maiden velkojen takaisinmaksu keskeytettyä tai peruutettua.

Mietinnön esittelijänä halusin saada aikaan mahdollisimman laajan yhteisymmärryksen ja hyväksyin neuvotteluissa tarkistuksia kaikilta poliittisilta ryhmiltä. Jotta mietintö saisi lisää ääniä, haluan kuitenkin huomenna esittää vielä yhden suullisen tarkistuksen mietinnön 34 kohtaan. Se lisäisi poliittista tahtoa asiaan, jota pidän elintärkeänä: siihen, että Euroopan unioni puhuisi kehitysmaiden avustamisesta yhtenäisellä ja voimakkaalla äänellä.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijää tästä erittäin kattavasta mietinnöstä.

Kuten mietinnössä oikein korostetaan, kehitysmaat ovat kärsineet kriisin vaikutuksista paljon enemmän kuin aluksi oletettiin. Itse asiassa vaikutukset ovat siirtyneet niihin monien eri kanavien kautta, esimerkiksi hyödykkeiden hinnanvaihtelujen, pienentyvien vienti- ja matkailutulojen sekä vähentyvien pääomavirtojen ja maastamuuttajien rahalähetysten välityksellä. Yksi yhteinen tekijä on monien maiden rahoitustarpeen lisääntyminen.

Monien kehitysmaiden oli usein pakko leikata sosiaalisia menojaan (erityisesti ravinto-, terveys- ja koulutusmenoja). Tämä aiheutti vakavia sosiaalisia ja poliittisia seurauksia ja paitsi uhkasi vuosituhatien kehitystavoitteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä myös heikensi viime vuosien aikana havaittua kehitystä. Vaikka onkin jo nähtävissä ensimmäisiä merkkejä maailmanlaajuisesta elpymisestä, kehitysmaat ja erityisesti Saharan eteläpuolinen Afrikka jäävät varmasti jälkeen.

EU on osoittanut johtajuutta ja yhtenäisyyttä EU:n yhteisellä kriisin vastaisella toiminnalla osana maailmanlaajuisia, nimittäin Yhdistyneiden Kansakuntien, G20- ja G8-maiden kanssa toteuttavaa toimintaa. Olemme toimineet ripeästi ja tehokkaasti ja muuttaneet lupaukset konkreettisiksi sitoumuksiksi, joilla kehitysmaat autetaan selviytymään kriisistä.

Viime keväänä EU hyväksyi useita kattavia, oikea-aikaisia, kohdennettuja ja koordinoituja toimenpiteitä kriisin inhimillisten vaikutusten lieventämiseksi, talouskasvun kiihdyttämiseksi kehitysmaissa ja heikoimmassa asemassa olevien suojelemiseksi.

EU:n kriisin vastainen toiminta sisältää paitsi yhteisön toimenpiteet myös jäsenvaltioiden toimenpiteet (kunkin jäsenvaltion kahdenväliset toimenpiteet sekä niiden osallistumisen kansainvälisten rahoituslaitosten määrärahojen lisäämiseen G20-huippukokouksessa annetun kehotuksen mukaisesti). Lisäksi tiivis yhteistyö Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa on auttanut meitä varmistamaan analyysiemme yhdenmukaisuuden ja apumme täydentävyyden.

Kuten mietinnössä korostetaan, komissio on luonut hyvin konkreettisen ja lyhyellä aikavälillä toteutettavan väliaikaisen FLEX-järjestelyn. Sen avulla tuetaan haavoittuvimpia maita, joiden selviytymiskyky on puutteellinen, niin että nämä voivat säilyttää ensisijaisten alojen, erityisesti sosiaalialan, menot entisellään.

Muita toimenpiteitä ovat muun muassa kymmenennen Euroopan kehitysrahaston väliaikaisista maa-arvioinneista ja parhaillaan toteutettavasta aikaistetusta väliarvioinnista johtuvat uudelleen kohdentamiset, perinteisestä FLEX-välineestä annettava tuki ja tuen aikaistaminen mahdollisuuksien mukaan.

Julkisella kehitysavulla on tuettu ja tuetaan jatkossakin ratkaisevalla tavalla kumppanimme ponnistuksia kriisistä selviytymiseksi. Tässä tilanteessa komissio on tyytyväinen siihen, että kehotatte kanssamme jäsenvaltioita pysymään sitoumuksessaan saavuttaa 0,7 prosentin julkisen kehitysavun bruttokansantulo-osuus vuoteen 2015 mennessä. Muiden avunantajien pitäisi asettaa itselleen yhtä kunnianhimoisia tavoitteita julkisen kehitysavun lisäämiseksi, ja meidän on kehotettava kaikkia avunantajia täyttämään avun määrää ja tehokkuutta koskevat sitoumuksensa.

Komissio julkaisee 21. huhtikuuta kevään kehityspaketin jäsenvaltioille. Tänä vuonna pääpaino on toimenpiteissä, jotka ovat edelleen välttämättömiä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi. Paketissa omaksutaan kattava lähestymistapa ja määritetään toimintasuunnitelma vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen vauhdittamiseksi. Kehityspaketti tarjoaa EU:lle myös mahdollisuuden antaa kunnianhimoisen panoksensa syyskuussa järjestettävässä tulevassa vuosituhannen kehitystavoitteita käsittelevässä YK:n huippukokouksessa. Tällä tavoin EU:n sitoumusten uskottavuus säilyy ja EU voi jatkaa kansainvälisen kehitysyhteistyön johtohahmona.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Myös kehitysmäa Moldova on kärsinyt talous- ja rahoituskriisin vaikutuksista todella ankarasti. Maan talous taantui viime vuonna IMF:n arvioiden mukaan 9 prosenttia, ja työttömyys on ylittänyt 6 prosentin rajan. Suoria investointeja on lisättävä.

Huomautan, että Moldova on palkannut vuoden ajaksi yhdeksän EU:n ylempää neuvonantajaa, jotka avustavat tärkeimpiä ministeriöitä Chişinăussa.

Koska puhumme samaa kieltä, naapurimme Prut-joen toisella puolella voivat hyötyä Romanian asiantuntemuksesta ihan kaikilla aloilla.

Maastamuuttajien työskentelymaastaan lähettämien rahälähetysten kustannuksia on pienennettävä. G8-johtajien sitoumus leikata näitä kustannuksia 10 prosentista 5 prosenttiin tulevien viiden vuoden aikana on ensimmäinen askel tähän suuntaan.

Tänään minulla on ilo kertoa, että Moldovalle myönnettiin 2,6 miljardin Yhdysvaltain dollarin suuruinen ennätysellinen rahoitustuki vuosiksi 2011–2013. Pääministeri Vlad Filat pääsi asiasta sopimukseen tänään avunantajien konferenssissa.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, vaikkei kriisin keskus olekaan kehitysmäissa, ne ovat silti kärsineet erittäin vakavasti kriisin vaikutuksista.

Luottokriisi, taantuman aiheuttama epävarmuus sekä kaupan, sijoitusten ja maastamuuttajien rahälähetysten vähentyminen kansainvälisellä tasolla ovat olleet kanavia, joita pitkin kriisi on levinnyt kehittyneistä maista kehitysmäihin. Kriisiä edelsi perushyödykkeiden ja -elintarvikkeiden hintojen suuri epävakaas, ja se johti laajaan maailmanlaajuiseen epätasapainoon.

Kriisiin on vastattava yhteisesti ottamalla kehitysmäat huomioon ja asettamalla niiden asialista keskeiseen asemaan maailmanlaajuisessa taloudellisessa yhteistyössä.

Olemme pyytäneet talous- ja raha-asoiden valiokunnan välityksellä, että Kansainvälinen valuuttarahasto tarkastelee kriisin kehitysmäiden julkisille talouksille aiheuttamaa taakkaa siinä tiedonannossa, jonka se laatii tulevaa G20-huippukokousta varten, ja että komissio esittää tiedonannon siitä, miten kansainvälistä rahaliikennettä koskeva vero voi vaikuttaa vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen, maailmanlaajuisen epätasapainon korjaamiseen ja maailman kestävän kehityksen edistämiseen.

Olen iloinen, että jäsen Guerrero on lisännyt nämä ehdotukset mietintönsä, ja onnittelen häntä tästä erinomaisesta mietinnöstä.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen tärkeästä mietinnöstään.

Olen vakuuttunut siitä, että paras tapa vastata kriisiin on lisätä vapaata kauppaa ja globaalistumista eikä protektionismia. Tämän vuoksi Euroopan unionin on pidettävä markkinansa avoimina torjuakseen lamaa, kiihdyttääkseen kasvua sekä Euroopan unionissa että muualla maailmassa ja torjuakseen tällä tavoin köyhyyttä.

Muutaman päivän kuluttua AKT-maiden ja EU:n yhteinen parlamentaarinen edustajakokous kokoontuu Teneriffalla. Kollegoillani AKT-maista on aina tapana tuoda esiin niitä ongelmia, joita EU:n tuetut maataloustuotteet aiheuttavat heidän markkinoillaan. He tarvitsevat kauppaa, mutta meidän politiikkamme estää maataloustuotteiden terveiden markkinoiden luomisen kehitysmäissa.

(EN) Komission jäsen sanoo EU:n osoittaneen johtajuutta, mutta voimme tehdä paljon enemmän. Arvoisa komission jäsen, kysymys on reilusta kaupasta.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Mietinnössä mainitut elintarvike-, energia-, ilmasto-, rahoitus-, talous- ja sosiaalikiisi ovat vain jo kymmeniä vuosia jatkuneen saman rakenteellisen kriisin eri ilmenemismuotoja. Joillakin alueilla, kuten Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, henkilöä kohti laskettu varallisuus on vuosikymmenten ajan poikennut jatkuvasti muiden maailman alueiden varallisuudesta henkilöä kohti.

Tämänhetkisistä eroista huolimatta tietyt piirteet ovat kehitysmailla yhteisiä: riippuvuus muutamien raaka-aineiden viennistä, elinkeinoelämän monipuolisuuden puute, vahva keskittyminen maatalouteen, energia- ja kaivosteollisuuteen tai matkailuun sekä ulkomaisen pääoman vahva läsnäolo.

Näihin maihin on ajettu edistyksellistä viennin ja kaupan vapauttamisen mallia, tarvittaessa kiristykseen turvautuen. Kuten talouskumppanuussopimuksia koskevat neuvottelut ovat osoittaneet, tämä pahentaa näiden maiden riippuvuutta pilaten kaiken mahdollisen paikallisen kehityksen. Silti kehitysmaiden varat käytetään pääasiassa ulkomaan velan maksuun. Se on maksettu jo moneen kertaan, mutta silti, koska velan määrä kasvaa koko ajan, se on saavuttanut niin valtavat mittasuhteet, että se jatkaa päättymättömästi näiden maiden liika-työtyöntämisen kierrettä ja pitää näin myös yllä näiden maiden suhteiden laatua pohjoisen pallonpuoliskon maihin. Velan takaisinmaksun peruuttaminen on yksinkertaisesti oikeudenmukainen teko.

Puhemies. – (DE) Myös puheajan noudattaminen on oikeudenmukainen teko.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Kuten tiedämme, Euroopan unioni ei ole ainoa, joka on joutunut kärsimään tämän 1930-luvun jälkeen suurimman rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksista. Erityisen paljon näistä vaikutuksista kärsivät kehitysmaat, ja ne ovat kaikkein kyvyttömimpiä tekemään asialle mitään. Vastuuton keinottelu, halu saada nopeita voittoja, jotka ovat täysin irrallaan erityisesti anglosaksisten maiden reaalitaloudesta, sekä liitoksistaan ratkeava rahoitusjärjestelmä ovat saattaneet maailman talouselämän kuilun portaalle.

Kriisi johtuu myös globalisaation käsitteestä, jonka päätavoitteena on sääntelyn purkaminen kokonaan. Euroopan unionin maat ottavat yhä enemmän velkaa elvyttääkseen talouksiaan. Monissa tapauksissa kehitysmaat eivät kuitenkaan voi toimia samoin kehnon taloustilanteensa vuoksi. Siksi niille on annettava mahdollisuus suojella tehokkaammin omia kansallisia talouksiaan tuontitavaroilta, joita myydään polkuhintaan ja jotka tuhoavat paikalliset markkinat ja paikallisen väestön elinkeinon.

Meidän on annettava kehitysmailla mahdollisuus selvitä kriisistä omin neuvoin. Perinteisen kehitysavun voidaan katsoa hyvin pitkälti epäonnistuneen tehtävässään. Meidän onkin puututtava ongelman ytimeen ja asetettava rahoitusmarkkinoille tiukkoja sääntöjä, estettävä keinottelu ja ryhdyttävä nopeasti verottamaan rahaliikennettä.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 25. maaliskuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Vilija Blinkievičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) EU:lla on velvollisuus auttaa kehitysmaita selviämään maailmanlaajuiseen talouskriisiin ja köyhyyteen liittyvistä vaikeuksista, joihin maat joutuivat ilman omaa syytään.

On erittäin tärkeää, että Euroopan komissio pyrkii päättäväisesti toteuttamaan kansainvälisen kehitysyhteistyön uudistuksen ja että se parantaa yhdessä neuvoston kanssa kahden- ja monenvälisen kehitysyhteistyön koordinoitua, sillä puutteet tällä alalla ovat tärkein syy siihen, miksi kehitysmailla annettava apu ei aina ole tehokasta.

Kehitysmaat tarvitsevat apua köyhyyden ja eristäytymisen vähentämisessä, toimenpiteitä, jotka edistävät kehitystä, ja toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä kriisistä selviytymiseksi erityisesti tänä vaikeana aikana.

Pystymme panemaan laaja-alaiset sitoumukset täytäntöön yleisesti paremman koordinoinnin sekä toiminnan tehokkaamman ja avoimemman hallinnoinnin avulla. Meidän on pyrittävä laajaan yhteisymmärrykseen tärkeimpien avunantajien, kumppanimaiden, rahoituslaitosten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa.

Toteuttaessaan näitä toimia Euroopan unionin on omaksuttava johtava asema ja toimittava päättäväisemmin. Tätä varten kaikkien Euroopan unionin toimielinten on vahvistettava sitoumuksiaan, ja tältä osin parlamentti on ilmaissut kantansa erittäin selvästi.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Vaikka alkujaan ennustettiin, että kehittyneet maat joutuisivat kärsimään eniten rahoituskriisin vaikutuksista, kriisin pääasiallisiksi uhreiksi ovat joutuneet kehitysmaat. Todellisuus on osoittanut vääräksi teorian, jonka mukaan kehitysmaat eivät ole riittävän vahvasti sidoksissa maailmantalouteen, jotta rahoitusmarkkinoiden kriisillä olisi niihin vakavia vaikutuksia. Kriisi syvenee monissa kehitysmaissa, joissa työttömyysluvut nousevat ennenäkemättömällä tavalla ja joissa valtion velka ja budjettivaje kasvavat räjähdysmäisesti. Samaan aikaan kehittyneissä maissa, joissa vaikutukset eivät

ole olleet kovin vakavia tai joilla on ollut käytettävissään tehokkaita välineitä vaikutusten lievittämiseksi, talous on lähtenyt varovaiseen nousuun. Taluskriisin vaikutukset kohdistuvat jo suoraan väestöön, samalla kun työttömyys kehitysmaissa kasvaa. Edelleen kriisin seurauksista kärsivien valtioiden toteuttamalla talouden elvytystoimilla saatetaan vahingoittaa kokonaisia yhteiskuntaryhmiä, sillä elvytystoimilla voi olla ainoastaan tuskallisia vaikutuksia. Maailmalla tarjolla olevista rahoitustukiohjelmista EU:n rahoitusohjelmat ovat kaikkein kattavimpia. Kriisin vaikutuksista kärsivien jäsenvaltioiden on saatava mahdollisimman tarkoituksenmukainen hyöty määrärahoista, jotka on tarkoitettu valtioiden auttamiseen sellaisissa tilanteissa, joissa taloudelliset toimintamahdollisuudet ovat rajalliset ja joilla on sosiaalisia vaikutuksia.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Maailmanlaajuisen rahoitus- ja taluskriisin vaikutukset ovat olleet kehittyneissä valtioissa niin vakavia, että kamppailemme nyt selvittääksemme sosiaali- ja työttömyyskriisistä. Vähiten kehittyneissä maissa näihin ongelmiin, joihin maat itse eivät ole syyä, yhdistyvät kuitenkin elintarvike- ja ilmastokriisin vaikutukset. Tällä on traagisia seurauksia sille kuudennekselle maailman väestöstä, joka näkee nälkää. Suurimpana avunantajien ryhmänä EU:n jäsenvaltioiden on täytettävä julkista kehitysapua koskevat sitoumuksensa, lisättävä avun tehokkuutta ja koordinoitua sekä lisättävä ponnistuksiaan saavuttaakseen vuosittuuhannen kehitystavoitteet vuoteen 2015 mennessä. Rahoituskeinottelun aiheuttamien vahinkojen laajuus korostaa sitä, miten suuri merkitys on ennalta ehkäisevillä toimenpiteillä, kuten rahaliikenteen verotuksella ja rahoitusalan antamalla takeilla kriisin aiheuttamien kustannusten korvaamisesta. Koska veroparatiisit ja offshore-keskukset riistävät kehitysmailta moninkertaisesti ne rahasummat, joita maat saavat julkisen kehitysavun kautta, toimetttömyyttä tällä alalla ei voida hyväksyä.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Vaikka nyt voimmekin jo sanoa, että joissakin EU:n jäsenvaltioissa talous- ja rahoituskriisi on kohenemaan päin, meidän on tunnustettava, että kehitysmaissa kriisi ja kaikki sen julmat vaikutukset jylläävät vielä täydellä teholla. Meidän on epäilemättä pidettävä talouskehitystä avaintekijänä maailmanlaajuisen kriisin ratkaisemisessa. Samalla kun ryhdymme elvyttämään omaa talouttamme, emme saisi kuitenkaan unohtaa, että kriisin jatkuminen kehitysmaissa hidastaa todella merkittävästi myös maailmanlaajuista talouskasvua ja että se näin ollen hidastaa myös omaa kehitystämme. Mielestäni Euroopan unionin jäsenvaltioiden on jatkettava avun antamista kehitysmaille köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen vähentämiseksi ja mukautettava apua jatkuvasti uusiin oloihin. Kun otetaan huomioon maailmanlaajuisen kriisin vakavat vaikutukset erityisesti kehitysmaille, kannatan niitä, jotka sanovat, että kriisistä huolimatta kaikki EU:n jäsenvaltiot voisivat lisätä julkisen kehitysavun osuuden 0,7 prosenttiin bruttokansantulostaan vuoteen 2015 mennessä. On tärkeää ryhtyä toimenpiteisiin, jotta voimme edistää kehitystä ja selvitä kriisistä nyt – vuonna 2010. Tämän vuoksi kannatan niitä, jotka sanovat, että hyvin kehittyneiden maiden sekä EU:ssa että sen ulkopuolella olisi nykytilanteessa ryhdyttävä uudistamaan kansainvälistä kehitysyhteistyötä. Emme voi sallia sitä, että toimetttömyutemme vuoksi aiemmat saavutuksemme köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan alalla mitätöityvät, emmekä saa sallia sellaisen tilanteen syntymistä, jossa äärimmäisessä köyhyydessä elävien määrä on nykyisen sadan miljoonan sijasta miljardi.

22. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

23. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.15.)